

**www.e-rara.ch**

**Bibliothèque toy Phôtioy =**

**Photius**

**Augusta Vindelicorum [Augsburg], MDCI. [1601]**

**ETH-Bibliothek Zürich**

Shelf Mark: Rar 9426

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-47637>

[pp. 501 - 600.]

---

**www.e-rara.ch**

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

---

**Nutzungsbedingungen** Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

**Terms of Use** This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

**Conditions d'utilisation** Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

**Condizioni di utilizzo** Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]



εἰσίας τὲ ἔσσης, καὶ ποιότητων, θεωρεῖν εἶναι μοι δοκεῖ δημιουργὸν λέγειν τὸν θεόν.  
 ἀλλ' ἀπόκρινε ἐρωτῶν μὲν, τί νι τρέπω δημιουργὸν εἶναι φῆς τὸν θεὸν πότε-  
 ρον, ὅτι τὰς εἰσίας ἔτρεψεν ἐκείνας εἰς τὸ μηκέτι ὑπάρχειν, αἵ πῃς ἦσαν πο-  
 τέ: ἢ ὅτι τὰς μὲν εἰσίας ἐφύλαξε, τὰς δὲ ποιότητας αὐτῶν ἔτρεψεν; ἔπι  
 μοι δοκεῖ ἀλλαγὴν ἐσιῶν γεγονέναι, ἀλλὰ μόνον ποιότητων καὶ ἄς δη-  
 μιουργὸν εἶναι λέγομεν τὸν θεόν. \* καὶ ὥστε εἰ τύχοι λέγειν ἐκ λίθων \* καὶ περ.  
 οἰκίαν γεγονέναι, \* ἀφ' ὧν οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν, ὡς οὐκ ἐπὶ λίθοι μύρουσι τῇ οὐ- \* αὐτὸς ὦν.  
 σία, οἰκία, λεγόμενοι ὅτι λίθοι τῇ γὰρ ποιότητι τῆς σωθέσεως τὴν οἰ-  
 κίαν γεγονέναι φημί: οὕτω μοι δοκεῖ, καὶ τὸν θεόν, ὑπομνησθεῖς τῆς  
 οὐσίας, τρεπὴν τινα τῶν ποιότητων αὐτῆς πεποιηκέναι, καὶ ἡ τὴν τῷ θεῷ  
 τῷ κόσμῳ γύρειν περὶ τῷ θεῷ γεγονέναι φημί. πότερον καὶ οἱ δοκεῖ  
 τὰ κακὰ ποιότητες ἐσιῶν εἶναι; δοκεῖ. ἀνῶθεν δὲ ἡ δυνάμις ποιότητες αὐταὶ  
 ἐν τῇ ὕλῃ, ἢ δέχτην ἔχοντες εἶναι; σωεῖναι φημί ἀκλήτως τῇ ὕλῃ ταύτας  
 [δὴ] ἢ τὰς ποιότητας. ἔτι δὲ τὸν θεὸν φῆς τρεπὴν τινα τῶν ποιότητων πεποιη-  
 κέναι; τὸ φημί. εἰς τὸ κρεῖττον; ἐμοὶ δοκεῖ. ἔκτεν εἰ ποιότητες ὕλης τὰ κα-  
 κα, τὰς δὲ ποιότητας αὐτῆς εἰς τὸ κρεῖττον ἔτρεψεν ὁ θεός: πόθεν τὰ κακὰ, ζή-  
 τεῖν ἀνάγκη. ἢ γὰρ πᾶσαι, κακαὶ ἔσται, ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐτράπησαν: ἢ αἱ μὲν  
 ἔσται κακαί, αἱ δὲ μή. αἱ μὲν κακαί, οὐκ ἐτράπησαν ἐπὶ τὸ κρεῖττον: αἱ δὲ  
 λοιπαί, ὅσαι διάφοροι ἐτύχσανον, τὴν διακοσμήσεως ἕνεκα, περὶ θεῷ ἐτρά-  
 πησαν. ἔτις ἀνῶθεν εἶχον ἐγώ. πῶς εἴπω τὰς τῶν φάσεων ποιότητας, ὡς  
 εἶχον, καὶ ἀλλοιπέναι λέγεις, πότερον δυνάμειον μὲν ἐκείνας ἀνελεῖν  
 ἢ βεληθέντα μὲν, μὴ δυνάμειον δὲ; εἰ μὲν γὰρ δυνάμειον λέγεις, μὴ  
 βεληθέντα δὲ: \* αὐτὸν αἶπον τούτων. ὅτι δυνάμειον ποιῆσαι μὴ εἶναι \* αὐτὸν τῶν  
 κακὰ, σωεχώρησεν αὐτὰ μύρην ὡς ἡ. καὶ μάστιγα, ὅτε δημιουργεῖν  
 τὴν ὕλην ἤρξατο. εἰ γὰρ μὴ δὲ ὅλως ἔμελεν αὐτῇ τῆς ὕλης, οὐκ οὐ αἵτι-  
 ὅτι ὦν σωεχώρησε μύρην. ἐπεὶ δὲ μέρῳ μὲν πὶ αὐτῆς δημιουργεῖ,  
 μέρῳ δὲ πὶ αὐτῆς ἑα, δυνάμειον καὶ κείνο τρέπῃ εἰς τὸ κρεῖττον: αἵ πῃς μοι  
 τῶν κακῶν [δοκεῖ,] καὶ ἀλλοιπὼν μέρῳ ὕλης πονηρόν. ἐπ' ὁλέθρου ἐν ἐδη-  
 μιουργήσας μέρας. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ μέγιστα, καὶ τὸ τοιοῦτον τὸ μέρῳ ἡδι-  
 κῆται μοι δοκεῖ, ὅτις κατεσκόπασε τῆς ὕλης μέρῳ ἀντιλαμβανόμενον τὰ  
 ἐκ τῶν κακῶν. πρὶν γὰρ αὐτὴν \* διακοσμηθῆναι, τὸ μὴ δὲ αἰσθάνεσθαι τῶν κα- \* αὐτὸν τῶν  
 κῶν, παρῇν αὐτῇ: νῦν δ' ἕκαστον τῶν μερῶν αὐτῆς, αἰσθῆσιν λαμβάνει τῶν κακῶν. ναι.  
 καὶ μοι ἐπ' ἀνθρώπου λάβε τὸ πρῶτον εἶμα. πρὶν [γὰρ] ζῶν γῆν, ἀναισθητον  
 ἦν τῶν κακῶν. ἀφ' ὧν εἰκονισθὲν ἀνθρώπῳ περὶ θεῷ γίνεται, τότε καὶ  
 τὴν αἰσθῆσιν ἔσπελάζοντος κακῶν περὶ λαμβάνει. καὶ τὸ τοιοῦτον, ὅτις ἐπὶ  
 διεργασίᾳ τῆς ὕλης περὶ θεῷ γεγονέναι λέγεις, δεικνύει μάλλον ἐπὶ τῷ  
 χείρῳ περὶ γινόμενον αὐτῇ. εἰ δὲ μὴ δύνασθαι παύσαι τὰ κακὰ τὸν θεόν



φῆς, τὸ δὲ ἀδύνατον ἦτοι τῇ φύσει ἀδυνή ὑπάρχειν ἐστίν, ἢ τὰ νικᾶσθαι τὰ  
 φόβῳ δεδωλωμένον πρὸς τὴν κρείττονα: ὅρα ὁποῖον τέτων θεωρεῖσθαι  
 ἐθέλοις τὰ παντοκράτορι ὡς ἀγαθῷ θεῷ; ἀλλὰ πάλιν πρὸς τὴν ὕλης  
 ἀπόκρινε, πότερον ἀπλὴ τις ἐστὶν ὕλη, ἢ σωθεται; εἰ γὰρ ἀπλὴ τις ἐτύχα-  
 νεν ὕλη καὶ μονοειδὴς, σωθεται δὲ ὁ κόσμος, καὶ ἐκ διαφόρων ἐσιῶν σωεσθῶς  
 ἐστίν; ἀδύνατον τὸ τοιοῦτον εἶναι ὕλης γεγενῆσθαι λέγειν, τὰ τὰ σωθεται, μὴ οἶόν τε  
 εἶναι ὅς τις ἀπλὴ τις ὕλην ἔχῃ. τὸ γὰρ σωθεται ἀπλῶν πινῶν μίξιν μὴ οἶόν τε.  
 εἰ δ' αὖ πάλιν σωθεται λέγεις τὴν ὕλην, πάντως εἶναι ἀπλῶν σωετέθη, καὶ ἦν  
 ποτε καθ' ἑαυτὰ ἀπλᾶ ὦν σωετέθων, γέγονεν ἡ ὕλη. τὰ δὲ σωθεται εἶναι ἀπλῶν  
 τὴν σύστασιν ἔχῃ. ἦν ποτε καμρὸς, ὅτε ὕλη ὅσα ἦν, ἡ βίβλος πλὴν τὰ ἀπλᾶ σωετέθη.  
 εἰ δ' ἦν ποτε καμρὸς, ὅτε ἡ ὕλη ὅσα ἦν. ὅσα ἦν δὲ ποτε καμρὸς, ὅτε ἀγνήτων ἐκλυῖ.  
 ὅσα [ἄρα ἔσαι] ἀγνήτος ἡ ὕλη. τὸ δ' ἐν τῷ οὐδεν [ἄρα ἔσαι] πολλὰ τὰ ἀγνή-  
 τα. εἰ γὰρ ἦν ἀγνήτος ὁ θεὸς, ἦν δὲ ἀγνήτα καὶ τὰ ἀπλᾶ, εἶναι ὡς ἡ ὕλη σωετέθη.  
 ὅσα ἄρα [ἔσαι] δύο καὶ μόνον τὰ ἀγνήτα. ἵνα παρήσῃ τὸ ἐπιζητῆσαι, τί ὄντα  
 ἐστὶν ἀπλᾶ ὕλη ἢ εἶδεν; πολλὰ γὰρ καὶ ἔτις ἀτοπα ἀκολογήσαν. δοκεῖ δὲ  
 οἱ μηδὲν τῶν ὄντων αὐτὸ ἑαυτῷ ἀντικείμεν; δοκεῖ. ἀντίκειται δὲ τῷ περὶ τὸ  
 ὕδωρ, καὶ τῷ φωτὶ τὸ σκότος, καὶ τῷ ψυχρῷ τὸ θερμόν, καὶ τῷ ξηρῷ τὸ ὑγρόν;  
 ἔτις ἔχῃ μὴ δοκεῖ. ἐκὼν εἰ μηδὲν τῶν ὄντων αὐτὸ ἑαυτῷ ἀντίκειται, ἀλ-  
 λήλοις δὲ ταῦτα ἀντίκειται: ὅσα ἔσονται ὕλη μία, ἐπὶ μὲν εἶναι ὕλης  
 μιᾶς. πάλιν δὲ πυθέσθαι βέλομαι. δοκεῖ οἱ τὰ μέρη μὴ ἀναιρετικά  
 ἀλλήλων εἶναι; δοκεῖ. εἶναι δὲ τῆς ὕλης μέρος τό, τε πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ,  
 ὡς αὐτῶς καὶ τὰ λοιπά; ἔτις ἔχω. τί δὲ, ἐδοκεῖ οἱ ἀναιρετικὸν μὴ εἶναι  
 τοῦ πυρὸς τὸ ὕδωρ, τοῦ δὲ σκότους τὸ φῶς, καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα τέτοις ὁμο-  
 πλῆσια; δοκεῖ. ἐκὼν εἰ τὰ μέρη ὅσα ἔσονται ἀλλήλων ἀναιρετικά, ταῦτα  
 δὲ ἀναιρετικά τυγχάνει: ὅσα [ἄρα] ἔσαι ἀλλήλων μέρη. εἰ δ' ὅσα ἔσαι  
 ἀλλήλων μέρη, ὅσα ἔσονται ὕλης μιᾶς. ἀλλὰ μὲν ἐπὶ ἂν ἔσονται ὕλη,  
 τὰ μηδὲν ἢ τῶν ὄντων αὐτὸ ἑαυτῷ ἀναιρετικὸν εἶναι. ἔτις ἔν τῷ ἀντι-  
 κειμένῳ ἔχόντων, τὸ μὴ εἶναι τὴν ὕλην δείκνυται. πρὸς μὲν τῆς ὕλης,  
 αὐτάρκως ἔχει. ἐπὶ δὲ τὴν τῶν κακῶν εἴετασιν ἐρχεσθαι δεῖ, καὶ  
 ἀναγκαίως ἀναζητῆναι τὰ κατὰ ἀνθρώπους. τὰ κατὰ ἀνθρώπους κακὰ  
 πότερον εἶδη τυγχάνει κακῶ, ἢ μέρη; εἰ γὰρ εἶδη. ὅσα [ἄρα] ἔσαι ἑτέρον κατὰ  
 ταῦτα, τὸ κακὸν καθ' ἑαυτὸ. τὰ τὰ γὰρ ἐν τοῖς εἰδῶσιν εἴετασθαι, καὶ  
 ὑφ' ἐσθαι. εἰ δὲ τὸ τοιοῦτον, γρηγορῶν [ἄρα] ἔσαι τὸ κακόν; τὰ γὰρ εἶδη γρηγορῶν ὄντα  
 οἶον φόνος, καὶ μοιχεία, καὶ τὰ τέτοις ὁμοπλῆσια. εἰ δὲ μέρη π-  
 νος κακοῦ ταῦτα εἶναι ἐθέλοις, ἔστι δὲ ταῦτα γρηγορῶν: ἀνάγκη κα-  
 κῆνος γρηγορῶν ὑπάρχειν. ὦν γὰρ τὰ μέρη γρηγορῶν, ταῦτα ὁμοίως εἶναι ἀνάγκης  
 εἶναι γρηγορῶν. τὸ γὰρ ὅλον ἐκ μερῶν σωεσθαι. καὶ τὸ μὲν ὅλον ὅσα ἔσαι, μὴ ὄν-  
 των

\* ἀγνήτων.

\* αἰ. παρήσας.

\* αἰ. συναρῆσι-  
κα.



των μερῶν· \* ἔσαι δὲ πῶς μερῶν, καὶ μὴ τὸ ὅλον παρῇ. ἐδενός δὲ τῶν ὄν- \* *al. ἀεὶ δὲ*  
των μέρῳ μὴ ἐστὶ γρητὸν, μέρῳ δὲ ἀγρήτῳ. εἰ δὲ καὶ τὰς συγχωρήσαιμι  
τῷ λόγῳ, ὡς ποτὲ τὸ κακὸν, ὅτε ὁλόκληρον ὄκῃν, τὰς πρὶν διμικρῶν-  
σαι τὴν ὕλην τὸν θεόν· τότε δὲ ὁλόκληρον γίνεται, ὅτε πρὸς θεῷ γέγονεν  
ἀνθρώπου· τῶν γὰρ μερῶν ἔκαστος ἀνθρώπου ὑπάρχει ποιητής. καὶ τὸ ἐν-  
ταῦθεν ὁλόκληρον εἶναι τὸ κακὸν, αἶπῳ \* ἔσαι διμικρῶν (ὡς ὁ θεός, ὅπως \* *al. ἀεὶ*  
ἀσεβείας. εἰ δ' ἐδ' ὁπότερον τῶν λέγεις τὸ κακὸν, πρῶτον δὲ πῶς \* *κακῶς* \* *al. κακόν.*  
εἶναι λέγεις, γρητὸν αὐτὸ ὑπάρχειν μελῶς· ἢ γὰρ πρὸς πρῶτον, δὲ γρητὸν  
<sup>10</sup> εἶναι λαμβάνει. πρὸς δὲ τὰς ἐδὲν ἕτερον πρῶτον ταῦτα τὸ κακὸν εἰπεῖν  
ἔχεις. ποῖαν γὰρ πρῶτον κακῶς ἕτερον πρῶτον \* τὸ ἐν ἀνθρώποις δεικνύειν ἔχεις. \* *al. τῷ.*  
ὅπῃ δὲ ἐνεργῶν, ἐκ τῶν τῶν ἐστίας λόγον ὑπάρχει κακία, ἀλλὰ κατ' αὐ-  
τὸ τὸ ἐνεργεῖν τὸ κακὸν· ἡδὴ δὲ δεικται. Ὅπῃ φύσει κακὸν ἐδὲν ἐστίν,  
ἀλλὰ τῇ χρῆσει γίνεται κακὰ τὰ κακά. Ὅπῃ αὐτεξέσιον φησὶ γεγονέ-  
ναι φημὶ τὸν ἀνθρώπον, ἐχὼς πρὸς τοὺς ποικίλους πρὸς ἡδὴ κακῶς, ἔτι δὲ ἐξ-  
σίστην, εἰ βέλῃς, ἔλεῖται ἀνθρώπου ἐλάμβανεν· ἀλλὰ τὴν ἔτι ὑπακύν  
[τῷ θεῷ, καὶ μὴ ὑπακύν] αἶπον μόνον ὡς. τὰς γὰρ τὸ αὐτεξέσιον ἐβέ-  
λετο τότε· καὶ γρητὸν ὁ ἀνθρώπου ἐντολήν λαμβάνει πρῶτον τῷ θεῷ, καὶ  
ἐνταῦθεν ἡδὴ τὸ κακὸν ἀρχεται· ἐγὼ πᾶν τῷ θεῷ πρὸς ἀγαθόν. ἔτι δὲ  
<sup>20</sup> τοῦ μόνον ἦν τὸ κακὸν, ἢ πρῶτον, ἢ πρὸς \* ἔτι εἶναι ἡρξάτο. \* *al. αὐτῷ.*

ΑΝΕΓΝΩΣΘΗΤΕ αὐτὸ ἐκ τῶν αἰνείας [ὡς καὶ ἐν ὁμοίᾳ συνόψει <sup>σ. 5.</sup>  
ἐξεδόθη τύπῳ] ὡς αὐτῶς. Ὅπῃ φησὶν ὁ γὰρ Ἀβραάμ πρῶτον ἐν <sup>Excerpta è li-  
bro S. Metlo-  
dij de Castita-  
te.</sup>  
διαθήκῃ τὴν αἰνείαν λαβὼν, ἐδὲν ἕτερον ἀνίτητος δοκεῖ, τὸ οἰκεῖον λαπο-  
τεμνόμενον τὸ σαρκὸς αὐτῶς μέλῳ, ἢ τὰς, τὸ μὴ ἐπὶ τὴν ἐκ τῶν αὐτῶν αἰ-  
ματῶν σάρκα διμικρῶν (ἐκ) παιδοπαροίαν ἐπιτελεῖν, ἀπὸ τῆς ἰδίας  
ἑκάστον διδάσκων ἀδελφῆς οἷα σαρκὸς λαποτέμενον τὴν κατὰ συνουσίαν ἡδο-  
νὴν. Ὅπῃ φησὶν, ἐγὼ γὰρ καθεωρακέναι μοι δοκῶ σαφῶς ἀπὸ τῶν  
γραφῶν, ὅπῃ παρθενίας ἐλθέσης, ὁ λόγος ὅς ἀνείλε παῖτα τεκνογονίᾳ.  
<sup>30</sup> ἐγὼ ἐπειδὴ τῶν ἀσέων ἢ σελήνη μείζων ἐστὶ, πρῶτον τὰς τῶν ἄλλων ἀσέων  
τὸ φῶς ἀναιρεῖται. ἢ ἐπειδὴ τῶν ἄλλων ἐστὶ γλυκύτερον τὸ μέλι, καὶ ἡδύ-  
τερον, τὰ λοιπὰ πικρὰ καὶ ἀνῆδον νομίζον. Ὅπῃ τὸ, τέκνα δὲ \* *μοι-\** *μοιχομένης*  
χῶν ἀτελεσφόρητα, πρῶτον τῶν τὴν ἀλήθειαν μοιχομένων φησὶν εἰρήναι,  
οἱ πνευματικοὶ, νοθεύοντες τὰς γραφὰς, ἀτελεσφόρητον γρητὸν σφίαν,  
τῇ θεοσεβείᾳ συγκρίνοντες τὴν πλάνην. ἄλλως γὰρ νοθεύειν ὅς ἐγχωρεῖ.  
ἔτε γὰρ ἐπὶ τὰ μὴ πικρὰ τὰ ἐκ μοιχείας τέκνα, καὶ εἰς φῶς ἀγαθὸν  
ἀγαθῶς, νοεῖται δύναται· ὅπῃ πολλοὶ ἐμόνον ἐτέχθησαν, ἀλλὰ καὶ τε-  
τόκασιν ἐκ μοιχείας τεχθέντες· ἔτε ἐπὶ τὰ πνευματικῶς καὶ θείως τε-  
λεσφο-



λεσφορηθῆναι· πολλῶν γὰρ μοιχῶν τέκνα πλήρη ἐγένετο ἀγία πνύμα-  
 τῷ. Ὅτι δὲ λέγων, εἰ ᾧ δὲ δίδονται αἱ ψυχαί, ἀλλ' ἐπὶ  
 \* αὐτῷ πνύματος. τῷ \* πατρὸς τοῖς πικρομένοις, πῶς δίδωσι ἐπὶ τοῖς ἐκ μοιχείας πικρομένοις;  
 \* αὐτῷ δὲ δίδωσι. εἰ γὰρ δίδωσι, σπερμαίνον αὐτῷ \* δόξῃ τοῖς μοιχοδομομένοις. εἰ γὰρ μὴ \* ἐδω-  
 \* αὐτῷ δίδωσι. κε τὴν ψυχὴν, οὐκ οὐκ ἐπὶ κτοντο. λύξ δὲ τὴν ἀπορίαν διὰ πλειόνων καὶ  
 σαφῶν ᾧ δὲ δειγμάτων. Ὅτι ἐν τῇ Γενέσει φερθήναι, οἷον τὸ τῷ  
 Genes. 2. ἐν ὅσων ἐκ τῷ ὅσων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῷ σαρκῶν μου, αὕτη κληθήσεται  
 γυνή, ὅτι ἐκ τῷ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη· ἐνεκεν τούτου καλεῖται αὐτῶν  
 πῶς τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ τὴν μητέρα, καὶ ᾧ σπερμαίνον κληθήσεται τῇ γυναικὶ  
 αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὡς δύο εἰς σάρκα μίαν. Ταῦτα ἐν ᾧ κατὰ τὸ γράμμα  
 φησὶ δὲ μόνον νοεῖται, ἀλλὰ καὶ πνευματικῶς εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν  
 Ephes. 5. 32. ἐκκλησίαν. καὶ φησιν· ὅτι καὶ ὁ θεὸς Παῦλος μὲν τὴν τῷ ῥητῇ τῶν  
 ἐκθεσιν λέγει, τὸ μυστήριον τούτου μέγα ἐστὶ· λέγω δ' ἐγὼ εἰς Χριστὸν καὶ εἰς  
 Genes. 1. τὴν ἐκκλησίαν. ἀλλὰ καὶ τὸ, αὐξάνεσθαι καὶ πληθυνέσθαι, οὐκ ἐπὶ τῷ ἐκ σπέρ-  
 ματος καὶ μίξεως γυναικῶν ἀνθρώπων, καὶ σπέρματος αὐξανομένων φησὶν εἰρη-  
 Galat. 4. δαιμόνων· ἀλλὰ καὶ ᾧ τῷ καὶ πνεύματι τελειομένων καὶ γυναικῶν, καθ-  
 ως καὶ Παῦλος βοᾷ, τέκνα λέγων ᾧ ἔτω δι' αὐτῶν γυναικῶν. τέκνα γὰρ  
 1. Cor. 4. 9. 15. φησιν, ἔς πάλιν ᾧ δὲ, ἔως ἔς Χριστὸς ἐν ὑμῖν μορφωθῇ. καὶ πάλιν, ἐν γὰρ  
 Luca. 25. Χριστῷ ἰησοῦ διὰ τῶν ἀγγελῶν ἐγὼ ὑμᾶς ἐγγύησα. Ὅτι τὸ ἐν τοῖς ἀγγ-  
 γελίοις εἰρημὸν ᾧ δὲ βολικῶς, πῶς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἐχθρὸς τὸν  
 πῶς δὲ βολικῶς, καὶ ἀπώλεσεν ἐν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐξῆς ἐννεμήκοντα ἐννεαμῶν πῶς δὲ βολικῶς  
 τῶν ἐρασίς δυνάμεις φησὶν ἐκδέχεσθαι, ἐν δὲ τῷ ἀπολωλὸς, τὸν ἄνθρω-  
 πον, ἡ γυνὴ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν, δι' ἣν [καὶ] κατεληλυθέναι τὸν λόγον τῷ πατρὸς  
 Gal. 136. ἐκ τῷ ἐρατῶν. Ὅτι τὸ ἐπὶ τῷ ποταμῷ βαβυλωνίῳ, καὶ τῷ ἐξῆς, αἱ ψυ-  
 \* αὐτῶν ὄργανα. καὶ φησὶ λέγουσιν. \* ἔσενον γὰρ ἀνακαλεῖσθαι τὰ σκωμώματα αὐτῶν, ἀπὸ  
 μακρῶν ἀπὸ τῶν πεισμάτων τῶν ἀγνείας ἐξάψαι καὶ ἐξύλας, ἵνα μὴ δυνη-  
 θῶσιν ἐξαρπαδεῖν πάλιν ᾧ δὲ συρῆναι τὸν ῥεύματι τῶν ἀρεσῶν· βαβυ-  
 λων γὰρ, ἄρχος ἢ σύγχυσις, ἐρμηνευομένη, τὸν πῶς δὲ βολικῶς βίον δέκνυσται  
 \* αὐτῶν κατέντας. τον, ἔς ἐν μέσῳ \* καθεσθέντες, περικλυζόμεθα, τῶν ποταμῶν τῆς κακίας  
 ἐφορμώντων. διὸ καὶ βοῶμεν μὲν κλαυθμῶν πῶς δὲ βολικῶς τὸν θεόν, ἵνα μὴ κατελι-  
 \* αὐτῶν ἀπορρίπτοντα. ἀθῶσιν, ἡμῶν \* ἀπορρίπτοντα τοῖς κύμασι τῶν ἡδονῶν [ἀπὸ] τῶν φυτῶν τῶν ἀγνείας  
 τῶν ὄργανα. ἐν τύπῳ γὰρ τῶν παρθενίας τὴν ἰδέαν πανταχῶς ᾧ δὲ λαμβάνου-  
 σιν αἱ γραφαί. ἐπειδὴ πῶς τὸ δὲ αὐτῶν εἰς ὕδωρ ἀποτεῖναι δὲ ποθῇ,  
 πῶς ὅσον εἰς ὁχείας δύνανται, καὶ ἐρεθισμῶν, ἀποσβέννυσιν, ἔς δὲ εἰς ἀε-  
 Odys. 11. δεινὴ ἀποσειρώσῃ τὴν ἐπὶ παιδοποιῶν φορέαν. ὥσπερ δὲ καὶ ὁ Ὀμηρῶς  
 \* αὐτῶν κατέντας. ἐμήνυσε, διὰ τῶν καλέσας ὠλεσικάρπας τῶν ἰτέας. Ὅτι φησὶν ἀμέ-  
 λει τὸ μὴ ἐπὶ λαθέσθαι νύμφην, τὸν κόσμον, μηδὲ παρθένον τὴν σπυροδεσμί-  
 δα



δα λεγόμενον ἐν ἱερεμίᾳ, τὸ μὴ ἐνδύνασθαι \* χαλάσαι τὸν δεσμὸν τῆς \* *al. χαλασθαι*  
σωφροσύνης ἀπάταις δηλοῖ. σῆθη γὰρ αἱ φρένες, εἰκόπι λόγῳ, ὃ οὐκ ἔστιν ἡμῶν  
εἶναι νομίζεται. ἡ δὲ σθητοδεσμία, ἡ σωδῆσα ζωὴ τὴν πρὸς θεὸν τῆ ψυ-  
χῆς εἰς ἀγνείαν, ἐστὶν ἡ πρὸς Χριστὸν ἀγάπη. Ὅπρ', λάβε μοι δάμαλιν  
τεινέζοντα, καὶ κελὸν τεινέζοντα, καὶ τευγόντα ὃ πρὸς θεόν, ἀνιήσθαι  
φησὶν ὅτι πρὸς ἐνεγκέμοι \* ἄζυγα, καὶ ἀκακώτα τὴν σε τιμὴν ψυχὴν, δαμά- \* *al. ἄζυγον*  
λεως δίκην, καὶ τὴν σάρκα ὃ τὸν λογισμὸν: τὴν μὲν ὡς αἶγα, ἐπειδὴ ἡ  
μετέωρα, καὶ κρημνώδη πεπολεῖ. \* τὸν δὲ ὡς κελὸν, ἵνα, μηδ' αὐτῶς \* *al. τὴν δὲ*  
<sup>10</sup> λησποκρήσας, ὁλοκλήρως τῆς ἀληθείας. ἔγω γὰρ ἀνέπιληπτοῦ ἔσθ', ὡς  
ὁ Ἀβραάμ, οὗ ἀνάθης ἐμοὶ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν αἰδήσιν, καὶ τὸν  
νεῦν: ἃ συμβολικῶς δάμαλιν ἔφη, καὶ αἶγα, καὶ κελὸν τεινέζοντα: οἰο-  
νεῖ τὴν γνώσιν ἀκακέμφατον τῆς τριάδος \* ἐπανηρημένα. Ἰάχα δὲ καὶ \* *al. ἐπανηρη-*  
τὴν πρῶτῳ καὶ τὴν μέσῳ καὶ τὴν τελευτῶντι βίᾳ τῆς ἡλικίας ἡμῶν *μένη*  
ἀνίσταται τρεῖς. βελόμην, ὡς \* ὅτι μάλιστα καὶ τὸν τῶν παίδων, καὶ \* *al. ἄε*  
τὸν τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸν τῶν γεραιτέρων χρόνον συμφρόνως βιώσαντες  
αὐτὰ πρὸς ἐνεγκάδω: καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐν διαγγελίοις ὁ κύριος νομο-  
θετεῖ. διὰ τὸ καὶ ἡμεῖς ὅμοιοι γίνεσθαι ἀνθρώποις πρὸς δεχομένοις τὸν  
κύριον αὐτῶν, πότε διαλύσει ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντι καὶ κρῶσιν  
<sup>20</sup> αὐτὰ διθέως ἀνοίξωσι. μακάριοι ἐστέ, ὅτι \* ἀνακλινῆ ὑμᾶς, καὶ παρελ- \* *al. ἀνακλινεῖ*  
θὼν διακονήσιν. καὶ τῇ δευτέρᾳ καὶ τῇ τρίτῃ, μακάριοι ἐστέ. Ἐπισκεψά-  
σθε γὰρ, ὅτι τρεῖς \* Ἐπιθέμην φυλακὰς νυκτός, ἔσπεριν καὶ δευτέραν, \* *al. ὑποθέ-*  
καὶ τρίτην, καὶ τρεῖς ἡμῶν τῆς ἡλικίας ἡνίκατο μεταβολὰς, τὴν μει- *μενος*  
ρακιώδη, ὃ τὴν πρῶτον, καὶ τὴν πρὸς δευτερίαν. βελόμην, ἵνα καὶ παῖδας  
ὄντας, εἰς ἔλθῃ πρὸς αὐτὸν τὸν κόσμον, ἐτοίμους καταλάβοι καὶ καθα-  
ρὸς, καὶ τὴν δευτέραν ὁμοίως, καὶ τὴν τρίτην. ἔσπεριν γὰρ φυλακὴν, ὃ καιρὸς  
ἐστὶ τῆς ἀκμῆς τῆς ἀνθρώπου, καθ' ἣν ἀρχεται ταράσσεσθαι τὸ ἡγεμονικόν,  
Ἐπιθεμὴν τοῖς πάθεσι. δευτέρα δὲ, ὅπνικα λοιπὸν εἰς δὴ δὴ τέλειον ἐ-  
λάσας, ἀρχεται βεβαιότῃ τῶν δορυφώνοντων πρὸς λαμβάνειν. τρίτη δ', ὅτε  
<sup>30</sup> αἱ πλεῖσαι φαντασίαι τῶν ἐπιθυμιῶν φθίνουσιν, ἀπὸ ματανομήσεως ἥδη τῆς  
σαρκὸς, καὶ εἰς γῆρας προκοπῆσεως. διὸ πρὸς ἡκεν ἄσβεστον ἐν τῇ καρδίᾳ  
τῆς πίστεως ἐξ ἀφαντασίας τὸν λύχνον, καὶ τὴν ὅς φῶς δὴ αὐτῶν τῆς σωφρο-  
σύνης, ἐξηγορέναι, καὶ πρὸς δεχομένη αἰετὸν τὸν κύριον. Ὅπρ' ἵκεται φησὶ πρὸς  
τὸ μέθω φέρειν μετὰ τὸν οἶνον, τὸν εἰς ἀμπέλων. Ὅπρ' οὐκ εἶδη ἀμ-  
πέλων πρὸς τῇ γραφῇ, λίαν ἀγαθὴν, καὶ λίαν κακὴν. καὶ γὰρ, φη-  
σὶν ὁ κύριος, ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀμπελὴς ἡ ἀληθινή, ὑμεῖς τὰ κλήματα:  
ἡ δὲ κακὴ καὶ ἀγεία, ἐστὶν ὁ διάβολος, λύσθαι ἀποσάζων. ὡς καὶ  
μωσῆς διαγράφων περὶ αὐτῶν φησὶν: ἐκ γὰρ ἀμπέλων ἡ ἀμπε-



Matth. 25.

\* καθομολογή-  
σεται.  
\* ετι.  
\* αφορσεν.

\* προσαγορευ-  
ονται.

Luc 12. 49.  
\* αλ. τι θείλω.

Cantic. 6.

λος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ γομόρρας, ἢ ἐξ ἧς. Ὅπ' ὁ χρευστὸς, ἰὼν ἐπὶ τῷ δέχεται. Ὅπ' φησὶ, τὸ γὰρ λεγόμενον ὁμοιωθῆναι τὴν βασιλείαν τῷ ἔργῳ δέκα παρθένοις, σημαίνειν βέλεται, τὴν αὐτὴν ὁδὸν τῇ ἐπιτηδεύματι παρὰ τῆς ἐπανηρημένης διὰ τὴν ἔμφασιν τῆς ἰωτα, σοι-  
χείας. ἐσεύλαντο μὲν γὰρ τῷ πλησίως ἑαυτὰς εἰς τὴν \* καθομολογήσασθαι, καὶ πάντῃ κυκλήσκονται δέκα. ὅτε \* ἐστὶ δὲ ὁμοίως ἐξηλθον ἰωαννῆς σαυ τῷ νυμφίῳ. αἱ μὲν γὰρ προσφύω \* ἀφθονον ἐπορεύσαντο ταῖς ἐλαιοθρέπτοις λάμπασιν: αἱ δὲ κατέρραθύμηναν. διὸ δὴ καὶ ἰσάριθμοι πρὸς ἐδαιρένται: ἐπειδὴ πρὸς αἰσθήσεως, αἱ μὲν αὐτῶν ἐφυλάξαντο καθαροί, ἃς ὁ πλεῖ-  
στοι θφίας πύλας πρὸς πύργουσαν. αἱ δὲ τὸν αὐτὸν κατελωθήσαντο κα-  
κία. ἐγκρατὺς ἀνδρῶν γὰρ καὶ ἀγάσασθαι, δικαιοσύνης μᾶλλον ἐφό-  
ρεσαν τῷ πῶμασιν. ἐξ ἧς συνέβη αὐτὰς ἀπαγορευθῆναι. εἴτε γὰρ κατ-  
ορθῶν, εἴτε πλημμελῶν, διὰ τῶν ἐκάτερα καὶ τὰ ἀνδραγαθήματα κρατυῖται, ἢ τὰ κακὰ πρᾶγματα. καὶ ὥσπερ ἡ θάλασσα καὶ ὁ φθαλμὸς ἀγνείαν ἔφη καὶ ὥτων εἶναι καὶ γλώσσης ἢ τῷ λοιπῶν καθεξῆς ἀσθητέ-  
ων: ἔτω δὴ καὶ τὰ ἐνταῦθα τὴν πίσιν ἀσυνον ἢ φυλαξαμένη τῷ ἐδιδόν τ' ἄρε-  
της ὁρῶσεως, [ὁσφρήσεως] [δύσεως, ἀφῆς τε καὶ ἀκοῆς, πένη \* πρὸς αὐτοῦ] παρθένοι. διὰ τὸ τὰς πέντε τ' ἀσθησεως ἀγνὰς ἀποκαταστήσαι τῷ Χριστῷ φαντασίας, ἀφ' ἐκείνης αὐτῆς οἷα λαμπάδα τὴν ὁσιότητα λαμπρῶν  
τρηνῶς. ἢ γὰρ πεντάφωτος ἡμῶν ἀληθῶς λαμπὰς ἢ σὰρξ ἐστίν, ἢ ἡ ψυχὴ βασιλεύσασα, δαδὲ δίκην, τῷ νυμφίῳ παρίσταται Χριστῷ, τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως τῷ φαίνεσθαι, διὰ πασῶν τῶν ἀσθησεων διεκθρῶσκει λαμ-  
πρὰν τὴν πίσιν, καθὼς αὐτὸς ἐδίδαξεν εἰπὼν. πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ \* ἤθελον εἶη δὴ ἀνέφθῃ. γῆν ἡμῶν τὰ σκλωμάτα φράσας, εἰς ἃ ἐβόλετο ταχέως ἀναφθῆναι τὴν ὀξυκίνητον τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν καὶ διάπυ-  
ρρον πρᾶξιν. τὸ γὰρ ἔλαμον τῇ δικαιοσυνῇ καὶ τῇ θφίᾳ τῷ βελήτεον. χρονομὸν δὲ, τὸ πρὸ τ' παρσίας διάστημα τ' Χριστῶν νυσαγμὸν δὲ καὶ κοίμησιν τῆς παρθένου, τὴν ἐξοδὸν τὴν ἀπὸ τ' βίβης μεθ' ἑαυτὴν δὲ, τὴν βασιλείαν τ' ἀνι-  
χρίστου, καθ' ἣν ὁ ὀλοθροῦς ἀγγελῶν ἐπιπορεύεται ταῖς οἰκίαις. κραυγὴν δὲ, λέγεσαν. ἰδὲ ὁ νυμφίος ἔρχεται εἰς ἀπάντησιν, τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων φω-  
νὴν καὶ σάλπιγγα, ὅποτε πάντες, ἑταρῶντων αὐτοῖς τῶν σωμάτων, ἐπὶ νε-  
φελῶν ὀχλήονται, εἰς τὴν ἀπάντησιν ἀρπαζέμεντες τ' κυρίως. Ὅπ' αὖτε τῷ παρθένων καὶ ἀγνῶν ψυχῶν πλεῖστα εἰπὼν, ἐπὶ φέρει καὶ τὸ ἀμέλει ταύ-  
τας μόνον ἐκλεκτὴν νύμφην τὰς ψυχὰς ὁ λόγος ἑαυτῶν καλεῖ: τὰς λοι-  
πὰς δὲ παλλακὰς καὶ νεάνιδας καὶ θυγατέρας, λέγων ὅτι ἐξήκοντα εἰςὶ βασι-  
λίσσαι, ἢ ὁ γδοήκοντα παλλακαὶ [καὶ νεάνιδες, ὧν ὅτε ἐστὶν δριθμός. μία ἐστὶ  
πρὸς ἑκάστην τελεῖα με, μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῇ τεκνοῦ αὐ-  
τῇ.



τὴν. εἶδον αὐτὴν θυγατέρες, καὶ μακαρίζουσιν αὐτήν, βασιλισαὶ καὶ γε  
 παλλακαὶ] αἰνέουσιν αὐτήν. πολλῶν γὰρ ἔσων δηλονότι τὴν ἐκκλησίαν τῆς θυ-  
 γατέων, μίαν ἐστὶ μόνον ἢ ἐκλεκτὴν καὶ τιμιωτάτην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὑπὲρ πά-  
 ρας τὰ ἄλλα τῆς παρθένων καὶ βασιλίσσης ἢ ἀνιήσεως ἢ ποροφητείας ἐβλεψέ.  
 [ὅτι ἔχουσιν ἑνὰ ἡγόντα βασιλέα βασιλιδόμηναι, ἀλλ' ἐκάστη ὥσπερ αὐτὴν δέ-  
 σποτος καὶ βασιλισσῆς ἦν καὶ ὅτι τῶν μὲν ταύτας δέχεται καὶ πρῶτον ἡ ἑαυτῆς βασι-  
 λικὰς ἐκείνας, τὰς πρὸς ἑκτὴν κλυσιμῶν ψυχὰς διαρέσας τῷ θεῷ γενημένης  
 τῆς, τὰς ἀμφὶ τὴν Ἀβελ, καὶ τὴν Σὴθ, καὶ τὴν Ἐνώχ· παλλακὰς ὅτι τὰς μὲν τὸν  
 10 κατὰ κλυσιμῶν τῶν ποροφητῶν, αἷς πορὸς τὴν ἐκκλησίαν ἀρμοσθῆναι τῷ κυ-  
 εῖω, παλλακίδων δὲ κληρὸν συγγενόμενος ἀληθείας ὑπέσπερε λόγους ἐν ἀφθόνῳ καὶ  
 καθαρῇ φιλοφροσύνῃ, ἵνα γνησώσιν αὐτῶν συλλαβῆσαι πίστιν σωτηρίας. παλ-  
 λακὰς ὅτι ποροφητὸς δὲ τὰς ποροφητικὰς ψυχὰς ὁ λόγος, ὅτι μὴ φανερώσ  
 αὐτὰς, ὥσπερ δὴ καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἐπιγὰγετο, θυγὰς δὲ αὐτὴν μόχον τὴν σι-  
 τῶν. ἐξήκοντα ὅτι βασιλίσσης ἐνδύθεν, ὡς οἶμαι δὴ, ὅτι δὲ πρῶτον πλάσσει  
 μέχρι Νῶε καὶ διαδοχὴν διαρεσθῆσαι τὰς ἐκάλεσε τῷ θεῷ· ἐπεδήπερ ἐτέρων  
 ἔτι ποροφητῶν εἰς τὸ σωθήσεσθαι χρεῖαν οὐκ ἐχρήκασιν. ἐπὶ [ὅτι] πορο-  
 φάτης τῆς τὴν ἐξαήμερον ἔσσης αὐτοῖς ἔκτισμα συστάσεως ἐμμένοντα γὰρ, ὅτι  
 ἐν ἐξ ἡμέραις ὁ θεὸς ἐτεκμήνατο τὴν κτίσιν, τὰ τε ἐν τῷ ποροφῆσει γεγονότα.  
 20 ἐν τῷ θεῷ ἐν δὴ τὰς δὲ συστάσεως δι' αὐτοῦ ἔκτισμα καὶ διαδοχὴν τὴν θεὸν  
 ἐλομένης ποθεῖν ψυχὰς, καὶ χερσὶν αὐτῶν φανῆσαι τὰς ἑκτὴν αἰῶνος ἔχας  
 ἔχοντα, καὶ γένοντα τὴν μακάριον ἐξαήμερον, ἐξήκοντα βασιλίσσης ἐφ' ἑαυτῇ  
 λικῶς, διὰ τὴν τὴν ἐξαήμερον ταύτας, ὡς ἔφην, γεγονέναι μέγαλην γὰρ ἔτι τι-  
 μὴν ἐχρήκασιν ἀγγελῶν ὁμιλήσαντες, καὶ τὴν θεὸν ὑπαρ οὐκ ὄντα θεοὶ ἀμύμοι.  
 ἐπισκέψασθε γὰρ ὅσων ἔχε παρρησίαν ὁ Σὴθ πρὸς τὸν θεόν, ὅσων ὁ Ἀβελ, ὅσων ὁ  
 Ἐνώχ, ὅσων ὁ Μαθεζάλα, ὅσων ὁ Νῶε πρῶτον δικαιοσύνης ὄντες ἐρασταί; καὶ πορὸς  
 τῶν μὲν αὐτῶν. πορὸς τὴν παλλακῶν πάλιν λεκτέον. τοῖς μὲν τὴν καὶ κλυ-  
 σμὸν ἀπώλετο λοιπὸν ἢ γινώσκουσιν ὅτι θεὸς, καὶ ἐχρηζον ἐτέρας διδασχῆς, ἐρπέσης  
 ἡδὴ τὴν εἰδωλολαρείας. ὁ ἐν θεὸς ἵνα μὴ πάντῃ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων αἰσωθῇ,  
 30 λήθη τῶν καλῶν, τὴν ἰδίαν παῖδα τοῖς ποροφῆταις ἐκέλευσεν\* ὑφηγήσασθαι τὴν  
 ἐκδομένην αὐτῶν παρρησίαν διὰ τὸν κόσμον· καθ' ἣν ἢ τὴν πνευματικῆς  
 ὁδοῦ χάρις καὶ γινώσκουσιν κηρυχθήσεται, ἀφ' ἑσέως ἀμαρτημάτων ἔχα καὶ αἰ-  
 σάσεως παρεκκλινῆ, \* πορὸς τὴν αἰσωθῆναι γὰρ δι' αὐτὴν τὴν αἰσωθῆναι, ἡ δὲ πάλιν καὶ τὴν \* αἰσωθῆναι  
 φθορᾶν καὶ διὰ τὸν κατάλογον τῶν δὲ Ἀβελ καὶ ποροφῆταις, διὰ τὴν τὴν  
 πορὸς τὴν πρὸς τὴν, ἵνα οὐκ αἰσωθῇ, ὡς ἐξήρηται ὁ νόμος, παλ-  
 λακὰς ἐκάλεσεν ὅτι πρὸς τὴν νύμφην τὴν ἐκκλησίαν καλεσθῆναι τὴν λόγῳ,  
 τὰ θεῖα\* συλλαβόντες ἀπὸ τῶν ποροφῆταις, τὸ νοητὸν ποροφῆταις ὁδοῦ τὴν πορὸς  
 μὴν νεανίδας ὅτι πάλιν εἰς ἀναριθμητὸν συνέλεξας ὁμιλον, ἡ δὲ ὑπὸ τοῖς κρείττο-  
 σι



LUC 10. 9. 24.

\* αλ. ἀνακαινί-  
σας.

\* αλ. πρῶτ.

\* αἰρετή.

\* αλ. αὐτὸν.

\* αλ. ἡφ.

σι δικαιοπραγήσαντα πλήθη, καὶ νεανικῶς καὶ ἡγυαίως διαβλήσαντα, πρὸς  
 τὴν ἀμαρτίαν καλεῖ. ἀλλὰ τῶν ἐθ' αἰβασίλισσαι, ἐθ' αἱ παλλακαὶ  
 συγκρίνονται τῇ ἐκκλησίᾳ. ἡ γὰρ τελεία καὶ ἐκλεκτὴ πρὸς πάσας ὀνομα-  
 ζομένη, ἡ ἐκ πάντων σωεσώσατε καὶ σωτημυρή, τῇ ἁποστόλων ἐστίν, ἡ  
 ὑπερβάλλουσα νύμφη τῷ κάλλει τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς παρθενίας πάσας. διὸ  
 καὶ μακαρίζεται πρὸς τῶν ἄλλων, ὅτι αὐτὴ εἶδε καὶ ἤκεν ἀφθόνως, ἀ-  
 ἐκείνη ἐπεπόθησαν ἰδεῖν ἐκ ἑσέως, καὶ οὐκ εἶδον, ἐσθ' ἤκεσαν. μακάριοι  
 γὰρ ὁ φάλμοι φησιν [ὕμν] ὁ κύριος τοῖς μαθηταῖς, ὁ βλέποντες ἀ-  
 βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ πρὸς φηται ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἀβλέ-  
 πετε, ἐκ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκῶσαι ἀκῶετε, καὶ οὐκ ἤκεσαν. ἐκὼν διατάσσας  
 μακαρίζουσιν αὐτῇ ὁ πρὸς φηται, ὅτι ὦν αὐτὴ μὴ ἐπέτυχον, ἡ ἐκκλη-  
 σία μετείληφε, ἐκ ἡξιώθη. δύναται δὲ περὶ καὶ ἐτέρως τὴν νύμφην φαίνει,  
 τὴν ἁγία τὴν ἀμόλυντον εἶναι ἔκκευς. ἡς χάριν κατελείψας τὸν πα-  
 τέρα, κατήλθεν ἐνταῦθα, καὶ πρὸς ἐκολλήθη αὐτῇ, ἐνανθρωπήσας. διὸ δὴ καὶ  
 πρὸς ἐρεθὶν αὐτῇ πρὸς πρὸς ἐφη· ἐπεὶ δὴ πῦσόν τὸ ζῶον καὶ ὑπορρόφιον,  
 καὶ διαίτη τῇ τῶν ἀνθρώπων ἀσμιρρίζον. καὶ ἐν τῷ μέτῳ καὶ δ' ψαλμῷ, ἐκ δεξιῶν  
 παρισμυρή [λαίων ἐκ τῶν μερῶν] βασιλίσσα ἡ τῷ διαχρυσῷ τῷ δρετῆς  
 κόσμῳ κατεσολισμυρή, ἡς ἐπεθύμησε τῷ κάλλει ὁ βασιλεὺς, ἡ σάρεξ  
 ἐστίν (ὡς ἐφύω) ἡ ἀχραντὸς ἐκείνη καὶ μακαρία, ἡν αὐτὸς ἀνακομίσας ὁ  
 λόγος εἰς ἐρανὸς, ἐκ δεξιῶν παρέστησε τῷ πατρὸς, ἐν ἱματισμῷ διαχρύ-  
 σω κεκοσμημυρή. ὁ δὴ ἐστὶ συμβολικῶς τοῖς ἐπιτηδύμασι τῆς ἀφθαρσίας.  
 Ὅτι πρὸς θεία, ἡ παρθενία καὶ μίαν ἀπαλλαγὴν καλεῖται σοιχεῖς, ὡς δὴ  
 μόνη τὸν ἔχοντα αὐτῆς τὰς ἀφθόρους τελείας θεῶν ἀπεικάσκει, ὁ μῆζον  
 ἀγαθόν, ἀδύνατον διρεῖν. Ὅτι φησὶν ἡ δρετὴ, ἡ τὴν δι' αὐτὴν εἴτε διὰ  
 τὸ ἀρεθὴ καὶ μετεωρίζει πρὸς ἐρανὸν τὰς ψυχὰς, ταύτῃ ἐρηκε τὴν ἐπω-  
 νυμίαν. Ὅτι φησὶν, εἰκε δὲ τοῖς εἰρημυροῖς καὶ τῷ μάλιστα συμφωνεῖν  
 τὸ χρυσμῷ δ' ἐμυρον αὐθὺν ἐξ αὐτῶν τῷ πατρὸς τῷ Χρυσῷ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. ἡ δὲ  
 μετ' ἐσθ', ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. πρὸς ἀτηρητέον γὰρ, ὅτι τὸ μὲν ἡ δὲ αὐτῶν  
 εἶναι, ἀορίσως ἀπεφῆνατο, ἐκ ἀχρόνως. εἰ γὰρ ἡ δὲ αὐτῶν ἐφη [καὶ ἐγένονας]  
 ἐμφαίνων μὴτε πρὸς φάτον αὐτὸν τετυχηκέναι τῷ ὑποθέσας, μὴτε αὐτὸν πρὸς  
 πᾶρξαντα τέλει ἐρηκέναι: ἀλλὰ εἶναι αἰετὸν αὐτόν. τὸ δὲ, ἐγὼ σήμερον  
 γεγέννηκά σε, ὅτι πρὸς ὄντα, ἡ δὴ πρὸς τῶν αἰώνων [λέγει] ἐν τῷ ἐρανῷ  
 ἐβελήθη καὶ τῷ κόσμῳ γυμνῇ. ὁ δὴ ἐστὶ, πρὸς ἀν ἀγνοέμυρον γνωρίζαι.  
 ἀμέλει τοῖς μηδέπω τῶν ἀνθρώπων σωτημυροῖς τὴν πολυποικίλον τοῦ  
 θεῶν ὁφίδου, ὁ Χρυσὸς ἐδέπω γεγέννηται. ὁ πρὸς ἐστίν, ἐδέπω ἐγνώσθη, ἐδέπω  
 πεφανέρωται. Ὅτι τὰ πλείστα τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ ἀποκαλύψεως ρητὰ  
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰς παρθενούσας ψυχὰς ἀνάγει· ἀλλὰ χερδὸν ἐ-  
 ὄσα



ὅσα αὐτῶν ἢ ἄλλοθεν ἔλαβεν, ἀλληγορικῶς αὐτὰ καὶ ἐκ τὸ γράμμα διη-  
γῆται ἐν ταῖς ἐπὶ διαλόγῳ. Ὅπῃ αὐτῶν οὖν εἰμαρμένην δοξάζοντες,  
φησὶν· εἴ τις τῶν θνητῶν συμφορὰς καὶ κακοφροσύνας (τὰ ἄσρα τεκταίνε),  
ὡς τις ἀσελγείας καὶ προπᾶς ἔβρις ἀχολύμῃ, ἄρα ἀθλιώτερά τῶν  
ἀνθρώπων ἐστὶν· ὅπῃ μόνον αὐτὰ τῶν κακῶν ἐρῶσιν, ἀλλὰ καὶ οὖν ἀνθρώ-  
πος ἀναγκάζεται ταῦτα πρᾶξαι. ἐπεὶ πᾶσα πρᾶξις χωρὶς ἐπιθυμίας  
ἐγίνεται, ἐδὲ μὴ ἐπιθυμία χωρὶς ἐνδεΐας· ἀνενδεὲς δὲ τὸ θεῖον· ἀν-  
εννόητον ἄρα πονηρίας. ἡ δὲ τῶν ἄσρων φύσις ἐγλυτέρῳ τέτακται θεῷ,  
<sup>10</sup> κρείσσων ἔσται, τῆς τῶν κρείσσονων ἀνθρώπων δρετῆς· ἀνεννόητος κακίας  
ἄρα, καὶ ἀνενδεὴς ἐστὶ τὰ ἄσρα. ἐπὶ εἰς τὸ δυνεῖν πῃ γένηται ἐργάζε-  
ται· τοῦτο δὲ νόμος κωλύει, κολάζων οὖν ἀλάστορας, καὶ διὰ ἀπειλῆς  
ἀπέργων τὰ τῆς γένεως δόγματα· ἐναντίον ἄρα νόμος γένεσι.  
ὅσα μὴ γὰρ νόμος κωλύει, ταῦτα γένεσι ὡρεῖται· ὅσα δὲ γένεσι ποιεῖν  
βιάζει, ταῦτα νόμος κωλύει. πολέμιον ἄρα γένεσι νόμος· εἰς πολέμιον,  
ὅκα ἄρα καὶ γένεσι νομοθέται νομοθέται· τὰ γὰρ ἐναντία δογματί-  
ζοντες γένεσι, γένεσι λύουσιν. ἥτοι ἐν γένεσι ἐστὶ, καὶ οὐ κατὰ νόμους,  
ἢ εἰς νόμοι, καὶ ὅκα εἰς κατὰ γένεσι. ἀλλὰ ἀμήχανον χωρὶς γένε-  
σεως \* φῦσαι πῇ πᾶσι καὶ διαπράτταται πᾶσι. οὐδὲ γὰρ τὸν δίακτυλον \* αἰ. φῦσαι.  
<sup>20</sup> ὅθεν αὖ φασιν χωρὶς εἰμαρμένης κινήσας· κατὰ γένεσι ἄρα, καὶ Μίνως καὶ  
Ραδάμανθις καὶ Δαριῶν, καὶ Λυκάργος, καὶ Σόλων καὶ Ζάλευκος  
νομοθέται φῦσαι διέταξαν οὖν νόμους, ἀπαγορεύοντας κλοπὰς, φό-  
νας, καὶ τὰ ὅμοια, ἀ κατὰ γένεσι ἐπισημαίνον δογματίζουσιν, ὅπως  
ἀδύνατον. αὐτὴ γὰρ αὐτῆς δυνεῖτο γένεσι, αὐτὴ ἐαυτῷ ἀκνεύ-  
σαι· καὶ ἐν ταῖς μὴ ἀπαγορευτικαῖς μοιχείας καὶ τῶν ἄλλων νόμους πι-  
θεμῆναι, [ἐν ταῖς δὲ οὖν \* νόμους καὶ τὰς μοιχείας ἐργάζομην]· ἐδὲν γὰρ \* ἰσ. φόνους.  
ἀλλόκοτον [αὐτὸ ἐαυτῷ μαχόμενον, καὶ αὐτὸ ἐαυτὸ κατελύειν] ἀποδοῦναι.  
ὅκα ἄρα γένεσι. Ὅπῃ φησὶν ἢ καὶ σωφροσύνην δρετὴ κρείσσων ἐστὶ τῆς ἀ-  
κρεσίας κακίας, μαθεῖν ἐστὶ καὶ ἀπὸ βασιλέων, ἀπὸ δρχόνων, ἀπὸ στρατηγῶν,  
<sup>30</sup> ἀπὸ τέκνων, ἀπὸ πολιτῶν, ἀπὸ οἰκετῶν, ἀπὸ παιδαγωγῶν. ἕκαστος γὰρ  
τέτων ἐαυτῷ, καὶ τῷ κοινῷ ὠφέλιμος γίνεσθαι σωφρονῶν ἀκολασαίνων  
δ' ἐαυτῷ καὶ τῷ κοινῷ βλαβερός. Ὅπῃ φησὶν ὁ μὴ νόμος, τύπος ἐστὶ καὶ σκία  
τῆς εἰκόνος, τέτρεσι, ἔσθ' ἀγαθὸς. εἰ δὲ εἰκὼν τὸ ἀγαθὸν αὐτῆς τῆς ἀλη-  
θείας, τῆς ἐθιμῆς ἐν τῇ δούλῃ ἐκείνῃ παρῆται. [Ὅπῃ ἐν τῷ λαοικῷ ὡς  
τῆς σκηνωπίας λεγόμενον εἰς τὴν ἐν τῇ β' ἐκείνῃ παρῆται] ἐθιμῶν τῶν  
ἀνθρώπων ἀνάστασιν ἐκδέχεται, σκηνῶν ἕκαστος τὸ οἰκεῖον \* πῇ σῶμα, \* τιθεῖται.  
τὰς ἡμέρας εἰς τύπον τῶν ἐπὶ αἰώνων, καὶ τὰλλα ἀναλόγως. Ὅπῃ  
\* ἀναγωγικῶς ἐκδέχεται τὸ εἰς οὖν κερταὶς εἰρημνῶν, πορευόμενα ἐπορεύ- \* αἰ. ἀναλόγως.  
οντο







γυναῖκα, [καὶ] τὴν ἡδονὴν, τὸ κατὰ γνώμον, καὶ ἡ σκέπη, τὸ τῆς ἀγνείας  
 ἐβλάστησε ξύλον, ἀπὸ τῆς παρσίας τοῦ δέχτη παρθένου Χειροῦ βασιλευ-  
 σαν τῷ ἀνθρώπων. ταύτῃ γὰρ μόνῃ τῇ τῆς ἀγνείας βασιλείαν ἀπὸ  
 τῆς τοῦ Χειροῦ παρσίας ἀμεταμελητὴ παρέστηκεν. ὁ ἀνθρώποι, ἐκά-  
 της τῷ παρδεδομένων αὐτοῖς ἐντολῶν παρὸ τῆς Χειρὸς παρσίας καὶ τῆς  
 βασιλείας ἐαυτοῦ ἀφωιάζοντες, καὶ τῇ ἀντιμίῳ μᾶλλον παθαρχεῖν, καὶ  
 ὑπὸ αὐτῆς βασιλεύουσας παραιρέμιοι εἰ καὶ \*μεταμελέμιοι πολλακίς, ἐπε-  
 ζήτην πάλιν τὴν παρὸς θεοῦ \*δεδομένην αὐτοῖς βασιλικὴν ἐντολήν καὶ \*  
 ἀνακαινισμόν τῷ διαφθαρέντων αὐτῶν ἐκ κακίας ψυχικῶν κατεσθωμάτων.  
 ὡς αὐτοῖς γὰρ εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ πάθη ἀπμιᾶς, ἐπεζήτην βασι-  
 λεύουσαι τῇ ἐντολῇ καὶ τοῖς παρσάγμασι τοῦ θεοῦ: ἵνα γῆται αὐτοῖς  
 λύσις τῷ πολυπλόκων συμφορῶν, καὶ ἀπαλλαγὴ τῷ κακῶν. αἱ δὲ  
 διὰ τὸ παρσόζην αὐτῶν, καὶ ἀνιάτως ἐχθρὸν τῆς ψυχῆς μάλοπας, οὐκ  
 ἐβέλοντο βασιλεύειν αὐτῶν, μέχρις ὃ θεὸς τέταρτον κατελέχας τὸν δὲ-  
 ὄντων, τὴν ἀγνείαν ἀπέσειλε βασιλεύειν, ἣν ῥά μιν ἀκολούθως ἐκά-  
 λεσεν ἡ γραφὴ ἥτις καταναλώσασα τὰς ἡδονὰς, καὶ ἀπειλήσασα λοιπὸν,  
 εἰ μὴ αὐτῇ πειθόντι πάντες, καὶ ἐν ἀληθείᾳ παρσέχουσιν, πρὸς κατὰ δαπανῆ-  
 σαι πάντας: οὐκ ἐπὶ γὰρ μὴ ταύτῃ ἐσεὶ νόμον ἢ διδασκαλίαν ἐτέραν,  
 ἀλλὰ ἐκείσιν, καὶ πῶς. καὶ διὰ τὸ λοιπὸν ἀπὸ ἐντεῦθεν δικαιοπρεπείν  
 ὁ ἀνθρώπος ἤρξατο, καὶ πρὸς βεβαίως τῷ θεῷ, καὶ ἀποχρίζου τοῦ δια-  
 βόλου. Ὅτι σημειωτέον, ὡς οὐδὲ ὁ διάλογος, ὅτι ἡ γραφὴ Συμπόσιον  
 ἢ παρὸς ἀγνείας, ὡς πολλὴ [γὰρ] νεοθυμῶν ἐστὶν ἐνέσεις γὰρ ἐν αὐτῷ  
 ὡς ἀβελήμιας καὶ δρεανικὰς δοξοκοπίας, καὶ ἐτέρων πινῶν κακοδο-  
 ξέντων μυθολογήματα. Ὅτι σημειωτέον, τί ποτέ ἐστι τὸ κατ' εἰκόνα,  
 ὃ μόνον ἐξηκέναι λέγεται ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ θεοῦ γενημένων. οὐ-  
 δὲ γὰρ οὐκ ἐν πρὸς αὐτῶν πρὸς τῶν πρὸς, εἰ μὴ καὶ ἀγγέλων μετ-  
 ἔχε φύσις. ἔτε γὰρ τὸ ἀθάνατον, καὶ γὰρ καὶ \*ἀγγέλους, ἔτε τὸ αὐτεξ-  
 ἴσιον. εἰ γὰρ ὅτι ἀγγέλους, καὶ τὸν θεολόγον, ὅτι τὸ ἀγαθὸν μᾶλλον  
 ἢ ῥοπήν, κατὰ τὸ ὅρα, ὅτι μὴδὲ ὅλως διωκτὸν τὸ κατ' εἰκόνα, τοῦτο  
 ἐννοεῖν. εἰ δὲ τὸ δέχτην λέγεται ἀρχὴν γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἄλλων ὁ  
 ἀνθρώπος παρὸς θεοῦ ἡξίωται ἐν τῇ τῆς κοσμογονείας συγγραφῇ: οὐδὲ  
 ἔτιως ἀλλοτριώσας τὸν ἀγγελόν. ἀρχὴν γὰρ τῶν ἀγγέλων οὐκ πλείους,  
 ἔθνοις καὶ φυλῆς, ὡς τῆς γραφῆς ἰδίως δεδιδάγμεθα. εἰ δὲ \* ὅτι \* αἱτί.  
 μὴ χειρὸς αὐτοῖς οὐκ δέχτην τελεῖσι τῇ διαφορᾷ εἰς ἀγῆς,  
 κατὰ πρὸς ἐκείνοις πολλὰ τῶν ζώων: οὐδὲν παρὸς τῷ γέλωτι κομπάζεις.  
 οὐδὲ γὰρ εἰκόνα φέρειν ὁ ἀνθρώπος λέγεται, χειρὸς οὐκ δέχο-  
 μῖας ἀπαγε δεικνύει. τί ἐν \* ἐπὶ τὸ κατ' εἰκόνα; ὅτι γὰρ τῇ τοῦ σω-



μαλικοῦ ῥήματ'· οὐδέποτε ἐπιδιδόντα ἑρραψώδησαν, πρὸς τοῖς μυρίοις ἐλέγχοις, οὐδέ τις πρὸς τὸν ἄγγελον κοινωνίας κατὰ τοῦτο, ὅπως ἐστὶ τὸ ζή-  
 τούμην, τὸν ἄνθρωπον ἡλυθέρωσαν. ἀνθρωπόμορφον γὰρ αἱ θεαὶ  
 \* αὐτὴν ἔχον· γραφαὶ δὲ ἀγγέλοις ἡμῖν ἐνδεδύσθαι ῥήμα, \* ἐπετύπωσαν. εἰ δὲ  
 τὸ δημιουργικὸν καὶ πσακτικὸν εἰς ὑπαρξιν τὸ κατ' εἰκόνα, φυλάσσειν  
 ἔχας ἐπ' ἄνθρωπον· δημιουργεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὸ πᾶν, ἀφράστως καὶ ἀνεπι-  
 νοήτως πρᾶγμα τὰ μὴ ὄντα. ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπ' ἐνίοτε μὲν ἐκ τῆς  
 ἰδίας οὐσίας καὶ φύσεως, ἀπορᾶς κατὰβολῇ, ὅμοιον ἄνθρωπον γεωργῶν,  
 ἐνίοτε δὲ τέχνη πολλὰ τῷ τεχνιτῷ δημιουργῶν, εἰ καὶ μὴ ἐκ τοῦ μηδα-  
 \* αὐτὴν ἔχον· μῶς ὄντ'. ἀλλὰ καὶ τοῦτο \* πῖ πθανόν \* ἔχον· ῥαδίως ἐλέγχεται. \* οἱ  
 \* αὐτὴν ἔχον· τε γὰρ μονάζοντες καὶ διὰ τὸ δοκεῖν φυλάσσειν τὸ κατ' εἰκόνα, παντὸς ἄν-  
 θρωπίνε τεχνήματ' ἢ τεχνάσματ' ἀνωτέρω ἑαυτοῦ ἐργαζάμενοι,  
 ἀθλοὶ αὐτῶν φανείν, τὸ κατ' εἰκόνα δὲ αὐτῶν ἔρ' ἀπολέσασθαι. ἵνα τὸ κατ' εἰκόνα  
 ἢ τῷ ἀρετῷ δι' ἐπιμελείας κτῆσις. ἀγγελοὶ μὲν γὰρ ἔχον δρετὴν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν δι'  
 ἐπιμελείας καὶ κόπον, ὅτι μὴ μεθέλκονται ὑπὸ κακίας, δοξάζονται. ἀλλ'  
 εἰ καὶ τὸτο συγχωρηθεῖν, ἀκοπον δρετῷ κτῆσιν τοῖς ἀγγέλοις ἀποκεκλη-  
 ρῶσθαι· ἢ καὶ ἔτοι τὸ κατ' εἰκόνα τῷ ἀκόπως ἔχον θεῷ μᾶλλον πλησιάζον-  
 τες ἔξουσιν ἢ εἰ μὴ ἔτοι, πολλῷ μᾶλλον ἐστὶ ὁ ἄνθρωπ', ὅτι μετὰ ταύτης  
 ἢ πρὸ ταύτης τὴν κτῆσιν πολλῶν τρεῖς καὶ πόνων ἐμπιπλάμεν ταύ-  
 τῷ ἐκδέχεται.

σλῃ.  
 Fl. Iosephi an-  
 tiquitatum ju-  
 daicarum li-  
 bri.

ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ Ιωσήφ [ἢ δρχαμολογία· ἢ ἡ ἐκλογὴ, ὅρα τὴν ἰσορρεῖαν πρὸς  
 Ἡρώδην, κατὰ λέγει τὴν τε ἀνοικοδομίαν τοῦ ναοῦ· ὅπως τε τὴν ἰσραηλινὴν  
 ὑπερῆλθε βασιλείαν, καὶ ὅπως αὐτῇ τὴν δρχὴν ἐκ γένους διεδέξαντο·  
 ὅπως τε αὐτὴ εἰς δρχιοκρατίαν κατελέλυται, τὴν πρῶσαν δρχίαν δὲ ἔθνους  
 τῷ δρχιερέων ἀναδεξαμένῳ· καὶ ὅρα, ἀλλὰ τέτοις σιωδιαπλέκεται.  
 Οἱ ἰωσήφ πατ'· πρὸς τὴν τέλει τῆς ἐκτ' τὴν δρχαμολογίαν ἰσορείας, ὅκτω-  
 \* αὐτὴν ἔχον· καὶ δέκατον ἔτ' βασιλείας \* Ἡρώδης ἀνύοντα τὴν ἐν ἰεροβόλμοις νεών,  
 ὃν ἐκτίσσε Σολομών ὁ βασιλεὺς, κατὰ τὴν φωνὴν ἢ πάλιν ἐκ βαβυλῶνος  
 ἀναχθέντες, αἰχμαλώτοι Δαρείου δρχιστῶν βασιλέως σιναραμίδος αὐτοῖς  
 ἀνέστησαν· ἐν ἑξ ἔτεσι καὶ μ'. τῶν φησι τὸν πρῶτον ναὸν μετὰ ἑπ  
 ἑξακόσια, δωδεκῶν μὲν δρχαίς θεμελίους, ἑτέρας δὲ κατὰ βα-  
 \* αὐτὴν ἔχον· λόντα ἐπ' \* αὐτὸν τὸν Ἡρώδην διπλάσιον δρχιτέρας δρχιστῶν· λείπεσθαι  
 γὰρ τὸν ὑπὸ τῷ αἰχμαλώτῳ δρχιστῶν Σολομωνταίῳ μέτροις κατὰ τὸ ὑψ'·  
 πίν. εἶχε δὲ ὁ Ἡρώδης νεῶς, μῆκ' μὲν πέντε καὶ ἑκατὸν, ὑψ' δὲ εἴκοσι πε-  
 \* αὐτὴν ἔχον· ρετῶν. \* ἔς καὶ ὑπερῆλθε, τὰ χερόν τῶν θεμελίων σιναραμίδων, ὅ καὶ κα-  
 τὰ δρχ Νέων καὶ ἑτέρας ἰσραηλῶν ἐγνώκεισαν ἐπεγεῖσθαι. οἰκοδομηθῆναι δὲ  
 Ἡρώ-



Ηρώδη τὸν ναὸν Ἰώσηπτος φησὶν ἐνιαυτῷ ἐνὶ, καὶ μηδὲ ἐξ: \* τῷ δὲ πρὸς τὸν \* ἴσ. τὸν δὲ ἐξ.  
 νεῶν οἰκῶν καὶ πειλοῶν ἔτεσιν ὅλοις ὀκτώ. λίθους δ', ἐξ ὧν ἠγείρετο ὁ οἶκος καὶ πειλοῶν  
 νεῶς, λουκᾶς μὲν εἶναι καὶ κραταίως, ἔχον δὲ ἑκάστον αὐτῶν μήκοις μὲν  
 πηχὺς εἰκοσιπέντε, ὑψοῖς δὲ ὀκτὼ, καὶ ὕρσις πρὸς δυοκαίδεκα. τελε-  
 ᾶσθαι δὲ τὸ ἔργον φησὶν ἑπινόια τοιαύτη. Ηρώδη πολλή τις ἐγένετο  
 ἢ πρὸς τὸ ἔργον φιλοτιμία: ἀγείρει ἐν περὶ ἑτέρων ἀπαρῶν ὕλιν, καὶ χί-  
 λια αὐτῷ ἀμαξαι λίθους ἀγόν διτρεπείς ἦσαν. ἐργάται δὲ ἄλλοι μὲν  
 μυρίοι, τῷ δὲ ἱερέων, οἱ τῷ ἀδύτων ἔργων ἐμελλον ἀπιδεῖν, χίλιοι. τοσ-  
 10 ῶτων γὰρ οἰκοδομεῖν καὶ ξυλουργεῖν ἐξεπαίδουσιν ἱεραδικὰς αὐτοῖς  
 ἀπασιν ὠνησάμενοι σολὰς. καὶ ἡ δὲ ἑξασκονή θάλασσαν μὲν ἐλπίδι εἰς  
 πέρας τὸ βέλημα ἦταγε. μεγάλας ὅτι καὶ πολλὰς ἀπὸ τῶν πλήθους τὰς διχα-  
 ρείας ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἀχθομένη Ηρώδης πρὸς ἐξέστησε. οὗ δ' Ηρώ-  
 δης ἅμα ἔσωτελέσκει τὸν νεῶν βῆς τριακοσίας: τῷ δ' ἄλλων ἰσδαίων ὅσα  
 οὐσαν, ἐδ' ἐγχεῖν λαβεῖν δριμύ. ὅσα Ηρώδης ἐστὶν [ὁ] Αντιπάτρης δ' Ἰδε-  
 μαίης καὶ τ' Αραβίας (Κύπρις δ' ὄνομα αὐτῇ) παῖς, ἐφ' ἧς Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν  
 ἐπὶ σωτηρίᾳ ἡμετέρᾳ γένος παρθενικῆς ἀποδίδεται μήτρας: καὶ ἡ  
 καὶ μακεῖς Ηρώδης, ἡ μὲν δὲ πρὸς τὴν δὴμαρτε, φονδὺς ὅτι πολλῶν νηπίων  
 γίνεται: εἰς ὠμότητα ὅτι καὶ μισοφονίαν πάντας ὅσοι τύραννοι ὑπερβαλέσθαι  
 20 ἰσότηται. καὶ γυναικὸς δὲ τ' Μαριάμνης (θυγάτηρ δὲ ἡ αὐτῇ Ἀλεξαν-  
 δρας τῆς Ὑερκανῆ τοῦ δριμύτος παιδὸς) ὥρα, σώματ' ἐδὲν χρόνῳ  
 λείπουσα, δὲ εἰς αὐτῆς ἐφάμιλλον. ταύτης οὖν καὶ δύο τῷ ἐξ αὐτῆς  
 αὐτῷ γυναικῶν παῖδων, Ἀριστοβῆλος καὶ Ἀλεξάνδρος, οἱ καὶ ἄλλαι τε  
 καὶ λόγων ἀσκήσει, καὶ χειρῶν ἔργοις, ἐδὲν ἡθῆον ἢ ὅτι βασιλέως ἦσαν παῖ-  
 δες, ἀνὰ πάντων ἐφ' ἐργῶν σόμασι. τέτων [ἐν] συμπάντων διαβολαῖς Ἀν-  
 30 τιπάτρης μακεῖς δὴμιθ' γίνετ'. πρῶτων μὲν τ' γαμετ', εἶτα καὶ τῷ παῖδων,  
 καὶ τελευταῖον Ἀντιπάτρης, καὶ αὐτῷ παιδὸς ἐκ περὶ ἑτέρας γυναικός.  
 νόσῳ δὲ πικρᾷ πρὸς ἀδοθεῖς, ἐλκωσις γὰρ ἐντέρων εἶχε τὸν δύσλιον, ὅρσιόν τε  
 ἄσθμα, καὶ ποδῶν λουκᾶ \* φλέγματ' οἶδημα, δειναί τε τοῦ κώλου \* ἀφ' ἐλπίδος.  
 40 ἀλγυδόνες, καὶ αἰδοίς σῆψις σκώληκας ἐμποιεῖσα, καὶ μυρία ἄλλα. καὶ  
 πέμπῳ δὲ ἡμέραν τ' Ἀντιπάτρης σφαγῆς τοῦ παιδὸς, καὶ αὐτὸς τὸν βίον  
 κατέστρεψε. διαβίς μὲν ἐπὶ συμπάντων \* βασιλεύσας δ' ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ ἅτ' \* λείπει ἴσως.  
 τριάκοντα. βασιλεύς ὅτι πρὸς ἀδελφότητι, καὶ παρ' ἐλπίδας αὐτῷ ἐκείνης,  
 πρὸς δὲ μὲν Ἀντωνίς τοῦ στρατηγοῦ Ῥωμαίων χεῖμασιν ὑπερηγετοῦν-  
 τ', καὶ Αὐγύστη καταμνήσει. ψήφῳ δὲ πρὸς ἀφοσίωσιν καὶ τ' βελῆς  
 Ῥωμαίων.

Ὅτι Ηρώδης τέλει, τοῦ πρώτου ἐξ ἀλλοφύλων πρὸς ὅτι νόμοις πρὸς Ηρώδην.  
 βασιλεύσαντ' ἰσδαίων, τέτα πατρὸς ἡ Ἰδεμαίη γένετ' ἐξ ἀσκά-  
 λων



λων ὁ πόλεως, παῖς Ἀντίπα, Ἀντίπατος αὐτὸς ἑπικαλέσθη ὡς ὅτε-  
 ρον, Ἀντίπατος δὲ ἔπειτα. ὅσῃ πολλῶν μὲν χρημάτων δύπορων, δρα-  
 σίην δὲ τὴν φύσιν, καὶ σασιασῆς, Ὑρκανὸς τῶν Ἰουδαίων δεχόμενος  
 δι' οὐνοῦ Ἀριστοβέλου \* τῶν ἀδελφῶν Ὑρκανῶ, διάφορος \* διὸ πείθει  
 Ὑρκανὸν, πολλάκις ἐνοχλήσας, τὴν βασιλείαν πάλιν ἀναζητεῖν Ἀ-  
 πασι τρόποις, ὡς ἐκείνους συγχωρήσαντες ἀφελόμενος Ἀριστοβού-  
 λους εἶχεν ὁ ἀδελφός. αὐτὴ τῇ ἀδελφῶν ἡ σάσις μεγάλη κακῶν αἰτία αὐ-  
 τοῖς τε καὶ γῆραι καὶ τῶν Ἰουδαίων ἔθνεϊ κατέστη, καὶ τῆς εἰς ἄλλοφύλους  
 τῆς βασιλείας μεταπτώσεως. ἐν τῇ σάσει \* ταύτῃ πολλὰ φαίνεται Ἀν-  
 τίπατος ὡς Ὑρκανῶ κατ' Ἀριστοβέλου πρᾶξας. τέλει Ἀριστο-  
 βελὸς μὲν εἰς Ῥώμην ἅμα παισὶν αἰχμαλώτους ἄγεται. ἐκείθεν δὲ  
 φυγὼν, πάλιν εἰς τὰ παλαιὰ Ἰουδαίαν πρὸς ἀνάγκην. πάλιν τε πολιορκη-  
 θεὶς ὑπὸ Ῥωμαίων, ἅμα τῶν παιδῶν Ἀντιγόνου (ὅστις γὰρ ἔτυχεν ἐν Ῥώ-  
 μῃς τῶν πατρὶς συμφυγῶν) ἀλίσκεται, καὶ εἰς Ῥώμην δωαπέμπεται,  
 καὶ δεθεὶς κατείχετο, βασιλεύσας μὲν καὶ δεχόμενος ἔτη γ',  
 μετὰ δὲ λαμπρὸς δὲ καὶ μεγαλόψυχος ἐν τῇ δεξιᾷ γεγονώς. Ὑρκα-  
 νὸς δὲ ἢ μὲν δεχόμενος διδωται, ὅσῃ ἐπὶ δ' ἡ βασιλεία: ἀλλ' ὡς τὸ  
 ἔθνος αὐτονομούμενον ἐθναρχῆς δὲ ὅμως δυνάμει βασιλέως τῆς δεδο-  
 μένης αὐτῷ ἐξουσίας εἶχεν ὄνομα. Ἀντιπάτω δ' Ὑρκανῶ δεχόμενος  
 τῶν, ἑπὶ πλείστον τὰ τῆς δυναστείας ἤνυξεν. Ῥωμαίων τε γὰρ τοῖς στρατη-  
 γοῖς κατὰ τῶν ἀντισταμένων συνεμάχετο, καὶ τὰ Ἰουδαίων διὰ χειρὸς,  
 τῇ ἀπαραμύσει, καὶ τῶν συγκεχωρηκότων Ὑρκανῶ, αὐτὸς εἶχε πρᾶγμα-  
 τα. Ἀριστοβελὸν δ' Ἰσλὶν ὁ καὶ Καρ, λύσας τῶν δεσμῶν, εἰς σιρίαν κα-  
 τὰ τῶν Πομπηίου πέμπει ἐγνώκει. ἀλλ' αὐτὸν φθάσαντες ὁ Πομπηίους  
 φρονεῖντες, Φαρμακῶ φθάνουσιν. καὶ Σικιπίων δ', ἀποσείλονται αὐτῷ  
 Πομπηίου τὸν \* Ἀριστοβέλου παῖδα, Ἀλέξανδρον ἑπικαλούμενον  
 ὡς ὅτε ἑρὸν εἰς Ῥωμαίους ἀμάρτοι, πέλεκυ διέχεσθαι. ἀποδείκνυται  
 δὲ ὑπὸ Ἰουλίου καίσαρος Ἀντίπατος μετὰ τὴν κατὰ Πομπηίου  
 νίκην καὶ ἑπὶ τῶν Ἰουδαίων. ὅς \* ἐπὶ αὐτῷ πρὸς ἀνάγκην, Φασαλήω μὲν  
 τῶν παιδῶν ἐργασίᾳ καὶ τῶν πείρῃ τὴν στρατηγίδα, ἀρχὴν δίδωσι  
 τὸν δὲ μετ' αὐτὸν Ἡρώδην νέον ὄντα κομιδῇ, πεντεκαίδεκα γὰρ αὐτῷ ἀπὸ  
 γένεως ἔτη ἦν, τῆς γαλιλαίας ἀποφαίνει ἑπὶ τῶν Πομπηίου, οὐδὲν ὑπὸ  
 τῆς νεότητος \* τοῦ μὴ ἐχθρὸν αὐτῷ καὶ γυναικὸς ἐκφῆσαι κωλύ-  
 μενον. καὶ ταῦτα πρᾶττων Ἀντίπατος, καὶ θαυμαζόμενος οὐδὲν ἤπουν  
 ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἢ κατὰ βασιλέως: ὅμως τῆς πρὸς Ὑρκανὸν τὸν δεχέ-  
 μενος οὐνοῦ καὶ πίστεως οὐδὲν ὅλως ἠλλοίωσεν. ἀναγίνεται δ' Ἀντίπατος,  
 οὐρανὸν καὶ λαμπρὸν διὰ πρὸς ἀνάγκην βίον, ὅς ἑπὶ τῶν Φαρμακῶ  
 Μαλί-

\* αὐτὸς ἀδελφός.

\* αὐτὸς δὲ.

\* αὐτὸς ταύτης.

\* αὐτὸς Ἀριστοβέ-  
 λου.

\* αὐτὸς ἐπὶ ταύτην.

\* αὐτὸς.



Μαλίχον τὸν \* οἰνοχόον χεῖμασι πείσαντο, σάξαι τὰ πόματα ἔφαρμα- \* αλ. οἰνοχόον.  
 κα. \* Μάλιχον δ' ὅτ' ἰσδαῖον μὲν ἔω, δεινὸς δ' ὁλον ῥάψαι, καὶ δοθεί- \* αλ. μάλιχον.  
 σης ὑπονοίας, ὅρκοις τὴν ὑπόνοιαν φεραπύσαι, καὶ ὑποκείσει φιλίας.  
 ἀλλ' ἐδὲν ἦτον, ὡς ἐοικεν, Ἡρώδης ταῦτα μηχανᾶσθαι φύσιν λαχόντι, ἢ καὶ  
 δεινότερον πετυχῶν, δίκην εἰσπρατήριον ἔπατρως φόνος, ξιφιδίοις κα-  
 τακέντερον, κλίννεται. Ἀντίγονον δ' ὁ Ἀριστοβύλος παῖς, Φαβί-  
 χεῖμασι φεραπυθέντων, καὶ Πτολεμαῖος τοῦ Ὑμνραῖος, διὰ τὸ κήρυγμα  
 (ἀδελφὴ γὰρ αὐτῷ ἐγεγάμητο συλλαμβανομένη) ἐτέρων τινῶν, ἐπεχεί-  
 10 ρησε κατὰ γὰρ ἐπὶ ἰσδαῖαν. ἀλλ' Ἡρώδης μάχῃ συμπλακείς, νικᾷ, καὶ τὴν  
 ἰσδαίων γῆν ἀπελαίνει, καὶ ὑπὸ ἱεροβόλου, καὶ αὐτῷ Ὑρκανῷ, λαμπρῶς  
 ἐπὶ τὴν νικῆν ἐδέχθη. παραγεγονῶς καὶ Ἀντωνίου χεῖμασιν, ὁ ῥωμαίων στρα-  
 τηγὸς, Ἡρώδης καὶ τὰ ἀδελφὰ Φασαήλ τὰς τῶν ἰσδαίων τετραρχίας δι-  
 δῶσιν, ἐδὲν περὶ ταῦτα διαχεράνουντο Ὑρκανῷ. ἔτι δὲ πλήθος τῶν περὶ  
 Ἡρώδην κατηγορούντων, ἐδὲν πλέον πλὴν ἔπι μωρίαν ὑπέχθη ἀντὶ τῆς λα-  
 βῆς ὧν ἐπεκάλεσεν ἐγίνετο. διὰ τὸ χεῖμασιν Ἀντωνίου διεφθάρθαι, καὶ Ὑρκα-  
 νὸν τοῖς περὶ Ἡρώδην πῦρος. ἦδη γὰρ καὶ τὸ θυγατρὸς αὐτοῦ παῖδα Μαρι-  
 ἀμμῶν Ἡρώδης ἐγένητο. Πτολεμαῖος δὲ τὸν Ὑμνραῖον τὸν βίον λιπόν-  
 20 τος, ὁ παῖς λαμβάνει τὴν δρχὴν Λυκανίας. καὶ Πάκορον δὲ ὁ βασιλεὺς  
 παῖς, ἐβαζαφάρμακός σατραπὴς πάρεθον, κατέχον τὴν σιρίδον. Λυ-  
 κανίας δὲ τὸν σατραπὴν ἔχων σὺν αὐτῷ, ποιῆται περὶ Ἀντίγονον τὸν  
 Ἀριστοβύλου φιλίδον. καὶ Ἀντίγονον ὑποχρεῖται πάρθοις χίλια τάλαντα  
 δώσειν, καὶ πεντακοσίας γυναῖκας, εἰ τὴν πατρῴαν δρχὴν ἀποδώσῃ Ὑρ-  
 κανὸν ἀφελόμενοι, καὶ ὅτ' αὐτῷ Ἡρώδην ἀνέλοιεν. διὸ Πάκορον ἐβαζα-  
 φάρμακός κατὰ γὰρ Ἀντίγονον. καὶ πολέμῳ αὐτοῖς ὑπὸ τῷ περὶ Ἡρώδην  
 συσάντῳ, πολλοὶ ἀφ' ἑκατέρων κτείνονται, διδοκίμουντο μάλιστα τοῖς  
 πόνοις Ἡρώδους. τέλος Ὑρκανὸς καὶ Φασαήλ ὁλόκληρον συλλαμβάνει ὑπὸ  
 30 πάρθων. καὶ ὁ μὲν Φασαήλ τῷ ἐχθρῶν περὶ φθάρθαι τὴν σφαγὴν, πέ-  
 τρε τὴν κεφαλὴν περὶ ἀράξας, ἐξῆσι βίβας. Ὑρκανὸς δὲ δέσμιος εἶχε-  
 30 το. καὶ πάρθοι λοιπὸν τὰ ἱεροσόλυμα λαβόντες, μόλις αὐτῷ Ἡρώδῃ,  
 δεινότητι γνώμης, καὶ ταχέως προμηθεύς, ἐχειρῶν δρετῇ, σὺν τῇ γυναικὶ δια-  
 φυγόντων, τὰ τῷ ἱεροβόλῳ τῷ διήρπαζον χεῖματα, πλὴν τῷ Ὑρκανῷ.  
 ὁ γδοήκοντα δ' ἦν τάλαντα. καὶ ἔτι εἰς τὴν πατρῴαν δρχὴν Ἀντίγονον ἐκα-  
 διώσιν. Ἀντίγονον δ' Ὑρκανῷ εἰς ὑπὲρ τὴν μὴ πάλιν ἀναλαβεῖν τὴν  
 ἱεροσολίαν (τὸ γὰρ σεσινωμὸν κατὰ τὴν σῶμα μέρῳ ἀπείρη) ἰσδαίοις  
 ἱεροῦ περὶ ταῦτα, καὶ πάρθοις ἀγνίστων αὐτοῖς δίδωσιν. Ἡρώδης  
 δ' ἐδαμῶς ἡρέμει. ἀλλὰ πρῶτον μὲν εἰς Μάλιχον τὸν Ἀράβων ἀπὸ βα-  
 σιλέα, ἐπικρατὴν καὶ πατρῴαν φιλίδον ἐλπίδας ἔχων διέειν. ἀπετυχῶν  
 Ττ 3 οἶς,



δὲ, ἔτι Βρενθίσιον πρὸς Ἀντώνιον τὸν ῥωμαίων στρατηγὸν, καὶ κείθεν εἰς ῥώ-  
 μῳ σὺν αὐτῷ ἀνάγεται, ἀπολοφύρεται τὰ σωενεχθέντα, καὶ τὸν ἀδελ-  
 φὸν θανάτον. ἐποιεῖτο ὁ γνῶμιν, τὰ τ' ἀγαμετῆς ἀδελφῷ, Ὑρκανὸς δὲ  
 θυγατρὸς παιδί, εἴ πως δύνατο τὴν βασιλείην καταπράξασθαι. αὐτῷ γὰρ  
 ἀνέλπισον ὡς παντάπασιν ταύτῃ περὶ αὐτὴν ἀλλοφύλῳ ὄντι. ἀλλ' Ἀν-  
 τώνι· καὶ Αὐγαστος σύμψηφον λαβόντες τὴν βασιλῆα, καὶ βασιλείαις δαίων  
 ἀποφαίνεσθαι, καὶ τῷ Ἀντιγόνι πολλάκις αὐτῷ συμμαχίαντες μὲν πολλὰς  
 σφαγὰς καὶ πολέμους, Ἀντιγόνον μὲν αἰχμαλώτων ἄγει, \* Σοσίε  
 στρατηγὸς ῥωμαίων τέλει τὸ τοῖς πολέμοις ἔπαινον. αὐτῷ δὲ τὰ  
 τ' ἀρχῆς ἐπὶ μᾶλλον κρατύνουσιν. Ἀντώνι· ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αἰχμα-  
 λῶν τὸν Ἀντιγόνον, δέσμιον ἔγνω μέχρι τῆς θανάτου φυλάττειν. μαθὼν  
 δὲ νεωτερίζει τὸ ἰσδαίων ἔθνος· ἐκ δὲ πρὸς Ἡρώδῃ μίσος, τὸτον ἐν  
 Ἀντιοχείᾳ ἐπελέκισεν. Ὑρκανὸς δ', ἐπεὶ Ἡρώδῃ βασιλεύειν ἤκασεν, ἐδή-  
 νη \* Φεράτης βασιλέως, καὶ σωδηνθέντ' Ἡρώδῃ, ἀφίει) εἰς τὴν πατρίδα,  
 πολλῶν ἐλπίδας παρ' Ἡρώδῃ τυχεῖν. Ἡρώδης ὁ γὰρ μὲν δυνάσκει καὶ  
 πρὸς τῆς πρῶτης πολλὰ εἰς αὐτὸν εἰσέειναι: ἐν ὕστερον δὲ διαβολὰς  
 ἐπενεγκὼν δωροδοκίας, καὶ τ' πρὸς Ἀρεῖας πρῶτος: ἀνείλεν ἄνδρα, ὑπὲρ  
 τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη ἐν αὐτῷ ἐνί, μὲν πολλῆς καὶ ἀφάρτου τῆς ἔπαινος καὶ  
 ἀπαραμυθίας βεβιωκότα. καὶ Ἀρεῖας ἐλθὼν δὲ τὸν υἱὸν μὲν Ὑρκανὸν, 20  
 Μαριάμνης ὁ τῆς ἀγαμετῆς ἀδελφὸν, ἐνοχλησάσης Ἀλεξάνδρου τ' τῷ  
 πατρὶος μιστὸς, καὶ \* αὐτὴ Μαριάμνης, δευτέρᾳ μὲν κατέστη ἐπὶ τακα-  
 δέκατον ἔτος ἄγοντα· καὶ μετ' ὀλίγον ἐν ἱερὸν τὰς ἐκείσε κολυμβή-  
 θραις ἐναποπνιγῆναι [καὶ] καταπράξασθαι. ἀλλ' Ἡρώδης μὲν τοιούτῳ, καὶ οἷος  
 εἶναι θεωρεῖται.

Ὅτι τελευτῶν Ἡρώδης Ἀρχέλαον τὸν υἱὸν διατίθει, καὶ ἑαυτὸς διδόν-  
 τος, τὴν βασιλείαν ἡρώδῃ διάδοχον. καὶ ἑαυτὸς ὁ Αὐγαστος δ' ὡς, τὴν ἡμισείαν  
 Ἀρχέλαον ἀποφίνας κύριον, καὶ βασιλείαν πρὸς αὐτὸν εἶπεν, [εἰ] ἔπαινος καὶ δι-  
 καίως τὴν ἀρχὴν μάθοι χειρίζοντα τὴν δ' ἄλλην μοῖραν διελὼν, τετάρχης  
 Φίλιππον καὶ Ἀντίπατρον, καὶ αὐτὸν Ἡρώδῃ παῖδας ὄντας, κατέστησεν. 30  
 ἀλλ' Ἀρχέλαος ἐπεὶ ὡμῶς [καὶ] τὸν πατέρα ἰσδαίων ἤρχε· καίσαρ δὲ  
 δευθέντων τῷ τυραννικῶν δεκάτῳ ἔτει τὴν βασιλείαν ἐκπέπρωκε, καὶ  
 βίαιον οἰκῆν τὴν γαλιλαίας καταδικάζει, καὶ μετὰ πλείονος ἐν τούτῳ ἰσδαίαν  
 ἐν βασιλείᾳ εἰς ἐπαρχίαν.

Ὅτι Ἡρώδης ὁ τετάρχης γαλιλαίας καὶ πέρσας, παῖς Ἡρώδῃς ἑμε-  
 γάλης, ἡρώδῃ, [ὡς] Ἰωσήφος φησὶν, ἀδελφὸς Ἡρώδῃς γυναῖκα ὀνόμα Ἡρώ-  
 διάδα· ἀπόγονος δ' ὡς αὐτῇ τοῦ μεγάλου Ἡρώδῃς, Ἀρεῖας ἐλθὼν τῷ  
 παιδί, ὃν ἐκείνῳ ἀνείλε, γεγεννημένῳ· ὡς δ' αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀγρίππας.  
 ταύτῃ

\* αὐτὸς αὐτῷ.

\* αὐτὸς αὐτῷ.

\* αὐτὸς αὐτῷ.



ταύτῃ Ἡρώδης τῶνδ' ἄνδρ' ἀσκήσας, ἠγάγετο γυναῖκα. ὅτ' ἐστὶν ὁ τὸν μέγαν ἀνελὼν Ἰωάννην τὸν περὶ δρομον δεδιώς (Ἰωσήπος φησὶ) μὴ τὸ ἔθνος αὐτῷ δια-  
σῆσαι πάντες γὰρ δι' ὑπερβολὴν ἄρετ' Ἰωάννη λόγους εἰπόντες. καὶ τὴν καὶ τὸ  
σωτήριον ἐγγένοι πάθῃ.

Ὁ π' Ἀγρίππας ὁ Ἡρώδ' ἐμὴν ἀπόγονον ἔπρωτος, Ἀριστοβέλος δ' ἔ-  
κ' αὐτῆς παῖς, ἀδελφὸς δ' Ἡρώδ' ἀδελφῷ, μυρίας τύχαις καὶ μεταβολαῖς  
πεπρωμένων, ὅμως ἐν φυλακῇ καὶ δεσμῷ, οἷς αὐτὸν κατεχόμενον Τιβερίος  
καίσαρ τελευτῇ ἀπολελείπει, ἐκ τῶν ἀπαλλαγῶν, Γαίον καὶ Καρ-  
<sup>10</sup> πονόαν, καὶ βασιλὺς χειροτονεῖται τετραρχίας Φιλίππου. Ἡρώδ' δ' ἰὼν  
ὅτ' ἀδελφὸς ἔπρωτος: περὶ λαμβάνει καὶ τὴν Λυσανίαν τετραρχίᾳ καὶ  
ἀποπλεῖ πρὸς τὴν ἰουδαίαν, πάντων ἐν ἐκπλήξει καὶ θαύματι τὸ τῆς  
μεταβολῆς ἀπρόσδοκον ποιημένων. μετ' ὧν καὶ Ἡρώδης ἐκπεπληγμένη,  
καίαν δέχεται πληγὴν ἐκ φθόνου, καὶ οὐκ ἀνίει διανοχλῆσαι τὸν θυμὸν,  
ἕως κατὰ κράτος ἀνελθεῖν εἰς ῥώμην, καὶ βασιλείαν αὐτῷ παρεδὸν ποιεῖν  
καταπράττει. ἀλλ' ὁ μὲν ἀνέειπεν αὐτῇ: εἶπε δ' Ἀγρίππας, καὶ \*κατα-  
<sup>10</sup> λαμβάνει ἄρτι κατὰ κράτος. κατηγόρησας δ' Ἡρώδην πρὸς Γαίον καὶ Καίαν, ὡς  
δύστρονος εἴη εἰς ῥωμαίους αἰεὶ. Τιβερίος μὲν γὰρ ἐπὶ πλείονος πρὸς Ἰανὸν, ἐχθρὸν  
ὄντα ῥωμαίων, θέντος Φιλίαν καὶ νυνὶ πρὸς Ἀρτέμιον τὸν πάρθων βασιλέα  
<sup>20</sup> τὰ αὐτὰ φρονεῖν κατὰ ῥωμαίων: πρὸς αὐτὸν αὖτε τῆς ὀνειροποληθείσης  
βασιλείας, τῆς τε οἰκείας ἐκπεσεῖν τετραρχίας, καὶ εἰς \*λαγδένων  
αἰδία φυγῇ ζημιωθέντα ἐλαθῆναι. καὶ Ἡρώδης δι' ἐκείνους τὰς ἀντι-  
<sup>20</sup> συμφυγαδύεται τὴν δ' τετραρχίαν αὐτῷ Γαίῳ. Ἀγρίππας πρὸς Ἰουδαίους.  
τὴν τὸν Ἀγρίππην πρὸς ἀντιδιαβολὴν ἔχον, καὶ μέγαν Ἀγρίππην κα-  
λῶν, καὶ εἰς τὸ μάλιστα κεχαρισμένον Ἰωσήπος φησὶν ἰσχυρῶν ἄρξαι. ὅτ' ἔ-  
κείνοις, ὡς εἰκοι, χαλεζόμορος, καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννη μαχαίρᾳ  
ἀνείλε, καὶ τὸν κορυφαῖον τῷ μαθητῇ Πέτρῳ ἐπεχείρησεν, εἰ καὶ δήμε-  
<sup>30</sup> ρεν, θύελεν. ὅτ' ἐδῆτα, ἀργύρας πεποιτημένῳ πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ  
πλήθει δημηγορήσας, ἐπεὶ φωνὰς παρ' αὐτῶν (μετὰ τὸ ὑπερβολὴν κο-  
<sup>30</sup> λακείας ἔχον, καὶ ἀσεβείας εἰς ἑκατον ἤκον) ἀκῶν, οὐκ ἐπέτιμψε: πα-  
ραυλικά δὲ δίδωσιν. ἀλγύματα γὰρ αὐτῷ κατὰ γαστέρα σφοδρῶς γε-  
γονότ' ἐστιν, δι' ἡμερῶν πέντε τὸν βίον κατέσρεψεν. ἄγων δὲ γλυκύσεως  
ἔτ' ἐτάρτον καὶ πεντηκοστὸν, τῆς δὲ βασιλείας ἑβδόμον: ὧν τέσσα-  
<sup>30</sup> ρα, Γαίου βασιλεύοντος, ἤρξε τὰ μὲν τρία τῷ Φιλίππῳ ἔχων τετραρ-  
χίᾳ, τὰ τετάρτῳ δὲ περὶ λαβὼν καὶ τῷ Ἡρώδῃ. τὰ δὲ λοιπὰ τρία,  
τῷ Κλαυδίῳ, ἐν οἷς ἰουδαίᾳ καὶ σαμαρείᾳ καὶ καισάρειαν, καίσα-  
<sup>30</sup> ρος δόντος, περὶ ἐκείνῳ. ἔτι δ' Ἀγρίππας τελευτᾷ, ἔβασίλευσε (ἔπληνεν  
δὲ \*τὸν πρὸς ῥωμαίους ἐστὶν ἔτι καλὸν ζῶν) πρὸ πέντε τῆς τε-  
<sup>30</sup> <sup>\* αὐτῶν.</sup>



λυτῆς ἡμερῶν ὑπὲρ κεφαλῆς φανέντων, ὧς ἡ τὴν βασιλείῳ παρὰ γαίλαι νομίζει Ἰωσήπ. τελουτὰ δ' ἐν παῖδας λιπὼν τέσσαρας, ἄρρενα μὲν Ἀγρίππῳ, ἐπὶ αὐτὸν δέκατον ἔτ. ἀγοντα. Σηλείας δὲ τρεῖς, Βερενίκῳ, Μαριάμῳ, καὶ Δροσίλῳ. ὧν ἡ μὲν ἔτ. ἀγασα ἑκατὸν δέκατον, Ἡρώδης πατρὸς ἀδελφὸς ἐγγεγάμητο. Μαριάμῃ δ' ἑνὶ δέκατον, καὶ Δροσίλῳ ἑκόν. αὐτὸν δ' ἐσεβαστηνοὶ, κατ' ἐδεμίδῳ ἄλλῳ παρὰ φασιν, πλὴν δ' ἡ μανίῳ, ἀρπάσαντες ἀδρόον, ἡ πορνείοις ἐγκαταστήσαντες, πᾶσαν αὐταῖς ὑβριν ῥητὴν καὶ ἄρρητον ἐπεδείξαντο. οἷς χαλεπήνας Κλαύδιος, ὅμως ἐδὲν ἄξιον τῆς ἡγεμονίας εἰσεπεσάξατο.

10

Οἱ π' Ἀγρίππας ὁ δ' Ἀγρίππας παῖς, τελουτὴν αὐτὸν πατρὸς, εἰς ῥώμῳ ἀπαίρει. Κλαύδιος δ' αὐτὸν τὴν πατρῴαν δόχην ἐγνώκει \* χειρίζεν. ἀνακοπεῖς δ' ἐνίων βελαῖς, τὸ νέον τῆς ἡλικίας Ἀγρίππας αἰπαλαμῶν. Φάδον μὲν ἑπὶ τὸν ἐκπέμπει τῆς ἰσδαίας, Ἀγρίππας ὁ χαλκίδος, Ἡρώδης τελουτὴν αὐτὸν τῆς ταύτης ἔχοντος τὴν βασιλείῳ, εἰς βασιλέα καθίστησι. μὲν δὲ τέταρτον ἔτ. δωρεῖται αὐτὸν τῇ τε Φιλίππῳ τετταρχία καὶ βασιναῖα, παρὰ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν τετραχωνίην. Λυσίου δ' αὐτῇ τετταρχία ἐγεγόνει. καὶ ταῦτα δὲς, ἀφαιρεῖται τὴν χαλκίδα. Ἀγρίππας δὲ Δροσίλῳ τὴν ἀδελφὴν Ἀζιζῶ, τῇ ἐμέσῳ βασιλεῖ, παρὰ μνησθέντι δίδωσι γυναῖκα. Εὐφάνης γὰρ Ἀντόχῃ, καὶ τοῖς ὑποχόμῳ, οὐκ ἐδέχετο τὴν παρὰ μνησθέντι. ἔξ δ' ἡ τῆς ἐγνήσεως διάλυσιν ἠκολούθει. Δροσίλα δ' καὶ Ἀζιζὴ διαλύεται καὶ \* Φίλικι τῇ τῆς ἰσδαίας ἑπὶ τὸν ὄψω, πολλὰ παρὰ δ' αὐτὸν ἐκείνῃ δια τὸ κάλλος, γαμήται. ἐ Μαριάμῳ δ' δίδωσιν Ἀρχελάῳ παιδὶ τῷ Εὐκλῆ, ὧς ἡ ζῶν ὁ πατὴρ ἡμῶν. ἔξ δ' ὧν τίκεται [καὶ] Βερενίκη. Κλαύδιος δὲ τελουτὴν αὐτὸν, Νέρων κατὰ τὰς διαδόχους, δωρεῖται Ἀγρίππῳ μοῖρα πρὸς τὴν γαλιλαίας Τιβερίαν καὶ Ταρχαῖον, κελύρας αὐτὸν ὑπακύν. παρὰ τῇ δὲ καὶ Ἰεραία πόλιν τῆς περαίας, καὶ κώμας τὰς παρὰ αὐτὴν δεκάδας. ὅσα ἐστὶν Ἀγρίππας, ἐφ' ἧς ὁ παῖς Παῦλος, Φῆς σινοδριάζοντος, ἐδημηγόρησεν.

20

Οἱ π' Φάδον ἑπὶ τὸν ἰσδαίας, Κεμανὸς πέμπεται μεθ' ὃν εἰς ῥώμῳ ἀναχθέντα ἐπ' αἰπίας Φήλιξ πέμπεται μεθ' ὃν, Φῆς. εἶτα Ἀλβῖν, λοιπὸς Φλῶρος. ἐ δὲ δωτέρῳ ἔτει, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῇ παρ' αὐτὸν κακῶν ὁ παρὰ ῥωμαίους ἰσδαίων πόλεμος δόχην δέχεται, Νέρωνος ἔτ. δωδεκάτον ἐν τῇ δόχῃ διανύοντος.

Οἱ π' Ἀνανὸς ὁ Ἀνανὸς παῖς τὴν δόχην ὑπερβολῶν, ἀφαιρεθέντος αὐτὴν Ἰωσήφ, θρασυῆς ἦν, καὶ ὑψηλῆς διαφερόντως. ἀρεσιν γὰρ τὴν σαδδουκαίων μετῆι. ἔτι γὰρ ὡμοίτε παρὰ τὰς κρίσεις, καὶ παρὰ τὰς πᾶσαν αὐθάδῃ ἐτοιμοί. ὅσα ἐστὶν ὁ Ἀνανὸς, Φῆς μὲν ἐν ἰσδαίᾳ τελουτὴν αὐτὸν,

τ.

\* αὐτὸν χειρίζεν.  
χειρίζεν.

\* Φήλικι.



τῷ· Ἀλβίνῳ δ' ἔπειτα καταλαβόντ'· αἰθεντήρας καδίξισιν ἐδρίον, καὶ Ἰά-  
κωβον τὸν ἀδελφὸν ἔκκυε, σὺν ἑτέροις, πρῶτον αἰπαράμηνον, λί-  
θοις ἀναιρεθῆναι πρῶτον ἀνέειπε· ὃ δ' ἐπὶ ἰσδαίων ὑπεραλγῆσαντες ἔπει-  
κέσθην, καὶ αὐτὸς Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς, ἐκβάλλουσιν ἀρξάντα μὲν γ·  
Ἰησοῦν δ' αὐτὸν Δάμνεον ἐγκατέστησαν.

Ὁ π. Ααρὼν τελευτήσαντ'· Μωϋσέως ἀδελφεὸς, ὁ παῖδες ἐκ-  
δέχονται τὴν δαχρυωσιάν, εἰτα ἐξῆς ὁ τέτων ἐκγονοὶ νόμῳ γ', μη-  
δένα, ἢ τὴν δ' αἵματ' Ααρὼν τὴν δαχρυωσιάν εἰσδέχεσθαι, πάτριον  
ἐκράτει· ἐγγύοντο ἐν δὲ Ααρὼν μέγχι Φανάσῃ, τοῦ καὶ τὸν πόλε-  
μον ἐπὶ τῶν σασσιῶν ἀναδελχθέντες δαχρυέως, ὁ γδοήκοντα τρία ἔτη· ἐκ  
τέτων δὲ τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ διαγωγῆς, ἐν ἧ καὶ ἡ σκηνὴ ἐπήγνυτο, μέγχι  
τοῦ νεώ, ὃν ἤγειρεν ὁ βασιλεὺς Σολομών, δαχρυεῖται δὲ δεκατρεῖς,  
τὴν δαχρυωσιάν διὰ βίαν κατὰχόντες ἕκαστος· ἐγγύοντο δ' αὐτῶν ἀριστο-  
κρατορικὴ μὲν ἢ πρῶτη πολιτεία, εἰτα μοναρχία, εἰτα βασιλέων ἢ τρίτη.  
Διὸ γοῦν τῆς ἀπ' αἰγύπτου ἑξόδου, ἕως τοῦ ἐν ἱεροβόλυμοις νεώ τῆς οἰκο-  
δομῆς, ἔτη γίνονται β' καὶ χ'. μὲν δὲ οὐδ' ἕν γ' δαχρυεῖς, καὶ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ  
νεώ, δέκα καὶ ὀκτὼ τὴν δαχρυωσιάν ἔχον, διὰ Σολομώντος βασιλείας ἐν  
τῷ νεώ ἱερέμιοι· ἕως Ναβεχοδονόρος ὁ βαβυλωνίων βασιλεὺς τὸν νε-  
ώ ἐμπέσας, αἰχμαλώτους τοὺς δαίμων ἐστίν, εἰς βαβυλῶνα μετῆνεγκεν.  
\* Ἀμαίη ἐν τοῦ ἀρχιερέως· τέτων χρόνῳ ἐστὶ τῆς δαχρυωσιᾶς τρεῖς, \* αἱ Αμαίης  
μῆνες ἑξ, ἡμέραι δέκα· μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν, ἐπὶ ἐβδόμηκοντα διεληθόν-  
των, Κύριος ὁ περσῶν βασιλεὺς οὗτος αἰχμαλώτους ἀπέλυσεν εἰς τὴν  
ἰδίαν ἐλθεῖν πατρίδα· εἰς δὲ τῶν ἀναχθέντων αἰχμαλώτων λαμβάνει  
τὴν δαχρυωσιάν, καὶ ἐκείθεν ὁ δ' αὐτῶν ἐκγονοὶ πεντεκαίδεκα, μέ-  
γχις Ἀντόχου τοῦ Εὐπάτορος, πολιτείας ἑσπῆς ἐν αὐτοῖς δημοκρατορικῆς·  
καὶ τέτων δὲ χρόνῳ ἔτη υδ'· πρῶτον δὲ οὗτος Ἀντόχος καὶ ὁ στρατη-  
γὸς αὐτοῦ Λυσίας, τὸν Ὀνίαν, ὃς Μενέλαος ἔπικλιν, παύσει τῆς δαχρυ-  
ωσιᾶς, ἀνελόντες αὐτὸν ἐν βερρίᾳ, καὶ ἀντικαθίσωσιν Ἰάκιμον, γένους  
μὲν δ' Ααρὼν, ἐκ τῆς αὐτῆς δὲ οἰκίας· διὰ τούτου καὶ Ἀνανίας, ὁ τέτε-  
λευτήσαντ' Ὀνίης δ' ἀδελφός, εἰς αἰγύπτιον ἀφικόμενος, καὶ Πτολεμαῖον  
τὸν Φλομήτει καὶ Κλεοπάτρα τὴν γυναικὶ διαφιλίας ἐλθὼν, πείθει τέτρες  
κατὰ τὸν ἡλιεπολίτην νόμον δαμάμεν τὸν δαίμον πρῶτον πρῶτον τοῦ ἐν  
ἱεροβόλυμοις αὐτὸν δαχρυεῖα κατέστησαν· ὁ μὲν τοῖς Ἰάκιμ ἔτη γ' \* δαχρυ- \* αἱ δαχρυεῖς  
εἰσδέχας τελευτᾷ· ὁ δὲ διάδοχος ἑδὲς κατέστη ἔπειτα ἑτέσιν ἐπὶ πάλιν τεύεσθαι.  
ὁ δ' ἐπὶ Ἀζαμωνάει παίδων ἐκγονοὶ τὴν περσασίαν ἔθνη περδύθεν-  
τες, ἐκ μακεδόσι πολεμήσαντες, Ἰωάννην ἀρχιερεῖα καθίσωσιν, ὃς ἄρ-  
ξας ἐπὶ αὐτῶν ἐπὶ πάλιν, τελευτᾷ, Τρύφωνος ἑπὶ βελαῖς διαμνηχανθείσης  
αὐτοῦ



\* πειλ.

\* αλ. ὁπτιρέψας.

αὐτῷ τ' τελευτῆς. ὁ δὲ διάδοχος Σίμων καθίσταται, ὁ ἀδελφός. καὶ τῷτον δὲ  
 δόλω \* πῶς τὸ συμπόσιον διαφθαρέντα ὑπὸ Ἑγμύρεω, διαδέχεται παῖς  
 Ὑρκανὸς ὄνομα· ὃς τελευτῶν, Ἰέδρα τῷ καὶ Αἰσούβω κληθέντι καταλεί-  
 πει τὴν δρχίην. κληρονομῇ δὲ καὶ τῷτον ἀδελφός Ἀλέξανδρος, ὑπὸ νόσῳ  
 μὲν τελευτῶν, τὴν ἰερωσύνην δὲ καταχάνει καὶ τῆς βασιλείας· καὶ γὰρ  
 διάδημα φερέτω πρῶτον Ἰέδρας ἐν αὐτὸν ἕνα. βασιλεύσας δ' ὁ Ἀλέ-  
 ξανδρος, καὶ ἰερατεύσας, ἐπὶ κζ', κατασρέφει τὸν βίον. Ἀλεξάνδρου δὲ τῆ  
 γυναικὶ καταστῆσαι τὸν δρχιερατοσύμβουλον \* ὁπτιρέψας. ἡ δὲ τὴν μὲν  
 δρχιερωσύνην Ὑρκανῷ δίδωσι τῷ ὧν τὰ πρεσβυτέρω· αὕτη δὲ βασιλείαν  
 ἐπὶ θ' καταχρῆσα τελευτᾷ· τὸν ἴσον δὲ χρόνον δρχιερατοῦς ἔχει Ὑρκανός. καὶ  
 γὰρ τὸν ἐκείνης θάνατον ὁ νεώτερος παῖς πρὸς τὸν ἀδελφὸν πολεμήσας,  
 Αἰσούβω αὐτῷ ὄνομα, καὶ ἀφελὼν τὴν δρχιερωσύνην· ταύτῃ τε, ἔτι  
 τὴν μητρὸς βασιλείᾳ, αὐτὸς φερέσθαι. ἔτι δὲ τ' δρχίης τελευτῶν, καὶ  
 πρὸς μητρὸς ἴσους Πομπήϊον ἐλθὼν, καὶ τὴν πόλιν κατ' ἀκρας ἐλὼν, αὐτὸν  
 μὲν εἰς ῥώμην, μετὰ τῶν τέκνων, δῆσας ἐπεμψεν· τῷ δ' Ὑρκανῷ τὴν δρχι-  
 ερωσύνην ἀποδὲς, τὴν μὲν τοῦ ἔθνους πρὸς ῥώμην ἐπέστρεψε· διάδημα δὲ  
 φορεῖν ἐκώλυσεν. ἦρξε δὲ πρὸς τοῖς θ' τοῖς πρώτοις, ἐπὶ τέσσαρα ἔτεσι.  
 Βαζαφάρμακός δὲ καὶ Πάκος, ὁ τ' παρ' ὧν δρχίαν ἔλαβον, πολεμή-  
 σαντες Ὑρκανῷ, αὐτὸν μὲν ζώοντα ἔλαβον· Ἀντίγονον δὲ τὸν Αἰσούβου  
 λαὸν βασιλεὺς κατέστησαν. τελευτῶν δὲ καὶ μιλῶν τρεῖς ἀεξάντα τῷτον,  
 Σόσιον καὶ Ἡρώδης ὁ ξεπολιόρκειος. Ἀντώνιον δὲ ἀναχθέντα ἐν Ἀν-  
 ποχείᾳ ἐπελέκισεν. τὴν δὲ βασιλείαν Ἡρώδης πρὸς ῥωμαίων ἐγχει-  
 ρεῖς, ὅκ' ἐπὶ ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γένος καθίστησιν δρχιερεῖς, ἀσήμερος δὲ  
 πινὰς καὶ μόνον ὁ ἱερέων ὄντας, πλὴν ἑνός· Αἰσούβου δὲ καὶ ὁπτιρέψας δὲ  
 καὶ ὁπτιρέψας ἐκ θυγατρὸς Ὑρκανῶν ὑπὸ πάρθων ληφθέντων, καὶ ἡ ἀδελφὴ  
 σπυρὸς Μαριάμμη. τῷτον δὲ τὸν Αἰσούβου δέδωκεν, ἅτε γένος ὄντα  
 λαμπρῶς, καὶ αὐτὸν κατ' ἑαυτὸν φερέσθαι, μὴ τὸ πλῆθος νόση πρὸς  
 αὐτὸν, ἐν ἱερικοῖ κολυμβῶντα πιγῆναι διεμνηχανήσας. φεῖ δὲ τ' τῷ  
 ἱερέων καταστάσεως, ὁμοίᾳ διεπράξατο Ἀρχελάος τε, ὁ παῖς αὐτοῦ, καὶ μετ'  
 αὐτὸν ὁ τὴν δρχίην \* πῶς λαβόντες ῥωμαῖοι. εἰσὶν ἔνδεκα τῶν Ἡρώδου  
 χρόνων δρχιερατοῦσαντες, μέχρι τ' ἡμέρας, ἡ τὸν ναὸν καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν  
 ἐπυρπόλησεν, εἴκοσι καὶ ὀκτώ· χρόνον δ' αὐτῶν ἐπὶ πρὸς τοῖς ρζ'. καὶ πινὲς μὲν  
 ἐπολιτεύσαντο ἐπὶ τῇ Ἡρώδου δολονόπῃ Ἀρχελάου βασιλείᾳ· καὶ τῷτον  
 αἰσούβου καὶ μὲν καὶ ἡ πολιτεία, τὴν δὲ πρὸς ῥώμην τ' ἔθνους ὁ δρχι-  
 ρεῖς ὁπτιρέψας.

\* αλ. λαβόντες.

σλθ.  
 Excerpta e  
 Procli Chre-  
 stomathia.

ΑΝΕΓΝΩΣΘΗΣΑΝ ἐκ τῆς Πρέκλει χρηστομαθίας γραμματικῆς  
 ἐκλθ-



ἐκλογαί. Τὸ παρὸν βιβλίον διαρρεῖται εἰς δ'· καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ λέγει  
 ὡς\* αὐταὶ εἰσιν ὄρεται [τοῦ] λόγου καὶ ποιήματ', ὡς ἀλλὰ οὕτως δὲ ἐν <sup>\* αἱ αὐταί. Fr. Syll.</sup>  
 τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον. καὶ ὅτι τοῦ πλάσματ', τὸ μὲν ἐστὶν ἰχνὸν· τὸ δὲ,  
 ἀδρὸν· τὸ δὲ, μέδον. καὶ τὸ μὲν ἀδρὸν, ἐκπληκτικώτατόν ἐστι, καὶ κατε-  
 σκιδασμῶν μάλιστ', καὶ ποιητικὸν\* ἐμφαίνον κάλλει· τὸ δὲ ἰχνὸν, <sup>\* αἱ ἐπιφαίνον.</sup>  
 τὴν τροπικὴν μὲν καὶ φιλοκατάσκιδον συνθέσιν μεταδιώκει· ὅθεν μὲν  
 δὲ μᾶλλον\* σωῆται· ὅθεν ὡς ἔπιπτον γοεργεῖς ἀεισάπως\* ἐφαρμόζει. <sup>\* αἱ συνήρτηται.</sup>  
 τὸ δὲ μέδον, καὶ τῆνομα, μὲν δηλοῖ, ὅτι μέδον ἐστὶν ἀμφοῖν· ἀνδρὸν δὲ <sup>\* ἐφαρμότῃ.</sup>  
 κατ' ἰδίῳ ὁρᾷ πλάσμα, ἀλλὰ σωσικφέρεται [καὶ συμμέμικται] τοῖς  
 εἰρημένοις· ἀρμόζει δὲ τοπογραφίᾳς ἐλειμώνων\* καὶ ἀλσῶν ἐκφράσσειν. <sup>\* αἱ. η̄.</sup>  
 ④ δὲ τῷ εἰρημένων λυποσφαλέντες\* εἰδὼν, λυτὸ μὲν τοῦ ἀδρὸς εἰς τὸ <sup>\* ἰδεῶν.</sup>  
 σκληρὸν καὶ ἐπηρμένον ἐτάπησαν· λυτὸ δὲ τῷ ἰχνῷ, εἰς τὸ ταπεινόν· λυτὸ  
 δὲ τοῦ μέδοντος, εἰς τὸ δαγνόν καὶ ἐκλελυμένον. διαλαμβάνει δὲ [καὶ περὶ  
 κείσεως ποιήματ'] ἐν ᾧ ὡς ἀδιδῶσιν\* ἥθεος καὶ πάθεος διαφορὰν. καὶ ὅτι τ' <sup>\* αἱ. τίς ἦθ. καὶ</sup>  
 ποιητικῆς, τὸ μὲν ἐστὶν διηγηματικόν, τὸ δ', μιμητικόν. καὶ τὸ μὲν διηγημα- <sup>\* αἱ. διαφορὰς</sup>  
 τικὸν ἐκφέρει· δι' ἑπεί, ἰάμβους τε καὶ\* ἐλεγείας, καὶ μέλους· τ' ὁ μιμητικόν, διὰ <sup>\* ἐλεγείας μέ-</sup>  
 τραγῳδίας, σατύρων τε, καὶ κωμῳδίας. καὶ ὅτι τὸ\* μέλος πρῶτον μὲν ἐφ' <sup>\* αἱ. πρῶτον.</sup>  
 ῥε Φιμονόῃ ἢ Ἀπόλλωνι· περὶ φησὶ, ἐξ ἀμέτρους χησμοῖς χησαμένην.\* <sup>\* ἐπὶ δὲ. S.</sup>  
 20 ἐπειδὴ τοῖς χησμοῖς τὰ πράγματα εἶπετο καὶ σύμφωνα τῷ, ἐπ' <sup>\* αἱ. πρῶτον.</sup>  
 τῷ μέτρῳ κληθῆναι. ④ δὲ φασιν, ὅτι διὰ τὴν κατασκιδνὴν καὶ τὴν ἀγαν-  
 τωεργίην, τὴν ἐν τοῖς ἐξ ἀμέτρους θεωρημένῳ, τὸ κοινὸν ὄνομα, παν-  
 τὸς τοῦ λόγου, τὸ ἐξ ἀμέτρων ἰδιώσατο, καὶ ἐκλήθη ἐπ' <sup>\* αἱ. πρῶτον.</sup>  
 ὁ Ὀμηρ' ποιητὴν, καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν ῥήτορα, ὡς κείσατο· ἐπεὶ καὶ  
 [τὰ] τείμετρά ἐπὶ περὶ ἡγόρευον. γεγονόσιν δὲ τοῦ ἔπους ποιηταί,  
 \* κείσατο μὲν Ὀμηροῦ, Ἡσίοδος, [Πίανδρος], Πανύασις, Αντίμαχος.\* <sup>\* κείσατο. F. S.</sup>  
 δὲ ῥ' ἐπ' ὅτων, ὡς οἷόν τέ ἐστι, γὰρ τε [καὶ πατείδας], καὶ πινας\* ἔπι μέ- <sup>\* αἱ. ὅτι μέτρος.</sup>  
 ρος πράξεις. διαλαμβάνει δὲ περὶ τὸ λεγόμενον ἔπικον κύκλον,\* ὡς ἄρ- <sup>\* αἱ. ὅς.</sup>  
 χεται μὲν ἐκ τῆς ἑρμηνείας καὶ γῆς μυθολογούμενης μίξεως, ὅθεν αὐτὰ καὶ τρεῖς  
 30 παῖδας γινώσκουσιν ἐκ τῶν ἰαχέων, καὶ τρεῖς ἑτέρας ἀποτίκτουσι κύκλωπας.  
 δι' ἐξέρχεται δὲ περὶ θεῶν, τὰ τε ἄλλα τοῖς ἑλλήσι μυθολογούμενα, καὶ εἶπε  
 καὶ περὶ ἰσορείαν ἔξαληθι(ν). καὶ περὶ τὸν Ὀμηρὸς\* λόγον συμπλη- <sup>\* κύκλος. F. S.</sup>  
 ρεῖται· ἐκ διαφορῶν ποιητῶν, μέχρι τῶν Ἰθακίων λυποσφάσεως Οδυσσεύς·  
 ἐν ᾧ καὶ ὑπὸ τῷ παιδὸς\* Τηλέγοντος ἀγνοεῖται ὡς πατὴρ εἶναι, κτείνεται.\* <sup>\* αἱ. Τηλέγοντος</sup>  
 λέγει δὲ ὡς [ἐκ] τῶν ἔπικον κύκλων τὰ ποιήματα διασώζεται, καὶ σπαστάζεται <sup>\* αἱ. ἀγνοεῖται.</sup>  
 τοῖς πολλοῖς, ὅθεν τῷ\* διὰ τὴν δαγνὴν, ὡς διὰ τὴν ἀκολαδίαν τῷ ἐν αὐτῷ\* <sup>\* αἱ. δι' ἀγνοεῖται.</sup>  
 πραγμάτων. [λέγει καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς πατείδας τῶν πραγματευομένων  
 τὸν ἔπικον κύκλον. λέγει δὲ καὶ περὶ πινων Κυπρίων ποιημάτων.] καὶ ὡς ④ μὲν  
 ταῦτα



\* Η' Ἰστίαν Sylb. *en Athenas lib. 15.* *\* al. Κύπρια.* ταῦτα εἰς Στασίον ἀναφέρει κύπριον, ④ δὲ \* Ἡγήσιον τὸν Σαλαμίνιον αὐτοῖς ἐπιγράφεσιν. ④ ὃ Ὀμηρον δ' εἶναι δὲ ὑπὲρ τ' Ὀυγατεὸς Στασίον· ἢ διὰ τὴν αὐτὴν πατρίδα, \* Κυπρία τὸν πόνον ἐπικληθῆναι· ἀλλ' ἐπίκειται [ὁ συγγραφεὺς τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ. μηδὲ γὰρ κύπρια παρπαρξυτόνως ἐπιγράφεας τὰ ποιήματα. τὴν δὲ ἐλεγείαν συγκεῖται μὲρ ἐξ ἡρώεω ἢ πενταμέτρων εἶχεν· ἀρμόζον ὅτις καὶ τοῖς ὁμοῖοις ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τὸ εἶναι τοῦ γὰρ Ἰρῶ. \* ἐλεγον ἐκάλειν ④ παλαῖοι· ἢ οὐ τελελυτοκότες δι' αὐτὴν οὐλόγην. ④ μὲρ τοῖς μετὰ γένεσιν \* τοῖς ἐλεγείοις πρὸς διαφορὰς ὑποθέσεως ἀπεχρήσαντο. λέγει ὃ ἢ ἀριστοῦσαι τῷ μέτρῳ Καλλίνον τε τὸν ἐφέ- 10

\* *al. οὐλῆτα* *εἰσιον*, ἢ Μίμνερον τὸν κολοφώνιον· ἀλλὰ καὶ τὸν [ἔ] Τηλέφω \* φίληται τὸν Κῶνον ἢ Καλλίμαχον τὸν \* Βάτην, Κυβέλαϊ δ' οὐδ' ἴω. ἀλλὰ γὰρ ἢ τὸν ἱάμβον ἔπειθε μὲρ ἐπὶ λαιδορίας τὸ παλαιὸν ἢ γὰρ ἐπὶ τοῖς ἱαμβίζουσιν κατὰ πᾶσα γλῶσσαν, λαιδορεῖν ἐλεγον. ④ δὲ ἀπὸ τινος \* ἱάμβου φεραπαινίδος ἱράτης τὸ γένος. ταύτῃ φασι, τὴν Δήμητρος ἀνιωμαίνης ἐπὶ [τῇ] τ' Ὀυγατεὸς ἀρπαγῇ, πρὸς εἰσθῆναι \* ἐπὶ τὸν Ἐλευσῖνα ἐπὶ τῇ νύκτι Ἀε- 15

\* *πει.* λᾶσιν καλεσθῆναι πέτρα καὶ θηρῶν ἢ διὰ τινῶν χλωδασμάτων εἰς γέλωτα παρπαρξυτόνως τὴν θεόν. εἰκοιτὴ ὁ ἱάμβος τὸ μὲρ παλαιὸν ἐπὶ τῷ εἰς

\* *ἐπὶ δὲ H. St.* ὕμνον ἢ ἐπαινον γραφομένων ὁμοίως λέγεσθαι. \* ἐπειδὴ πινες ἐπλεόνασαν ἐν ταῖς κακολογίαις τὸ μέτρον, ἐκείθεν τὸ ἱαμβίζον εἰς τὸ ὑβρίζον ὑπὸ τῇ σωτηρίας ἐκπεσεῖν· ὡς περὶ τῶν κωμικῶν, τὸ κωμωδεῖσθαι. ἱάμβων δὲ ποιητῶν, Ἀρχιλόχους τε ὁ Πάριος ἄριστος, ἢ Σιμωνίδης ὁ Ἀμόργιος, ἢ ὡς ἐνίοι, Σάμιος. καὶ Ἰππώναξ ὁ ἐφεσῖος. ὧν ὁ μὲρ πρῶτος, ἐπὶ Γύγος· ὁ δὲ, ἐπὶ Ἀνακράτους Μακεδόνος. ὁ δ' Ἰππώναξ, καὶ Δαρεῖον ἠκμαζεν. πρὸς ὃ

\* *φασὶν F. S.* μελικῆς ποιήσεως, \* φασὶν, ὡς πολυμερές ἀπὸ τῆς καὶ διαφορὰς ἐχειτομᾶς. ἀλλὰ γὰρ αὐτὴ, μεμέλειται θεοῖς· ἢ ἀνθρώποις· ἢ δὲ, εἰς τὰς παρπαρξυ- 20

\* *ἐπὶ δὲ H. St.* *\* σίλιν. S.* τὰς παρπαρξυτάς. καὶ εἰς θεὸς μὲρ ἀναφέρει ὕμνον, παρπαρξυτόνως, παιανῶν, διδύραμβον, νόμον, ἀδωνίδα, ἰόδακχον, ὑπορχήματα· εἰς δὲ ἀνθρώπων, ἐγκώμια, \* ἐπὶ νίκῃ, σκολιὰ, ἐρωτικά, ἐπὶ θαλάμῃ, ὑμναίους, \* σίλιν, ἀρνήους, ἐπὶ κήδεσσι· εἰς θεὸς δὲ καὶ ἀνθρώπων, παρθένα, δαφνηφορικά, ὄρχο- 25

\* *φασὶν F. S.* φορικά, ἐν κλικῶ. ταῦτα γὰρ, εἰς θεὸς γραφομένων, καὶ ἀνθρώπων παρπαρξυ- 30

\* *φασὶν F. S.* φεν ἐπαίνους. ταῦτα ὃ εἰς τὰς παρπαρξυτάς παρπαρξυτάς, οὐκ ἐστὶ [μὲρ] εἰδὴ τῆς μελικῆς, ὑπὸ αὐτῶν ὃ τῶν ποιητῶν ἐπὶ κεχείρηται. τῶν δὲ ἐστὶ πρᾶγμα- 35

\* *φασὶν F. S.* τικὰ, ἐμπορικά, ἀποσορικά, γνωμολογικά, γεωργικά, ἐπὶ σάλπικα. καὶ φασὶ τὸν ὕμνον ὀνομάσθαι ἀπὸ τῆς ὑπόμνησιν πᾶσι εἶναι, ἢ οἷον εἰς μνήμην

\* *φασὶν F. S.* πᾶσι εἶναι ὑπόμνησιν ἀγνῶταίς πρᾶξεσιν τῶν \* ὑμνευμένων ἢ ἀπὸ τῆς ὑδὲν αὐτάς, ὅπερ ἐστὶ λέγειν. ἐκάλειν δὲ καθόλου πάντα ταῦτα εἰς οὐδὲν ὑπερέτας γραφο- 40

\* *φασὶν F. S.* μῆρα, ὕμνους· διὸ καὶ τὸ παρπαρξυτόνως, καὶ τὰ ἄλλα τὰ παρπαρξυμένα, φαίνονται



ἀντιδιασέλλοντες τὰ ὕμνω, ὡς εἶδη πρὸς γῆϑ. καὶ γὰρ ἐστὶν αὐτῶν ἀκούειν  
 γραφόντων ὕμνους πρὸς ὁδοὺς, καὶ ὕμνους\* ἐκωμίς, καὶ ὕμνους, παλαιῶς καὶ τὰ \*ἐγκωμίς.  
 ὁμοία. ἐλέγετο δὲ τὸ πρὸς ὁδὸν, ἐπειδὴ πρὸς ἰασι τοῖς βωμοῖς ἢ ναοῖς  
 καὶ ἐν τῷ πρὸς ἰέναι, ἢ δέτο πρὸς αὐλόν. ὁ δὲ κυρίως ὕμνω, πρὸς κιθά-  
 ραν ἢ δέτο ἐσώτων. ὁ δὲ παλαιὸν, ἐστὶν εἶδ' ὧδης εἰς πάντας νῦν γρα-  
 φόμην. θεὸς τὸ δὲ παλαιὸν, ἰδίως ἀπενέμετο τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ  
 Ἀρτέμιδι, ὅτι κατὰ πάσαις λοιμῶν καὶ νόσων ἀδόμην. κατὰ χρηστικῶς  
 δὲ καὶ τὰ πρὸς ὁδοὺς πᾶσι παλαιῶς λέγεσιν. ὁ δὲ διδύραμβος, γράφεται  
 10 μὲν εἰς Διόνυτον, πρὸς ἀγορεύεται δὲ εἰς αὐτὸν, ἢ τοι διὰ τὸ κατὰ [τῷ]  
 νύσαν ἐπ' αὐτῷ διδύραμβω πεφύλακται τὸν Διόνυτον. ἢ διὰ τὸ, λύ-  
 θέντων τῶν ῥαμμάτων εἰς Διὸς, δῦρεθῆναι αὐτὸν ἢ διότι δις δοκεῖ γῆρας  
 ἅπαξ ἐκ τῆς Σεμέλης, καὶ δῦτερον ἐκ εὐμηρῶ. δῦρεθῆναι δὲ τὸν διδύ-  
 ραμβον Πίνδαρον ἐν κορινθίῳ λέγει. τὸν δὲ δῶξά μιν τῷ ὧδης, Αἰετοτέ-  
 λης Αἰώνα λέγει ὅς περ τὸν κύκλιον ἤγαγε χορὸν. Ὁ μὲν νόμος,  
 γράφεται μὲν εἰς Ἀπόλλωνα, ἔχει δὲ καὶ τῷ ἐπωνυμίᾳ ἀπ' αὐτοῦ.  
 νόμος γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐπεκλήθη ὅτι τῷ δῶξά μιν χορὸς ἰσάντων, καὶ  
 πρὸς αὐλὸν ἢ λύραν ἀδόντων τὸν νόμον, Χρυσόθεμις ὁ Κρής, περὶ τὸ σο-  
 λῆ χρηστικῶς ἐκπεπεί, καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν, εἰς μίμησιν εἰς Ἀπόλλω-  
 20 νον, μόνον ἦσεν νόμον. διδοκίμησαντ' ὅτι αὐτὸς διαμυρεῖ ὁ τῶν εἰς ἀγῶ-  
 νισμῶν. δοκεῖ δὲ Τέρπανδρος μὲν [περὶ τὸ] τελειῶσαι τὸν νόμον, ἢ ὧν  
 μέτρω χρηστικῶς ἐπέτα Αἰών ὁ μηδυμναῖος ὅς οὐλίγα στωαυξῆσαι,  
 αὐτὸς καὶ ποιητὴς καὶ κιθαρωδὸς γῆρμος. Φρυγίης δὲ ὁ μυτιλωναῖος  
 ἐκαμνοτόμησεν αὐτὸν. τό, τε γὰρ ἐξάμετρον τῷ λελυμμένῳ στωῆψε, καὶ  
 χορδαῖς τῷ ἐπὶ πλείοσιν ἐχέσας. Τιμόθεος δὲ ὕστερον, εἰς τῷ νῦν  
 ἤγαγε τῶν. \* ἐστὶ δὲ ὁ μὲν διδύραμβος, κεκινημένος, καὶ πολὺ τὸ ἐνθεσιῶν \* ἐστὶν ἐν.  
 δες μὲν χορείας ἐμφαίνων, εἰς πάση κατὰ σκευὰ ζῶντος, τὰ μάλιστα οἰκεία  
 \* εἰς θεῶν καὶ σεσόβηται μὲν καὶ τοῖς ῥυθμοῖς, ἐ \* ἀπλυσέρας [ὅ] [κέχρηται \* τῷ θεῷ.  
 ταῖς λέξεσιν. ὁ δὲ νόμος τὸναντίον διὰ τῶν [\* θεῶν] ἀνέται τεταγμένως καὶ \* ἀπλυσέρας.  
 30 μεγαλοπεπῶς, καὶ τοῖς ῥυθμοῖς ἀνέται, καὶ \* διπλασίαις ταῖς λέξεσι καὶ \* ἰσ. ἢ θῶν.  
 κρηται ἐ μὲν ἀλλὰ καὶ ταῖς ἀρμονίαις οἰκείαις ἐκατέρως κρηται. ὁ μὲν [γὰρ]  
 τὸν φρύγιον καὶ ὑποφρύγιον ἀρμόζεται: ὁ νόμος δὲ, τῷ συστήματι τῶν  
 κιθαρωδῶν Λυδῶν. εἰκε δὲ ὁ [μὲν] διδύραμβος, διὰ τὸ κατὰ σκευὰ ἀγρὸς  
 παιδιᾶς, καὶ τῆς ἐν τοῖς πότοις ἀφροσύνης δῦρεθῆναι. ὁ δὲ νόμος, δοκεῖ  
 μὲν διὰ τὸ παλαιὸν ῥυθμῶν. ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ κοινότερος, εἰς κακῶν παρὰ τῆς  
 σιν γεγραμμένον. ὁ δὲ ἰδίως εἰς \* Ἀπόλλω ὅθεν τὸ μὲν ἐνθεσιῶν δες, ὅς ἐχθρὸς \* ἀπὸλλων.  
 ὁ διδύραμβος. ἐκεῖ μὲν γὰρ μέση καὶ παιδιὰ. ἐνταῦθα δὲ ἰκεταῖαι, καὶ πολλὴ  
 τάξις. καὶ γὰρ αὐτὸς [ὁ θεός] ἐνταῖς καὶ συστήματι κατεσάλμην πειρ-  
 χεται



χεται τὸν κρησμόν. Αδωνίδα δὲ λέγεται, τὰ εἰς Αδωνιν ἀναφερό-  
 \* ἰώεαχ. \*  
 μῦρα. ἦδετο δὲ ὁ \* Ἰόεαχ \* ἐν ἑορταῖς καὶ θυσίαις Διονύσου, βεβαπτισμέ-  
 νος πολλὰ φευδόμενος. Ὑπόρχημα δὲ τὸ μὲν ὀρχήσεως ἀδόμῳρον μέλος  
 ἐλέγετο καὶ γὰρ ὁ παλαμοὶ τὴν ἑσπέρην, ἀντὶ τῆς πολλὰκις ἐλάμβανον. δὲ-  
 \* ἔδος τι. \*  
 \* ὁπνικὸς. \*  
 \* πρῶτος τῶν. \*  
 \* ὡς. \*  
 τας δὲ τέτων φασὶν ὁ μὲν Κερήτας. ὁ δὲ Πύρρον ἐν Ἀχιλλέως ὄθεν καὶ Πύρ-  
 ρίχην \* πρῶτος ὀρχήσεως λέγουσιν. Οἱ δὲ \* Ὀπνίκιος, ἑσπέρην τὴν καὶ τὴν  
 νίκης τοῖς \* πρῶτος ἐσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι ἐγράφετο. Τὸ δὲ σκολιὸν μέλος,  
 ἦδετο \* ὡς ὅτε πότμος· διὸ καὶ παροίνιον αὐτὸ ἐστὶ ὅτε καλεῖται· αἰ-  
 \* ἔδοξε. \*  
 μῦρον δὲ ἐστὶ τῇ κατὰ σκεδὴν, καὶ ἀπλῆστα μάλιστα. σκολιὸν δὲ εἴρηται, οὐχ ὡς  
 \* μεταβάλλει. \*  
 ὡς ἐνίοις \* ἦρεσε, καὶ ἀντίφρασιν [τὰ γὰρ κατὰ ἀντίφρασιν,] ὡς Ὀπνικὸς,  
 τοῦ δὲ φημισμοῦ σοχάξεται, ὅτι εἰς κακοφημίαν \* μεταλαμβάνει τὸ δὲ φη-  
 μον [ἀλλὰ] διὰ τὸ πρὸς κακοφημίαν ἡδὴ τῷ αἰσθητικῶν, καὶ παρὰ μύρων οἶ-  
 νῳ τῷ ἀκροατῷ, τινικαὶ ταῖς φέρεται τὸ βάρβιτον εἰς τὰ συμπόσια καὶ διονυ-  
 \* σκεπτικῶν. \*  
 σιάζοντα ἐκαστον ἀκροσφαλῶς, \* συγκόπτεται ὡς τὴν περὶ τὴν ἀδῆς.  
 ὅπερ ἐν ἑπαχον αὐτὶ διὰ τὴν μέθην, τὰ τὰς ψαλμοὺς εἰς τὸ μέλος, σκολι-  
 ὦν ἐκάλειν τὸ ἀπλῆστα. Τὰ δὲ ἐρωτικά, δὴλον ὅτι γυναικῶν, καὶ παῖ-  
 δων, καὶ παρθένων, ἐρωτικὰς ἀδελφὰς αἰσθάνεαι. Καὶ τὰ Ὀπνικὰ μέλη δὲ  
 τοῖς ἀρσενικοῖς θαλαμυδομύροις ἅμα ὁ ἦτορ καὶ αἱ παρθένοι ὅτι τῷ θαλάμῳ  
 ἦδον. Ὑμνῶν δὲ ἐν γάμοις ἀδελφὰς φασὶν, καὶ πόθον καὶ ζήτησιν Ὑμνῶν  
 τοῦ Τερψιχόρου. ὅν φασὶν γήμαντα, ἀφανῆ γυνεὺς. ὁ δὲ καὶ ἡμῶν ὁ ἀπ-  
 \* φασι. \*  
 \* τινὰ. \*  
 \* συνῆσι. \*  
 κῆς Ὑμνῶν. τὸτον γὰρ \* φησι [ποτὲ] διώξαντα ἀφελῆς κέρως Ἀθη-  
 κὰς λησῶν, ἐγὼ δὲ οἶμαι βίβη \* πνὸς δὲ τυχεῖς περὶ ἀφῶν τὴν ἑσπέρην,  
 καὶ σωδὸς καὶ τοῖς \* σωδὸς περὶ γάμοις κοινωνίαν μὲν φιλοσοφίας, αἰολικῇ  
 ὡς ἀπὸ τῆς τὴν δὲ τὴν διαλέκτῳ, οἷον ὕμνῳ καὶ ὁμοιοῦν τέτρες, αἰὲ ὁμό-  
 \* ναίοντας. \*  
 \* Σίλ. \*  
 \* φασμῶν. \*  
 σε \* μύροντας. ὁ δὲ \* Σίλ. \* πεφαισμένως, λειδορίας καὶ διασυρμὸς ἀν-  
 δρῶπων ἔχει. Διαφέρει δὲ ὁ Ὀπνικὸς ὅτι τὸ μὲν Ὀπνικὸν ἦδον,  
 παρ' αὐτὸ τὸ καὶ τὸ, ἐπὶ τῷ σώματι καὶ μύρῳ, λέγει· ὁ δὲ Ὀπνικὸς, ἐπὶ τῷ σώματι  
 ται χροῖν. Τὰ δὲ λεγόμενα παρθένια, χοροὶς παρθένων ἐνεγράφετο. οἷς  
 καὶ τὰ δαφνηφορικά, ὡς εἰς γῆν, πίπτει δάφνας γὰρ [ἐν βοιωτίᾳ] δι' ἐννα-  
 \* ἰολεῶν. \*  
 \* ταύτη. \*  
 \* περὶ κατεχο-  
 \* μένας. \*  
 \* κοινῆς. \*  
 \* δάφνας τέμ-  
 \* νοντες. \*  
 πλείδος εἰς τὰς Ἀπόλλωνος κομίζοντες οἱ ἱερεῖς, ὅτι ὕμνον αὐτὸν [διὰ χο-  
 ρὸν παρθένων] καὶ ἡ αἰτία· τῷ \* ἐσπέρῳ ὅτι κατὰ κεν Ἀρνήν καὶ τὰ \* ταύτης χω-  
 εία, καὶ κρησμόν ἀνὰ σάντες ἐκείθεν, καὶ περὶ κατεζόμενοι, Θήβας ἐπὶ ὄρθην  
 \* περὶ κατεζόμενας ὑπὸ πελασγῶν. \* κοινῶς ἀμφοῖν ἑορτὴ Ἀπόλλωνος ἐν-  
 σάσης, ἀνοχὰς ἔθεντο καὶ \* δαίνας τεμόνες, οἱ μὲν, ὅτι ἐλκῶν ὅτι οἱ δὲ, ἐγ-  
 γὺς τοῦ μέλους ποταμοῦ, ἐκόμιζον τὰς Ἀπόλλωνι. Πολεμάτας δὲ, ὅ  
 τὰν βοιωτῶν ἀφῆγε μύρῳ, ἐδίδου ὅτι νεανίαν ἵνα πηλοπλίαν αὐτὰ δι-  
 \* ἐννεατηρ. \*  
 δόνα καὶ δὲ χάς ποιεῖται [περὶ ἀπὸ τῆς] τὰς Ἀπόλλωνι, δαφνηφορικὰς διὰ ἐν-  
 να-



ναεπερίδω· μετὰ δὲ τρίτῳ ἡμέραν ἐπιθέρμῳ, κρατὶ τῷ πολεμίων·  
 καὶ αὐτὸς τετὶ δαφνηφορίῳ ἐτέλει, καὶ τὸ ἔθω ἐκείθεν διατρεῖται. ἡ  
 δὲ δαφνηφορία· ξύλον ἐλαίας κατασέφει δάφνας καὶ ποικίλους αὐθις·  
 καὶ ἐπ' ἄκρῳ μὲν χαλκῇ ἐφαρμόζεται σφαίρα, ἐκ δὲ ταύτης μικροτέρας  
 \* ἔξαρτάσι καὶ δὲ τὸ μέσον τοῦ ξύλου, διεθίντες \* ἐλάσσονας τ' ἐπ' ἄκρῳ \* ἐξαιτῶσι.  
 τοῦ ξύλου, καθάπτει πορφυρὰ σέμματα· τὰ δὲ τελευταῖα, τοῦ ξύ- \* ἐλάσσονα τῆς  
 λου διεσέλλουσι κροκωτὰ. βούλεται δὲ αὐτοῖς ἢ μὲν αὐτῷ σφαί- \* ἐπ' ἄκρῳ σφαί-  
 ραν τὸν ἥλιον, ὃ καὶ τὸν Απόλλωνα δυνάμερσιν· ἢ δὲ ὑποκειμένη, τὴν  
 10 σελήνην· τὰ δὲ πορφυρὰ τῷ σφαιρίῳ, ἄσπερα τὸ ἀσέρεα· τὰ δὲ  
 γε σέμματα, τὸν ἐναισίον δρόμον· καὶ γὰρ καὶ τῆς ποιῶσιν αὐτά· ἀρχὴ  
 δὲ τῆς δαφνηφορίας παῖς ἀμφιθαλής· καὶ ὁ μάλισα αὐτῷ οἰκεῖ· βα-  
 σάζει τὸ κατεσεμνύον ξύλον, ὃ \* κωπὴν καλεῖσιν αὐτὸς τὸ δαφνηφόρῳ \* κόπῃ.  
 ἐπὶ μὲν δὲ, τὸ δάφνης ἐφάπτεται· τὰς μὲν κόμας καθεμνύας, χευστὴν δὲ  
 σέφανον φέρον, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα ποδήρη ἐσολισμύῳ, \* ἱφικρατίδας \* al. ὁπικρατί-  
 τε ὑποδεμνύῳ· ὃ χορὸς παρθένων ἐπακολουθεῖ, πορτείνων κλώνας \* das sed illud  
 πορὸς ἱεστηῖαν τῷ ὕμνων. παρέπεμπον δὲ τὴν δαφνηφορίῳ εἰς Α- \* Dioc. S. lib. 15.  
 πόλων· ἱσμύει καὶ \* γαλαξίει. Τὸ δὲ ποδοφορικὸν μέλῳ, \* Suid. ἐπὶ Pol-  
 20 τείποδῳ πορφυρὰ καὶ τῶν βοιωτῶν ἦδετο. ἔχε δὲ καὶ τὸ αἰτίον \* lux.  
 τοιαύτῳ. Πελασγῶν πῖνις Πάνακτον τῆς βοιωτίας ἐπὶ ὀρθεν· Θηβαῖοι δὲ  
 ἤμνον· καὶ πέμψαντες εἰς Δωδώνην, πορὶ τῆς πολέμου νίκης ἐχρῶντο.  
 χρησμὸς δὲ τοῖς Θηβαίοις ἐξέπεσεν, ὡς, εἰ μέγιστον ἀσεβήμα, ἀσεβή-  
 σαι, νικήσουσιν. ἐδοξεν ἔν αὐτοῖς ἀσεβημάτων εἶναι μέγιστον, [τὸ τὴν  
 χρησμοδῆσαν αὐτοῖς] τὸν χρησμὸν ἀνελεῖν· καὶ δυνεῖλον. αἱ δὲ πορὶ τὸ  
 τέμνῳ σωίεσθαι, δίκην λαβεῖν ἀπῆταν τὸ φόνος ἐν Θηβαίῃς. Θηβαῖοι δὲ,  
 οὐκ ἐπιτρέψαι γυναιξὶ μόνῃς τὴν πορὶ αὐτῶν \* δίκην. κοινῆς δὲ κείσεως \* δίκην ἀξίον.  
 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν γεγνημένης, ἐπὶ τῷ ἀνδρῶν λουκὰς αὐτοῖς ἐπενεχόν-  
 των ψήφους, ἀπέφυγον Θηβαῖοι. ὕστερον ἐπὶ γνόντες αὐτοῖς τὸ ὑπὸ  
 τῆς χρησμῶ πορὶ τοσούτῳ· βασίλῃαντες τῷ καὶ τὴν βοιωτίῳ ἱερῶν  
 30 \* τείποδα ἑνα, καὶ κατακαλύψαντες, ὡς ἱερόσυλοι, ἀνέπεμψαν εἰς Δω- \* τείποδων.  
 δώνην· οὐ πρᾶγῃ λῃαντες δὲ ἐξ ἐκείνης, ἔλπιον τὴν πρᾶξιν ἐορτὴν ἐποίειν.  
 Οχοφορικὰ δὲ μέλη, πορὶ Ἀθωαίοις ἦδετο· τὸ χορὸς δὲ δύο νεανίαι, κα-  
 τὰ γυναικας ἐσολισμένοι, \* κλήματα ἀμπέλους κομίζοντες μεσῶν θύλακων \* κλήματα ἀμπ.  
 βοτρυῶν, (ἐκάλειν δὲ αὐτὸ ὄχνην· ἀφ' ἧς καὶ τῶν μέλεσιν ἡ ἐπωνυμία) τῆς \* κ. μεσῶν.  
 ἐορτῆς κατηγένοι. ἀρξαι δὲ Θησεία φασὶ πρῶτον τοῦ ἔργου· ἐπεὶ γὰρ ἐκ-  
 σι· ὑποσᾶς τὸν εἰς Κρήτῳ πλῆν, ἀπῆλλαξε τὴν πατρίδα τῆς καὶ τὸν  
 δασμὸν συμφορῆς, χαριστήρια δὲ ποδοδῆς Ἀθωῶν καὶ Διονύσῳ, οἱ αὐτῶν καὶ  
 τὴν νῆον τὴν διὰν ἐπεφθόνησαν· ἐπρᾶτῃ τῆς δύο νεανίας ἐσκιατρεφῆ- \* Plut. in Thesea.



μύροις χρησάμενοι πρὸς τὴν ἱερουργίαν ὑποθέτουσι. ἦν δὲ τοῖς ἀθηναίοις  
 ἡ ἀξιοπομπὴ ἐκ τῆς διονυσιακῆς ἐστὶν εἰς τὴν Ἀθηνᾶς, τῇ\* Σκιριάδος τέμενος.  
 εἶπετο δὲ τοῖς νεανίαις ὁ χορὸς, ἐν δὲ τὰ μέλη ὅξιν καὶ σφύρας ἐφίβοι διη-  
 μιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους δρόμῳ καὶ τέτων ὁ πρῶτος ἐγδύετο ἐκ τῆς πεν-  
 ταπλῆς λεγομένης Φιάλης· ἡ σικερινᾶτο ἐλαίῳ, καὶ οἶνῳ, ἐκ μέλιτος καὶ τυ-  
 ρῶς, καὶ ἀλφίτοις. Εὐπικὰ δὲ μέλη ἐγράφετο τοῖς αὐτεμύροις πρὸς τὴν  
 δεξιὰν γυναικός. Πραγματικὰ δὲ, ἀπὸ τῶν ἀειεῖχε πρᾶξις. Εμπο-  
 ρικὰ δὲ, ὅσα καὶ τὰς ἀποδημίας καὶ\* ἐμπορίας ἐπιδεικνύμενά πινεῖν ἐγρά-  
 φη. Καὶ ἀποσολικά δὲ, ὅσα\* διαπεμπόμενα πρὸς πᾶσι ποιεῖν. Τὰ  
 δὲ γνωμολογικά, δῆλον ὅτι ἀναίνεσιν ἡθῶν ἔχει. Καὶ τὰ γεωργικά  
 δὲ, χώρας καὶ φυτῶν καὶ κτηνῶν ἐκ\* ἐπιμελείας. Καὶ τὰ ἐπιστάλικά δὲ, ὅσα  
 κατ' ἐντολὰς πρὸς πᾶσι ποιεῖν, \* ἐξέπεμπον. ὁ δὲ δύο λόγοι τῆς Περ-  
 κλέους γραμματικῆς χρησομαθίας, ἐν τέτοις.

σφ.  
 Ἰωαν. Philoso-  
 phus in Hexae-  
 meron  
 Ἄνεσθαι δὲ ἐκ τῆς Ἰωάννης τῆς Φιλοπόνης εἰς τὴν ἑξαήμερον. Ὅτι  
 τὸ σύγγραμμα, Σεργίῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως πρεσβυτέρῳ· ἐκείνου  
 πρὸς τὴν ἐκδοτὴν ὑποθέτειν τὸν πόνον πρὸς τὴν ἐκδοτὴν. τὸν δὲ  
 σκοπὸν εἶναι φησὶ, σύμφωνον δεῖξαι τοῖς φαινομένοις τὴν τοῦ Θεοῦ  
 αἰσῶς Μωσέως κοσμογονίαν. Ὅτι σκοπὸς τοῦ Μωσέως, οὔτε φυσιο-  
 λογῆσαι, ἔτε ἀστρονομῆσαι· ἀλλ' εἰς θεογνωσίαν καὶ διὰ τῆς κοσμογονίας  
 ἀνθρώπου ἀγαγεῖν καὶ ἀσπασθῆναι. Ὅτι δὲ τὸ μέγα τέτο καὶ λαμπρὸν  
 τοῦ κόσμου δημιουργήματα, ἔχει τὸν Θεὸν ποιητὴν καὶ ἔτε αὐτόματον  
 ἔχει τὴν ὑπαρξίν, ἔτε ἀγγέλων τὴν ὑπόστασιν, ἐκ τῆς Θεοσωαίδου. καὶ  
 Πλάτωνα, δὲ τὸν παρ' ἑλλήσι νομιζόμενον θεοφάτον, καὶ τοὶ πολλοὶς  
 ὑστερον γυναικὸς γεγονότα, καὶ ἐκ πλῆθους τυχόντι οὐδὲ λόγους ποιούμενον,  
 ἀλλὰ τοῖς ἐπὶ φιλοσοφίᾳ τῶν ἄλλων πρὸς ὑπερβολήν, ὅμως Μωσέα, δεικνύ-  
 σιν ἐν τῇ τῆς κοσμογονίας αὐτῆς διηγήσει ἐκτενέμενον. πολὺ δὲ μεγα-  
 λοπρεπέστερον Μωσέα Πλάτωνος τε θεολογικὴν παρίσησιν. Ὅτι  
 οὐδὲν φησὶν εἰδ' ὅπως τῶν ἐν τῇ κοσμογονίᾳ τοῦ Θεοφάτου τῇ τοῦ παντός  
 διατάξει ἀσύμφωνον· τὸναντίον δὲ καὶ πολλὰ τῶν ὑστερον ἀπολογηθέντων  
 ὑπὸ τῶν φυσικῶν ἐκ τῶν Μωσέως γραφέντων εἴληφε τὴν ἀρετήν. Ὅτι  
 ἐν πολλοῖς ἀξίως τὸν μέγαν ἀποθειάζει Βασίλειον, καὶ Θεόδωρον τὸν  
 μοψεδίας, εἰ καὶ μὴ ἐν πᾶσι, οἷς ἐπαμειβεται· ἀλλ' ἐν ὅσῳ ἐν ὀλίγοις ἐπι-  
 λαμβάνεται δικαίως. Ὅτι τῆς ἀρετῆς πολλαχῶς φησὶ λεγομένης  
 τὸ ἐν ἀρετῇ νῦν κατὰ χρόνον ἀρετὴν δηλοῦν. κατὰ χρόνον δὲ λέγειν φη-  
 σὶν, ἔχον τῆς ἀρετῆς πρὸς τὴν ἀρετὴν, ὡς\* ἡμῶν ἐκαστοῦ· ἀλλὰ  
 τὸ πρῶτον τοῦ χρόνου νῦν, ἐν ᾧ τὸν χρόνον καὶ τὴν ἀρετὴν παρήγαγεν ὁ Θεός,  
 παν-



παντὸς χρονικῆς χωρὶς διαστήματ<sup>ο</sup>. πᾶσαν γὰρ δέχην, ἐτέρων εἶναι παύ-  
 τως, φησὶν, ὅπως λέγεται δέχην· καὶ τὸ τοιαῦτα δειγμάτων κατασκευάζει.  
 ὥς ἐν τῇ δέχῃ ἔχοντα, καὶ οὐκ ἐν χρόνῳ τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν ἐποίησεν ὁ  
 θεός. ἀλλ' ἐν τῷ τοιαύτῳ σημαινόμενον τ<sup>ο</sup>, ἐν \* ὃ γέγονεν, δέχης ὁ ἔρανος καὶ ἡ γῆ. \* 10. ρ.  
 δεύτερον, τὸ πρῶτον κατασκευάσματος· μόριον ὡς ἀρχὴ ἢ πρὸς τοῦ  
 πλοῖα, καὶ ὁ θεμέλιος οἰκίας. δῆλον δ' ὅτι καὶ κατὰ τὸ φησὶ τὸ σημαινό-  
 μενον τ<sup>ο</sup> δέχης διωκτὸν ἐννοῶσαι τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν ἐν δέχῃ γεγενησ<sup>ο</sup>.  
 οἷον γὰρ θεμέλιον καὶ δέχην τῷ γεγονότων ὁ θεὸς τὸν ἔρανον καὶ τὴν γῆν. περ-  
 10 κατεβάλετο καὶ δὲ τὰ ἄλλα τ<sup>ο</sup> δέχης σημαινόμενα, οὐκ ἔτι. Ὅτι [καὶ]  
 αὐτὴ ἐν δέχῃ, ἐν κεφαλαίῳ εἰπὼν ὁ Ακύλας, δίδωσιν ἐννοεῖν, αὐτὴ τοῦ  
 σωτηρηθῆναι καὶ ὁμοῦ γινέσθαι τὸν ἔρανον σημαίνει τὸ ἐν δέχῃ· ἐπεὶ γὰρ τὸ μὲν  
 αὐτῶν περὶ τὸν ἔρανον, τὸ δὲ ὑπερὶ γέγονεν. εἰώθαμεν γὰρ κεφάλαιον καλεῖν,  
 τὴν ἐν ἐνὶ πολλὴν ἅμα συναίρεσιν καὶ πολλὴν ἡμετέραν. ἐδήλωσε δὲ ὅτι ἡ τῆς  
 σωτ<sup>ο</sup> περὶ τὴν, σωδυσμὸν ὡς τὰ πολλὰ δηλῶσα. καὶ γὰρ εἰπὼν ἐν κεφα-  
 λαίῳ ἐκτίσας τὸν ἔρανον, σωτὴν τὴν γῆν· ἐν δέχῃ παρέχετο τὴν δὴλωσιν τοῦ  
 ἅμα γινέσθαι τὰ δύο. πῶς τὸ ἐν κεφαλαίῳ, ἔχ<sup>ο</sup> ἔτος, ἀλλὰ ἀπὸ τ<sup>ο</sup> δέχης  
 ἔσονται τῆς κεφαλῆς αὐτὸ λογιζόμενοι ἐξημαλίσσας, εἰς τοιαύτῳ  
 δέχην αὐτὸ μεταλήψασιν. Ὅτι, φησὶν, ἔρανον καὶ γῆν εἰπὼν, διὰ τῷ  
 20 ἁκρῶν, καὶ τὰ μέσα συμπαρέλκω, ὡς καὶ πάντα φασὶν. ἅπαντα δὲ δὴ λῶ-  
 γως ταῦτα καλεῖται. Ὅτι γὰρ μὲν κέντρον ἐπὶ πάντας ἐπέχεσθαι, κατὰ  
 τὴν πάντων ἐστὶν δέχην· πέρας δ' ὁ πάντα περιέχων ἔρανος. πάλιν αὖτε  
 τὴν δέχην μὲν ἐστὶν ὁ ἔρανος· πέρας δὲ ἡ γῆ· μέτρα δὲ, ὕδωρ, καὶ ἀῆρ, ὅτι πῦρ.  
 διὸ φησὶν ἐφεξῆς· καὶ σκοτ<sup>ο</sup> ἐπάνω τ<sup>ο</sup> ἀβύσσου· τὸ μὲν ὕδωρ, ἀβυσσον εἰπὼν·  
 τὸ δὲ σκοτ<sup>ο</sup>, τὸν ἀφώπσον ἀέρα· καὶ γὰρ κυρίως σκοτ<sup>ο</sup> ἐστὶν, ἢ ἔστω φωτὸς  
 ἀπείρα. καὶ ἡ σωτήρ δὲ σκοτ<sup>ο</sup> τὸν ἀφώπσον λέγει ἀέρα· ἦτοι, τὸν νυκτε-  
 ρινόν ἔστω κατὰ τὴν· ἢ καὶ τὸ ἄλλως πῶς συμβαῖνον. Ὅτι τὸ ψη-  
 λαφητὸν σκοτ<sup>ο</sup> τοῖς ἀγγελοῖς, σκοτ<sup>ο</sup> ψηλαφητὸν \* εἰρησὶν διὰ δύο \* εἰρησὶν  
 αἰτίας· ἢ ὅτι μηδεμίαν ἀκρίαν τῷ ἔρανῳ εἰσεκρίνετο τῷ ἀέρι, διὰ τὴν πολ-  
 30 λὴν αὐτῆς παχύτητα, καὶ οἷον ψηλαφητὸν, καὶ διωκτὸν αἰσθησὶν αὐτὴν πῶς  
 τοῖς ἐπαφωμένοις παρέχον· ἢ ὅτι διὰ τὸ ψηλαφητὸν, τὰ σερεμνιώτερον  
 τῷ σώματι δικλὴ τυφλῶν καὶ ἔστω τὰ μεταβάσεις ποιῶν, ἢ καὶ αὐτὸ τῷ  
 το γνωρίζον ἔστω τὰ ψηλαφώμενα. Ὅτι ἀβυσσ<sup>ο</sup> τῷ πᾶσι τὸ  
 πολὺ καλεῖται ὕδωρ, καὶ εἰς βάθος χωρὲν ἀληπτον ἡμῖν, τῷ τὸ μὲν ὕδωρ  
 εἰς αὐτὸ· διὸ καὶ Μωσῆς ἀβυσσον ἐκείνην τὸ ὕδωρ καλεῖ. πλὴν καὶ ὕδωρ αὐτὸ  
 κατονομάζει καὶ πνῦμα γὰρ θεὸς ἐπέφερε τὸ ἐπὶ ὕδατος ὕδατος. τοῖς ὕδασι  
 γὰρ ὁ ἀῆρ ἐπὶ πνῆσται. αὐτὸ δὲ τὸ ἔστω ὄνομα τῷ Μωσέως οὐκ  
 ἐστὶ γραφὴ· ἢ μή πως ἐχέσθαι τὸ ἐβραϊστὶ διαλέκτῳ ἀφωρισμένον ὄνομα



τῶν αἰετῶν ἢ δρυκιδῶν Μωϋσέως διὰ τοῦ ὕδατος ἡ φωνὴ ἀμφω δηλῶν. πολλὴ γὰρ ὕδατος καὶ αἰρὶς ἡ κοινωνία, καὶ πολλάκις ἐν τοῖς ἐξῆς ἐπ' ἀμφοῖν κέχρηται τὸ ὄνομα π. Οὔτε γὰρ ἀγγέλους καὶ μηδ' αὐτοῦ τῆς παραγωγῆς αὐτῶν ἐμνήσθη Μωσῆς, ἅτε τῶν ἐγκοσμίων ἰσορίαν παρὰ δέξας. ἀλλ' ἐν οὐδὲν δεῖν λέγειν ὡς συνυπέστησαν, φησὶν, ἢ καὶ ὑστερον γεγόνασιν ἔργον. περὶ τὴν δὲ τῆς πειρᾶται καὶ φυσικώτερον, καὶ ἐκ τῶν θεῶν λόγιον, παριστάνειν ὡς δῆθεν παρὰ Θεοδωρὸν Λοπομαχόμην, ὅτι παρ' αὐτῶν κομιζομένης Λοποδείξεως, ὅτι συνῶν ἔργον γεγόνασιν, ἀνασκαυαζομένη καὶ σύμφωνον τὸν μέγαν ἑπικομιζομένη Βασίλῳ, ὡς ἐρ<sup>10</sup> ἔκδοκε Θεοδώρῳ διαμάχεσθαι. ἀνακαφαλαμμένη ἐν τῇ Λοποδείξει, δι' ὧν οὐδὲν ἀγγέλους μὴ συνυποσῆναι τὸ κόσμῳ, παριστάνειν ἡ γωνίῳ, φησὶ. σκόπευεν ἐκ πόσων αὐτῶν ἡ ὑπερκόσμιος συνῆκται γῆραις, ἐκ τῆς μήτε Μωσείας, μήτε ἄλλης Θεοπιδύσου γραφῆς, ἀμα τὸ κόσμῳ γεγονέναι αὐτῶν εἰπεῖν. ἐκ τῆς μήτε σώματα εἶναι, μήτε συνδεσθῆναι σώμασιν ὁργανοῖς, ὡς περὶ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν. ἐκ τῆς ὑπερκοσμίας δυνάμεως αὐτῶν. ὅτι τὸ θεῖον διωκεῖς θεωρεῖσιν, ὧν ἔδεν τῶν ἐγκοσμίων μετέχειν ἐκ τῆς μηδὲ τὰς ἀλόγους ψυχὰς συγκαταβεβλήσθαι τοῖς σώμασι, καὶ τοῖς χωρεῖς σωμάτων μὴ διωκεμένης εἶναι. ἐκ τῆς μὴ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν μηδὲ τὴν ἰδίαν συνυποσῆναι σώματι. τὸ μὲν γὰρ ἐκ γῆς, ἢ ἡ κατ' ἐαυτὴν θεο<sup>20</sup> τέρας ὑπὸ θεῶν μετέχει γῆραις.

σμά.  
Apollonij vi-  
ta e Philostrato.

ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ ΑΠΟΛΛΩΝΙΣ ΒΙΟΝ ΔΙΟ ΦΩΝΗΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Οὔτε

\* φ. Μ. Μ.

\* α. ὡς.

Βαβυλωνά φησι τετειχίσθαι ὀγδοήκοντα καὶ τετρακόσια σταδία κύκλῳ· τεῖχος δὲ αὐτῆς, τρία μίλι τὸ ὕψος ἡμίπλευρα· πλέθρα δὲ μείον τὸ αὐτοῦ ποταμῷ δὲ διφράτῃ τέμνεται ἐν ὁμοιότητι τῆς εἰδῆς, ὃν ἀπὸ ῥῆτος ὑποσείχει γέφυρα, τὰ βασιλεῖα τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις ἀφανῶς ἐκείνη. γυνὴ γὰρ λέγεται Μήδεια, τῇ ἐκείνη ποτὲ ἄρχεσσαν, τὸν ποταμὸν ὑποζυγῶν τρόπον, ὃν μήπω τις ποταμῷ ἐζύχθη. λίθους γὰρ καὶ χαλκὸν καὶ ἀσφαλτον, καὶ ὁπόσα ἐς ἐφυδρον ξυώδουν ἀνθρώποις ὀφείλονται, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ νήσαντα, τὸ ῥοῦμα, εἰς λίμνας ἔτερεψεν. ἐκείνη γὰρ ἡδη τὸν ποταμὸν ὥρυεν, ὁργῆς ἐς δύο σήραγγα ἐργαζομένη κοίλῳ ἵνα, ἐς τὰ βασιλεῖα τὰ παρὰ ταῖς ὄχθαις ὡς περὶ ἐκ γῆς ἀναφανοῖτο καὶ ἤρεψεν αὐτὴν ἰσως τὰ ῥεύματα δαπέδῳ. ὁ μὲν δὲ θεμέλιοι ἐβεβήκεσαν, καὶ οἱ τοῖχοι τῶν σήραγγων ἅτε δὴ τῆς ἀσφάλτης δεομένης τοῦ ὕδατος εἰς τὸ λιθεῖν καὶ πήγνυσθαι, ὁ διφράτης ἐπαφείθη ὑγρῷ τῷ ὀρέφῳ καὶ ὥς ἐξῆς τὸ ζυγῶμα. τὰ δὲ βασιλεῖα χαλκῷ μὲν ἤρεπται, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀσφαλίται. θάλαμοι δὲ καὶ δώδῳνες, ὅσοι, τὰ μὲν δρυγῶν, τὰ δὲ χερ<sup>30</sup> τοῖς



Θις ὑφάσμασι, τὰ δὲ χρυσῷ ἀπὸ, καθάπερ γραφαῖς, ἠγλαΐσαι. φησὶ  
δὲ φιλῶναι τὸν Απολλώνιον καὶ ἀνδρῶν ἐντυχεῖν, ἔ τὸν ὄρθρον εἰς θό-  
λα ἀνῆχθαι γῆμα, ἐρατὴ πνίει κασμήρον· σαπφεινὴ δὲ αὐτὸν κατη-  
ρέφθαι λίθῳ κυανώτεπν τὴν λίθῳ καὶ ἐρατὴν ἰδεῖν. Θεῶν τε ἀγάλμα-  
τα, ἔς νομίζουσιν, ἰδρυταὶ αὖν, καὶ χρυσῷ φαίνεται καθάπερ ἐξ αἰθέρος.  
δικάζει μὲν δὴ ὁ βασιλεὺς, χρυσῷ ὃ ὑψηλὸς ἀποκρέμανται τοῦ ὄρθρου  
τέσσαρες, τὴν ἀδράσταν ἀπὸ παρεγνῶσαι, καὶ τὸ μὴ ὑπὲρ οὗ \* ἐρα- \* ἀνθρώπων  
νὲς ἀρεαδ. ταύτας ④ μάγοι αὐτοὶ φασιν ἀρμότῃας, φοιτῶντες εἰς τὰ βα-  
10 σίλφα· καλῶσι δὲ αὐτὰς θεῶν γλώτῃας.

Ὅπ φησὶν Απολλώνιον καὶ οὗ μετ' αὐτὸν ἐξιώντας τῆς περὶ τῶν δρυ-  
χῆς, καὶ περσιόντας τὰ καυκάσω, διωδεσέραν τῆς γῆς αἰδέας. τὸ δὲ  
ὄρθρου τοῦτο δρχλῶ ποιοῦμεθα, τοῦ Ταύρου, τοῦ δὲ δρχμρίας τὴ καὶ  
κιλίκων ἐπὶ παμφύλῃς τὴ καὶ Μυκάλλῃ σείχοντος. ἡ τελευτῶσα, εἰς  
θάλασσαν, ἡ καὶ οἰκοῦσι, τέρμα, τοῦ καυκάσου νομίζοιτ' αὖν, ἀλλ'  
ἐχ', ὡς ἐννοί φασιν, δρχή. τό, τε γὰρ τῆς Μυκάλλης ὑψῶ \* ἐπὶ μέγα, καὶ \* ἔτω.  
αἱ ὑπερβολαὶ τοῦ καυκάσου τοσῶτον δύεσθαι, ὡς χρίζεας πρὸ αὐτὰς  
τὴν ἡλίον. πειθαίλλει δὲ Ταύρου ἐτέρῳ καὶ τὴν ὁμορῶν τῇ ἰνδικῇ σκυδιαν πᾶσαν,  
κατὰ μαγῶν τε καὶ δρχσερὸν πόντον, σαδίων μάλισα δυσμυρίων μῆ-  
20 κῶ. τοσῶτον γὰρ ἐπέχει μέτρον τῆς γῆς ὁ ἀγκὼν τοῦ καυκάσου. τὸ δὲ  
πρὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ Ταύρου λεγόμενον, ὡς ὑπὲρ τὴν δρχμρίαν πορδύοιτο,  
χρόνῳ ἀπισθῆν, πισθῆναι λοιπὸν αἱ παρδάλεις \* αἱ ④ διαλισκομύρας ἐν \* ἴσ. αἱ δὲ ἀ-  
τῇ παμφύλῃ δρχματοφόρῳ· χαίρεσι γὰρ τοῖς δρχώμασι, καὶ ἐκ πολλοῦ  
30 τὰς ὁσμὰς ἐλκεσαι, φοιτῶσιν ἐξ Αρχμρίας διὰ τῶν ὄρων πρὸς τὸ δάκρυον  
τὴ εὐρακῶ, ἐπειδὴ οἱ τε ἀνέμοι ἀπ' αὐτῶν πνύσσωσι, καὶ τὰ δένδρα,  
ὁπῶδη γήνηται. καὶ ἀλῶναι ποτέ φασιν ἐν παμφυλίᾳ πορδάλιον, σρεπλῶ  
ἅμα, ὃν πρὸ τῇ δρχμρίᾳ ἔφερε. χρυσῶν δὲ ἡ, καὶ ἐπεγέγραπτο δρχμρίοις  
γράμμασι, βασιλεὺς Αρχάκης θεῶν νύσι. βασιλεὺς μὲν δὲ Αρχμρίας  
τότε ἡ Αρχάκης, καὶ αὐτὸς οἶμα ἰδὼν τὴν πάρδαλιν, ἀνῆκε τὰ Διονυσίῳ  
30 διὰ μέγεθῶ τοῦ θηέρι. νύσι γὰρ ὁ Διόνυτος ἀπὸ τῆς ἐν ἰνδοῖς νύσσης,  
ἰνδοῖς τε ὀνομάζεται, καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς ἀκτῖνα, ἔθνεσιν. ἡ δὲ χρόνον μὲν  
πῖνα, ὑπερδύχθη ἀνθρώπῳ, καὶ χεῖρα ἠνέχετο ἐπαφωμύριον τε καὶ  
καταψῶσαν. ἐπεὶ δὲ ἀνοίσθηεν αὐτὴν ἔαρ, ἀνέθορεν εἰς τὰ ὄρη πόθῳ  
ἀρσένων, ὡς εἶχε τοῦ κόσμου, καὶ ἤλω πρὸ τὸν κάτω Ταύρου ὑπὸ τοῦ  
ἀρώματῶ \* ἐλχθεῖσα. ὁ δὲ καύκασῶ ὀρίζει μὲν τὴν ἰνδικὴν καὶ τὴν \* ἐλχθεῖσαι  
μυδικὴν, κατὰ δὲ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐτέρῳ ἀγκῶνι. Ὅπ \* M. M.  
\* πρὸ αἰδέας τὸν καύκασον τετραπύχῃς ἀνθρώπους ἰδεῖν φασιν, οὗς \* αἱ. πρὸ αἰδέας  
ἡδὴ μελαίνεας καὶ πενταπύχῃς δὲ ἐτέρους, ὑπὲρ τὸν ἰνδὸν ποταμὸν  
ἐλθόν.







ἀλῶνα, ὅποτα ἔπικακὸ πίνετα βασιλέων ἢ τὸ ἐκπωμα εἶναι, καὶ βασιλεῖ  
 μόνω ἀνείδω τὴν θήραν. μύθον δὲ ἄρα δεικνύσκει τὰ, τῷ ἐν ἰνδοῖς βασι-  
 λέων καὶ νότοις θάνατοι. τὸ δὲ θηρίον, οἷον εἶρη, τοῖς τὸν ὄρεσιν. ἐν τῷ  
 θέν ὑπερβαλεῖν ἔκαστος τὸ κατὰ τὴν ἐς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἶναι  
 δὲ αὐτὸ σωηρεφές ἰδέας δρωμάτων. ὅτ' μὲν δὴ πρῶτος τοῦ ὄρεος, τὸ  
 κινάμωμον φέρει. περὶ οὐκ ἐν αὐτὸ νέοις κλήμασι. βάσανον ἢ ἄρῳ-  
 ματος τὴν αἶγα εἶναι. κινάμωμος γὰρ εἶπε \* αἶγον ὀρέξειε, κινύσει \* αἶγιαν  
 τὴν χεῖρα, καθάπερ κύων, ἀπὸνι τε ὁμαρτήσῃ, τὴν ῥίνα εἰς αὐτὴν ἐρείσας.  
 10 καὶ ὁ ἀπόλ \* ὑπάγη, θηλώσει καθάπερ λωτὸν ἀποσωμνή. ἐν \* ἀπάγη.  
 δὲ τοῖς κρημνοῖς τοῦ ὄρεος, λίβανοί τε ὑψηλαὶ πεφύκασιν, καὶ πολλὰ εἶδη ἑ-  
 τερα. καὶ τὰ δένδρα, [δὲ] αἰπεφείδες, ὧν γεωργοὶ πίθηκοι, εἰκασαί  
 μὲν τὰ παρ' ἑλλησιν ἀγνώστα ἄλλα, καὶ τὸν κόρυμβον τοῦ καρποῦ. φύε-  
 ται δὲ ἐν τοῖς ἀποτόμοις, ὅκ' ἐφικτὸς τοῖς ἀνθρώποις, οὗ λέγεται πιθή- *Vide Notam*  
 κων οἰκῆν δὴμ \* ἐν μυχοῖς καὶ ὅπ' αὐτὸ κοῖλον. ἐς πολλοὺς ἀξίους \* ἰν-  
 δοὶ νομίζοντες, ἐπεὶ τὸ πέφει ἀποτρύγωσι, ὅτ' λέοντες ἀπ' αὐτῶν  
 ἐρύκουσι κυσί τε καὶ ὄπλοις. ἔπικακὸν [δὲ] πιθήκων λέων, νοσῶν μὲν  
 ὑπερβαλεῖν. τὴν γὰρ νότον αὐτὰ τὰ κρέα ἔχει τὰ γαλακτώδη δὲ,  
 ὑπερβαλεῖν. τῆς γὰρ τῷ ἐλάφῳ καὶ συὶν θήρας ἐξωρεῖ γεγονότες, ὅτ' πι-  
 20 θήκους λαφύουσιν, ἐς τοῦτο χρώμενοι τῇ λοιπῇ ῥώμῃ. τὰ δὲ περὶ τὰς  
 πεφείδας \* πρὸς τὸν ὄρεα ὅδε ἔχει. περὶ ἐλθόντες \* ἰνδοὶ τοῖς κάτω \* γινόμενα.  
 μέρεσι, καὶ τὸν καρπὸν ἀποθερίζαντες, ἄλλως ποιεῖνται μικρὰς περὶ τὰ  
 δένδρα, καὶ τὸ πέφει περὶ αὐτὰς ξυμφέρουσιν, οἷον ῥίπτοντες ὡς ἀπὸν π  
 καὶ μὴ ἐν ἀσπιδὶ τοῖς ἀνθρώποις. \* δὲ αὐθιγὸν ἐκ τῷ ἀδάτων καθεωρακό-  
 τες ταῦτα, νυκτὸς ὑποκρίνονται τὸ τῷ ἰνδῶν ἔργον. καὶ ὅτ' βοσρύχους  
 τῶν δένδρων περὶ αὐτῶν, ῥίπτοντες φέροντες εἰς τὰς ἄλλας. \* δὲ ἰνδοὶ ἀπό-  
 νως συλλέγουσιν. ὑπερβαλεῖν δὲ τοῦ ὄρεος, πεδίον φασὶν ἰδεῖν λεῖον,  
 κατὰ τετμημένον εἰς τὰ φέρος πλήρεις ὕδατος. εἶναι δὲ αὐτῶν, τὰς μὲν  
 \* ἔπικακὸν, τὰς δὲ ὀρθὰς διηγμένους ἐκ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου, τῆς \* ἐγκαρσίως.  
 30 τὴν χώραν ὅλα ἔσας, τοῖς τε πεδίοις ἐπαγομένης, ὅποτε ἡ γῆ διψῶν  
 τὴν δὲ γῆν ταύτην δρῖς φασὶ τῆς ἰνδικῆς εἶναι, καὶ μεγίστην τῶν ἐκ  
 λήξεων. πεντεκαίδεκα ἡμερῶν ὁδὸς μὴκ \* ἔπικακὸν τὸν Γάγγην. ὅκτω καὶ δεκά  
 ἢ ἀπὸ θαλάσσης ἔπικακὸν τῶν πιθήκων ὄρεα. ὅτ' ξυμπαράγει πεδία μέλαινα  
 πᾶσα ἡ χώρα καὶ πάντων ὄρεος. ἰδεῖν μὲν γὰρ σάχρας ἀνέσῳτας, ὅτ' \* \* αὐτὴν ἰδὲν αὐτῇ.  
 δόνακες ἰδεῖν ἢ κυάμους τριπλασίους τῶν αἰγυπίων τὸ μέγεθος. σίσαμόν τε,  
 καὶ κέγχρον, ὑπερβαλεῖν πάντα. τὰ κάρυα φύει φασὶ. τὰς ἢ ἀμπέλους  
 φύει μικρὰς, καθάπερ λυδῶν καὶ μαρόνων. πόλεις, ἢ εἶναι καὶ ἀνθοσμίας ὁ-  
 μεῖ τὰ ἀποτρύγωσι. ἐν ταύτῃ καὶ δένδρῳ φησὶν ἐν τετυχημένῃ περὶ οὐκ ἐν τῇ  
 δάφνῃ.



αὐτὸν δὲ  
ταῦν.

\* ἀνίσχυσαν.

\* πυρσὺν τε καὶ  
πελόναιον γίνον-  
ται.

\* φέρουσι.

\* φησὶν.

\* ἔρρημα.

\* ἀσφάπτουσι.

\* ἔχου.

\* φησὶν.

δάφνη, φύεσθαι δὲ αὐτὰ κάλυκα εἰκασμύλῳ τῇ μεγίστῃ ῥοᾷ· καὶ μῆλον  
ἐγκείσθαι τῇ κάλυκι κυάνεον μὲν ὥσπερ τῷ ὑακίνθῳ αἰκαλαί, πάντων δὲ  
ἡδίστον ὁπόσα ἔξ ὧν ἦκει. καταβαίνοντες δὲ τὸ ὄρεον, δρακόντων θήρα  
ᾧ τυχεῖν φασί. δρακόντων μὲν γὰρ δὴ ἀπείρου μήκει διέζωσται πᾶσα ἡ  
ἰνδική χώρα· καὶ μετὰ μὲν αὐτῶν ἔλη, μετὰ δὲ ὄρη, κενὸς ὅστις εἰς λόφον. ὁ  
μὲν δὲ ἔλειοι νωθροὶ τε εἰσὶ καὶ τριακοντάπηχον μῆκος ἔχουσι, καὶ κρᾶν-  
αὐτοῖς ὅσα ἀνέστηκεν, ἀλλ' εἰσι ταῖς δρακόντας ὅμοιοι· μέλανες ὅτι κανῶς  
τὸν νῶτον, καὶ ἦτον φοριδῶσι τῷ ἄλλῳ. ὁ δὲ πεδινὸς πλεονεκτεῖ τῷ  
ἐλείῳ πρῶτα· καὶ γὰρ ἐς πλεονέκτημα ἐλαύνουσι, ὥστε ἰσχυτέρῳ τῷ ὀξύτατον  
ποταμῷ φέρονται, καὶ διαφύγει αὐτοὺς ἔδεν. τέτοις καὶ λοφία φύεται,  
νέοις μὲν ὑποανίσχεται τὸ μέτερον, σιωαυξομένη δὲ τελεσμένοις, καὶ \* ἀνίσ-  
χεται ἐπὶ πολὺ· ὅτε δὴ \* πύσσεται καὶ πσιόνωται γίνεται. ἔτοι καὶ γρηεῖσκει-  
σι, καὶ τὸν ἀνχένα ὑψεῖ \* ἄρῃσι, ὥστε τῷ φοριδῶσι εἰσέλθουσι δίκῃ δὲ γύρῃ. αἱ  
ὅτι τῷ ὀφθαλμῷ κόρασι λίθου ἐσὶ διάπυρος. ἰσὺν δὲ αὐτῶν ἀμύχανον εἶναι  
\* φασὶν ἐς πολλὰ τῷ δόποθέτων. γίνεται δὲ τοῖς θηῶσιν ὁ πεδινὸς \* ὄρε-  
μα, ἐπειδὴ τῷ ἐλεφαντῶν πινὰ ἐπιπάσσηται τετὶ γὰρ δόπολλουσιν ἀμφω-  
τα θηεῖα, καὶ κέρδι τῷ ἐλᾷσι δρακόντας, ὀφθαλμοὶ, ὥστε δόρα, καὶ ὀδόντες. εἰσὶ  
ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ὅμοιοι τοῖς τῷ μεγίστων συῶν, λεπτότεροι δὲ καὶ διάστροφοι,  
καὶ τῷ αἰχμῷ \* ἄτρεπτοι, καθάπερ ὁ τῷ μεγίστων ἰσχύων. ὁ δὲ ὄρεος  
δρακόντες, τῷ μὲν φοριδῶσι χεῖροι φαίνονται, τὸ δὲ μῆκος ὑπὲρ ὅτου πε-  
δινῶς· γρηεῖ δὲ αὐτοῖς βοσρυχώδη, χεῖρσιν ἀκκίνα, καὶ κατωφρύωνται  
μᾶλλον ἢ ὁ πεδινὸς, ὁμμάτω τε ὑποκάσσηται τῇ ὀφρύϊ δεινὸν καὶ αἰαδῆς  
δεδορκότα· ὑποχαλκόν τε \* ἡχῶ φέρουσιν, ἐπειδὴ τῇ γῇ ὑποκυμᾷουσιν.  
δὲ τῷ ὀφρύϊ πυρσῶν ὄντων, πῦρ αὐτοῖς ἀπὸ λαμπαδῶς πλέων. ἔτοι  
καὶ ὅτου ἐλεφαντῶν ἄρῃσι. αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῷ ἰνδῶν ἔτῳ ἀλίσκονται· κο-  
κοβαφεῖ πέπλῳ χεῖρσιν ἐνείροντες γράμματα, πίνονται παρὰ τῇ χεῖρσιν, ὑπὸν  
ἐγρητοῦσαντες τοῖς γράμμασιν, ὅφ' ἐνικᾶται ὅτου ὀφθαλμοὶ ἀτρεπῆς  
ὄντας ὁ δράκων. καὶ πολλὰ τῷ δόπορρήτε ὀφείας ἐπ' αὐτὸν ἄρῃσι, οἷς ἄγεται  
τε καὶ τὸν ἀνχένα ὑποβαλὼν τῆς χεῖρας, ἐπικαθύσει τοῖς γράμμασι.  
παρὰ πρὸς ἐντες ἐν ὁ ἰνδοὶ κειμένῳ, πελέκεις ἐναράησι, καὶ τῷ κεφα-  
λῷ δόποτεμόντες, λήζονται τὰς ἐν αὐτῇ λίθους. λίθοι δὲ τέτοις δόποκειν,  
τὸ μὲν εἶδος ἀνθηραὶ, καὶ πάντα ἀπαυγάσσει χεῖρσιν· τῷ ὅτου ἰσὺν ἄρ-  
ρητοὶ καὶ τὸν δακτύλιον, ὃν γρηεῖται φασὶ τῷ Γύρῳ. πολλάκις δὲ τὸν ἰνδὸν  
αὐτὸς πελέκει, καὶ αὐτῇ τέχνῃ συλλαβὼν ἐς τῷ αὐτῷ χεῖρσιν φέρων ὅχετο,  
μονονῶς σείων τὸ ὄρεον. ἔτοι καὶ τὰ ὄρη τὰ παρὰ τῷ ἐρυθρῷ οἰκεῖν λέγονται.  
τὰ δὲ ἔτη τῶν θηῶν τέτων γνῶνά τε ἀπορῇ, καὶ εἰπεῖν ἄπιστον· παρὰ ὅ-  
τις δὲ \* φασὶν αὐτῶν μὲν ἀκκίνα δόρα, νομέως δὲ πινῶ ἀγέλιω τὰ ἦτον-  
ται,



τῷ, ἐλάφες δὲ ἄρα βεκολεῖας λυκάς. ἀμέλγας ὅτι ἰνδοὶ ταύτας δι-  
 τσαφές ἡγάμενοι τὸ ἀπ' αὐτῶν γάλα. ἐνδοθεν ἡμερῶν τετάρων πο-  
 ρεύμενοι δι' οὐδ' αἶμον ὅτι καὶ ἐνεργεῖ τὴν χώρας, πρὸς ἐλθεῖν \* φασὶ τῇ τῷ \* φησι.  
 ὅφω, ἥτις τῷ λεγομένων βραχμαῶν τύσει, καὶ συγγενέας αὐτοῖς ἐφ'  
 ἱκανὸν. πρὸς αὐτὰς \* φησιν εἰρηκέναι τε καὶ ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι, ἀ' εἰδείς \* φασί.  
 τῷ νοῦν ἐχόντων πισύσει. τὸ δὲ τῆς μετεμψυχώσεως βδελυκτὸν  
 δόγμα ἐκείθεν δι' αἰγυπτίων ἐφαζον καὶ Πυθαγόρα \* ἐνοκῆψον. κο- \* αὐτὸ ἐνοκῆψαι.  
 μῶσι δὲ ἔτοι \* ἰνδοί, ὥσπερ Λακεδαιμόνιοι πάλαι καὶ Θάριοι μίτταν  
 10 τὲ δὴ ἀδύνται λυκῶν καὶ γυμνὸν αὐτοῖς βάδισμα. καὶ τῷ ἐδῆτα,  
 ἐρημαλίζοντο πρὸς ἀπλησίως ταῖς ἐξωμίαις. ἡ δὲ ὕλη τῆς αἰδήτης, ἔριον  
 αὐτοφύες ἡ γῆ φύει. \* λυκὸν μὲν ὥσπερ τὸ παμφύλων, μαλακώτε- \* αὐτὸ ἐν λυκῷ.  
 ρον δὲ ἐτῆτο ἐρεῖν ἐδῆτα ποιεῖνται καὶ μόνοις αὐτοῖς ἀναπαῖται τὴν γῆς.  
 φορεῖσι δὲ καὶ διακτύλιον ἐν ῥάβδον. Ὅτι λίθον \* φασί, πρὸς τῷ \* φησι.  
 ἔω ὄνομα, γίνεας τῷ μεγάλῳ κατὰ ὄνυχας, διακτύλου δὴ πῆχε-  
 ρῷ. κυίσκεας δὲ αὐτῷ ἐν τῇ κοίλῃ βάθῃ ὀργῆται τέσσαρες. τοσοῦ-  
 τον δὲ αὐτῇ πρὸς εἶναι τοῦ πνύματος, ὡς ὑποδεῖν τῷ γῆν, καὶ κατὰ  
 πολλὰ ῥήγνυται, κυίσκομῆς ἐν αὐτῇ τῆς λίθου. ἐπ' αὖσι δὲ ἀναπαῖται,  
 ἀλλὰ τοῖς ταῖς ἐπ' αὐτῇ τελέταις ὁπταμῆσι. αὐτῇ νύκτωρ μὲν ἡμέ-  
 20 ραν δὴ ἀφάνει, κατὰ πρὸς τὸ πῦρ. ἐστὶ γὰρ πυρὴ καὶ ἀκπνώδης. εἰ δὲ μετ'  
 ἡμέρῳ ὀρεῖται, βάλλει ὅθεν ὀφθαλμοὺς μαρμαρυγαῖς μυρίαις. τὸ  
 δὲ ἐν αὐτῇ φῶς πνύμα ἐστὶν ἀπορρήτου ἰσχύος. λίθους γὰρ ὀπόσας \* βέ- \* αὐτὸ ἐν λίθῳ.  
 λει καὶ ἀπορῶν καὶ θαλάσῃ διαρρίψας. καὶ ταύτῃ αὐταῖς κα-  
 θιμήσας ξυλλέγει \* δὴ ἀπ' αὐτῆς τῇ τοῦ πνύματος διαδύσει. ὑπο- \* αὐτὸ ἐν πᾶσι.  
 κείρονται [καὶ] γὰρ αὐτῇ βοτρυλὸν αἱ λίθοι, κατὰ πρὸς σμῖν. καὶ φη-  
 σιν ὁ μυθογράφος ὅτι Φιλόσοφος, ὡς ταῦτα εἰπὼν Ἰάρχας τῷ Ἀπολ-  
 λωνίῳ, ἐδείξε τῷ λίθον αὐτὴν, καὶ ὀπόσα ἐργάζεται. ὅθεν δὲ πυγ-  
 μαῖας φησὶν οἰκεῖν μὲν ὑπογείας, καὶ δὲ ὑπὲρ τὸν Γάγγην, ζῶντας  
 τρεῖς, ὅς πᾶσιν εἴρηται. σκιάποδας δὲ ἀνθρώπους, ἡ μακροκεφά-  
 30 λας, ἡ ὀπόσα, Σκύλακος ξυγγραφαὶ πρὸς τέτων ἀδουσιν, οὔτε \* ἄλ- \* ἄλλως ὁπταμῆς  
 λυτέποι βιοτεύειν τῆς γῆς, ἔτε ἐν ἰνδοῖς. Ὅτι φησὶν, ὃν ὀρύττου-  
 σι χευσὸν ὅτι γρύπες, πέτραι εἰσὶν οἷον αἰσιν θῆρας ἐστὶν γυμναῖ ταῖς τοῦ  
 χευστοῦ ῥαυσίαις, αἱ λιθοτομεῖν τὸ θηρίον τοῦτο τῇ τοῦ ῥάμφους ἰσχύϊ.  
 τὰ γὰρ θηρία, ταῦτα εἶναι τε ἐν ἰνδοῖς, καὶ μέγας καὶ ἀλκίως ἐκεί-  
 ναι αὐτοῖς ταῖς λέουσιν. ὑπὸ δὲ πλεονεξίας τῷ πλεῶν αὐτοῖς τε ἐκείνοις  
 ὁπταμῆται, καὶ τῷ ἐλεφαντῶν καὶ δρακόντων ὑπερτέρως εἶναι. πέτονται  
 δὲ οὐ πῶς μέγα. ἀλλ' ὅθεν ὅτι \* βραχύποροι ὄρνιθες. μὴ γὰρ ἐπιλωπῶς \* βραχύποδοι.  
 σφῆς [ὡς] ὄρνις πᾶσι, ἀλλ' ὑμεῖς ὅθεν ταρσὺς ὑφάνθαι πρὸς τῆς. τὴν  
 πῆριν



πίγριν ὃ αὐτοῖς ἀνάλωτον εἶναι μόνω, ἐπειδὴ τὸ ἄχθ' αὐτῷ ἐσποιεῖτοῖς  
δωέμοις. Οὔ π' αὖτε ἔφοινικ' ἔδρνιθ' τὰ αὐτὰ καὶ ὅδ' αὖ τοῖς ἄλ-

λοῖς ἅπανιν ἀναγράφει. Οὔ π' δ' μύσας τοῖς ἰνδοῖς τὸν Ἀπολλώνιον

σωδιατεῖν φησὶν· ἐξ ἐκείνης ὃ ἐν δεξιᾷ μὲν τὸν Γάγλην ἔχοντα, ἐν δεξι-  
σερᾷ ὃ τὸν Ὑφασιν καλῆναι ἐπὶ τῷ θαλάτῃ, ἡμερῶν δέκα ὁδόν, ἀπὸ ἔ-

ἰερῶ ὄχθ'· καπῖσι δὲ αὐτοῖς πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα φανῶσι, ἅτ' ἢ πη-  
κων γῆρ' ἔτερον \* αὖτε αὖ ἐν ταῖς περὶ σιμέλανές τε γῆ καὶ λασιοῖ ἦσαν,

\* αὐ. περὶ.

καὶ αὖ εἰδηκυῖοι, καὶ μικροῖς ἀνθρώποις ἴδι' ἀφίκοντο ὃ ἐπὶ τὴν θαλάσσαν τὴν  
ἐρυθρὰν· ταύτῃ δ' εἶναι \* φασὶν ἔτι καὶ κυανώτατῃ, λαχεῖν δὲ τῷ ἐπ' αὐτῷ-<sup>10</sup>

\* φησὶν ἔτ'.

μίσθῳ ἀπὸ Εὐρύθρα βασιλέως. ἐντεθὲν ἐπιβάντες νεῶς, ἐκομίζοντο λείω καὶ  
δύφωρον πρύματι, θαυμάζοντες τὸ σόμα ἔ' Ὑφασίδ', ὡς φοβερῶς δὲ

αὐτῶ ἐκχεῖται. τελευτῶν γὰρ εἰς χωρία πετρώδη ἔ' σενὰ καὶ κρημνὸς ἐκπύ-  
πται· διὼν κατὰ ῥήγνυς ἐς τὴν θαλάτταν ἐνὶ σόματι, χαλεπὸς δοκεῖ τοῖς ἄλλοις

τῇ γῇ περὶ κειμένους. καὶ μὴν τὸ ἔ' Ἰνδῶ σόμα ἰδεῖν φασὶ· πόλιν ὃ ἐπ' αὐτῶ  
κεῖται Πάταλα περὶ ῥύτον τῶ Ἰνδῶ, εἰς ἣν τὸν ναυτικὸν ἔ' Ἀλεξάνδρος σπελ-

θεῖν, ἔ' Νέαρχ' ἐπεσάται· ἃ δὲ Οὐθαγόρα αὖτε ἔ' ἐρυθρᾶς εἴρηται, καὶ ὅτι  
μήτε ἢ ἀρκτ' ἐν αὐτῇ φαίνοιο, μήτε σημαίνοντο τὴν μεσημβρίαν ④

πλέοντες· οἳ τε ἐπὶ δηλοῖ τῷ ἀσέρον ἐξαλλάττειν τ' αὐτῶ τάξεως· ταῦτα  
δοκεῖ καὶ τέτοις. Οὔ π' ἡσόν φασὶν εἶναι μικρὸν, ὄνομα βίβλον· ἐν ἣ τὸ

ἔ' κογχυλὶς μέγεθος, καὶ ④ μύες, ὅσ' ῥεάτε, ἔ' αὖ τοιαῦτα, δεκαπλάσια  
τῷ ἐλλυρικῶν τὸ μέγεθος, ταῖς πέτραις περὶ σέφουκεν. ἀλίσκεται δὲ

περὶ μαργα-  
ρίων.

[ἐκεῖ] καὶ λίθ' μαργαρίων ἐν ὅσ' ῥεάτω λυκῶ, καρδίας τρέπον ἔ' χ' αὖ τῷ  
ὅσ' ῥεῶ. κατὰ χεῖν δὲ φασὶ καὶ δύπηγάδας τ' ὡρετῶν χώρας. ④ ὃ ὡρεῖται,

χαλκῇ μὲν αὐτοῖς αἰπέται, χαλκῇ ὃ ἢ ψάμμος, χαλκῇ ὃ ψῆγμα ④  
ποταμοὶ ἄγχοι· χερυσίτῃ δ' ἢ γέν' τὴν γῆν, διὰ τὴν δύγησαν ἔ' χαλκῇ.

φασὶ ὃ καὶ τοῖς ἰχθυοφάγοις ἐντυχεῖν, οἳ πόλιν εἶναι Στόβηρα· διφθέρας ὃ  
τέτοις ἐνῆθαι μεγίστων ἰχθύων. καὶ αὖ περὶ βαταῖ ἐκείνη ἰχθυώδη εἶναι·

ἐξ αὐτῶν γὰρ τρέφεται καὶ φαγεῖν ἄτοπα. Καρμανοὶ ὃ ἰνδοὶ γῆρ' ἡμερῶν  
δύ ἰχθυον ἔ' τω νέμονται θαλάτταν, ὡς μήδ' ἀποθέτες ποιεῖται αὖ ἰχθύς,

\* ἰ. σ. ὁπ' αὖτε.

[μηδὲ τρεῖς χεῖρας εἶναι γὰρ αὐτοῖς \* ἐπιχέρας αὖ ἰχθύς] διὰ παντός, ὅσ' αὖ  
βέλονται. Οὔ π' περὶ πλοῦται φασὶν αὖ αὖ καὶ βαλάργις· ἐμπόρι-

ον δὲ τέτο εἶναι μεσὸν μυρίων, καὶ φοινίκων, ἔ' δαφνῶν, καὶ κήπων παντὸς δα-  
πά φερόντων. περὶ αὖτε δὲ τῶ χωρίῳ τέτε νῆτον ἰεράν, καὶ καλεῖται \* Σε-

\* Σέλιος.

εῖλα. ταύτης τ' νῆος τετραμύρια περὶ τὸ πέλαγ' αὖ, ἐπὶ μὲν ἄπειρ' αὖ  
πυθμὴν θαλάσσης, φέρεται δ' ὅσ' αὖ ἐν ἐλύτῳ λυκῶ μεσὸν πημελῆς· ὃ δὲ

γὰρ λίθον φύει ὃ δὲ ἔ' αὖ, γαλήνῃ δὲ ἐπιφυλάξαντες, καὶ τὴν θαλάτταν αὖ-  
τῇ τῇ ἐπὶ ῥοῇ ἔ' ἐλαίε λεαῖαντες, κατὰ δύεται πρὸς τὴν θῆραν ἔ' ὅσ' αὖτε



Τὰ μὲν ἄλλα κατασκευάζονται, ὥσπερ ὧς απογνῖας κείροντες. ἐστὶ δὲ αὐτὰ καὶ πλινθὶς σιδηρᾶ, ἔα ἀλάσσεως μύρα. παριζήσας ἔν ὃ ἰνδὺς τῷ ὀσρέω, δέλεαρ αὐτῷ τὸ μύρον ποιῆται· τὸ δὲ ἀνοίγνυται, καὶ μεθύει ὑπὸ αὐτῷ· κέντρῳ \* δὲ δέλεαθεν ἀποπύει τὸν ἰχώρα. ὃ δὲ ἐκδέχεται αὐτὸν τῇ \* αλ. τὰ. πλινθίδι \* τύπας ὀρωρυγμῶν. λιθίζεται δὲ τὸ ἐντεῦθεν, καὶ ῥυθμίζεται καθά- \* αλ. τύποις· πρὸς ἢ φύσει μαργαεῖς. καὶ ἐστὶν ἡ μαργαεῖς αἷμα λευκὸν ἐξ ἐρυθρᾶς τῆς θαλάσσης. τὸ δὲ ἐντεῦθεν, θηριώδη μὲν τιμὴ θαλάσσιον εἶναι πᾶσαν, ἀγελάσσεται δὲ ἐν αὐτῇ τὰ κτήνη. τὰς δὲ ναῦς ἔρυμα, τέτρα κωδωνοφο-  
 10 ρεῖν καὶ πρύμναν τέ καὶ πρῶραν· τιμὴ δὲ ἡχώ ἐκπλήθειν τὰ θηρία. κατα-  
 πλάσαντες δὲ εἰς τὰς ἐκβολὰς ἔξ' Εὐφράτης, φασὶν εἰς βαρυλῶνα δι' αὐτῶν ἀναπλάσαι.

Ὅτι δ' ὁ λόγος ἔστιν ἄλλος, ἡ μὲν τοὶ καὶ πλάσματα εἰς τὸ Ἀπολλωνίῳ κε-  
 χειρτομένην, καὶ συνὲς παίνω θαυμαζόμενον τῷ Φιλοστράτῳ συγγέγραπτον.  
 Ὅτι Εὐρώπης ἔα Λιβύης ἀκραιφασίων ἔξ' πορθμὸν ἔχουσαι, τὸν ὠκεανὸν εἰς  
 τὰ ἑξὼ πελάγη φέρουσι καὶ τιμὴ τῇ Λιβύης ἀκραιφνὸς (ὄνομα δ' αὐτῇ ἄδιννα) λέον-  
 τες ὑπερνεύονται· αὐτὰς δὲ ὀφρὺς τῶν ὀρέων, αἱ εἰσὼ ὑπερφαίνετ' \* συνά- \* συνάπτεσθαι  
 πρὸς τὸν ὠκεανὸν γαυτέλας τέ καὶ ἰγλάς, ἀμφὺ θηριώδη καὶ λευκὰ ἔθνη. γαυτέλας.  
 αὐτὰτείνει δὲ ἐς πλεονεχίαν τὸν ὠκεανὸν μέχρι μὲν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥαλή-  
 20 κῶς ἐννακόσια στάδια· τὸ δὲ ἐντεῦθεν ὅσα αὐτὴ συμβάλοις ὀπόσα. καὶ γὰρ  
 τὸν ποταμὸν τοῦτον ἄβηθ' ἡ Λιβύη, καὶ ὅσα ἐπὶ ἀνθρώποι. τὸ δὲ τῆς  
 Εὐρώπης ἀκραιφνέον, ἡ καλεῖται Κάλπις, δεξιὰ μὲν ἐπέχει τοῦ \* ἑσπλου \* αλ. ἑσπλου.  
 σταδίων ἑξακοσίων μῆκος, λήγει δὲ ἐς τὰ δὲ ἑξὼ Γάδιον. τὰς δὲ τοῦ  
 ὠκεανοῦ προπάς, καὶ αὐτὸς μὲν αὐτὴν κελτὲς φησὶν εἶδον ὅποιαν λέγον-  
 ται· τιμὴ δὲ αἰτίαν ἐπὶ πολλὰ εἰκάζων διὰ τὴν ἀπειρὸν ἔτι πέλαγος ἐπι-  
 χωρεῖ τέ καὶ ἀνασπᾶται, δοκῶ μοι τὸν Ἀπολλωνίον ἐπεσκέφθαι τὸ ὄν.  
 ἐν μίᾳ γὰρ τῇ ὠκεανὸς ἐπὶ πολλῶν τὸν ὠκεανὸν φησὶν ὑφύδρῳ ἐλαυνό-  
 μενον πνύμασιν ἐκ πολλῶν χασμάτων, αἱ ὑπὸ αὐτῇ τε καὶ αὐτὸν ἡ γῆ  
 παρέχεται χωρεῖν ἐς τὸ ἑξὼ, καὶ ἀναχωρεῖν πάλιν, ἐπειδὴ ὥσπερ αἶμα  
 30 ὑποσπῇ τὸ πνύμα. πρὸς τὸ αὐτὸ καὶ τῶν νοσέντων \* ἐπὶ γάδιον. \* πρὸς.  
 τὸν γὰρ χρόνον, ὃν πλημμυρεῖ τὸ ὕδωρ, ὅσα ἀπολείπουσιν αἱ ψυχαὶ ὅτε  
 ἀποθνήσκουσιν· ὅτε δὲ αὐτὴν συμβαίνειν, εἰ μὴ πνύμα τῇ γῇ ἐπεχώρει. αἱ  
 δὲ αὐτὴν τιμὴ σελιώλῳ φασὶ φαίνεσθαι πελομένῳ τέ καὶ πληρομένῳ  
 καὶ φθίνοντι, ταῦτα αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν οἶδα. τὰ γὰρ ἐκείνης ἀνέσι μέ-  
 τας, ξυμμινύθων αὐτῇ καὶ ξυμπληρέμεν. ἡμέρα δ' ἐκδέχεται νύκτα, καὶ  
 νύξ τιμὴ ἡμέραν· αὐτὴν κελτὲς μὲν κατ' ὀλίγον ὑπαπύοντ' τοῦ σκοτεινοῦ  
 ἢ τῆς φωτός, ὥσπερ ἐνταῦθα. αὐτὴν γάδιον δὲ καὶ σήλας ἀπρόως  
 λέγονται τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐμπίπην, ὥσπερ αἱ ἀστραπαί. φασὶ καὶ τὰς  
 μακά-



μακάρων νήοις ορίζεσθαι τῷ λιθικῷ τέρματι, πρὸς τὸ αὐοικητὸν ἀνεχέσθαι ἀκρωτήριον. τὰ δὲ γάδαιρα καίται μὲν κατὰ τὸ θύρωπης τέρμα.

\* αὐτὸν βασιλῆα.

Περὶ τοῖς δὲ εἰσι ταῖς αἰσῶς \* καὶ βασιλῆα ἰδὲν, καὶ τὸν θάνατον μόνοι ἀνθρώπων παιωνίζονται. βασιλῆα δὲ ἐκείνῃ καὶ πενίας καὶ τέχνης· ἔστιν Ἡρακλῆες δὲ αἰγυπῖος· καὶ ἑτέρῳ θηβαῖος. ἔστιν μὲν γὰρ ἐπὶ τῷ ἐγγὺς ἐρύθειν ἐλάσαι φασι. ὅτι δὴ τὸν μὲν Γηρυόνην τε καὶ τὰς βοῦς ἐλαῖν· τὸν δὲ ἑφία δρόντα, γὰρ τε ἀναμετρήσας πᾶσαν ἐς τέρμα. ἔστι μὲν καὶ ἐλλωκίς εἶναι φασι τὰ γάδαιρα, καὶ παρδύεσθαι τὸν ἡμεδαιπὸν τρόπον. καὶ δένδρα δὲ φασι ἐνταῦθα, οἷα ἔχ' ἐτέρωθεν τῇ γῆς. γηρυόνηα μὲν γὰρ καλεῖσθαι αὐτὰ· δύο δὲ εἶναι· φύεσθαι δὲ τῶ σήματι, ὃ ἐπὶ τῷ Γηρυόνη ἐσηκε. πρὸς ἀλλήλοισιν δὲ ἐκ πίτυός τε καὶ πύκνης, ἐς εἶδ' ἑτέρων. λαίβεσθαι δὲ αἵματι κατὰ τὴν τῷ χρυσῷ τῷ ἡλιάδα αἰγυρῶν. ἡ δὲ νῆος ἐν ἧ τὸ ἱερὸν, ἐστὶ μὲν ὁ πόσις ὁ νεῶς, πετρώδες δὲ αὐτῆς ἐδὲν, ἀλλὰ βαλβίδι ξέστη εἰκασαί. ἐν δὲ τῷ ἱερῷ πᾶσι μὲν ἀμφω τῷ Ἡρακλῆι φασι, ἀγάλλεσθαι δὲ αὐτοῖν οὐκ εἶναι. βασιλῆα δὲ οὐ μὲν αἰγυπῖος δύο, χαλκῶς καὶ ἀσπίδας· ἕνα δὲ τοῦ θηβαίου. τὰς δὲ ὑδρας τε καὶ τὰς Διομήδεας ἰπῶας, καὶ τὰ δώδεκα Ἡρακλῆος ἔργα ἐκτετυπῶσθαι φασι λίθου ὄντα. ἡ Πυγμαλίων δὲ ἐλαία, ἡ χρυσῇ (ἀνάκειται δὲ κακίην ἐς τὸ Ἡρακλῆον) ἀξία μὲν, ὡς φασι, καὶ ἔστι θαλλὸς θαυμάζον, ὃ εἰκασαί· θαυμάζεσθαι δὲ δὴ ἐπὶ τῷ καρπῷ μᾶλλον. <sup>20</sup> βρύει γὰρ αὐτὸν σμαράγδος λίθος. καὶ Τούρκος τοῦ Τελαμωνίος ζωστῆρα χρυσῇ φασι δείκνυσθαι. πῶς δὲ ἐς τὸν ὠκεανὸν πλύσαντο· ἡ ἐφ' ὅ, πῃ· ἔφασι εἰδέναι. τὰς δὲ ἐν τῷ ἱερῷ σήλας χρυσῇ μὲν πεποιθῆσθαι καὶ δρυῖν, σωτηρηκότιν εἰς ἐν χρῶμα· εἶναι δὲ αὐτὰς ὑπὲρ πῆχυν τετραγώνων σχήματι, ὡς περὶ ἀκμῶνες. ἐπὶ γεγραπθαι δὲ τὰς κεφαλὰς ἔτε αἰγυπῖοις ἔτε ἰνδικοῖς γράμμασιν, ἔτε οἷοις ξυμβαλεῖν. ὃ δὲ Ἀπολλώνιος ὡς ἐδὲν ἑφ' ἱερεῖς ἐφραζον, ἐσυγχωρεῖ μοι ἐφ' ὃ Ἡρακλῆς ὁ αἰγυπῖος, μὴ ἐλέγχειν ὅποσα οἶδα, γῆς καὶ ὠκεανῶς ξυμδῆσθαι· αἱ δὲ αἱ σήλας εἰσὶν. ἐγράψατο δὲ αὐτὰς ἐκείνῳ ἐν μοιρῶν οἴκῳ, ὡς μήτε νεῖκε· τοῖς σοιχείοις ἐγγύοις, μήτε ἀπμάσειν τῷ φιλόπῳ, καὶ ἀλλήλων ἴχουσιν. <sup>30</sup> ὅτι τὸν \* Βέτιον τὸν ποταμὸν ἀναπλεῖσαι φασι, ὃς δηλοῖ μάλιστα τῷ ὠκεανῶς φύσιν. \* ἐπειδὴ γὰρ πλημμυρεῖ τὸ πέλαγος, ἐπὶ τὰς πηγὰς ὁ ποταμὸς παλὶρρεῖται, πνεύματι δὴ που ἀπὸ θειοῦ αὐτὸν τῆς θαλάσσης. τὴν \* αὐτὸν τὴν βεπικὴν, ἧς ὁ ποταμὸς ὄδ' \* ὁμώνυμος, δρέσιν ἡπείρων φασι· πόλεων τε γὰρ εὖ ἔχον καὶ νόμων. καὶ διήχθαι τὸν ποταμὸν ἐς τὰ ἀσπῆ πάντα, γεωργίας τε ξυμπάσης μεσὴν εἶναι, καὶ ὡρῶν τῆς ἀπικῆς αἱ μετόπωροι καὶ μυσηρώποδες. ὅτι οὐδὲν αὐτῆς Αἰτνῆς λόγοις τῷ ποιητῇ ὡς μύθους πρὸς αἰτεῖσθαι φησι τὸν Ἀπολλώνιον, ὃς δὲ λέγον-

\* αὐτὸν βασιλῆα.

\* αὐτὸν βασιλῆα.

\* αὐτὸν βασιλῆα.



λέγοντα. ὁ γὰρ μύθος, ὃν παλαιότερον, ἔστι τῷ Αἰσώπου λόγων ἐστίν, ἀλλὰ τῷ δραματικωτέρων, καὶ ὧν ὁ ποιηταὶ ἐκείνοι μὲν γὰρ Τυφῶνι καὶ Εὐκλείδῳ δεδεδόσθαι φαίνεται ὑπὸ τῶν ὅρων, καὶ δυοῖν ἀνατρεῖται ἀδμαίνων τὸ πῦρ τῆτο. ἐγὼ δὲ γίγαντας μὲν γεγονέναι φημί· καὶ πολλαχόθεν τῆς γῆς ἀναδείκνυσθαι αὐτὰ σώματα, ῥα γῆτων τάφων· ἔμιν εἰς ἀγῶνα ἐλθεῖν τοῖς θεοῖς· ἀλλ' ὑβρίζει μὲν τάχα ἐς θεὸν νεὼς αὐτῶν, καὶ τὰ ἔδη· ἔρανον δὲ ἐπιπνέει, καὶ μὴ συγχωρεῖν θεῷ θεὸς ἐπ' αὐτῶν εἶναι· μανία μὲν λέγειν, μανία δ' οἶεσθαι. καὶ μὴδ' ἐκείνῳ ὁ λόγος, καίτοι δοκῶν διφρομότερον εἶναι, ἡμᾶς ὡς Ἡφαιστὸς μέλει τοῦ χαλκιδεύει ἐν τῇ Αἴτῃ, καὶ κτυπεῖται περὶ ἐνταῦθα ὑπὸ αὐτῶν ἄκμων. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα ὅρη πολλαχῆς τῆς ἔμπυρος, καὶ ὅκα ἂν φθάνοιμι ἐπιφημίζοντες αὐτοῖς γίγαντας ὧς Ἡφαιστὸς. τίς ἐν ἡ τῷ \* τοιούτων ὅρων αἰτία; γῆ, κρεῖσσιν ἀσφάλτου καὶ \* τοιούτων. θεῖα παρεχομένη, τύφεται μὲν καὶ παρ' ἑαυτῇ φύσει, πῦρ δὲ ἔπω ἐκδίδωσιν· εἰ δὲ καὶ σπαραγγώδης τύχοι, καὶ ὑποδράμοι αὐτὴν πυθμένα, φρυκτὴν ἡδὲ αἶρει· πλεονεκτῆσα δ' ἡ φλόξ, ὥσπερ τὸ ὕδωρ, δύναται τῷ ὅρῳ, καὶ ἐς τὰ πεδία περὶ αὐτῇ· χωρεῖ τὴν θάλασσαν πῦρ ἀδρόον, ἐκβολὰς ποιεῖ μύρον, οἷα τῷ ποταμῷ εἰσίν.

Αἰθιοπία δ' μὲν ὑπὸ ἡλίῳ πάσης ἐπέχει τὸ ἐσπέρειον κέρασ, ὥσπερ  
 20 \* ἰνδῶν τὸ πρὸς ἑω· καὶ μερῶν δὲ αἰγυπῶν ἐκλάσσει· καὶ τι καὶ τῆς αἰ- \* ἰνδοῖ.  
 μαρτύρου λιθύης ἐπελθῆσα, τελευτᾷ εἰς θάλασσαν, ἡ δὲ ὠκεανὸν ὁ ποιηταὶ  
 καλεῖται, τὸ πρὸ γῆν ἅπαν ὧδε ἐπονομάζοντες. ποταμὸν δὲ Νεῖλον αἰ-  
 γυπῶν δίδωσιν, ὅς ἐκ κατὰ δ' ἑπὶ δ' ἐρχόμενος, ἡ δὲ ἐκκλύζει πᾶσαν Αἰγυ-  
 πτον, \* ἀπ' αἰθιοπῶν ἀγεί. μέγιστος μὲν ἐν ὅκῃ ἀξία παλαιὰ βελήσας πρὸς \* αἰ. π.  
 ἰνδοὺς ἦδε ἡ χώρα, ὅπῃ μὲν ἄλλη μὴδ' ἐμία, ὅπου κατὰ δὴ  
 θρώπεος ὀνομασθῆναι ἠπειροί. εἰ δὲ καὶ πᾶσαν Αἰγυπτον Αἰθιοπία συμ-  
 βάλοιμι, τὰ δὲ ἡ γῆ μεθ' αὐτὸν ποταμὸν πρᾶτῃν, ἔπω σύμμετρον πρὸς  
 τὴν ἰνδῶν ἀμφω τὸ αὐτὴν ξυμμετρεῖται. ποταμοὶ δὲ ἀμφοῖν ὅμοιοι λογιζα-  
 μένῳ τὰ ἰνδοῦ τε καὶ Νείλου· περαίνουσί τε γὰρ τὰς ἡπείρους ἐν ὥρᾳ ἐ-  
 30 τοις, ὅποτε ἡ γῆ ἐρᾷ τῆτο· ποταμῶν δὲ παρέχονται μόνοι τὸν κρηκό-  
 δειλον, ὧς τὸν ἵππον. τὴν δὲ ὁμοιότητα τῷ ἡπείρων πρὸς αὐτῶν καὶ τὰ  
 ἐν αὐταῖς ἀρώματα, \* πρὸς αὐτῶν δὲ καὶ ὁ λέοντες, καὶ ὁ ἐλέφας, \* αἰ. πρὸς αὐτῶν.  
 ἐν ἐκατέρᾳ αἰσκόμοιός τε καὶ δαλδύων. βόσκουσι δὲ καὶ θηρία, οἷα ἔχ  
 ἐτέρωθεν, καὶ ἀνθρώπους μέλανας, ὁ μὴ ἄλλαι ἠπειροί. πυγμαίων τε  
 ἐν αὐταῖς ἔθνη· γρύπες δὲ ἰνδῶν, καὶ μύρμηκες αἰθιοπῶν, εἰ καὶ αἰνόμοιοι  
 τὴν ἰδέαν εἰσίν, ἀλλ' ὅμοιά γε, ὥς φασί, βέλονται. χερσὶ γὰρ φύλακες ἐν  
 ἐκατέρᾳ ἄδονται, τὸ \* χερσὶ γεων τῶν ἡπείρων ἀσπαζόμενοι. αἰθιοπῶν δ' καὶ \* χερσὶ γεων.  
 αἰγυπῶν ὅρα, τὸ καλέμενον Συκάμινον· ἔστι παλαιὰ γεγονότα τὸν Απολ-



\* αλ. αὐτῶν.

\* αλ. πτελ.

\* αλ. ἐκπίπτον.

\* αλ. θηράται.

λώνιον, χρυσὸν τὲ ἀσήμω φησὶν ἐντυχεῖν, καὶ λίνω, ἃ ἐλέφαντι, καὶ ῥίζαις, καὶ  
 μύρω, ἃ δρόμασι. καὶ οὕτως δὲ πάντα ἀφύλακτα ἐν ὁδῷ ἔχουσιν. ἡ δὲ αἰτία  
 αὕτη ἀγορὰν αἰθίοπες ἀπάγουσιν, ὧν αἰθιοπία, δίδωσιν. ④ δὲ ἀνελό-  
 μιοι παῖδες, συμφέρουσιν εἰς τὸν \* αὐτὸν χώρον ἀγορὰν αἰγυπτιανίστα  
 ξίαν, ὧν ἑλμοὶ τῶν αὐτοῖς ὄντων τὰ σκεύη. ④ ὅτε δὲ οὖρα τῶν ἡπείρων οἰ-  
 κόντες ἔπω μέλδουσιν, ἀλλ' ὁμόφυλοι τ' ἑωῶμα μελαίνονται καὶ ④ μὴ ἡτ-  
 τὸν αἰθίοπων, ④ ὅ μᾶλλον αἰγυπτίων. ἐν δὲ φησὶ τὸν Ἀπολλώνιον χω-  
 ρεῖν ἐπὶ Μένωνος ἡγεῖσθαι αὐτοῖς μαρτύριον αἰγυπτίων Τιμάσιον ὄνομα. κα-  
 κῶς δὲ φησὶ πεπταχέναι Ἀπολλώνιον, ἀφικόμενον ἐς εὐὲ τῶν αἰθίοπων 10  
 γυμνὰς, καὶ ἔχοντο ὧν ἔξενίθη \* πρὸς τοὺς τῶν ἰνδῶν βραχμάσι. τὸ δὲ  
 αἶπον, φησὶν, ὅτι εὐφροσύνης τις φιλοφροεῖν ἐπὶ τῇ δούλῳ, καὶ εἰς διαφορὰν ἐλ-  
 θὼν Ἀπολλωνίῳ, τὰς ἀκοὰς τῶν γυμνῶν ταῖς καὶ Ἀπολλωνίῳ περὶ ταχῶν  
 διαβολαῖς, κακῶς αὐτοῖς πρὸς αὐτὸν διακείσθαι παρεσκύασε. πολλὰ ὅτι κρείτ-  
 τος ἐπὶ θοφίᾳ τὴν καὶ τοῖς ἄλλοις εὐὲ πρὸς ἰνδοῖς βραχμάνας τῶν \* πρὸς  
 αἰθίοψιν γυμνῶν διπλάινεται. οἰκεῖν δὲ εὐὲ γυμνὰς ὑπαίθριος φασὶ,  
 καὶ ὑπὸ τῶν οὐρανῶν αὐτῶν, ἐπὶ πνέου δὲ γηλόφου συμμέτερος, μικρὸν  
 ἀπὸ τῆς ὀχθῆς τοῦ Νείλου. ἐποίησαντο δὲ τὴν πρὸς αὐτοῦ ὁδὸν ὁ Ἀπολ-  
 λωνίῳ, ἀπὸ θαλάσσης καὶ διὰ τοῦ Νείλου. σιωδιατέρας ὅτι ἐπ' ὀλίγον  
 χρόνον τοῖς γυμνοῖς, καὶ περὶ πᾶν, ἅμα τοῖς σὺν αὐτῶν, ἐπορεύοντο τὴν ἐς τὰ 20  
 ὄρη τείνουσιν ὁδοῦ τοῦ Νείλου. τὰ ὅτι ὄρωντες λόγος ἄξιος, ④ κατὰ δὲ  
 ποι, γεώδη ὄρη, πρὸς πλείους τῶν λυδῶν Τιμῶν. κατὰ ῥέας δὲ ἀπ' αὐτῶν  
 φέρεται Νεῖλος, καὶ ἐπὶ σπάται γῆν ποιῶν αἰγυπτιανίστα. ἡ δὲ ἡχώ τοῦ ῥέυμα-  
 τος, κατὰ ῥῆν γυμνῶν τῶν ὄρων, καὶ ψόφω ἅμα ἐς τὸν Νεῖλον \* ἐκπίπτον-  
 τος, χαλεπὴ δοκεῖ, καὶ σκεπτικὰ ἀκούει. καὶ πολλοὶ τῶν πρὸς τὴν ἑμετέραν  
 περὶ ἐλθόντες δυνέζουσαν, ἀποβάλλοντες τὸ ἀκούειν. περὶ οὖν δὲ  
 τῶν Ἀπολλωνίῳ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν, μαρτυροῦντες ὄρων ἐφαίνοντο παρεχόμενοι δέν-  
 δρα, ὧν αἰθίοπες τὰ φύλλα, καὶ τὸν φλοιὸν, καὶ τὸ δάκρυον, καρπὸν ἡγνύ-  
 νται. ἑωῶν δὲ καὶ λέοντες ἀγχεῖ τῆς ὁδοῦ, καὶ παρδάλεις, καὶ τοιαῦτα  
 θηρία ἕτερα. ἐποίει δὲ ἔδωκεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπεπῆδα σφῶν, ὥσπερ ἐκπε- 30  
 πληγμύρα, εὐὲ δυνάμεις. ἑλαφοὶ δὲ καὶ οὐρεκαὶ δὲ καὶ σερπῶν καὶ  
 ὄνοι, πολλὰ μὲν καὶ ταῦτα, ἑωῶντο. πλείους δὲ ④ βόαυροι τε καὶ οἱ  
 βέτραυροι. σύγκειται δὲ τὰ θηρία ταῦτα, τὸ μὲν ἐλάφου τε καὶ πρῶ-  
 γου, τὸ δὲ ἀφ' οὗ πρὸς τὴν ἐπωνυμίαν εἴρηκε. καὶ ὅσοις δὲ τούτων ἐνε-  
 τύγχανον, καὶ ἡμιδρώτοις σώμασιν οἱ καὶ λέοντες, ἐπειδὴ θερμῆς τῆς θῆ-  
 ρας ἐμφορηθῶσιν, ἀπμάζουσιν αὐτῆς τὰ σκεύη. περὶ οὖν δὲ οἱμαὶ τὸ  
 καὶ αὐτοῖς \* θηράσκειν. ἐν ταῦτα νομάδες οἰκοῦσιν αἰθίοπες, ἐπ' ἁ-  
 μαξῶν πεπολιωμένοι καὶ πλησίον τούτων οἱ εὐὲ ἐλέφαντες θηρῶν-  
 τες.



τες καὶ ἀκόπιοις ἢ αὐτοῖς, ποιεῖνται ἀγορὰν, ὅθεν ἐπώνυμοί εἰσι τῶν ἐλε-  
 φάντων βρώσεως. Ναογάμωνες ἢ, καὶ ἀνδροφάγοι, καὶ πυγμαῖοι, καὶ σκιά-  
 ποδες, ἔθνη μὲν ἀνθρώπων καὶ οἶδε· καθήκον δὲ εἰς τὸν ἀνθρώπου ὡκεανὸν, ὃν  
 μόνον εἰς πλέεσσιν ἀπενεχθέντες ἄκοντες· διαλεγόμενοι δὲ ὑπὲρ τῶν θηρίων  
 αὐτοῦ ἀνδρας, καὶ φιλοφρονέας ὑπὲρ τῆς φύσεως, ἄλλο ἄλλως βοσκέσθης·  
 ἢ ἡὲν ἀπορρέειν, οἷον βροχῆς ἐπὶ σκληρῆς, ἀλλὰ κοίτης ἐπὶ καὶ ἐν τῇ νέ-  
 φει· καὶ ὁ Τιμασίων ἐγγυὲς ἐφη, ὁ καθ' ἑαυτὸν ὁ πρῶτος μὲν ἀνιόντων, ὕστα-  
 τος δὲ καθιόντων. τέσσαρες δ' ἄρα καὶ καθ' ἑαυτὸν. σαδία ἢ ἴσως πρῶ-  
10 ἐλθόντες δὲ κα, ἰδεῖν φασὶ ποταμὸν ἐκδοδόμενον τοῦ ὄρεος, μείω δὲ ἐν ἢ ἐν  
 πρῶταις συμβολαῖς ὁ Μαρσύας καὶ ὁ Μάινδρος. χωρὲντας δὲ πρῶτος,  
 θηρία μὲν ἐκέπτεον· ψοφοδεῖ γὰρ φύσει ὄντα, πρῶτος κενεῖ τοὺς γαλινοῖς  
 ὕδασι μάλλον, ἢ τοὺς ῥαγδαίοις [τὲ] καὶ ἐνήχοις. ἑτέρω δὲ καθ' ἑαυτὸν ἀκ-  
 ται, μὲν πέντε καὶ δεκά περ σαδία, χαλεπὴ ἦδη, καὶ οὐκ ἀνεκτὴ \* ἀκτέας δι- \* ἀκτέας.  
 πλάσιον μὲν γὰρ εἶναι αὐτὸν ἢ πρῶτον, ὅρων δὲ ὑψηλοτέρων ἐκπέπλην.  
 ἑαυτὸν μὲν ἐν, καὶ πινε τῶν \* ἐτέρων, ἔτω πύγκτυπθῆναι τὰ ὦτα, φησὶν ὁ \* ἐταίρων.  
 Δάμις, ὡς αὐτὸς γε ἀναζυγῆσαι, τὴν δὲ Ἀπολλωνίαν δέει, μὴ πρῶτος χω-  
 ρεῖν. \* τὸν δὲ ἐρρωμένως ξυύτε τῶν Τιμασίωνι, καὶ ἐτέρω πινὶ τὸ νομα Νεί- \* ἀλ. ὁ δὲ.  
 λω, ἢ τρεῖς καθ' ἑαυτὸν ἔχει. πρῶτος δὲ ἀπαγγεῖλαι ἤκοντα· ἢ πικρε-  
20 μάς μὲν τῶν Νείλω κορυφᾶς ἐκεί, σαδίων μάλιστα ὁκτὼ ὑψῶ, τὴν δὲ ὁ-  
 χθὴν τὴν ἀντικειμένην τοῖς ὄρεσι, ὁ φρυγὴ εἶναι λιθοτομίας ἀρρήτε, τὰς δὲ πη-  
 γὰς ἀποκρεμαννυμένας τῶν ὄρων ὑπερπέπλην εἰς τὴν περὶ πόλιν ὁχθίαν·  
 ἀναχέει δὲ ἐκείθεν [ἐς] τὸν Νεῖλον κυμαίνεσθαι τὴν καὶ λυκαῖαν τὰ δὲ πᾶ-  
 ση, τὰ πρῶτα αὐτὰς ξυμβαίνοντα, πολλὰ πλάσιος ἢ αἱ πρῶτοι ἔχουσιν· καὶ  
 τὴν περὶ πόλιν ἐκ τῶν ἡνὶ ἑστέων ὁκτὼ ἐστὶ ὄρη, δυσήκοον ἐργάζεσθαι τὴν ἰσορίαν  
 τῶν ῥέματι. τὴν δὲ πρῶτος ὁ δὲ τὴν ἢ πρῶτος πηγὰς ἀγχαλν,  
 ἀπορρὴν μὲν ἐλθεῖν φασὶν, ἀπορρὴν δὲ ἐνδυμνηθῆναι. πολλὰ γὰρ καὶ πρῶτος  
 δαίμωνων ἀδελφὴν, οἷα καὶ Πινδάρῳ καὶ Ὀφείδῳ ὑμνῆται πρῶτος δαίμωνος,  
 ὃν τὰς πηγαῖς τῶν τῶν \* ἐφίσησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου. Ὅτι \* ἀλ. ἀφίσησιν.  
30 Δομεπανὸν φησὶ τὸν βασιλέα νομοθετῆσαι, δυνάμεις τὴν μὴ ποιεῖν, καὶ ἀμ-  
 πέλας μὴ φυτεύειν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἔχουσιν ἐκτέμνειν. εἰπεῖν δὲ πρῶτος ταῦτα,  
 τὸν Ἀπολλώνιον, ὡς ἐγὼ μὲν ἴσως ἔτε ἀνδρείων δέομαι, ἔτε οἷον· λέληθε δὲ  
 ὁ θαυμασιώτατος, τῶν μὲν ἀνθρώπων φειδόμενος, τὴν δὲ γῆν ἐννεχίζων.  
 Ὅτι ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ ὁ γδοὺ λόγῳ ὁ Φιλόστρατος τὴν πρῶτος [αὐτοῦ]  
 τυράννης, καὶ μάλιστα πρῶτος Δομεπανὸν, ἢ Ἀπολλωνίαν παρρησίαν ἐξ-  
 υμνήσας, καὶ εἰπὼν· ὅπως τὴν ἐγράφη, ὅπως αὐτόκλητος πρῶτος τὴν δίκην  
 ἤκεν· ὅπως τὴν γέγονεν ἀδέσμῳ φρεσὶ, καὶ ὅπως ὑπερρὴν ἐδέθη, καὶ ἐλύθη,  
 καὶ ἀπελογησάτο, καὶ τοῦ δικαστηρίου ἀπέστη. ταῦτα εἰπὼν, καὶ μαχηθῆς



\* αὐτὸν ὁ δὲ  
πᾶσι τῶν.

\* ἀναγνώσκει.  
\* ἐκείνο.

\* ὅς δ' ὅπως τὸ αὐτὸν μεταχρεῖν· ἀλλὰ καὶ, εἴ τις ἄλλος, μυθολογῶν ταύ-  
τῃ ἀπὸ χειρὸς ἀμφοτέρων (καὶ τοὶ πολλὰ τερατώδη γράφων ὡς αὐτὸς) τὸν  
θανάτον ἀδήλον καὶ πολὺ φημιον \* ἔφη γὰρ, αὐτὸς \* ἐκείνους τέττα καὶ  
ζῶντας ἐν μελέτῃ ποιημάτων. φησὶ γὰρ, αὐτὸν λέγειν αἰετὸν, λάθε βιώσας· εἰ δὲ  
μὴ λάθε ἀποθανών. Ἀρεταῖς λέγει συνεζηκέναι τὸν ἄνδρα· καὶ τῷ Πυ-  
θαγόρῃ διὰ βίης ὁφείδω ἐζηλωκέναι.

Οὗτος δ' ὁ Φιλόστρατος ἀπαγγελία μὲν κέχρηται γλυκεῖα, καὶ  
ποικιλώτατη, καὶ λέξεσιν ἐμπροσθεν φράσει τοιαύτη. συντάξεις μὲν-  
τοι γε τοιαύταις, οἷα τις ὅκ' αὖ τις ἄλλος ἐς τὸ συγγράφειν τεταγμένος.  
δοκοῦσι γὰρ πῶς ἀσυντάξις μᾶλλον εἰσικέναι, ἢ συντάξεως ὁποῦν με-  
τέχῃ. ὅς δ' ἴσμεν ὁ αὐτὸς ὡς πολυμαθὲς αὐτὸν, ὅκ' οὐ διαμαρτία  
τοῦ ὁρᾶν εἰς ταύτῃ ἐξελήχθη τῷ ἰδιότροπον τῷ συντάξεων καινο-  
τομίᾳ, \* ἀλλὰ πῶς τῷ ἀρχαιότερον σπανιὰς ἴσως εἴρηται, τέτοις ὅς δ'  
εἰς κόρον ἀπεχρήσατο, πεπαρήσιασμένῳ αὐτῷ τῷ χεῖρσιν ἐπιδεικνύμε-  
νος· καὶ ὅς εἰς μάτην, ἀλλὰ ἔτι δὲ χάριν ἔχει γὰρ καὶ τοιαῦτα τῷ λό-  
γῳ, τὸ ἐπαγωγὸν καὶ ἐπαφροδίτον.

\* ἴσμεν.

Ἐκ δ' αὐτῆς βίης ὅσα παρτίται, κάλλει ῥημάτων καὶ σωθήκης διαλάμ-  
πονται.

Καὶ Πυθαγόρας αὐτὸς καὶ Δημόκριτος ὁμιλήσαντες μάγοις, καὶ πολ-  
λά δαυμόνια εἰπόντες, ἔπω ὑπὸ χεῖρσιν αὐτῶν τῇ τεχνῇ. καὶ ἵς ὅκ' οἶδε, τὴν Ανα-  
ξαγόραν ὀλυμπίασι μὲν, ὁπότε ἤκιστα, ὕοι, παρελθόντα ὑπὸ κωδῶ εἰς  
τὸ σάδιον ἐπὶ παρρησίᾳ ὁμῶς, \* ὅς δ' ὦν ἔψαυσε τῶν θεῶν τε καὶ δαυμό-  
νι· εἶναι, τῇ μάτῳ τέχνῃ μετέχοντι δέ μοι ἔτι αὐτῷ κύκλῳ, καὶ γὰρ ὅς δ'  
ῥηθῆναι πᾶντας λόγους ἐπὶ καὶ ἡσυχάζετο, παρ' ὧν ὑπάρχει μα-  
θεῖν, ὡς ὑποδείκνυνται τῷ φιλοσοφίαν ἐχέοντι. Κύκνοι τίνων, ὅς οὐ λαι-  
μῶν ἔδοσκε, χορὸν σήσαντες ὡς τῷ Ἀπολλωνίᾳ μητέρα καθύδαζαν,  
καὶ τὰς πτέρυγας (ὡς περ εἰώθασι) ἀραγνύοντες, ἀφ' ὧν ἤρχαν· καὶ γὰρ πῶς  
ζεφύρος ὡς ἐν τῷ λαιμῷ. ἡ δὲ ἐξέθορε τε ὑπὸ τῆς ὥδης, καὶ ἀπέτεκεν.  
ικανὴ δὲ πᾶσα ἐκπληξίς, μαιεύσας καὶ πρὸς τῆς ὥδης. ὁφθαλμοὶ δ' ἐπὶ  
τεσσεῖς αὐτὴν ἐφέροντο, σκωπτόλας τε καὶ ὑδαταὶ πάντες· καὶ δὲ δώκασιν τῇ ὁδό-  
νῃ [μᾶλλον] πάντες, ἢ ὁφία ἀθηναῖοι. παρὰ τὸν, ἐν ᾧ κῆποι ἀπαλοὶ ἦσαν.  
Ὅτε κίλικος λόγος, ποῖ τέχνης, ἢ ἐπὶ τὸν ἔφηβον; [ἢ] ἐπὶ Ἀπολλωνίᾳ  
τέττα ἔχον, καὶ παροιμιώδῃ ἡμῶν ἔχει. τῷ δὲ οὐσίῳ λαμπρῶν οὐρανῶν  
διέλαχε πρὸς τὸν ἀδελφόν· φιλοσοφίας γὰρ πάσης ἡχώ ἐν αὐτῷ. Ὅ-  
τι ἐρμμένου τὸν Ἀπολλωνίον τοῦ Εὐξένου, πῶς δὴτα, ὅς ἐγγράφοι, καὶ  
τοὶ ἀπαγγελία χεῖρσιν ἀποκίμῳ τε καὶ διεγχεσμένη; ὅτι οὐπω ἔ-  
φη \* ἐσιώπα. Καὶ λιμὸς ὡς ὅσοι δὲ ὄνιοι, καὶ τὰ ἐς βεῶσιν  
ἀναγκαῖα

\* ἐσιώπῃ.



ἀναγκαῖα διέδοσκειν αὐτός. κελαρῦζει τῷ πηγῶν ἐδεμία. κυπαρίθῃ ἢ  
ἐξῆν<sup>Θ</sup> ἢ γῆ ἀνέδωκεν.

Ὅπ' Απολλώνι<sup>Θ</sup> λόγων ἰδέσθω ἐπήσκη-  
σεν ἐ διδυραμβώδῃ, καὶ φλεγμαίνεσαν ποιητικοῖς ὀνόμασιν· οὐδ' αὖ  
κατεγλωττισμένῳ καὶ ἀπικίττεσαν· ἀπὸ δὲ γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν μετρίαν  
ἀττίδα ἡγήτο. καὶ αἱ δόξαι βραχέαι, καὶ ἀδαμαντινοὶ κύρια τέονόμα-  
τα, καὶ περὶ πεφυκότα, τοῖς πρᾶγμασι· καὶ τὰ λεγόμενα ἡχώ εἶχεν  
ὥσπερ ἀπὸ σκήπτου θεμισθόμηναι. καὶ ἀφικνεῖται ἐς τὴν δρεχάδην  
Νῆον, ἐν ᾗ ἀγαλμα, ἰδρυται τέονον βαρβαρῶν. ἐστὶ δὲ ἄρα, Ἰνὼ ἢ Ἰνάχου,

Io Inachi. P.

<sup>10</sup> καὶ κέρατα, τῷ κροτάφῳ ἐκκρούει μικρὰ, καὶ οἶα, μέλλοντα. ὁ μὲν  
δὲ Δάμις ὥσπερ δαίμονα τὸν Απολλώνιον ἐβλεπε, σωλὺν τὴν αὐτῆς ἐπιδι-  
δὲς τὴν θοφίδην καὶ ὅπ' μάθοι μνημονεύων. φωνὴ δ' αὖ τῷ ἀστυρίῳ συμμέτρω  
πρᾶττεσαν· τὸ γὰρ λογοειδὲς ὅσα εἶχεν. οἰκῆσι γὰρ ἐρετρίαις ἐν τῇ μηδικῇ βα-  
βυλῶν<sup>Θ</sup>, ἐπὶ πολὺ ἀπέχοντες δρομικῶς ἀνδρὶ. <sup>Θ</sup> πρὸς οἰκοὶ τῷ λόφῳ βάρ-  
βαροι, πειρῶντων τῷ ἐρετρίῳ ἀντὶν, ἐλπίζοντο τὰ φύομηναι, πρὶν τὸ θέρ<sup>Θ</sup>  
ἦκοντες, καὶ πεινῆν ἔδει γεωργῶντας ἐτέρους. φασὶ γὰρ ἀνδρῶν ἐντυχεῖν, ἐ-  
τὸν ὄρθρον ἐς θόλου ἀνῆλθαι χῆμα, ἐρετρίαν πνὶ εἰκασμένον. σαπφει-  
εῖν δὲ αὐτὸν κατπρέσθαι λίθῳ· κυανωτάτῃ δὲ ἡ λίθ<sup>Θ</sup> καὶ ἐρετρία ἰδεῖν.  
ὁ δὲ βραχὺ ἐπὶ χῶν, ἔφη, ὦ Δάμι, μάθοις δὴ, ὅπ' καὶ δυνούχοι ἐρεῶσι,

<sup>20</sup> καὶ τὸ ἐπιδυμηλικόν, ὅπ' εἰσάγονται διὰ τῷ ὀφθαλμῷ, ὅσα δὲ πομαρῶν<sup>Θ</sup>  
σφῶν· ἀλλ' ἐμμένει θερμόν τε καὶ ζώπυρρον· εἰ δὲ καὶ τέχνη τις ἦν ἀνθρωπεία  
τύραν<sup>Θ</sup>, καὶ δυνατὴ τὰ τοιαῦτα ἐξωθεῖν τὴν γνώμης· ἐζὼν γε ὑπὸ τοῖς τῆς  
δρετῆς ὀφθαλμοῖς. νῦν δὲ καὶ ξυγκατακείμενον δύσπικναι καὶ ἀνδρὶ ζόμενον  
ἐπὶ τὴν γυναικα.

Ἀλλὰ τοξόσφει τὸν ὄρνιν, ὃν ἐδοσκειν ὁ Περμη-  
θὺς τοῖς σπλάγχνοις. ἐντυγχάνεσι ἐπὶ ἐλεφάντων ὀχρημένοις ἀνθρώ-  
ποις (εἰσὶ δ' ἔτοι μέθι Κανκάσας καὶ ποταμὸς Κωφίω<sup>Θ</sup>, ἀβιοί τε, καὶ ἰππό-  
ται τ' ἀγέλης ταύτης) ἐδέξαντο τὸν λόγον τῆτον, καὶ ἡσπάζαντο δὴ χεῖρας.  
καὶ τὴν νύσσαν \* αὐτῷ Διονύσῳ φασὶν ἐκφυτῶσαι, ἀπάγοντα ἐκ θεῶν

\* ἴσ. αὐτὸν τὸν  
Διονύσον.

<sup>30</sup> τὸ γόνυ τ' ἀμπέλαι. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος φιλοπμόσ τε ἦν, καὶ δρεχαμολογίας  
ἦτον. Ὅπ' <sup>Θ</sup> ἐλέφαντες ὑπὲρ τὰ περιακόσια, πεντήκοντα ἔτη βιβ-  
σιν, ὡς δρεῖκνυσιν ἡ πέρας. Εἰ γὰρ φωραθεῖεν <sup>Θ</sup> λέοντες τὰς λεαῖνας ἐκ  
τῶν παρδάλων τεκεῖν, διασπῶνται ὅτ' οὐ σκύμοις, καὶ ξάννουσι τὴν  
πορῶν ὡς νόθον. ὡς μὴ περὶ δρεξάσας τριῶν ἡμερῶν σῖτον, διὰ τὸν  
θάνατον τοῦ σκύμου, καὶ τοὶ βορῶτάτῃ θείων ἔσαν. <sup>Θ</sup> δὲ ἐλάτεις  
τῶν ἐλεφάντων περὶ πορδύομηναι, ἐδὲν δὴ βλάπτειεν τὴν τῶν μειζόνων δια-  
πορίαν ἦτον \* ἐμδοθρόντες.

\* ἐμδοθρόντες

Ὅπ' ὁ Απολλώνι<sup>Θ</sup> ἀπαρτάδεκτον \* ἐμδοθρόντες  
ἡγήται τὸν λόγον, ὃς λέγει, τὰς ἐχίδνας πικτεσθαι φθειρῶσαι τὴν μη-  
τρώδην νηδύν. μηδὲ γὰρ δρεματὸν ὅλως τοῦτο ἐπὶ πν<sup>Θ</sup> ὀρεῶσθαι· καὶ ἡ [τε]



φύσις ἀπαιτῇ, καὶ ἡ πᾶσα σωαδὲι. Ὅπ' ὁ Ἰνδὸς τέφει ὄφεις πηχῶν  
ἐβδομήκοντα, καὶ τὸν κόσμον ἀγαθῆναι μάλλον, ἢ τὰ ἐν βαβυλῶνι φλεγ-  
μαίνοντα. ἔτε Ὀμήρ' ἐπαινετ' ἔτυχεν, \* ἐφ' ἧ μὴ τῷ παύσασθαι  
πολλοὶ ἐς ὄνομα ἤχθησαν. λέγειν ἤδη \* παρεσκυαζάμην, ὡς μηδὲν \* ἐλ-  
λείψων τοῦ πᾶς ἀνὴρ γνέσθαι \* σφίσιν. ἐκ τέττα μὲν δὴ ξυνηῆκεν ὁ  
Ἀπολλώνιος, ὡς βασιλὺς ἐκείνῳ, ὅκ' ὀλίγω \* μέρει, φιλοθφία ἢ πά-  
ση τῷ Φραῶτι λείποιτο. Ὅπ' Ἀπολλώνιον ξυμφιλοθφῆσαντα τῷ  
Ἰάεχα ξυγρᾶψαι μὲν ἐκείθεν περὶ μαντείας, ξυγρᾶψαι δὲ περὶ θυσιῶν,  
πολυμαθέστατόν τε, καὶ φιλομαθείας ἤπῳ Ἰάεχας ἢ περὶ μαντικῆς πολλὰ  
μὲν ἀγαθὰ ἔλεγε σὺν ἀνθρώποις εἰργάζεσθαι, μέγιστον ἢ τὸ τῆς ἱατρικῆς δῶ-  
ρον. ἔγ' οὐδ' ὅποτε σὺν ὁφθαλμοῖς ἀσκληπιάδας ἐς Ἰππὶν μὲν τέττα \* παρελ-  
θεῖν, εἰ μὴ παῖς \* Ἀπόλλωνος Ἀσκληπὶος γρόμιον, καὶ τὰς ἐκείνου φή-  
μας τε καὶ μαντείας ξυνηθεῖς τὰ περὶ φορεατῆς νόθους φάρμακα, πασι  
τε αὐτῷ παρέδωκε, καὶ σὺν ξυνοῦντας ἐδιδάξατο, πᾶς μὲν δὲ περὶ ἀγῶν  
πόας ὑγροῖς ἔλκεσι, πᾶς δὲ αὐχμηροῖς καὶ ξηροῖς, ξυμμετρίας τε ποί-  
μων φαρμάκων, ἀφ' ὧν ὑδερὶ ληχετεύονται, αἵματι ἴσχεται, καὶ τὰ  
ἄλλα ἰάσεως τυγχάνει. Ὅπ' σὺν ἐν Ἰνδοῖς γρύπας μέγεθος καὶ ἀλ-  
κὴν εἰκάσθαι \* Φασὶ τοῖς λέεσιν. ἰσὺ δὲ πλεονεξίας τῷ πειρῶν αὐτοῖς τε  
ἐκείνοις ἐπιβῆσθαι, καὶ τῷ ἐλεφαντῶν δὲ ὁ δρακόντων ὑπερτέρους εἶναι.  
πέτονται ἢ ἔπω μέγα, ἀλλ' ὅτι βραχύπορον ὄρνιθες. μὴ γὰρ ἐπιλωσθαι  
σφᾶς, ὡς ὄρνισι πάτριν: ἀλλ' ὑμεῖς σὺν ταρσεῖς ὑφαίθαι πυρὸς, ὡς πέ-  
τεδαί τε καὶ ἐκ μετεώρου μάχεσθαι. τὴν Τίγριν δὲ αὐτοῖς ἀνάλωτον εἶναι  
μόνῳ, ἐπειδὴ τὸ τῶν αὐτῶν ἐσποῖε τοῖς ἀνέμοις. ἀλλὰ ἀπαγγέλλει  
ἡδὺς, καὶ τῷ ἐν θαλάττῃ θάυμασιώτερος. ἔχ' ὥσπερ σκυρ-  
τικοί, τῷ μὲν ἄλλων ἀπάγων, καὶ σπασάων: φιλοθφία ἢ μόνῃ ξυμμε-  
λεύων, καὶ ἐξῆς. καὶ εἰς καλλίστη πόλεων, ὅπου καὶ ἡλῶ εἰσι, καὶ τὸ πέ-  
λαγόν οἰκεῖται, ζεφύρος τε πηγὰς ἔχ' ἀλλὰ [δὲ] ἀνδράσιν αὐτῷ ἐσε-  
φανῶσθαι ἥδιον. Ὅπ' Ἀπολλώνιος τὴν ὀρθῶς οἰκηθρόμενῳ πόλιν  
ἔλεγεν ὁμοιοῦς εἶσθαι σασιάζου. τέτο ἢ τοῖς τόν ἐστ' ἰσάσις, ἢ μὲν ἐπὶ  
ξίφῃ καὶ τὸ καταλιθὲν ἀλλήλους ἄγχεα, ἀπὲς πόλεως ἢ παιδοτροφίας  
τὸ δὲ, καὶ νόμων, καὶ ἀνδρῶν, ἐφ' οἷς λόγοι καὶ ἔργα. φιλοθφία ἢ ἡ περὶ ἀλ-  
λήλους ὑπὲρ τῶ κοινῷ, καὶ πῶς ὁ μὲν γνώμης εἰποι βελτίω γνώμῳ, ὁ δὲ  
ἐτέρῳ ἀμεινον δέχῃς περὶ αὐτῆς. ὁ δὲ \* περὶ βούλῃ: εἰς οἷμαι αὐτῇ ἀγαθῇ  
καὶ ἰσάσις ὑπὲρ ἧ κοινῆς. εἰ δὲ ἐν τέτων εἰσελλείψαι τὴν αὐτῇ ἔργων, ἢ  
ἀμαθῶς ἐναυλικῆς ἀψεται, πονηρὸν πλοῦσενται, καὶ ὁ χειμὼν αὐτοῖς δό-  
ξουσιν. εἰ δὲ φιλοθφῆσθαι περὶ αὐτῶν, καὶ σασιάζουσι, μὴ κακίων ἐτε-  
ρον ἐτέρῳ δοξάει: καλοὶ μὲν ὅρμοι τῇ νηὶ ταύτῃ, μεσὰ ἢ εὐδίας τε καὶ εὐπλοίας  
πάντα.

\* αὐτῷ.

\* παρεσκεύα-

σάμην.

\* ἀλ. ἀφῆσιν.

\* ἀλ. ἰμέρι.

\* παρελθεῖν.

\* αὐτῷ Ἀπολλώ-

νι.

\* φησὶ.

\* περὶ βούλῃ.



πάντα. Ποσειδὼν δ' ἀσφάλει' ἢ ᾗ δὲ αὐτ' ὑβερλία δόξει· καὶ γινέσθαι,  
καὶ πολλὰ δ' ἔλεω ἔλεγεν. ὥς κολωνὸν λίθον περὶ αὐτὸν χάλασθαι.  
δ' \* ξυμβόλων ὀνειράτων τούτωνται. καὶ γὰρ μετόπωρον ἐτύγχανε, καὶ ἡ θά- \* αλ. ξυμβόλων.  
λαοσαῖον βεβαία. ἐπεὶ δ' Ὀρφύς ἔχεα \* μόνον ἄρτι ἐκ θράκης ἦκε- \* μὲν ὡς ἄρτι.  
σαῖ κεφαλὴ ἐφίσταται. ἔχρησεν δ' ἐν τῷ Ἀπολλωνίῳ, καὶ πέπαυτο ἔφη  
τῷ ἐμῷ, καὶ γὰρ δὴ ἀδοντά σε ἱκανῶς λυέγκα. ξυῖνεν ὁ Ἀπολλωνίος.  
Ὅπ' λόγον ἕτερον ὁ Δάμις ἀπαράσαι βέλεται. δείξον ἡμῖν, Ἀχιλ-  
λεῦ, τὸ σεαυτοῦ εἶδον. καὶ γὰρ δὴ ὄναιο ἄγαν τῷ ἐμῷ ὀφθαλμῷ, εἰ  
10 μάρτυσιν αὐτοῖς τοῦ εἶναι χεῖσαι. μουσῶν δὲ θρήνον καὶ νηρηίδων,  
οὓς ἐπ' ἐμοὶ γνέσθαι φασί: μούσαι μὲν, ὅκα ἀφίκοντο ποτε ἐνταυθα·  
νηρηίδες δὲ ἐπ' φοιτῶσιν. ἐπὶ δὲ ἔφη ὁ Ἀχιλλεύς, ὥς οὐδὲ οἱ βάεβα-  
ροι πολὺ ἡμῶν ἐλείποντο. οὕτως ἡ γῆ παῖσα δρετῆς λυθῆσε. καὶ γὰρ δὴ  
καὶ ἀλεκτρυόνες ἤδη ὠδῆς ἤπιοντο. τὸ δὲ μαιράκιον, ὥσπερ ἀφυπνίσαν, τέ-  
τε ὀφθαλμοὺς ἔπεισε, καὶ περὶ τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου εἶδεν· αἰδῶ τε ἡ-  
παῖσα, πάντων ἐς αὐτὸ ἐσθραμυλίων ἀσελγῆς τε ὅκα ἐπ' ἐφαίνετο. μετα-  
βαλὼν δ' ἐπὶ \* χαλινιδίων, καὶ τ' ἄλλης συβερλίδος, εἰς ἔρωτα ἤλθεν αὐχμῶ \* χαλινιδίων.  
καὶ τείωντο, ἔς τε τοῦ Ἀπολλωνίου ἤδη ἀπεδύσατο. εἰ μὲν γὰρ λακω-  
νικὴ ἢ ὀρχησις, σωορχήσεται: εἰ δὲ ἀπαλή, καὶ ἐς τὸ θῆλυ σπύδουσα.  
20 ὅκα ἐπὶ γυναικομίμῳ (κατ' Εὐριπίδῳ φαίει) μορφώματι λόγων τε κρα-  
τῆρες ἴσαντο, καὶ ἡρώοντο αὐτῷ οἱ διψῶντες, πνίκα οἱ γάμοι θερμοί, ἔφη,  
καὶ ἴσως αὖτε. ὅφισιν δὲ αὐτὰ κατεψύδετο. καὶ χαλινὸς ὅκα λυθῆσεν τῇ  
γλώττῃ. λυθῆσεν ὁ Φιλόλαος τὴν μὲν γλῶττιν συγκείμενον, μαλακώτε-  
ρον δ' ἡ καρτερῆσιν, δείξας περὶ τοῖς νέοις. περὶ μὲν \* γε θηρίων ὅκα δὴ \* δ.  
εἰποῖς, ὅτι τὰς μητέρας αὐτῶν ἐδάσαντο. Νέων δὲ ἐμφόρηται τῆς βορᾶς  
ταύτης, ἐπ' Ὀρέσῃ καὶ Ἀλκμαίῳ· ἀλλ' ἐκείνοις χῆμα τὰ ἔξω πατέρες ἦσαν,  
ὁ μὲν Λοποθανὼν, ὁ δὲ Ὀρμυπσαθεὶς. ὅκα δὲ καὶ εἰσποιηθεὶς ὑπὸ τῆς μη-  
τρὸς γέροντι βασιλεῖ, καὶ κληρονομίᾳ τὸ \* ἄρχον, ὅκα κῶμον ἔρχεται, \* ἀρχεῖον.  
μεθύων ἀνθρώπων, ὅκα ἀγλύκως τῆς φωνῆς ἔχων. περὶ δὲ παῖσιν ὁ-  
30 φθαλμοῖς, ὁ πόσις ἡ δρετὴ λέγει. οἱ δὲ δὴ Αἰσώπῃ βασιλεῖς, ἔφη, καὶ ὄνοι,  
καὶ λῆροι, γράσαν οἱ μαῖα καὶ παιδίους. ἐκ παίδων γὰρ τοῖς λόγοις τέ-  
τοις συγγενόμενοι, καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἐκνηπιωθέντες, δόξας δὴ ἀλαμδαίνοντες περὶ  
ἐκάστων ζώων, τὰ μὲν ὡς βασιλικά εἶναι, τὰ δ' ὡς δειλὰ καὶ τὰ ὠτὰ ἐς Ἀπολ-  
λώνιον αἰγυπίοις ὀρθὰ λυθῆναι. Ὅπ' Κλαύδιος, πηλίκος δ' ὢν, πολλὰ μαιρα-  
κιώδη ἔπαθε, καὶ μηλόδοτον γυναικομίμῳ τὴν δρετὴν ἀνῆκεν. κίβδηλος γὰρ ὁ χε-  
σός, καὶ μέλας λυθῆσεν ἐκ δακρύων \* ἡκων. ἡ καλλὴ καὶ διήλθε τὴν περὶ μητρυιᾶς λό- \* αλ. ἡκων.  
γον \* ὑφ' ἑμῶν τῶ τόνῳ. ὅκα δὲ ἀφροδισίων ἤπιετο. ὅκα ἑτέρως ἐπ' αὐτὸν ἔ- \* αλ. ὑφ' ἑμῶν.  
δὲ ἐκώμασεν· ἀλλ' ὡς τῆς ἀγροικότερας καὶ ἀτέγκτε μοίρας. ἐδόκει καὶ  
γυμνα-



γυμνασικῆς ἐπαφροδίτῳ ἄψαδς, δπόχρη τῷ ὁφῶ βρώσεώς τε καθαρώ  
 εἶναι, ὅποση ἔμπνευσι μέρετε, ὅς φοιτᾷ δι' ὁμμάτων φθόνε τε, ὅς διδάσκα-  
 λ' ἀδίκων ἐπὶ χεῖρας γνῶμιν ἤκει. θαυμασιουργίας τε καὶ βιαίας τέχνης  
 μὴ δ' εἰδὼς ἀλήθειαν. ἡ μὲν κακία, χευσὼ τε κατεσκιδνασμένη, καὶ ὄρεμοις, ἐδῆ-  
 πιτὲ ἀλιπορφύρω, καὶ παρειᾷς αἰθεῖ, καὶ χαίτης ἀναπλοκαῖς, καὶ γραφαῖς  
 ὁμμάτων. ἐστὶ δ' αὐτῇ καὶ χευστὴν πέδιλον. γέγραπ' ὅτι καὶ τὸ ἐν ὁφῶ (α. ἡ δ'  
 δρεπὴ πεπονηκῆα μὲν πρὸς φερῆς, τραχὺ ὅ ὁφῶ (α), τὴν δ' αὖχμὸν πεπονη-  
 μὲν κόσμημα, ἐδὲ ἔειον ὁ δὲ ἐμψύχε ἐπέχθη. καὶ μοι ἔδοξεν δῶδρῶν εἶ-  
 ναι πεπληθύντα θεῖα, ψυχὴν δ' αἰετα ἐπεσκεμμένων, ἥς τὸ ἀθανάτόν τε καὶ <sup>10</sup>

\* α. ἀγένητον. \* ἀγένητον πηγὰι γήσεως. Οἱ Ἀπολλωνίος φησι, ταῦτά με πρὸ  
 ἡμῶν ἐπ' ἰνδὼς ἔτρεψεν, ἐνθυμηθέντα, ὡς λεπιότερον μὲν τὴν ξυώεσιν (α) τοιοί-  
 δε ἀνθρώποι, καθαρωτέροις ὁμιλῶντες ἀκρίσιν, ἀληθέστερον δὲ τοῖς περὶ φύ-  
 σεως καὶ θεῶν δόξας, ἅτε ἀγχέθιοι, καὶ πρὸς δὲ χαῖς τ' ζωογόνε καὶ θερμῆς  
 ἐσίας οἰκῶντες. ἀλλὰ τὴν ψάμμον εἰδέναι φησὶν ὁ Ἀπόλλων, ὅπόσα δρεπ-  
 μῆσαι αὐτῷ, καὶ τὰ τ' θαλάσσης μέτρα ἐν νειληφέναι πάντα. \* φαίνεται αὖ  
 δὲ πῶς καὶ περὶ τοῦ λοιποῦ ἐκπληξιν, ἐφ' οἷς ἐρρώμην τε καὶ συνδύρα δια-  
 λεγομένη Ἀπολλωνίᾳ ἤκεισαν. διαπραυνῶν δὲ αὐτὸν ὁ Θεωπεσίῳν λέγε-  
 ται γὰρ καὶ τῷ Φραάτῃ λόγων ἀγάλματα δὲ ἰνδῶν ἀγῆν. τὴν γὰρ καὶ τὸν τῷ <sup>10</sup>

\* α. ὡς ἰεροὶ γί-  
 νονται.  
 \* α.  
 τὸν καὶ (α) ἰνδοὶ \* πρὸς ἰερεῖς. ἔοικας δὲ σιτ' εἶναι, καὶ δεινὸς φαγεῖν. εἰ γὰρ  
 τὰ παλαιὰ νόμιμα, καὶ πολιώτερα \* ἢ γνώσκῃ αὐτὰ πικρῶς δ' ἐξέταζον μὲν,  
 πολλοὶ καὶ ἀτοποὶ λόγοι ἀναφύονται ἰσηλίκων. ἐπεὶ δὲ τίτ' ἡρήκει τὰ  
 ἰεροσόλυμα, καὶ νεκρῶν πλέα ἔω πάντα τὸ ὁμοραῖθνη, ἐξεφάνην αὐτὸν: ὁ  
 δὲ οὐκ ἤξιος αὐτὸν τέττε. μὴ γὰρ αὐτὸς ταῦτα εἰργασαί. θεῶν δ' ὀργὴν φή-  
 ναντι ἐπιδεδωκέναι τοῖς αὐτοῖς χεῖρας: οὗ δ' οἱ τοῖς τε ἐποβλίτησιν (α) συ-  
 κοφαν', κέντρα ἐπ' αὐτῶν ἡρμῶν τιμῶν ἴλῳσαν. εἰς διδασκάλων ἐβόδι-  
 ζεν, ὅφ' ὧν καὶ ἡ γνώμη αὐτῶν καὶ ἡ γλῶττα ἴχρσε. δεινόν \* γε ἔφη χερμαλίστην  
 ὄρω, κακοδαίμονα μὲν ἐν εἰπεν, ὃ γε ἐστὶν ἐδὲν, πλὴν ὀλίγων, ἀ μὴ δπόχρη  
 βόσκῃ τὸν οἶκον. πείθει τὸν ἀνθρώπον δὲ ποδός (α) δισμερίων αὐτὸν δὲ <sup>30</sup>  
 ρημα ποιησάμενον τοῖς. ὁ μὲν \* δὴ δ' ἐπὶ τῷ αὐρῶ ἐξῶν, ἐπὶ ξυνείε δ' ὄρω,  
 ἀλλ' ὡς τὸ ἱεὶς ἐχθρὸς ἐστὶ δ' ἐλάττω, ὅσῳ τὰς μὲν δισμερίας ἐν \* τοῖς χερ-  
 σὶν ἔσας, ἐφ' αὐτῶν εἶναι \* αὐτὸν δ' αὐτ' αὐτῶν ἀγρὸν ἐπὶ πάχυναι \* κεί-  
 σεας καὶ χαλάζας, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἀ σὺν καρπὸς φθείρεται.

\* α. δὲ.  
 \* τῶν χερσίν.  
 \* α. αὐτὸν.  
 \* κείσθαι.  
 \* ἐπὶ ξυνείε.  
 Μ.Μ.  
 Φιλοθροφία δ' ἔτρωι \* ἐπὶ ξυνείε, ὡς δὲ ποδάλοντες τὸ γῆμα, (α) μὲν δὲ πο-  
 δράναι σφῶν ἐς τιμὴν κελτῶν ἐσπέραν, (α) δ' ἐς τὰ ἔξωμα λιβύης τε καὶ σκυδί-  
 ας, ἐνιοὶ δὲ εἰς λόγους ἀπενεχθῆναι, συμβέλεις τῷ ἀμαρτημάτων. ἰζη-  
 ράντων δ' ὑπὸ πλατάνῳ, (α) μὲν τέτιγες ἐν ὠδαῖς ἤσαν, ὑποψαλλέσθαι  
 αὐτοῖς τ' ὄρας: ἡπληθεῖς δ' ὁ Δάμις τῷ δ' Δημητρίῳ λόγων, Ἀλλὰ σὺ γὰρ <sup>30</sup>  
 ἔφη,







σμ.  
Ex Isidori vi-  
ta, excerpta.  
\* al. εκ τῆς Ισι-  
δώρου βίβλ. ὡν.

ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ \* Ισιδώρου βίβλ. § φιλοσόφου. Αἰγύπτιοι τίνων ὅτι

μὲν παλαιάτοι ἀνθρώπων εἰσιν, ὡς ἀκοῇ γινώσκοντες, ὀλίγοι δὲ πάντων  
ἐδὲς ἔτι εἰσὶν ὁψιμαθῆς, ὡς ἐκ πολλῶν ἀκήκοε λεγόντων τὴν γραφόν-  
των. εἰσω ἡ ἱστορία θεία κρυπτομένη, ἐν τῷ ἀδύτῳ τῷ μυθολόγῳ ταύτης  
ἀληθείας, ἔτι ἡρέμα ἀναγινώσκεται καὶ βραχὺ πρὸς δυναμὶν πρὸς θεὸν  
ἀνακλινάμεν τὴν ἱερὰν αὐγὴν τῆς ψυχῆς. Ὅτι αἰγύπτιοι \* ἔσεβον θεῶν  
μάλιστα φησὶν Ὅσιόν τε καὶ Ἴσιν: τὸν μὲν ἅπαντα δημιουργεῖν νομίζοντες,  
εἰδέναι τε καὶ ἀριθμοῖς τὴν ὕλην διακοσμεῖν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν πα-  
ντοῦ τὴν τέττε δημιουργίαν, ἀεὶ αἰσ \* ζωῆς ὁχετοῖς ἀμετρήτοις. ἐν τῇ-  
10 των αὐτῇ τῇ τῇ αὐτῇ εἰς θεοκρασίαν. μᾶλλον δὲ ἐν ὧσι παντελῆς,  
ἐπαύροτο τῷ ἡμετέρῳ ψυχῶν πρὸς τὸ θεῖον ὁπρὸς φορμῶν, καὶ σωμα-  
δροϊζομένων ἀπὸ πολλῶν μερισμῶν. καὶ τί γὰρ ἐλέγω παραγμῶν διαρρή-  
δων, ὃν ἐν ταῦθα ῥυεῖσαι, καὶ σῶμα γήινον λαβεῖν διὰ πᾶσιν αὐταῖς  
ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ πολλὰ διωκόμενα \* ἀπὸ τῶν τυφῶν τῶν ὄντων καὶ ἄλ-  
λως γηγῆρων παθημάτων. ὅντων γὰρ ἐκ τῶν τυφῶν μόνον, ἀλλ' ἐπὶ οἷμα  
καὶ τέττε πολυπλοκαίρων. ἀλλ' ἔτι ἐνεκα τὸν λόγον τῶν [ἁπάντων] ἡγεί-  
ραμεν, καὶ πρὸς αὐτὴν πρὸς ἀποδοῦναι καὶ ἅμα ἀνακαλέσασθαι τὴν διήγησιν,  
ἔξω φερεμένην τῇ ὑποθέσει. ἔχεται αὐτὴ κατὰ πᾶσαν τὴν ἐρανίαν ἀψί-  
20 δῃ καὶ χθονίαν βίαν. ἀλλὰ τάχα αὐτὴς ὑπολάβοι τὸ λεγόμενον ἄδην μα-  
καρίας. ἐτοιμον γὰρ [καὶ] εἰς ἐρώτησιν πόθεν, ὡς ἐταῖρε, δῆλον, εἰ ποῖς αὐτῷ, ὅτι ὁ  
σοφὸς φιλόσοφος ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὥρμητο τῷ ψυχῶν; ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτα  
ἀποκρινόμενος ἐπιγε μαχητικῶς, ὡς περ ἐν δικαστείῳ, ἀλλὰ πρῶτον  
ἐδέξαι διὰ πᾶσιν οἷας ἐν διαλέκῳ πρὸς τὸ ἀκρεβέστατον ἀμιλλωμένης: ἀλλ'  
οἷα μέτρα βιογραφίας αὐτὰ μόνον, ἀπὸ ἀληθῆ εἶναι πιστῶν, καὶ ἔμμεκα  
\* πρὸς ἐμμένον. διηγεμόν \* ἀκήκοα \* πρὸς φερέμεν. καὶ δὲ ὁ Σεβῆς ῥωμαῖος,  
καὶ ῥωμαίων πατὴρ, καὶ τὴν ἐν νόμῳ ἀξίωσιν ὅς ἐλεγε καὶ λίθον ἰδεῖν, ἐν ᾧ σε-  
λιώης ἐγένετο σῆμα, μεταμορφωμένης πρὸς ταῦτα μὲν, ἄλλοτε δὲ ἄλλα,  
πρὸς ἥλιον \* ἀντανομένης καὶ μεταμορφῆς, ἐνόντα τῷ λίθῳ καὶ αὐτὸν τὸν ἥλιον. ὁ  
\* ἀντανομένης. γὰρ Ἰσιδωρ \* ἐώκει μὲν τὸ ζητῆμα εἰδέναι, λέγει δὲ ὅτι ἐβλέπετο καὶ τῶν  
μαθεῖν ἔξ ὁνείρων θαυμασίων πρὸς ἐναργέστατον διετείνετο. καὶ γὰρ ὁ μέγας  
Ἰσιδωρ \* εἰς τοσούτον οὐκ ἔκων φύσεώς τε \* τύχης ὁνειρωτῆς. ὡς ἐμοί-  
γε θαυμάζειν ἐπεισὶ πολλάκις, ἀποπειρωμένων τῶν ἔργων, ἀποβαινόντων τῶν  
τοιαύτης αὐτῆς πρὸς ῥήσεως. εἰσὶ μὲν δὲ καὶ Ἀλεξανδρεῖς ὀλίγοι πάντες δι-  
φυεῖς τε καὶ ἀτυχεῖς ὁνειροπολεῖν καὶ οὐκ ὁνείρους ἐκείνοι διὰ τῶν καὶ νῦν  
χρησμεύοντες ὀνομάζονται. ἐρηγοροῦσι μὲν τῷ Ἰσιδώρῳ ἐπαρῶν ἢ ἀρρήτων αὐ-  
τοῦ. ἐγὼ δὲ ἔτι λαμπρὰν, ἐδέξαι βαθεῖαν παρείχετο τὴν μαρμαρυγὴν,  
ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἀγῶντων ὅτι θάτερα αὐταυγόντων ἐπηλυγαζομένων,  
εἰσω

\* τέχνης.  
M.M.



εἰσω ὁμῶς ἀνάπλεσθαι καὶ διαλάμπειν. ἀλλ' ὅτε ἔξω τέτων καθίστατο ἡ ψυ-  
 χή, μηκέτι τῆς αἰσθήσεως ἐνεργέσης, ἥδη δὲ παρεμμένης ὑπὸ τῆς ὕπνης,  
 τότε μοναρχή καθ' ἑαυτήν \* ἦν αἰεὶ ἐνδον ἐσῶσα τῇ θείᾳ ἀσραπῇ, καὶ \* ἡ  
 ἀπαλλαγομένη τῶν ἐμποδίων, ὅπῃ μᾶλλον \* ἀνεζωπυρεῖτο, καὶ ἐξερχετο \* ἀνεζωπυρεῖτο  
 πρὸς τὸ ἐκλὸς ἐπὶ πλεῖστον, ἕως ἀνὰ αὐτὴν κατασφραγίσεν ἐπ' ἐσχάτῳ τῷ  
 φαντασίαν. Ὅπῃ διττὸν ἔλεγχον ἐκ τέτων τὸν τρόπον τῶν θείων αὐ-  
 τοψιῶν: τὸν μὲν αἰσθητικόν, τῶν ἐρηγορότων φαντασιώδη δὲ, τῶν καθευ-  
 δόντων· ἀληθὴ δ' \* ἐκάτερον ἀπαλλαγὴν ἦται τῇ κατακλύζοντι ὁχε- \* ἐκατέρω  
 τῇ τῆς γήρεσεως. ἦν δὲ ἰδεῖν ὁ Ἰσίδωρος ἐμφερῶν, καὶ πρὸς τυφλὸν:  
 \* ἐπὶ δ' ἐμβλεθῆς, καὶ βεβαιότερον. Τὸ μὲν πρόσωπον, ὀλίγας τε-  
 τεράγωνον ἦν, Ἐρμῆς λογίς τύπῃ ἱερὸς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ πῶς μὲν ἂν  
 φράσαιμι τὴν ἐν αὐτοῖς ἰδρυμένην χαρίεσσαν ἀληθῶς ἀφροδίτην. \* πῶς \* αὐτῇ  
 δ' ἀπαγγείλαμι τὴν ἐνδοσαν αὐταῖς ἀθλῶαν σοφωτάτην. ὅσα αὖ δὲ  
 φθάνομι λέγων, αὐτὰς ἀπὸ τῶν ἐναντίων εἰς τὸ αὐτὸ \* σιωπηροσμηδύς, \* σιωπηρὸν  
 ἐν εἶδ' ἀμήχανον· ἐσῶτας ἅμα βεβαίως καὶ ὀπίστροχα κινεμηδύς  
 πῶς φάναι τὸ παῦν ἐν τῇ αὐτῇ καὶ αὐτὴ τὸ αὐτὸ δινεμηδύς· ἅμα μὲν τὸ  
 σεμνὸν, ἅμα δ' τὸ χαλεπὸν ὀφθαλμοῦ, βαθυτέρως δὲ αὐτὰς καὶ ἀπλο-  
 σέως εἶναι βελομένους· ἀπλῶς δ' εἰπεῖν, ἀγάλματα ἦσαν ὀφθαλ-  
 μοῖ ἐκείνοι τῆς ψυχῆς ἀκερῆ· ἔμνηστος γὰρ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐνοικέσεως αὐ-  
 τῇ θείᾳ ἀπορροῆς. αἱ δὲ γὰρ αἰσθήσεις μετρίως αὐτὰς διέκειντο, πρὸς μό-  
 νῳ ὑπηρετῶσαι τὴν χρείαν. καὶ ἐχὶ αἱ αἰσθήσεις μόναι, ἀλλὰ καὶ τὸ κήρυον  
 ἐκμαγεῖον ἢ φαντασία, ἔτε πρὸς μνήμῃ τῇ τῶν πολλῶν διαφέρεσθαι,  
 καὶ τῆς λήθης ἐπὶ τὸ ἀσάπαν ἀπηλλαγμένη. καὶ γὰρ ἡ ἐκλήθη αὐτὸν ὁ  
 θεὸς, ὡς εἴκει, ψυχῇ μᾶλλον ὄντα ὀπίστροχα, ἢ τὸ σωμαφότερον  
 μὲν τῇ σῶματι· καὶ τὴν φιλοσοφίαν \* ἐπὶ τῷ συναμφοτέρῳ ἐναποθεῖ- \* αὐτῇ  
 ναι, ἀλλὰ αὐτῇ μόνῃ τῇ ψυχῇ ἐνιδρύσθαι. ὡς ἔγωγε ἐνίοις ἥδη αὐ-  
 τετύχηκα, τῷ μὲν ἔξω φιλοσοφῶσι λαμπρῶς, ἐν τε μνήμῃ βαθύᾳ  
 πολλῶν δοξασμάτων, καὶ ἐν ἀγχιστροφῇ δεινότητι συλλογισμῶν ἀπε-  
 ράντων, καὶ ἐν δυνάμει συχνῇ δαιμονίας αἰσθήσεως· εἶσω δὲ τὰ τῆς  
 \* ψυχῆς ἀπορροῆς καὶ πενομένοις ἀληθῶς ὀπίστροχα. εἶδ' ἐπεὶ θυμὸς ἐμὸς ἐ-  
 ρῶτο, καὶ ἀγανακτῶν· ἀλλὰ τῇ λογισμῷ ἡγεμένῳ, καὶ ὁ θυμὸς δὴ κατόπιν  
 εἶπετο. εἰ δὲ γὰρ οἷός τε ἦν γίνεσθαι πρῶτον, εἰ δὲ ἀθυμὸς ἐν τῷ ἐλέγχῳ τῶν ἀν-  
 θρωπίνων πονηρυμάτων. ὡν γὰρ ἐτοιμότητος εἰς \* ἐργασίαν, ἐπὶ καὶ τούτῃ \* ἐνεργεσίας.  
 προχειρότερος ἦν εἰς ὀπίστροχον τῆς πονηρίας. διὸ καὶ θαμὰ δὴ πολλοῖς  
 προσέκρινεν, ἐκ ἀνεχόμενον αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι, εἰ δὲ μελε-  
 τῶν ἀντὶ τῆς ἀληθινῆς φιλίας τὴν πολυάρατον κολακίαν. δοκεῖ [μοι]  
 ταῦτα ἀξιόμορφα καθεστάναι, ἔτε φιλαυτίως ἔτε ἐλεγχθῆναι πρὸς εἰ-  
 να διέ-



\* τοιαῦτα  
\* πειλ

\* αὐτῶν  
\* οὐδὲ

\* ἀλ. ἐκείνης  
\* ἀλ. ἐν ᾧ  
\* ἴσ. τ. αὐτῆν.  
\* ἢ, τῆνδε  
\* ἀσφαλείᾳ

να δέκετο. \* ταῦτα ὁ ἡμέτερος ἐπεπόνθει φιλόσοφος· ὑπ' ἐρωτῶ  
μὴ τῆς \* πρὸς τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διορθώσεως, ἔχθρας δὲ καὶ μί-  
σους ἀδιαλλάκτων κακοήθων ὑπὸ τῶν δεινμάτων. ἀγρίους δ' ὧν καὶ ἐπισρε-  
φῆς, ὅμως καὶ ἐν τῷ ἀγαθῷ ἐπεδείκνυτο. τῶν μὲν γὰρ ἐπεικῶν εἶναι προπο-  
ιμένων ῥαδίως αὐτῶν \* αὐτὸν παρήγαγον ἄτε ἐκ τῆς φέρουσας τῆς τῆς ἀ-  
κριβοῦς ἐξέτασιν, διὰ τὴν τῆς ἐπεικείας ἀνυπόπτον· ὁ δὲ τῆς προλαμβανέσης  
ὑποψίας ἄξιον, ἐκ αὐτὸν ἐλαθεν ἐνεδρεῦον, εἰδὲ πλέκον δόλους.  
τῶν δὲ ὄντων μερῶν ἢ εἰδῶν ψυχῆς, ἢ ὅπως αὐτῶν πῶς ἐθέλοι καλεῖν  
τελὴν ἐφασκε γίνεσθαι πολιτείαν, ἔχοντες μὲν \* ἐκάστην τὰς τέεις, ἀλλὰ  
τῶν κρατέων \* ἐνὶ τῷ πᾶν μορφεμένῳ, καὶ \* τὴν προείναι μάλιστα κα-  
τὰ λόγον. ἦν αὖ πῶς οἶμαι τὴν τῆς Κρόνου βίον ἐπονομάσκειν, ἢ τὴν χρο-  
σὴν χρεῶν, ἢ τὴν τῶν ἀγρίων ἡρώων, ὅτι ἐν γήματι μύθος σεμνύ-  
ναι ἐν τῷ τρεῖσιν τῆς μέσης κατὰ μέτρον ποιηταί. ὁ δὲ πρὸς τῇ \* ἀ-  
φελείᾳ ἔτω καὶ τὴν ἀψύδειαν ἡγάπα, ὥστε καὶ ἐνδύγλωττῶ εἶναι πέ-  
ρα τῶν δέοντος ἐδοξάζει, καὶ εἰδὲ ὅτι ἐν ἑαυτῷ προποιοῦμενον πολλὰ γε  
καὶ ἐδέησε τῶν παθεῖν. ἐκ τῆς φιλοχρήματός, ἀλλ' οἰκονομικὸς κατὰ  
φύσιν ἦν καὶ τὰ ἄλλα πάντα σοφός· οἶκος διαθέτης, καὶ πολὺ πτῆς ἡμέ-  
ρας εἰς ταῦτα ἀνήλυσκε μέτρον. τὰ μὲν αὐτῶν, τὰ δὲ διατάττων, καὶ ὁ μὲν  
διαναστὰς, ἐπειδὴ ἔως ἐγγέγονε, ἐπὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς ὁμφῆς κατεχόμε-  
νος, διηγεῖται τὸν ὄνειρον. ἐγὼ δ' ἐκ ὄναρ ἀνὴρ ὀνείρατος, ἀνὴρ δὲ ἀληθείας ἀλή-  
θειαν ἐρηγοροῦσαν ἀντὶ ὑπνωτικῆς ἐπεδίδαν, ἀπερ' ἀκήκοα διεξιῶν. ὑποπε-  
σὼν δὲ συμφορὰν διμευσῆσαι ὄντα, ὁ πρὶν τὴν παραθήκην ἀποσερήσας,  
κακείνην, καὶ τῶν αὐτῶν, ὅσα ἡδύνατο, προλαβὼν, παρέθετο τῷ πσιόατῳ τῶν  
πολιτῶν. ὡς δὲ παρεδέξατο Ὁπιδάμειος μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ ἦν ἀ-  
πεσέρετο τῷ παθεῖν, καὶ ἐπέγνω ταύτην· ἦσαν μὲν οἱ συνεβέλδουον κατέχοντες  
οἰκεία, καὶ μὴ ἀποδέναι τῷ καὶ δέχας ἀπεσερεκόπι. ὁ δὲ ἐν οἷς ἐπισθῆναι, ἐκ  
ᾧ το δὲ ἄπας γενέσθαι, εἰδὲ καταρρύπαίνειν τὴν πασῶν ἀρετῶν  
ἀφελιμωιάτην πίσω πτότητα διὰ τῆς ἐυλόγου φαινομένης ἀπιστίας. οὐ  
δοκεῖν δὲ δίκαιος, ἀλλ' εἶναι ἡθέλε, βαθεῖαν τῷ ὄντι καὶ αὐτὸς αὐλακα  
διὰ φρενῶν κατεπόμενος. ἐπιδείξει τὸν ὄντα ἐκ ἡδῆ, τὸ τοιοῦτον ἢ τῶν κατὰ  
ἐκαστὰ λόγου διέξοδος. ἐφθέγγετο μὲν ἐλάχις, τὰ πολλὰ δ' ἡ κερᾶ-  
το λόγων γεγηρακότων. ὁ μέγας ἀνὴρ εἰδὲνα μικρὸν ἀγῶνα \* προσεί-  
ετο· ἀλλ' ὅπως φυγάδες ἄλλοι δὲ ἀνδρείαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα  
καταλαμβάνει παραβαλλόμενος. ἐνθα [ἀρετῇ] \* διὰ εἰδέ τε καὶ ἀνδρῶν,  
καὶ τὸν ποιητὴν. καὶ δὴ ἐδόκει τῷ ὄντι δίκαια μέμφειν, τῷ γε ἀκριβοῦς λογι-  
σμῷ· τῷ δ' ἐσυνήθει καὶ ἀνθρώπων πολλὰ χημέριον ἐδοξεν αὐτῷ ὑπερβαίνειν.  
καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ πολλοῖς οἱ ἐγκαλέμενοι, καὶ ὡς φιλαίτις πρὸ αὐτῶν διέ-  
κειντο

\* προσίεται

\* διὰ ἡδῆ



κείντο τὰς γνώμας. ὁ δὲ παρὰδειγμα ἀληθινὸν ὁμοιοῦσας ἀληθινῆς ἐν  
ἑαυτῷ περιφέρειν, πρὸς τὰς τὰς ἄλλας ἐκείνη.

Τρία πάντες ὁμολογεῖται πρῶτα καὶ μέγιστα σοιχεῖα τῆς τῶν ὄντων  
φιλοφειάμοντος ἰσορείας, ἔρωτα τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν δεινότητα ἰχ-  
νευτὴν· ὁξείαν καὶ ἀγρίαν φύσεως δύναμιν, ἥτις πολλὰ δι' ὀλίγα φέ-  
ρεται δυναμύνην· ἐτοιμοτάτην συνιέναι καὶ γνωρίζειν τὰ ἵχνη τῶν θη-  
ραμάτων, ὅσα \* τὰ ἀληθῆ καὶ ὅσα ψευδῆ ἐστὶ πρὸς τὴν ἀγρίαν. ἐκ  
δὲ αὐτῶν πρώτων φιλοπονίαν ἀπειροτον, ἐκ ἐῶσαν τὴν ψυχὴν ἡρεμεῖν, ἕως  
10 [αὐτῇ] ἥτις τέλει ἐλθὼν τὴν κυνηγεσίαν, ὅ ἐστι τῆς ἀληθείας ἡ δόρεσις.

\* τὰ

Ὁ δὲ ἀγρίοισιν καὶ ὁξυτήτων ὁ Ἰσίδωρος, φησὶν, ἐλεγεῖν ἐπὶ τὴν δυνάμειον φαν-  
τασίαν, ἐπὶ τὴν διοξαστικὴν εὐφροσύνην, ἐπὶ μόνῃν (ὡς ἂν περὶ οἰκείῃ) διὰ-  
νοίαν ἀπὸ τῶν, καὶ γόνιμον ἀληθείας· ἐπὶ εἶναι ταύτας αἰτίας, ἀλ-  
λὰ τῇ αἰτίᾳ δευτέρῃ εἰς νόσον· τὴν δὲ εἶναι θείαν \* καὶ καὶ τὴν, ἡρέμα δια-  
νόησαν καὶ ὑποκαθαίρουσαν τὰ τῆς ψυχῆς ὁμίματα, καὶ τὰ νοερά  
φωτὶ καὶ λάμπουσιν, εἰς θείαν καὶ γνώρεσιν ἔα ἀληθῆ καὶ τὰ ψεύδεις.  
ἑμμοιρίαν ταύτῃ ἐκείνῃ ὁμίματι· καὶ ὡς ἐδὲν γένοιτο ἂν ὁφείλει  
ἀνεῦ ἑμμοιρίας· ὡς ἐδὲ ὁφθαλμῶν ὑγαινότων ὁφείλει ἀνδρὶ ἔχειν  
ἀνεῦ φωτός, διετείνετο. Τὸ ὑψηλόν ἐστι καὶ τελεσιτελεῖται ἔχειν, \* ἐπὶ τὰ  
20 κάτω σφαιροειδῆ, ἀλλ' ἐνθὺς ἀναθροῦσκον διὰ μικρῆς ἀφορμῆς ἥτις  
τὰ πρὸς βύματα τῶν θεαμάτων. αὐταῖς γε ταῖς Πλάτωνος ἀκρηστάτοις ἐν-  
νοίαις ἐπὶ τὰς συνήθεις τῶν πολλῶν φιλοσόφων ἡβόλας ἐνεφύετο, καὶ  
δὲ γε Πλάτωνα καὶ ταῖς θαυμασταῖς ἱαμβλύχαις θεωνοίαις. Ὅτι ἐκ ὀλί-  
γας τῶν φιλοφρόνων ὁρῶν καὶ ἀκρόων, τὰς μὲν ἀβάτον εἶναι τὸν  
ἱαμβλυχὸν οἰομένους, τὰς δὲ αὐτὰς μεγαληγορία λόγων τὸ πλέον, ἢ  
ἀληθεία πραγμάτων ἐπαρμόδιον. ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς \* πολυ-  
μαθίας μικρὰ ἤψατο· εἰς δὲ τὴν θειοτέραν φιλοφροσύνην ἐξώρμησε τὴν  
Ἀριστοτέλους. ὁρῶν δὲ ταύτην τῇ ἀναγκαίᾳ μάλλον, ἢ τῇ οἰκείᾳ νὰ πεί-  
σαν· καὶ τεχνικὴν μὲν ἱκανῶς εἶναι ἀποιδάσκουσαν, τὸ δὲ ἐνθεὸν ἢ νοερὸν ἐ-  
30 πάνυ περιβαλλομένην· ὀλίγον καὶ ταύτης [ὁ Ἰσίδωρος] ἐποίησεν λόγον.  
ὡς δὲ τῶν Πλάτωνος ἐγεύσατο νοημάτων, ἐκέπαι παπταίνουσαν ἡξίαν πόρπον,  
ὡς ἔφη Πίνδαρος· ἀλλὰ τέλει ἔχον ἡλπίζεν, εἰ τῆς Πλάτωνος διανοίας  
εἰσὼ τῶν ἀδύτων δινηθεῖν διαβαλεῖν καὶ πρὸς \* τὰ τῶν ὅ πᾶς αὐτῷ δρόμος  
ἐτέτατο πρὸς ἀσπίδα. Ὅτι τῶν μὲν παλαιότερα φιλοφροσύνητων Πυθαγό-  
ραν καὶ Πλάτωνα θειάζει, καὶ τῶν ἐπιτερωμένων ἐκείνων ψυχῶν εἶναι αὐτῷ εἰς  
τὸν ὑπερεκράνιον τόπον, εἰς τὸ πεδῖον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸν λευκῶνα τῶν  
θείων νέμων· εἰδὼν τῶν νεωστὶ ἡ Πορφύριον καὶ ἱαμβλυχὸν, καὶ Συριανὸν  
καὶ Περικλῆν. καὶ ἄλλας δὲ ἐν μέσῳ ἔχειν πολλὴν θεοφάνειαν συλλέξαι

\* καὶ καὶ τὴν

\* ὑπὲρ

\* αὐτῶν πολυμα-  
θίας

\* τὴν



Aristoteles.  
Chrysippus.

Hierocles.

\* 71

\* al. 3

Marinus Pro-  
cli successor.

\* al. πει

\* ἀγομίνος.

λέγει ὁ πρῶτος θεοπρεπὲς. Ἰὼς μὲν τι θνητὰ καὶ ἀνθρώπινα φιλοπονεμένους·  
 ἢ συνιέντας ὁξέως, ἢ φιλομαθεῖς εἶναι βελομήδεις, ἐδὲν μέγα ἀνύτειν εἰς  
 τὴν θεοπρεπῆ καὶ μεγάλῃ ὀφίαν. τῶν γὰρ παλαιῶν, Ἀριστοτέλη καὶ Χρύσιπ-  
 πον, διφρεσάτους γρομήδεις, ἀλλὰ καὶ φιλομαθεσάτους γεγονότας· ἐπὶ δὲ  
 καὶ φιλοπόνους, ἐκ ἀνάβηται ὁμως τὴν ὅλην ἀνάβασιν. τῶν δὲ νεωτέ-  
 ρων, Ἱερρακλῆα τε, καὶ εἰς πρὸς ὁμοίῳ, οὐδὲν μὲν ἐλλείποντας εἰς τὴν  
 ἀνθρωπίνῃ ἀσκαδυνῇ, τῶν δὲ μακαρίων νοημάτων πολλαχῇ πολλῶν  
 ἐνδεῖς γρομήδεις, φησὶν. Ὅτι τῶν βιβλίων τὸν ὀνομαδὸν παρητήτο, πο-  
 λυδοξίας μᾶλλον αἶπον ὄντα, ἢ πολυνόιας. ἐνὶ δὲ μόνῳ τῷ διδασκάλῳ  
 ἐπαναπαυόμενῳ, πρὸς μόνον ἐκείνον ἀπετύπε εἰαυτὸν, τὰ παρ' αὐτοῦ  
 λεγόμενα ἀπογεγραφομένῳ. δῆλος δ' ἦν ὅτι ἀγαπῶν τὰ παρόντα,  
 ἔτε τὰ ἀγάλματα προσκυθεῖν ἐθέλων· ἀλλ' ἡδὴ ἐπ' αὐτὰς οὐδὲ θεὸς ἐ-  
 μνῆτο, εἴσω κρυπτομήδεις ὅτι ἐν ἀδύτοις, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ ἀπορρήτῳ. \* ὅτι  
 ποτὲ ἐστὶ τῆς παντελὸς ἀγνοσίας. πῶς ἐν ἐπ' αὐτὰς ἐστὶ τρεῖς ὄντας;  
 ἔρωτι δεινῷ, ἀπορρήτῳ καὶ τέτῳ. καὶ τίς δὲ ἄλλῳ, ἢ ἀγνοῶν καὶ ὁξέως;  
 καὶ τίνα τέτῳ φανερῷ, ἵσασιν ὅτι περὶ θέντες. εἰπεῖν δὲ ἀδύνατον, καὶ νοῆ-  
 σαι γε ἐδὲν μᾶλλον εἰδῶν. εἶπεν ἄν τις, ἐξ λόγου αὐτὸν, ἀλλὰ πρᾶ-  
 γμάτων φθέγγεσθαι εἰσίας. ἦν δὲ καὶ εὐρετὴς ἐτοιμότητος ὧν τε αὐτὸς ἠπό-  
 ρει πρὸς ἑτέρους, καὶ ὧν ἑτέρῳ πρὸς αὐτὸν· ἐ πολυμαθεῖα, καὶ ἀλλοτριῶν  
 δοξασμάτων ἰσοεῖα, καταχωννύς μὲν τὴν ἀλήθειαν, ἐπισομίζων ἢ οὐδὲ  
 ἀπορρῆτας· ἀλλὰ ῥώμῃ χυναίας φύσεως, καὶ θεῶν ἀγχιπαύροις, πόθῳ τε  
 ἀμνηχάνῳ τῆς αἰετῆς \* τὸ θεῖον βακχείας οἷον ἀπομαντευομένῳ ἐφ-  
 κειτὶ τῆς ἀληθείας εὐρεσιν. ἦν ἢ ἱκανὸς διιδεῖν, ὅτι τὸ θεῖον φθέγγε-  
 γέν ὁ λόγος, καὶ ὅτι πύριος. Μαεῖν ὅτι ὁ Περικλῆς διάδοχος, ὁ καὶ Ἰσιδώρου,  
 καὶ ἄλλων, τῶν Ἀριστοτέλους λόγων διδάσκαλος, ὑπομνήμα πολυσι-  
 χον εἰς Φίλητον συντάξας ἔκ Πλάτωνος. ἔτος τῷ Ἰσιδώρῳ ἐντυχῆν τε τῷ  
 ὑπομνήματι κελεύει, καὶ ἐπικεῖναι, εἰ ἔξοις ἔον; ὁ δ' ἀναγνῶν, ἐδὲν ἀπεκρύ-  
 ψας τῶν αὐτῶν δοκούντων· ἐ μὲν τοι ἐδὲ ἀμυθῶν ἀφῆκε φωνῇ, τοσούτον ὅ  
 μόνον ἔφη· ἱκανὰ εἶναι τὰ ἔκ διδασκάλου. ὁ δ' Μαεῖνος συνεῖς, πρὸς διέφθειρε  
 τὸ βιβλίον. ἔξαίρετον δ' ἦν αὐτῷ \* πρὸς οὐδὲ ἄλλας καὶ τέτο φιλοσόφους,  
 ἐκ ἡδὲ ἐλετο συλλογισμοῖς ἀναγκάζειν μόνον ἔτε εἰαυτὸν, ἔτε οὐδὲ συνόντας,  
 ἐπακολυθεῖν τῇ ἀληθείᾳ, μὴ ὁρμήδῃ καὶ μίαν ὁδὸν πορεύεσθαι συνελαυνο-  
 μένους· ὑπὸ ἔκ λόγου, οἷον τυφλῶ τινὸς ὁρμήν \* ἀγομήδεις πορείαν· ἀλλὰ πείθειν  
 ἐσπένδαζεν αἰεὶ, καὶ ὅψιν ἐνιθέειν τῇ ψυχῇ, μᾶλλον ἢ ἐνέσαν διακαθαίρειν.  
 ὑπηρεσίαν ἐτέλει, ἢ πρὸς τὰς ἐπετέτακτε γράφειν τὰ ὑπὸ τῶν δέχοντων  
 πρᾶξιόμηναι. πρὸς ἔρωτι καὶ τὸν ἱκνέμενον λόγον ὁ εἰδώς. ἐ λέγων ὡς μηδὲ ἀ-  
 κέσαι ὠφελον. ἐδὲ Λεόντιος ἀρεῖα βελομέδεις νομίζων, οἷκαδε ἐπανήει μὲν  
 παρρη-



παρρησίας ατυχῆς καὶ κακοδαίμονος· ἐπληθύνει, ἐδὲ σωθεὶς, ὡς ὤετο·  
 ἀλλὰ ζημιωθείς μὲν δυσεβείας θεοφιλῆς, πανολεθρία δὲ τὴν ψυχὴν δια-  
 φθαρείς. ὁ μὲν ἔτι διώτλησε πάντα τὸν βίον ἐν συμφοραῖς. ἐδὲ  
 ἔτις τὴν ψυχὴν ἀτεράμων καὶ βάρεστος, ὅς οὐκ ἐπέθετο κατεκλεῖ-  
 το τοῖς ἀπὸ ξιερῶν σόματος ἐκείνης ῥέσι λόγοις· τοιαύτη ἐπεκάρθη πε-  
 θῶσις χεῖλεσι ξανθῶν, οὐκ ἀνθρώπειόν τι χεῖμα, ἀλλὰ θεϊότερον. φύ-  
 σιν ἀξία γὰρ· μέγας μὲν τὸ σῶμα, καὶ δὲ μήκης ἰδεῖν, καλὸς δὲ καὶ ἀγα-  
 θός \* εἰς ὅψιν. τὸ δ' ἡλικίας ἐν τῷ φρονιμῷ ἔτι τότε γεγονώς, δύομιλός τε \* πν.  
 10 καὶ ἡδύς, ἱκανὸς καὶ ὠφέλιμος τοῖς ἐντυχάνουσι. καὶ τὴν προφῶν ἐκλε-  
 ῶσατο μετρίαν πινὰ καὶ ἀνρύπτον· ἔτε κακὴν ἔχον δια πενίαν, ἔτε δια  
 πλετον βλακδύσαν· ἀλλὰ μέστω καὶ μεσικῶ τὸν δώριον τρόπον τὴν τύχης,  
 ὡς ἀληθῶς ἡμερομύριον. μόνος δ' ἀνθρώπων, ὡν ἀκοῇ ἰσχυρὸν, τὴν πα-  
 λαμὴν παροιμίαν ἐργῶ διήλεγξεν, ἐχ' ἡλίκην, ἀλλὰ πρὸς βύταις καὶ πρὸς βυ-  
 λικοῖς λόγοις τερόμενος. εἰποῖς δ' αὖ καὶ μόνος ἀνθρώπων, ἐς ἀκοῇ ἔχεν  
 ἢ ἔγνω ἢ καὶ ἔτις, ④ πρὸς ἀκοῇ ἦλθον, ἢ ὡν εἰς κατὰ ληψὶν ἀκοῇ ἦκεν, ἢ ἐς  
 δι' ἀκοῇ ἰσχυρὸν, ἢ ἐς διαζῶζι μνήμη, ἢ ἐς οὐκ ἐσβεσε λήθη, καὶ πολλὰ τοιαῦ-  
 τα. Ὅτι φυλακεία ④ Ἀλεξανδρεὺς ἐκάλει τὴν ἐκμαγεία τῷ Γυναι-  
 κείων μολυσμῷ· οὐκ ὡς δὲ γνήσιος ὁ γάμος, εἰ μὴ ὁ \* ἱερὸς, ὁ δὲ θεός, ἐν \* al. ἱερὸς.  
 20 τοῖς γαμικοῖς συμβολαίοις ὑπεσημνήατο χειρὶ τῇ ἐαυτοῦ. Ὅτι ὁ ἱερὸς Hierocles.  
 κλῆς, ὅτις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διατεθεὶς ὑψηλοφροσύνη καὶ μεγαληγορία  
 κοσμήσας μὲν ἔσπευε καὶ μεγαλοπρεπῆς, ὄρεται τὴν διάνοιαν εἰς ὑπερβο-  
 λὴν ἢν, καὶ διαφέρειν ἀνθρώπων καὶ ἀπορία τῷ καλλίστων ὀνομάτων καὶ ῥημά-  
 των, κατέπληθε πανταχῇ οὐδ' ἀκρωμύρας, πρὸς τὴν Πλάτωνος ἀμιλλώ-  
 μινος αἰεὶ καλλιρρήμοσύνην καὶ πολύνοιαν. ἔδιδε τὸν Πλάτωνος Γοργίαν  
 τοῖς ἐταίροις ἐξηγεῖτο· εἰς δὲ τις τῷ ἀκρωμύρι, Θεοσέβειος, ἀπεγράψατο  
 τὴν ἐξηγήσιν. πάλιν δ', οἷα εἰκός, ἐκ δούτερος δὲ ἱεροκλέους εἰς τὸν Γοργίαν  
 καταβαλλομύρας, μετὰ πινὰ χρόνον τὴν ἐξηγήσιν ὁ αὐτὸς ταύτῃ ἀπεγρά-  
 ψατο· καὶ ἀντιπαραβαλὼν τὰ πρὸς τε καὶ ταῦτα, ὄρεται εἰδὲν τῷ αὐτῷ,  
 30 ὡς ἔπειτα εἰπὲν· ἐκάτερος δὲ ὁμοῦ, ὁ καὶ πρὸς λόγον ἀκῶναι, τὸ Πλάτωνος  
 ἐχόμενον, καθόσον οἶόν τε, πρὸς αἰρέσεως. τὸ μὲν ἐν ἑπιδείκνυται, δὲ ἀν-  
 θρώπινος ἡλικίαν ἢν ἄρα τὸ τῷ φρενῶν πέλαγος. γυναικα παμδοποιὸν ἀγε-  
 ται ὡς δ' οὐκ ἐπέθετο τὸ δαιμόνιον τὸ γυναικὸς ἐξελεῖν λόγοις ἡμερω-  
 τέροις, ὅρκῳ αὐτὸ ἐπινάγκαζεν ὁ Θεοσέβειος, καί τοι ἔτε μαγδύειν εἰδώς,  
 ἔτε θεοεργίας [μάτην] μελετήσας. ὥρμιζε δὲ τὰς τοῦ ἡλίου πρὸς τῶν ἀκτῶ-  
 νας, καὶ τῷ ἐβραίων θεόν. ὁ δὲ ἀπελήλατο ὁ δαίμων, ἀνακραγὼν· εὐλαβεῖσθαι  
 μὲν οὐδ' ἔτις, αἰχύνεσθαι δὲ καὶ αὐτόν. πάντα ἐν κάλων ἐκίνει, καὶ πάντα  
 ἐπείθετο καὶ ἔλεγε, πείθων καὶ πρὸς ἀκαλῶν, οἷος ἐκείνης θυμὸς· ἐδὲν ἀπὸ ἀκῶν



ἀπολιπεῖν ἀνεχώρητος, ἐφ' ὃ, πρὶν ὁρμήσκειν, ἔλαβε μὲν ὁ Θεοσέβιος τὰ πολ-  
 λά ἀπὸ τῶν Εὐκλήτους σχολῶν· τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ἐπετεχνάτο τὴν ἠθοποιὸν  
 διανοήματα μούσης. ὁ δὲ πάντων σωφρονέσας ὁ Θεοσέβιος, καὶ τὴν πρὸς  
 γυναῖκα παιδοποιὸν ὁμιλίαν ἐδέξατο. ἐπεὶ ὅμως παῖδας οὐκ ἐχρυσάτω κα-  
 τὰ σπουδαζόμενος ὁ Θεοσέβιος τὸν τὴν σωφροσύνης δακτύλιον, [ὃ γυναι-  
 κῇ τῇ γυναικί, πάλα μὲν τοῖς ἐπιδέδωκα δακτύλιον] ἀρμόσῃν παιδε-  
 γνῆ συμβιώσεως· τὰ νῦν δὲ τέτον ἐπιδίδωμί τοι σωφροσύνην, ἐπὶ κου-  
 ρὴν τοῖς παρεσόμενον αἰτίῃς σώφρονος οἰκείας. εἰ μὲν ἐν δὲ νήσῃ τε καὶ  
 θελήσεις ἐμοὶ συμβιώναι τὸν καθαρώτερον τρόπον· εἰ ὅμως μὴ ἔξεστιν ἀπαλ-  
 λάττειν πρὸς ἕτερον, διμυρῶς καὶ πρᾶως ἐκδιδόμενόν σου φίλον φί-  
 λῳ. ἢ δὲ ἐπὶ συμβίωσιν. ὁ δὲ \* Αἰμωνιανὸς ἠγάπα τὴν ἐπὶ ποιητῶν ἐξη-  
 γήσει καὶ διορθώσει τὴν ἑλληνικὴν λέξεως καθημέριον τέχνην. οὗτος γὰρ Αἰ-  
 μωνιανὸς, ὃς συνέβη κεκτῆσθαι ὄνον, ὃν φασιν ἀκρωτήριον τῶν ποιητικῶν μα-  
 θημάτων πολλάκις, τροφῆς ἀμελεῖν· καί τοι καὶ ἐν τῷ ἀσπιδί καὶ λι-  
 μῶσιν ἡμετέροις ἀσπιδίον· ὅπως ὁ φησὶ φιλομαθίας ποιητικῆς ἀλὲς ὁ ὄντος.

\* Αἰμωνιανός.

Ὅτι φησὶ μετρίως μετέχευε τῶν ποιητικῶν ὁ Ἰσίδωρος, ἐλπίαν σπεύδοντας πε-  
 εἰ αὐτὰ, ἅτε ἐχάρισμα τῇ ψυχῇ· ἀλλὰ μέγιστον φαντασίας καὶ γλώ-  
 σσης ἰσάρισμα· τὰ δὲ αὐτῶν καὶ μαχόμενα τῶν ὁμολογημάτων ἐννοίας, διὸ καὶ  
 ἐνδέξεται ἡμετέροις. ὅθεν καὶ ὕμνος, ὃς ἐγράφη, δύρεσι περὶ αὐτὸ μὲν  
 ὑψυλόνει καὶ τελεσιεργὸν ἐπιφαίνοντας· τοῖς δὲ ἐπεσὶν ἐπὶ πάντις σωτηρ-  
 μοσμένους. ἡμετέροις δὲ ὁ Θεὸς ἐμάλα ἀγλίνες, ἐπεὶ ὁ δὲ φιλομαθῆς ὁ  
 καὶ φιλόπονός, εἰ περὶ ἄλλου. διὸ καὶ ποιητῶν καὶ ῥητόρων ἐμπειρότατός τε  
 καὶ μνημονικώτατός γέγονε, καὶ τεχνικῆς ἀκρίβειας ἐκατέρων εἰς ἀκρὴν ἤκταν  
 ἐδόκει. γράφειν δὲ μέτρα, καὶ λόγους, καί τοι λίαν ἐργῶν, ἀδύνατος ἡμετέρος.

Theop.

Ὅτι μάχης πρὸς Ῥώμης ἄστεως γεγενημένης [Ῥωμαίων] πρὸς σκύθας,  
 οὗς \* Αττήλας ἦγεν Οὐαλεντιανὸς, τοῦ μετὰ Ονώριον Ῥώμης βασιλεύον-  
 τος, φόντος ἐρύη ἐκατέρωθεν τοσούτου, ὡς μηδένα τῶν συμπλακέντων τῇ  
 μάχῃ μηδετέρας μέρους περὶσπῆσαι, πλὴν τῶν ἡγεμόνων, καὶ τῶν πρὸς  
 αὐτοὺς ὀλίγων δορυφόρων. τὸ δὲ πρὸς ἀλογώτατον. Ὅτι φασὶν, ἐπειδὴ  
 πεπνῶκασι οἱ μαχόμενοι, τοῖς σώμασιν ἀπειπόντες, ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς ἰσάντες,  
 πολεμῶντες ἐπὶ ταῖς ἡμέραις ὅλας καὶ νύκτας· ἐδὲν τῶν ζώνων εἰς αἶψα ἀπο-  
 λειπόμενοι, ἔτε κτ' χεῖρας, ἔτε κτ' θυμόν. ἐώρατο γοῦν καὶ ἠκούετο τὰ  
 εἰδωλα τῶν ψυχῶν ἀντιφερόμενα, καὶ τοῖς ὅπλοις ἀντιπαταγέμενα. καὶ δε-  
 χαῖα ὅτι ἀλλὰ ταῦτα φαντάσματα πολέμων μέγιστον φαινέσθαι \* φασὶν  
 πλὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἄλλα, ὅσα ζῶντες ἀνθρώποι κτ' πόλεμον δρῶσιν, ἐδὲν  
 ὑπερεῖν, φθέγγεσθαι δὲ οὐκ ἐπὶ μικρὸν. καὶ ἐν μὲν ἐπιφαίνεσθαι τὰ πρὸς  
 \* Σέβαν ποτὶ λίμνην ἔσαν πεδῶν φαίνεσθαι δ' ἐπὶ τὴν ἑωφάσμα, φωτὸς ἡδὲ  
 τὴν

\* Αττήλας.

\* φησι.

\* αὐτὸν δαν.



τὴν γῆν ὑπαυγάζοντος. δεύτερον δ' ἐν \* κέκοις χωρίῳ τῆς καρίας ἐν τῷ \* κέκοις.  
 γὰρ φαίνεται κατ' ἐκάστην ἡμέραν, ἀλλ' ἐνίοτε διαλείποντα ὀλίγας πύλας,  
 \* εἰς διωρισμένης γε ταύτας, πρὸ ὄρθρου, ἕως ἡλίου λαμπρῆς ἀνατολῆς, ἐν \* εἰς ἀέρας  
 αἶρι διαφοιτῶντα ψυχῶν ἅπασι σκιοειδῆ φάσματα πολεμῶντα ἀλλήλοις.  
 καὶ ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς δὲ χρόνοις πολλοὶ διηγῶντο, οὐχ οἳ τε ὄντες  
 ψύδεσθαι, κατὰ σκελίαν ἐν τῷ λεγομένῳ πεδίῳ τετραπυργίῳ, καὶ ἐν  
 ἄλλοις ὁκ' ὀλίγοις αὐτοῖς μέρεσιν ὁρᾶσθαι \* ἰπποτῶν πολεμίων ἐπελα- \* αὐτῶν τῶν.  
 νόντων φάσματα κατ' τὴν ἑσπέρην [μάλισα] καιρὸν, μεσημερίας σαθροῦς  
 10 ἰσημερινῆς. Ὁ πτόν Σεβήρης ἵππον φησὶ, ῥωμαῖοι δ' ἐν ὅδῳ, καὶ Αἰθε-  
 ραρχόντες ἐλπίδας, ὡς ἡρώμην πεσῶσα, πάλιν δι' αὐτῆς ἀναστήσε-  
 ται. Ἐπὶ ῥώμην ταύτης περὶ ἀναχωρήσεως, ἐπανήκε, καὶ ἡμῶν ὑπαλικῆς εὐτυχ-  
 τέτατον. ὁ ἵππος, ὅταν πολλὰ ἐχρήτο ψυχόμην, σπινθηρὰς δὲ τῶν  
 σώματι πολλὰς τε καὶ μεγάλας ἡφίαι, ἕως αὐτῶν τῶν τεράτων εἰς τὴν ὑπαλι-  
 κὴν ἀρχὴν ἐν ῥώμῃ κατηνύσθαι. ἀλλὰ καὶ Τιβερίῳ ὄντος, ὡς Πλάταρχος  
 ὁ Χαερωνίδης φησὶν, ἐπ' μερακίῳ ὄντι, καὶ ἐν ῥόδῳ ἐπὶ λόγοις ῥητορικοῖς δια-  
 τρεῖσθαι, τὴν βασιλείαν διὰ τῶν παθόντων περὶ μελέων. ἀλλὰ καὶ τὴν  
 πρὸ \* Αἰθλῶν ἕνα ὄντα, τὸν Βαλέμεριν, δὲ τῶν οἰκείων σώματος δὲ ποτὶ \* αὐτῶν.  
 λην σπινθηρὰς. ὁ δὲ καὶ Βαλίμερις Θεοδωρεῖον πατρὸς, ὃς νῦν τὸ μέγιστον  
 20 ἔχει κράτος ἰταλίας ἀπάσης. λέγει δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ συγγραφεὺς,  
 ὡς καὶ ἐμοὶ ἐνδυομένῳ τὸ ἐκδυομένῳ, εἰ καὶ σπαῖον τοῦτο συμβαίνει,  
 συμβαίνει δ' ἐν, σπινθηρὰς δὲ ποτὶ δὲ τῶν ἑξαίσιους, ἔσθ' ὅτε καὶ κτύπον πα-  
 ρέχοντες. ἐνίοτε δὲ καὶ φλόγας ὅλας καταλάμπειν τὸ ἱμάτιον, μὴ μὲν τοῖς  
 καίρας καὶ τὸ τεράτος ἀγνοῖν, εἰς ὃ τελευτήσει. ἰδεῖν δ' ἐν τῷ λέγει καὶ ἀνδρῶν πύλα  
 δὲ τῆς κεφαλῆς ἀφίεντα σπινθηρὰς. ἀλλὰ καὶ φλόγα ἀνάπτοντα, ὅτε  
 βέλονται, ἱμαλίων τρεῖς καὶ πρὸς τρεῖς ἡλῶν. ἡλῶν τὴν ἵππον, ὅσον εἶχε τά-  
 χος. εἶχε δ' ἡμῶν ἄλλων ἐν δέξερῳ. τῶν πολιτικῶν πραγμάτων δὲ ποτὶ τῶν,  
 ἐπὶ τὴν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον ἐτεράπετο, μίσει τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ δυσχε-  
 ρανόντων. ἦκον δ' ἐπὶ τὸν Σεβήρη καὶ Βραχμαναίαν καὶ τὴν ἀλεξάνδρην,  
 30 καὶ ἐξέτατο σφᾶς οἰκῶν ἰδίῳ, καὶ θεραπεῖα τῇ περὶ σφᾶς οἰκῆς χῶρον ἐπ' οἰκῆς  
 μάλα σεμνῶς ἔμεινον, ἔτε λυσιπῶν δὲ ὁμοίων δημοσίων, ἔτε ἄλλης ἐπὶ ψέως  
 εἰς ἐμῆς τῶν καὶ ἄστυ γινόμενων. ἀλλὰ πάντες \* θυραῖον ἐξετέροντο. ἐσπέν- \* εἰς τὸν.  
 το δὲ φοίνικας, καὶ ὀρύζαν καὶ καὶ αὐτοῖς πόμα, τὸ ὕδωρ. ἡ δὲ δὲ εἰς τοῖς  
 τῶν ἐν ὄρει διατρεῖσθαι βραχμανίων, ἔτε τῶν ἐν πόλεσι καὶ ὠκημένων ἰνδῶν.  
 ἀλλ' ἀτεχνῶς ἀμφιβίοι, τοῖς βραχμανίοις ὑπερεῖς μὲν τοῖς πρὸς τοῖς πό-  
 λεις, εἰς περὶ δὲ σφᾶς, καὶ τοῖς πόλεσιν \* αὐτῶν τῶν πρὸς τοῖς βραχμανίας. ἐλεγον δ' \* αὐταῖς.  
 καὶ εἰς πρὸς τῶν ὀρειῶν βραχμανίων, ὅσα δὲ συγγραφεὺς πρὸς αὐτῶν θυρα-  
 λῶν, ὁμοῦς τε καὶ ὁμοῦς διχαῖς καταπράττειν καὶ λιμῶν καὶ λοι-  
 μῶν.



μὴ δ' ἀποδώσεις ἄλλων τε κακῶν ἀποτροπὰς, ὅσα μὴ ἀνιάζον ἔχει τὴν εἰ-  
μαρμυρίην. ἔλεγον ὅτι ἐτοίμην καὶ μονόποδας ἀνθρώπους πᾶσι σφίσι ἐσορῆσαι,  
καὶ δράκοντας ἐξαίσιους [καὶ] μέγας ἐπικεφάλους, καὶ ἄλλα ἅπαντα πολὺ τὸ  
πᾶσι λόγον ἔχοντας. Ὅτι ἔλεγεν ὁ Σεβήρ τεθεῖς Γοργονιάδα  
βοτάνην, ἧς εἶναι τὴν ῥίζαν ἀντικεῖς ὁμοίου παρθένῳ, τὴν κεφαλὴν ἔχου-  
σα κατερεφῇ δράκοντέοις πλοκάμοις. Ὅτι, διὰ τῶν νεφῶν μαυρικὴν  
ἐδάμωσεν τοῖς παλαιοῖς ἐδ' ἀκοῇ ἐγνωσμένῳ, Ἀνθεῖαν πᾶσι γυναικαῖ,  
ἐξουρεῖν ἐν ταῖς ἡμέραις Λέοντος ἔρωμαίων βασιλέως· ἐξ αἰγῶν δὲ κατ-  
ήγετο τῶν κελικίων ἡ γυνή. τὸ δ' ἀνέκαθεν ἀπὸ τῶν ἐν καππαδοκίᾳ κατο-  
κιδέντων ἐπὶ τὸν κόμανον, τὸ ὅριον ὁρεσιῶν καὶ ἀνάγειν τὸ γῆρας εἰς Πέ-  
λοπα. αὕτη \* φρενίτις [καὶ] δυνάμεις, ἐπὶ τετραμυρίαις στρατιωτικῇ δὲ  
χρῆν πᾶσι, ὅτι ἐπὶ τὸν καὶ σκελίαν ἀπεσαλμύρας, καὶ καὶ ἄλλων, πόλεμον ἤ-  
ξαστο πρὸς τοὺς ὀνείρων τὰ συμβεβηκότα· ἤξαστο δ' ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀνίσχοντες. ὁ δ'  
πατὴρ ὄναρ αὐτῇ ἐκέλευε καὶ πρὸς θυόλκον δῖον αἰετός. καὶ διχομύρας, ἐξ  
αἰθρίας ἰνὸς νέφους συστῆναι πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκείθεν δ' ἀνίσχονται, καὶ εἰς  
\* ἀποπασθῆναι. ἀνθρώπον διατυπωθῆναι. ἔτερον δ' αὐτὸς νέφος \* ὑποπασθῆναι, ἐπεδίδε τε  
εἰς μέγαν ἵον, καὶ εἰς λέοντα διεσπασμένης τὸ θεῖον· ὁ δὲ ἡγήσαντο καὶ μέ-  
γα χάσμα πεποιημένον ὁ λέων, κατὰ πίνει τὸν ἀνθρώπον. Γότθῳ ἐώκει τὸ  
ἀνθρώπον καὶ νεφοποιῆσαι εἰδῶλον. ἐπὶ τῷ τοῖς φάσμασιν, ὀλίγον ἐπέετα  
τὸν ἡγεμόνα τῶν Γότθων Ἀσπερ βασιλὸς Λέων ἐδολοφόνησεν αὐτόν,  
καὶ παῖδας. ἐξ ἐκείνων ἐν ἔχοντες διέμεινεν ἡ Ἀνθεῖα ἀχρὶ δούρου, αἰὲν ἐπι-  
τιδύσας τὸν πόπον τὸν διὰ τῶν νεφῶν μαυρικῆς πρὸς γνώσεως. Ὅτι τὴν  
Σῶθιν αἰγύπτιοι τὴν Ἰσὶν εἶναι θεολογοῦσιν. ὅτι δ' ἔλλωες εἰς τὸν σείριον  
δυνάμει τῷ τοῦ ἀστροῦ καὶ ὡς κυρία τὸν σείριον, ὅπαδον ἔωρῶν ὄντα  
κλινηγεῖν τε, ἔτω διαζωγραφεῖσι. μᾶλλον δὲ ἐν τετυπωμένον τὰ ἔρα-  
νά δεικνύουσι πνὲς δὲ ἔλαθον τὸ ἱερὸν κατὰ ξαντοὺς καὶ διαφθείραντες. καὶ  
ἀπορροαί τελεστικῆς βοηθείας ὅτι ἐπὶ χῶροι, ἀνθρώπων ἀσπιδὶ καὶ τέχνῃ  
τὸν λιμένα μόλις ἐαυτοῖς πρὸς ὥρῃσι καὶ αἰγύπτιοι. ὅτι δὲ ἐδῶκον, ὅτι  
γυναικὸς φερόμενοι, τὸν κυρία φεύγοντες τὴν λιβυκῆς, σεβῆς τὰ κρέα ἀε-  
πάσαντα. ὁρυπτόντων δὲ ἀνακύπτει καὶ ἐμφάνεται παλατὰς νεῶ ἀε-  
τωμα.

Hermit.

Ὅτι ὁ Ἑρμείας γῆρας μὲν ἦν Ἀλεξανδρεὺς, πατὴρ δ' Ἀμμωνίης καὶ  
Ἡλιοδώρου· ὅτι ἐπὶ πεικῆς ἦν τὴν φύσιν, καὶ ἀπλῆς τὸ ἦθος· ἠκεράτως δ' καὶ  
Συριανῶσι Πτόκλῳ. φιλοπονία μὲν ὅτι ἐδενός ἦν δεύτερος· ἀγλίας  
[δὲ] ἔτε σφόδρα ἦν, ἔτε λόγων ἐνρεπῆς ἀποδεικτικῶν· ἐδὲ γυναικὶ ἀρε-  
ζητικῆς ἀληθείας· ἔκκεν ἐδ' οἷός τε ἐγγόνει πρὸς ἀπορροῦν καὶ τὸ καρτε-  
ρὸν ἀνταγωνίζεσθαι, καί τοι ἐμμένει, ὡς εἰπεῖν, πώτων ὧν τὸ ἀνηκούει δὲ δι-  
δασκα-



διασάλας ἔξηγεμύρας, καὶ τῶν ἐν βιβλίοις ἀναγεγραμμένων. ἀλλὰ τὸ αὐ-  
 τοκίνητον ἐπερσένθαι τῇ φιλομαδίᾳ. ταῦτα δὲ περὶ δρετὴν δὲ ἡσκήτο, ὥστε  
 μηδ' ἂν τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπιμωμήσας, μηδὲ μισῆσαι τὸν φθό-  
 νον. Οὕτω, ἰδιώτης ποτὲ πωλεῖν αὐτῷ\* βιβλίον, καὶ ἔλαπτον ἡπερ ἦν \* βιβλίου  
 ἄξιον αἰτέεντ'· ἐπλωώρθωσε τε τιμὴ πλάνη, καὶ πλείον' ὠνήσατο. καὶ ἔχ  
 ἀπαξ τιμὴ δικαιοσύνη ταύτῃ, ἥς τοῖς ἄλλοις ἐδέετο ἐπισκευή· ἀλλὰ  
 καὶ πολλάκις, ὅσάκις συνέβαινε ἀγνοεῖν τὴν πιπρασκόντα τὸ δίκαιον τίμημα,  
 ἐπεδείκνυτο· καὶ ἔτι ἑὺ ἄλλας ἀγαπῶν ἑξερμαῖον, ἐδέοιτο, \* ὅτι μηδ' ἐν αὐ- \* ἀε  
 δικεῖν εἰκὼν παρέκόντος\* ὁ, πᾶν ἐωνήσατο. καὶ γὰρ ἐνεδρανίνα εἶναι τὰ πρῶ- \* οἰοντο  
 γμαλὶ καὶ ἀπάτῃ, ἐλέγεσαν τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ σιωπῆσαν τιμὴ ἀλήθειαν·  
 καὶ ἀδικίαν ἔσαν λανθάνειν ἑὺ πολλὰς, ἐβίαμον· ἀλλὰ κλοπιμαίαν· ἐθ' ἐ-  
 πκίνδυνόν τινα ληστὴ δίκῃ κλέπτεσαν· ἀλλ' ὑπὸ μὲν ἔνομον ἀφαιμύλιον,  
 τὸ δὲ δίκαιον ἀνατρέπεισαν. Ὅπ' ὁ ἀδελφὸς Ἑρμείας Γρηγόριον ἀπαντῆν  
 τέναντιον, ὁξύντατος μὲν εἰς ὑπερβολὴν, καὶ δυνήθητο ἐπὶ ταῖς ζητήσεσι καὶ ταῖς  
 μαθήσεσι· ἄλλως δ' ἐχ' ἡσύχιος, ἐδέετο γαλήνην ἐν ταῖς ἡμετέροις φέρων ἰνὰ· ἀλλὰ  
 καὶ πρὸς ἀκεκινηκώς· ὕστερον δ' καὶ τῇ νόσῳ ἐάλω ἐπὶ πλέον, ὥστε δύσχευτον  
 αὐτῷ ταῖς λογισμοῖς καὶ πολὺ πρὸς ἀλλὰ πόνον γινώσκον τὸ ὄργανον. Ὅπ' ἔτι Ἑρ-  
 μείας ἐκ τῆς Αἰδεσίας πρὸς ἐβύτερην τῶν φιλοσόφων ἡμετέροις παίδιον, καὶ  
 ἡ Αἰδεσία τὰ ἡμέτερα\* μῆνας δὲ πρὸς γινώσκον ἀγόντι, περὶ ἐπαίξετε, διαεί- \* αὐτὸς  
 κός, καὶ Βάσιον καὶ παιδίον ἀνεκάλει, ὑποκορρίζουσα τὴν φωνήν. ὁ δ' ἀκρόσας  
 ἡγανάκτησε, καὶ ἐπετίμησε τὸν παιδικὸν τῆτον ὑποκορισμὸν, καὶ διηρῶ-  
 μύριον τιμὴν ἐπιτίμησιν ἐξενεγκών. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ περὶ τῶν παιδῶν τέτα-  
 τερα λόγῳ· καὶ ὅπ' ἐκ ἀνεχόμενον τὴν ἐν σώματι ζωὴν, ἐπὶ ἐταῶν ἔβρι-  
 σάμενος· καὶ γὰρ ἐχώρει αὐτῷ ψυχῇ ὁ περὶ γῆν ὁδετόπῳ. Βάσις δ' οἱ σύ-  
 ρει, καὶ μάλιστα οἱ ἐν διαμασκαῖ, τὰ νεογνὰ καλεῖται παῖδια· ἡδὴ δὲ καὶ τὰ  
 μερῶν δὲ τῆς παρ' αὐτοῖς νομιζομένης\* Βασίως δεῖ. ἡδὴ γὰρ ἐνίοις \* βασίως  
 τῶν τὰ ὦτα κατεαγόντων, καὶ ἅμα διεφθαρμένων τὰς διανοίας, εἰς κομω-  
 διαν ἐτρέφη, καὶ γέλωτα πολὺν, τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. Ὅτι παν-  
 κόν τι ζῶον διακομιζόμενος θεάσασθαι φησὶν ὁ Ἰέραξ ὁ ἀλεξανδρεὺς, ὁ συ-  
 νακμάσας Ἀμμωνίῳ ἐξ αἰθιοπίας εἰς τὸ βυζάντιον εἰκοὸς ἀκροῶς τοῖς  
 γραφομένοις καὶ τυπεμένοις ἀκηκοέναι τὴν αὐτῆς φωνῆς διὰ τῆς ἀλεξαν-  
 δρείας φερμένης φωνῆς τριζέσης. Ὅπ' ὁ Ἀμμώνιος φιλοπονώτατος  
 γέγονε, καὶ \* πλείους ὠφέλησε τῶν πώποτε γεγνημένων ἐξηγητῶν \* πλείους  
 μᾶλλον δὲ τὰ Ἀριστοτέλους ἐξήσκητο. ἐπὶ δὲ δῆνεγκεν ἐκ τῶν καθ' ἑαυ-  
 τὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Περύκλει ἐτέρων· ὀλίγας δὲ \* αὐτὸς  
 ἀποδέω καὶ τῶν πώποτε γεγνημένων\* εἰπὴν τὰ ἀμφὶ γεωμετείαν τε καὶ \* αὐτὸς  
 ἀστρονομίαν. καὶ ὁ Περύκλει ἐθαύμαζε τὸ ἰσθῶρος περὶ σωπόν, ὡς ἐνθεον ἦν  
 καὶ \*

Hierax Alex-  
 andrinus.  
 Ammonius.



\* πλήρης

καὶ \* πλήρες ἔσω φιλοσόφου ζωῆς· οἱ τε ὀφθαλμοὶ τὸ τῆς διανοίας  
 εὐτρεχον ἀπολαφέντες καὶ ἅμα αὐτοῖς ἐπιθέσσεια σεμνότης ἡδεῖα,  
 καὶ ἀπλασθὲς αἰδώς, ἐπέσρεφε πρὸς αὐτὸν τὸν φιλόσοφον.

Εἰρησμία.  
 Συρεσίαντι.

Ὅτι Εὐνόιος ὁ ῥήτωρ βραδύνειν ἤδη νεανικῆ φρονήματος ὑπόπλεως,  
 καὶ σοφῶν ἐν λόγοις. Ὅπ' Σουπηρελιανὸς, τειάκοντα ἔτων, τῶν ῥητορικῶν  
 ἀρξάμενος, καὶ τοὶ τὴν φύσιν ὑπονωθέσειεν ὦν, ὅμως δι' ὑπερβο-  
 λὴν φιλοπονίας, ὑσεργν ἐν ταῖς λιπῶσιν καὶ αἰοιδίμοις ἀθήναις ἀνηγο-  
 ρεύετο σοφιστῆς, καὶ πάνυ τῆς Λαχάρου δόξης ἀπολαφόμενος.

Λαχάρου.

Ὅπ' Λαχάρου δὲ Σπυμελείας μάλλον, ἢ καὶ φύσεως, ἔδοξε κατὰ  
 τὴν ῥητορικὴν εὐδοκιμήσαι· δηλοῖ δὲ αὐτὸ τὸ τῆς φύσεως ἀγεννέσειεν  
 καὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ, ἀνδραγείρον καὶ περὶ τὰ θεῖα βακχεύοντα  
 μεγαλοπρεπῶς.

Ὅπ' Μητροφάνης ὁ σοφιστῆς ἐκγονοῦ ἦν Λαχάρου.

\* ἰδ. ἡδον.

Ὅπ' ὁ συγγραφεὺς ἀγαλματῆς ἀφροδίτης \* ἰδεῖν ἰδρυμένον Ἡρώ-  
 δος τῆς σοφιστῆς ἀνάθημα. τῆτος ἐν φησὶ θεαζάμενος, ἰδῶσα μὲν  
 ὑπὸ [τῆς] θαμβῆς τε καὶ ἐκπλήξεως, οὕτω δὲ τὴν ψυχὴν διετέθειν  
 ὑπὸ τῆς εὐφροσύνης, ὥστε ἐχθροὺς ἦν οἰκαδὲ ἐπανιέναι· πολλάκις δὲ  
 ἀπὸ τῶν ἐπαναστρέφειν ἐπὶ τὸ θεῖον. τοσούτον αὐτῷ κάλλος ἐνεκέραιεν  
 ὁ τεχνίτης, ἐγλυκύει καὶ ἀφροδίσιον, ἀλλὰ βλοσυρὸν τε καὶ ἀνδρα-  
 γόν· ἐνοπλον μὲν, οἷον δὲ ἀπὸ νίκης \* ἐπανερχομένης, καὶ τὸ γενητὸς  
 Σπυφανέσης. Ὅπ' Ἰέριον τὸν Πλατάρχου, ὑπὸ Περύκλῳ φιλοσοφῶν-  
 τα, εἰς τὴν \* Κυρίαν λεγομένην οἰκίαν θεάσαντο φησὶ μικρὸν οὕτω κε-  
 φαλήν μόνον ἀνθρώπου, τό, τε μέγεθος καὶ τὸ εἶδος· ἐδὲν ἐρεβίνθε  
 διαφέρουσαν διὸ καὶ ἐρεβίνθον αὐτὴν καλεῖσθαι· τὰ δ' ἄλλα κεφαλὴν ἀν-  
 θρωπείαν εἶναι, ὀφθαλμοὺς τε ἔχον καὶ πρὸς ὄψιν, καὶ τείχας ἄνω, καὶ  
 σῶμα πᾶν, καὶ ἀπὸ τῆς σῶματος φωνὴν ἀφίεναι, ὅσον ἀνθρώπων χι-  
 λίων τοσούτον μεγάλην. τῆτος τετραδουζάμενος περὶ τῆς ἐρεβίνθου ὁ  
 συγγραφεὺς τῆς κεφαλῆς, καὶ ἄλλα μυρία περὶ αὐτῆς ἀξία Δαμα-  
 σκίῳ τῷ δυσεβεῖ καὶ γράφειν καὶ πιστεύειν περὶ σπινθηρεύεται.

\* ἐπανερχομένης.  
 M. M.

\* αἰ. Δαεῖν

\* αἰ. κεχεῖσ-  
 μένην.

Ὁ Σαλῆσιος κυνίζων ἐκ τὴν εἰσισμένην ὁδὸν ἐπορεύετο τῆς φιλο-  
 φίας, ἀλλὰ τὴν \* κεχαραγμένην πρὸς ἑλεγχόν τε καὶ λοιδορίαν, καὶ  
 τὸν μάλιστ' ἀπὸ πόνου ὑπὲρ δρετῆς. ὑπερβέβητο δὲ ἔτι σπανιάκις,  
 ἢ τὰς ἀτλικάς ἱφικραλίδας, ἢ τὰ συνήθη ζάνδαλα περὶ δειλεμένην. ἐφαί-  
 νετο δὲ ἐδέποτε ἐπὶ πλείστον χρόνον ἔτε ἀρρώστων τὸ σῶμα, ἔτε τ' ἀλα-  
 πορευόμενος τὴν ψυχὴν· ἀλλὰ (τὸ λεγόμενον) εὐλόφω αὐχένι τὴν ἀ-  
 σκησιν ὑπέμενε, καλὰ καὶ ἀξίεπαίνα πολιτεύματα, καὶ ὅσα τοιαῦτα φι-  
 λανθρωπεύματα.

ὁ καρ-



Ο καρχηδονίων βασιλεὺς Γεζέριχθ, ἀκράσας, ὡς οἱ ῥωμαῖοι τὸν σύμμαχον αὐτοῖς κατ' αὐτῶν Μαρκελλῖνον δόλω καὶ πῶρὰ σὺν ὀρκῶς ἀνείλυν: ἥδη τὲ ἄγαν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσι τῆς νίκης, καὶ ἔδοξεν εἰρηκέναι λόγον ἐ καρχηδονίῳ προσήκοντα, ἀλλὰ ῥωμαίῳ βασιλεῖ· σὺ γάρ τοι ῥωμαῖος ἔφατο τῇ δρισερεῶ χειρὶ ἀποκόψαι τὴν δεξιάν. ὁ δὲ Μαρκελλῖνθ τῆς διαλμάτων ἦν χώρας αὐτῶν ἀποτοτῶ ἡγεμῶν, ἔλθων τὴν δεξιάν.

Ὅτι ὁ Σαλέσιθ εἰς σὺν τῶν ἐντυγχανόντων ὀφθαλμοὺς ἀφω-  
<sup>10</sup> ρῶν, παρέλεγχεν ἑκάστοτε τὴν \* βία χρηθωμῖν ἑκάστῳ τελουτὴν τὴν ὁ αἰτίαν τῆς παραγνώσεως, ἐδὲ αὐτὸς εἶχε φράζην καὶ τοι \* ἐπεπείρατο \* αἱ ἐπὶ πρῶτο  
 ἐρωτῶνθ τὸ σκοτεινὸν τῶν ὀφθαλμῶν αἰτιάσθ, καὶ ἀχλὺ ὠδὲς, καὶ ὁ νοτισμὸ μεσὸν· οἷον ἐπὶ πένθεσι ταῖς κόραις αὐταῖς ἐμφορῶνθ. καὶ  
 Ὀυρανίον πνα ὄνομα \* ἀπανάσθ ἐν σὺν πολίτῳ, καὶ ἀρξάντα καὶ \* ἀπάμας τῆς  
 Λαρείας τῆς ἐν παλαισίνῃ, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν γνωρίζην τὸν ὁμοιοντρέ-  
 πον σὺν πολυαράτῃς γόητας, φησί. καὶ Νόμον δὲ πνα τῆνομα πολί-  
 τῳ ἰδίον ὁ συγγραφεὺς λέγει ἀπὸ τῆς καὶ τὰ ὄμματα τῶν ἐντυγχα-  
 νόντων θείας σὺν λανθάνοντας ἐπιγνώσκην φονέας. ὁ δὲ τὸν  
 αἰγῶν διαπεραιωθεὶς ὁ Ἰσίδωρθ, καὶ αὐτὸς δὲ Ἀσκληπιάδης, ἔφα-  
<sup>20</sup> σκεν ἐωρακέναι πλόκαμον ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ, διαμόνιον τὸ μέγεθθ,  
 καὶ τὸ κάλλθ· αὐτὸς δὲ ποτε \* πῶρὰ τὸν Νεῖλον ἐστρωμῶν ἀμφοτέρω  
 (παρὴν δὲ ἐκ τῆτων ὁ ἡμέτερο φιλόσοφθ) αἰδέσθων ἀπὸ τῶ ποτα-  
 μῷ πλόκαμθ, ὡς ἰδεῖν πεντάπηχυς· καὶ πολλὰ τοιαῦτα φάσματά λέ-  
 γει. Ὅτι καὶ τὴν Ἡλίοπολιν σὺν, εἰς ὅρθ τὸ ἔλιδαν, τὸν Ἀ-  
 σκληπιάδην ἀνελεθεῖν φησί, καὶ ἰδεῖν πολλὰ τῶν λεγομῶν βασιλευσίων,  
 ἢ βασιλῶν, πρὶν ὧν μυρία τεράτολογα ἄξια γλώσσης ἀσεβείας. λέ-  
 γει δὲ καὶ ἑαυτὸν καὶ τὸν Ἰσίδωρον ταῦτα χρόνῳ ὑστερον θεάσασθ· ἢ  
 δὲ ἰερεῶν ἡμεῶν καθ' ἑαυτὴν διέξῃ βίον θεοφιλή καὶ δαίμονα, τὸν τε  
 φιλοσοφῶντα, καὶ τὸν τὰ θεῶν θεραπεύοντα. ἀνέκαμον ὁσίῳ πυρὶ σὺν  
<sup>30</sup> βωμῶν.

Ὅτι Πάρδαλις αἰὲ διψᾷ, ὁ ἱερεὺς ἐδέποτε διὸ σπανιάνεις ὀρεῶ-  
 ται πίνων. ὁ ἰπποπόταμθ ἀδίκον ζῶον, ὅθεν καὶ ἐν τοῖς ἱερογλυ-  
 φικοῖς γράμμασιν ἀδικίαν δηλοῖ· τὸν γὰρ πατέρα ἀπκλείνας, βιάζεσθ  
 τὴν μητέρα. ὁ Σέχθ δίκαιος· ὄνομα δὲ κρηκοδείλθ καὶ εἶδθ,  
 ὁ Σέχθ: ἐ γὰρ ἀδικεῖ ζῶον ἐδέν. τὰς δώδεκα ὥρας ἢ αἰλῶνθ  
 διακρίνει, νύκτας καὶ ἡμέρας ἐρεῖ καὶ ἑκάστην, αἰὲ δίκην ὀργάνθ ἑνὸς  
 ὁρῶντων. ἀλλὰ καὶ τῆς σελήνης, φησὶν, ἀπαριθμεῖται τὰ φῶτα  
 ἡμέρας τοῖς οἰκείοις. καὶ γὰρ τὴν αἰλῶν ἐπὶ μὲν τὸν πρῶτον, ἐξ ὅ  
 τὸν δὲ-



τὸν δευτέρου τόκου, τὸν τρίτον, καὶ τὸν τέταρτον, καὶ πρὶς τὸν πέμ-  
 πτον, ἐφ' οἷς δύο τὸν ἕκτον, καὶ ἕνα ἐπὶ πᾶσι τὸν ἑβδομον· καὶ εἶναι το-  
 σαῦτα γυνήματα τῆς αἰλέρᾳ, ὅσα καὶ τὰ τῆς σελήνης φῶτα. Οἱ  
 Κηδοῖ (ἐστὶ δὲ πηλὴ καὶ εἰδῶ) ἀποσπερμαίνει καὶ τὴν σωόδον ἡλίᾳ καὶ  
 σελήνῃ. ὁ Ὀρυξ τὸ ζῶον παρνούμενον, ἀνατέλλει διασημαίνει \* τὴν  
 Σῶθιν, ἕως ὅτου ἡγεμόνες αὐτῶν διέστησαν εἰς ἕνα πολιτόφθορον, καὶ παρ-  
 ἔλεγε καὶ τὴν ἀπορρήτον θείαν. ὁ δὲ ἐν τῷ τοίχῳ ἔφωτος φανείς ὄγ-  
 κος, οἷον παγεῖς εἰς πρῶτον διμορφῶν, πρῶτον ἀτεχνῶς θε-  
 σπέσιον δὲ καὶ ὑπερφυῖς, ἐγλυκείας χεῖρσιν, ἀλλὰ βλοσυραῖς ἀ-  
 γαλλόμορον, κάλλισον δὲ ὅμως ἰδεῖν, καὶ ἔδεν ἡπὶ τῷ βλοσυρῷ τῷ  
 ἡπὶ τῷ περικνύμενον, ὃν ἀλεξανδρεῖς ἐτήμησαν, \* ὅσπερ ὄντα καὶ Ἀδω-  
 νιν καὶ τὴν μυστικὴν θεοκρασίαν. Ὁ πένω, φησὶ τῇ τῇ Ἡρακλείᾳ τῇ φι-  
 λασόφῃ φύσει καὶ \* πρὸς μολυσμὸς τῆς γυνέσεως ἀναιρέμενον. εἰ γοῦν  
 αἰδοῖτο \* φθεγγομένης, ὅπως δὴ καὶ ὅθεν γυναικὸς ἀκαθάρτης ἵνός, ἡλγει  
 πρὸς χεῖμα τὴν κεφαλὴν. ἔτω μὲν ζῶντι συνῶ αἰετὶ θεοειδές. ἀποθανόντι  
 δὲ ἐπειδὴ τὰ νομιζόμενα τοῖς ἱεροῖς ὁ Ἀσκληπιάδης ἀποδιδόναι πα-  
 ρεσβιάζει, τά τε ἄλλα, καὶ τὰς Ὀσειάδας ἐπὶ τῷ ὄμματι φειδολάς·  
 αὐτὰ κατὰ κεφαλὴν τῶν σινδόνων ἀπορρήτῃ διαγράμ-  
 ματα· καὶ πρὶς αὐτὰ καθεωρᾶτο φασμάτων εἶδη θεοπρεπῶν. ἦν δὲ  
 αὐτῷ καὶ ἡ πρώτη γυνέσις, ἱερὰ καὶ μυστικὴ λέγει δὲ κατελθεῖν ἀπὸ  
 τῆς μητρὸς εἰς τὸ φῶς, ἐπὶ τοῖς χεῖρσιν ἔχων [τὴν] κατασιγάζοντα  
 δάκτυλον· οἷον αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι γυνέσιν τὸν Ὄρην, καὶ πρὸς τὸν Ὄρην  
 τὸν ἥλιον. καὶ ἐπεὶ συνεπεφύκει τῆς χεῖρσιν ὁ δάκτυλος, ἐδέηθη το-  
 μῆς, καὶ διέμενεν αἰετὶ τὸ χεῖρ καὶ ὑποτετμημένον ἰδεῖν, \* φανερόν τὸ  
 σημεῖον τῆς ἀπορρήτης γυνέσεως. λέγει δὲ καὶ ὁ Πρῶτος ἑαυτὸς ἀμεί-  
 νω τὸν Ἡρακλῆον ὁμολογεῖν· ἃ μὲν γὰρ αὐτὸς ἦδει, καὶ ἐκείνον εἰδέναι  
 ἃ ὁ Ἡρακλῆς, ἐκ ἐπὶ Πρῶτον.

Ὁ π' Ανθέμιον ἔτ' τὸν ῥώμης βασιλεύσαντα, ἐλλωφόρα καὶ  
 ὁμόφρονα Σεβήρα ἔειδ' ὧις ἀνακειμένη λέγει· ὃν αὐτὸς ὑπατον χειρ-  
 τονεῖ, καὶ ἀμφοῖν εἶναι κρυφίαν βελὴν τὴν [τῶν] εἰδῶλων μυστικὴν ἀνανεώ-  
 σατος. Ὁ π' καὶ Ἰλλῶν ἔτ' καὶ Λεόντονον, ὃν ἐκείν' χειρτονεῖ, Ζήνω-  
 νι βασιλέα τὰ αὐτὰ καὶ φρονεῖν καὶ βέλεσθαι πρὸς ἀσέβειαν, Παμπρεπὶς  
 πρὸς ταύτῃ αὐτὸς ἐλκύσαντος, διατείνε. Ὁ π' Παμπρεπὶς, τὸ  
 τετραλόγον καὶ ἀπιστότατον φίλοις, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ὁμοίως τοῖς  
 ἄλλοις καὶ αὐτὸς ἰσορεῖ· ἦν δὲ αἰγύπτιος γυνή, τέχνῃ γραμματικὸς  
 [ὁ Παμπρεπὶς]· ἐκείν' πρὸς πρῶτον λέγειν, καὶ ἀδελφὸν εἰς ἀλή-  
 θειαν, καὶ πρὸς χειρὸν εἰς φιλαπεχθημοσύνην· βέλομαι δὲ καὶ ἀφ' αὐτῶν τὸν  
 πύθιον

• τὸν

• αἰ. σείων.

\* αἰ. τοι

\* αἰ. φθεγγομένη-  
 νος

• φανερόν



πύθιον, ἔπειτὸν Ἡραϊσκὸν ἐπανελθεῖν [τὸν \* Διδίεα ἀνεβόα] μέγιστον ὁ \* ἱσ. ἐν βόα  
 σον. [ὦ] τῆς κεφαλῆς αἱ κόμαι καθεῖντο μέχρι τῶν ὤμων.

Ὅπ φοίνικες καὶ σύριγγες τὸν Κρόνον Ἥλ καὶ Βὴλ καὶ Βολάθην ἐπονομάζου-  
 σιν. ἀνέβησαν μὲν εἰς τὸ ρεῖθρον τῆς μαϊάνδρου διανήξατο ποταμὸς  
 αὐτὸς τε καὶ [ὁ Ἀσκληπιόδοτος] ὁ πάλαι γεγονὼς παιδαγωγὸς  
 αὐτῶν: ὁ δὲ σφᾶς ἐν μέλαις ταῖς θύραις ἀπολαβὼν ὁ μαϊάνδρος,  
 ὑποβρυχίως ἐποίησεν ὡς ὁ Ἀσκληπιόδοτος ἔπειτα μικρὸν ἀναδύς, ὅσον θεά-  
 σατο τὸν ἥλιον, ἀποθνήσκον ἐφη, καί τι περὶ θείναι καὶ ἀπόρρητον ἡδυνή-  
 10 θη. τότε δὲ ἔξαίφνης, ἀπ' ἐδεμίας φανεραῖς περιηθείας, ἔπειτα τῆς ὀ-  
 χθῆς ἐκείντο τῶ ποταμῷ, ἡμιθνήτες. εἴτα ἀνακλινάμενοι ταῖς ψυχαῖς ἀν-  
 εχώρησαν ἔξ αὐτῶν τῶν γε τῶ ἀδ' ῥευμάτων. ἔτις ἐνθεὸν ἐκτίνατο  
 δύναμιν ὁ Ἀσκληπιόδοτος, καὶ ταῦτα μετὰ τῶ σώματι ἐπ' ὧν. Ἀ-  
 πόλλωνος αὐλὰς τοῦτο δὴ τὸ χωρίον ὅ καὶ καλεῖται. ὁ Ἀσκλη-  
 πίοδος τῶν ἀνδρῶν αὐλῶν εἰς ἀφροδισιάδα οἶκαδ' ἐπανερχόμενος,  
 ἡδὴ μὲν ὁ ἥλιος ἐδεδύκει: ὁ δὲ ὡδ' ἀρχὴν ἀνατέλλουσαν ἐθεάσατο  
 τῶ σελήνῳ δια πανσέληνον ἔσαν. καὶ τοι σὺ ἦν τῶ διαμετρεῖν τι  
 ζωοῖν τὸν ἥλιον. ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο τὸ ἄγαλμα καθεῖλεν ἡ παντα  
 δ' ἄρ' αὖ καθεῖλεν ἀνάγκη. Ἀλεξανδρὸς δὲ τὸ γένος σὺν ἑπ' αὐ-  
 20 τῶν γονέων τῶ ἀπὸ τῆς τύχης, ἔπειτα δὲ ἄλλως, καὶ ἱερῶν.

Ὅπ περὶ Ἰακώβου, τῶ ἱατροῦ, ὅσον ἐγγὺς μὲν τῶ γένος, ἀλεξανδρὸς *Iacobus Medicus.*  
 ὡς, πορρωτέρην δ' ἐκ Δαμασκῶ, ὅς δ' ἱατρὸς, μὲν ἔτη τῆς πέρας  
 χολάσαντος, καὶ μικροῦ τῶ οἰκευμένου ἔπειτα γυμνασία καὶ κρείσει  
 τῆς τέχνης ἐπελθόντος, ὅς καὶ τὸν Ἰακώβου \* τῆς ἱατρικῆς τὸν παῖδα \* τὴν ἱατρικὴν  
 ἐπὶ ἑτη ταῖς ἐδιδάξατο τῶ τέχνῳ. περὶ τοῦτου τοῦ Ἰακώβου,  
 ὡς περὶ καὶ ἄλλοι, ὡς ἀκούσας γυναικα \* παρ' αὐτῶν \* *al. παρ' αὐτῶν*  
 ἔσαν ἀθρούτερον πάντας ἀποβαλεῖν σὺν ὁδόν. ἐκ τούτου μόνου τοῦ  
 συμβεβηκότος ἀνιπεῖν τὰ περὶ τῆς γυναικὸς ἅπαντα εἶδος τε, καὶ  
 ἡρώμα σώματι, καὶ μέγεθος καὶ τῆς ψυχῆς, ὅσα φυσικώτε-  
 30 ρα τῶν ἡθῶν. Ὅπ ὁ τῶ Ἰακώβου πατὴρ μετὰ τῶ πολλῶ τῆς οἰ-  
 κουμένης πλάνῳ, ἦλθε καὶ εἰς τὸ βυζάντιον, φησὶ, καὶ σὺ ἐπ' αὐτῶ  
 κατέλαβεν ἱατρὸς, ἐδὲν ἄρα τῆς τέχνης ἔπειτα μὲν ἀκρίβεις, ἐδὲ  
 αὐτῶ περὶ. ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων δοξασμάτων: ἐπερὶ πόνους,  
 ἀλλὰ φλυαρεῖς. ἀμφὸς δὲ, καὶ ὁ παῖς καὶ ὁ φύς, ἀσεβέες ἦσαν. Ὅπ  
 ἐχθῶντο καὶ τῶν νόσων ἔτοιμα καθαρίσις πολλοῖς καὶ βαλανείοις. χειρουργεῖν  
 δὲ σιδήρῳ καὶ πυρὶ, ἐλπίαν ἦσαν ἔτοιμοι. ἀλλὰ καὶ τὰ μο-  
 χθηδέστερα τῶν ἐλκῶν διαίτη κατηγωνίζοντο. φλεβοτομίαν δ' ἐπερὶ \* *ἱσ. περὶ σιδήρου*  
 ἔτο. ἔπειθεν ὁ Ἰακώβος σὺν πλεονεξίᾳ ἱατροῦ βοηθεῖν τῇ νοσῶ-  
 40 σι πενίᾳ,



Iacobi Me-  
dicum.

ση πενία, καὶ αὐτὸς παρ' ἰατρικῆς, τῷ δημοσίῳ μόνῳ ἀρκέμεν σιτη-  
ρεσίῳ. Ὅπ, φησὶν ὁ συγγραφεὺς, εἶδον εἰκόνα τῆς Ἰακώβου ἀθήνησι,  
καὶ μοι ἐδόξεν ὁ ἀνὴρ εὐφυὴς μὲν καὶ πάνυ εἶναι, σεμνὸς δὲ καὶ ἐμει-  
βής. ὅθεν [δὲ] ὁ Ἰακώβος Περικλῆος νοσην, ὃν ἀθλῶαίσι διατείνων, καὶ  
θαυμαζόμενος, παρ' ἐτάξεν ἀπέχεσθαι κρέμνης, ἐμφορεῖσθαι δὲ τῶν  
\* λαχάνων. ὁ δὲ κατὰ τὸν πυθαγόρειον νόμον, ὅθεν ἤνεχτο \* μαλάχῳ  
ἐδείκνυ.

\* μαλαχῶν

Asclepiodotus.

ἦν δὲ ὁ Ἀσκληπιόδοτος ἐχ' ὁλόκληρον τὴν εὐφῆαν, ὡς τοῖς πλείοις  
ἐδόξε τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἄπορρην μὲν ὀξύτατος, συεῖναι δ' ἐλίαν ἀγχι-  
νης· ἐδὲ αὐτὸς ἐαυτῷ ὁμοίος, ἄλλως καὶ τὰ θειότερα τῶν πραγμάτων [ὅσα]  
ἀφανῆ, καὶ νοητὰ, καὶ τῆς Πλάτωνος ἐξαίρετα διανοίας. παρ' ὅς τινος ὀρφικῆς  
τε καὶ χαλδαϊκῆς ὑψηλότεραν σοφίαν, καὶ τὴν κοινὴν φιλοσοφίας νῦν ὑπεραί-  
ρεσαν, ἐπιμᾶλλον ἐλείπετο. παρ' ὅς τινος φυσιολογίαν, τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων ἦν  
ἐρρωμενέστατος· ὡς αὐτὸς καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ἀφ' ὧν καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα τὸ μέ-  
γα τῆς φύσεως ἀπηνέγκατο κλέος. ἐν τοῖς περὶ ἡθῶν καὶ δυνάμεων αἰετικαί-  
ναργεῖν ἐπεχείρησεν, καὶ παρ' ὅς τινος κατὰ καὶ τὰ φαινόμενα συσέλλειν τὴν θεωρίαν·  
ἐδὲν μὲν (ὡς ἔπος εἰπείν) τῶν δυνάμεων νοημάτων ἀποικονομεύμενος, πάντα  
καὶ συνωθῶν καὶ κατὰ γωνεῖς τινὲς τὴν φύσιν τὴν περικύκλιον. Ὅτι εὐφύε-  
στατος ὁ Ἀσκληπιόδοτος περὶ μεσικτῶν γεγονώς, τὸ ἐναρμόνιον γένος ἀπο-  
λωλός, ἐχ' οἰόσας ἐγένετο ἀνασώζασθαι, καὶ τοὶ τὰ ἄλλα δύο γένη κατὰ λεγόντων  
καὶ ἀνακρεῖσθαι, τό τε χρωματικὸν ὀνομαζόμενον, καὶ τὸ διατονικόν· τὸ  
καὶ ἐναρμόνιον ἐχ' οἶρε, καὶ τοὶ μαγάδας, ὡς ἔλεγεν, \* ἀπαλλάξας καὶ με-  
ταθεῖς, ὅθεν ἐλάττωσεν εἴκοσι καὶ διακοσίων. αἵτιον δὲ τῆς μὴ δυνάμεως, τὸ ἐλά-  
ττωσεν μέτρον τῶν ἐναρμονιών διασημάτων, ὅπερ δίδωσιν ὀνομάζουσι. τῶν  
δὲ ἀπολωλός ἐκ τῆς ἡμετέρας αἰδέσεως, καὶ τὸ ἄλλο γένος τὸ ἐναρμόνιον  
\* παρ' ὅς τινος ἀπώλεσεν. Ὅπ, Ἰακώβος κατὰ τὴν ἰατρικὴν μαθηθεὶς ὁ Ἀ-  
σκληπιόδοτος, καὶ κατὰ ἰχνη βαίνων ἐκείνους, ἔστιν οἷς καὶ ὑπερεβάλλετο. καὶ γὰρ  
καὶ τῶν λυκῶν \* ἐλεβόρου πάλαι τινὲς χρῆσιν ἀπολωλῆσαν, καὶ μηδ' Ἰακώβος  
ἀνασώθεισαν, αὐτὸς ἀνεκάνισεν, καὶ διὰ αὐτῶν ἀνιάττας νόσους παρ' ὅς τινος  
\* ἰάσατο. Ὅπ, ὁ Ἀσκληπιόδοτος, τῶν μὲν νεωτέρων ἰατρῶν τὸν Ἰακώ-  
βον μόνον ἀπεδέχετο, τῶν δὲ πρεσβυτέρων μετὰ τὸν Ἰπποκράτην, Σω-  
κρατὸν τὸν κίλικα τὸν μαλεώτην. τοὶ γὰρ τοὶ καὶ ἀπετέλεσεν ὁ Ἀ-  
σκληπιόδοτος τινὲς Δαμιανὴν αἰδήμονος ἀτλῶν καὶ παρ' ὅς τινος ἔσαν, τὴν  
ἐαυτῷ γαμετῶν, ὑψηλότερα καὶ ἀνδρόβελον εἰς οἰκονομίαν, ὡς περ  
σώφρονα καὶ ἀθρυπτον εἰς συμβίωσιν. Ὅπ, ἐν ἱεραπόλει τῆς φρυ-  
γίας ἱερὸν ἦν Ἀπόλλωνος, ὑπὸ δὲ τὸν ναὸν κατὰ βάσιον ὑπέκειτο θα-  
νασίμους ἀναπνοὰς παρεχόμενον· τῶν τὸν βόθρον ἐπὶ ἀνωθέν ἐστιν  
ἀκίνδυνον

\* ἀπολωλός.

\* ἀπώλεσεν

\* ἰάσατο



ἀκίνδυνον ἔδδ' τοῖς πῆλυοῖς τῶν ζώων διελθεῖν· ἀλλ' ὅσα κατ' αὐτὸν γί-  
νε', δ' ἀπ' αὐτοῦ). τοῖς δὲ τέλεσμένοις, φησὶ, διωατὸν ἦν καπόντας καὶ εἰς  
αὐτὸν τὸν μυχὸν ἀβλαβῶς διαγῆν. λέγει δὲ ὁ συγγραφεὺς, ὡς αὐ-  
τὲς τε, καὶ Δῶρος ὁ φιλόσοφος, ὑπὸ παρορμίας ἐκκινήθεις, κατέβησαν τε, *Dorus philosophus.*  
καὶ ἀπαθεῖς κακῶν ἀνέβησαν. λέγει δὲ ὁ συγγραφεὺς, ὅτι τότε τῇ  
ἱερᾷ πόλει ἐγκαθιδυθήσας, ἐδόκεν ὄναρ ὅ' Ἀθῆναι γινέσθαι, καὶ μοι ἐπιτε-  
λαῖσθαι ὡς τῆς μητρὸς τῶν θεῶν [τὴν] τῶν ἱλαρίων καλαμῶν ἐορτήν·  
ὅπερ ἐδήλω τὴν ἐξ ἁδ' \* γεγνηῖαν ἡμῶν σωτηρίαν. διηγήσαμην δὲ \* γενομένην  
10 τῇ Ἀσκληπιόδοτῳ, ἐπαναελθὼν εἰς ἀφροδισιάδα, τὴν τε ὄναρ ὅψιν.  
ὁ δὲ ἐθαύμασέ τε τὸ συμβεβηκός, καὶ διηγήσατο ὅσα ὄναρ ἀντὶ ὀνείρατο,  
ἀλλὰ θαῦμα μείζον, ἀντὶ ἐλάττην. νεώτερος γὰρ ἔλεγε εἰς τὸ χωρίον  
ἐλθεῖν τὸτο, καὶ δ' ἀπειραθῆναι αὐτὸς τῆς φύσεως. δις ἔν καὶ τρεῖς ἐπιπύξας  
τὸ ἱμάτιον περὶ τὰς ῥίνας, ἵνα, καὶ ἀναπνέη πολλάκις, μὴ τὸν διεφθαρ-  
μένον καὶ λυμαντικὸν ἀέρα ἀναπνέη, ἀλλὰ τὸν ἀπαθῆ καὶ σωτήριον, ὃν ἐξω-  
θεν εἰσῆγαγε παλαίων ἐν τῷ ἱματίῳ· ἔτω πράξας, εἰσῆι τε ἐν τῇ κατὰ-  
δύσει τῇ ἐκρηγῇ τῶν θερμῶν ὑδάτων, ἐπακολεθῶν ἐπὶ πλείστον τὸ ἀβλά-  
βε μυχῆ, \* ἐμὴν εἰς τέλος ἀφίκετο τῆς κατὰβάσεως. ἡ γὰρ εἰσοδὸς \* ὁ μὲν  
ἀπερρώγει πρὸς τὸ βάθος. ἥδη πολὺ τῶν ὑδάτων καὶ ἀνθρώπων γε ἐ-  
20 διαβατὸν ἦν· ἀλλ' ὁ κατὰβάτης ἐνθεσιῶν, ἐφέρετο μέχρι τῆς πέρας. ὁ  
μὲν τοι Ἀσκληπιόδοτος ἐκαῖθεν ἀνῆλθε, θοφία τῇ αὐτῇ κακῶν ἀπαθῆς \* αἰ. καλῶς  
ἀλλὰ καὶ πνοὴν ὡραπλησίαν ὕστερον τῇ θανάσιμῳ ἐκ διαφορῶν εἰδῶν  
κατασκυδαζάμενος ἐμηχανήσατο, χωρεῖς τὰ φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν  
ἱερέων οῦρίσματα, ἐδὲν ἦσαν ἢ τὰ λεγόμενα μυστῶν καὶ φρυγῶν. ἀλλ'  
ὅμως ὁ πατερίκιος ἐτόλμησε, ὡς νόμον τὸν φιλοσοφίας, ἐπὶ ταῦ-  
τα ῥυεῖς. ἡ δὲ ἔφη, ἐγὼ χωρεῖς εἰμὶ καὶ ἄγροικος. ἀλλὰ διανα-  
σας δ' ἀπὸ τῆς ὕπνου καὶ διαγκωνιζάμενος ἐπὶ τῆς σκίμποδος, ἔφη  
ἀσθεὺς τέ ἦν καὶ εὐόμιλος, ἐ μόνον πρὸς τὴν σπαστάζουσαν, ἀλ-  
λὰ καὶ πρὸς τὴν παύζεσαν ἐνίοτε σιωπῶσαν, ὥς καὶ ἡδὲ εἶναι  
30 τοῖς πλησιάζουσι πρὸς τὴν ὠφελίμῳ. τὸν θεὸν παρὸν καλεῖτο ἐπὶ πάθει  
παρὰ δύνῳ, τῆς τῶν ὀπιθίων ὀχετῶν ἀφέσεως. \* ἐπὶ τοκαῖς εἶσαν τὴν γα-  
μετήν σιωπῶσαν. ἐπὶ τῆς κλίνης ἀνακειμένην ἐξαπίνης τὴν δίκην ἰδεῖν  
σιωπῶσαν, λαμπρὰν κόρην, ἔζωνον, κολῶδὸν χιτῶνα \* μιλινόχρῳ, \* μιλινόχρῳ  
ἀνεζωσμένην πορφυρεῖς πλατέσι σημαδίῳ κεκοσμημένην, ἀναδεδε-  
μένην \* μὲν τὴν κεφαλὴν ἀναδέσμη, γυμνὴν δὲ παρὰ τοῖς ὤμοις, βλοσυ-  
ρὴν π' ὀρώσαν, καὶ σιωπῶσαν μὴ ἔτι γε πρὸς αὐτὸν, \* ἀλλὰ καὶ τὴν \* αἰ. αἰ  
εἰσοδόν. Ὅπ' Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, ὁ Πέργκλες μαθητὴς, ἐν  
σκότῳ βαθεῖ γράμματά τε ἀνεγίνωσκεν ἀνδρὶ φωτὸς, καὶ οὗ παρὸν-  
Ζε 2 τῶν τῶν



\*al.α

τας τῶν ἀνθρώπων διεγίνωσκε. κεφαλῇ \* γέν ποτὲ δρακοντείαν ἐν  
καρία εἰς ἀγρὸν πεσῶσαν Πυθέα τῆ καρῆς, ἐνεχθεῖσαν δὲ αὐτῇ  
τῷ Πυθέα, καὶ αὐτὸς ἔφη θεάσασθαι μέγεθος οὖσαν ταύρου με-  
γίστου κατὰ κεφαλῇ. ἰδεῖν δὲ τὸν Ἀσκληπιόδοτον καὶ ζῶντα δρά-  
κοντα μετέωρον ἐν αἰέρι συννεφεῖ πεπηγότα, καὶ συνηλημμένον ὑπὸ  
τῆ πνύματι, ἐν τῇ πυκνότητι τῶν νεφῶν ἀκίνητον ἐσῶτα, ὅσον δὴ  
κοντόν τινα μέγαν ἀποτέταμνον, ἰδεῖν τὸ τοῦτον, καὶ ἐπιδείξαι καὶ  
τοῖς παρῶσι, πυκνωθέντων δὲ ἐπὶ μᾶλλον τῶν νεφῶν, ἀφανισθῆ-  
ναι τὸ θεῖον. Ὅπ οὐ διάδοχος Πρύκλος, φησὶν, ὁ Μαρίνου, γέ-  
νῃ ἦν ἀπὸ τῆς ἐν παλαισίνῃ νέας πόλεως πρὸς ὅρει κατωκισμένης, τῷ  
δρυγαίῳ καλεμνῷ. εἶτα βλασφημῶν ὁ Διοσεβής, φησὶν ὁ συγ-  
γραφὸς, ἐν ᾧ διὸς ὑψίστου ἀγιώτατον ἱερὸν, ᾧ καθιέρωτο Ἀβρα-  
μῷ ὁ τῶν πάλαι ἐβραίων πρῶτος: ὡς αὐτὸς ἔλεγε ὁ Μαρίνου.  
Σαμαρείτης ἐν τὸ ἀπαρχῆς ὁ Μαρίνου γεγονώς, ἀπετάξατο μὲν  
πρὸς τὴν ἐκείνων δόξαν, ἅτε εἰς κατηγόριαν ἀπὸ τῆς Ἀβραμῆ θυ-  
σίας ἀπορρῦει: τὰ δὲ ἐλλυῶν ἠγάπησεν, ὅμως φιλοπονία τε καὶ  
ἀετῦτοις πόνοις ἐγκείμενος, διφυεσέων ἤδη πολλῶν καὶ τῶν πρεσ-  
βυτέρων κατέχωσε δόξας τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι ὁ Μαρίνου. ὅτε εἶα  
δὲ αὐτὸν ἐρωτᾶν ὁ Ἰσίδωρος ἀδελφεὶά σώματι ἐνοχλόμενον, δι-  
λαβεία τῆ ὀχλώδους. πλὴν ὁ Μαρίνου εἰς ὧν διελέγετο, καὶ εἰς ὧν  
ἔγραψεν (ὀλίγα δὲ ταῦτά ἐστι) δηλῶ ἦν \* εἰ βαθεῖαν αὐλακα  
τῶν νοσημάτων καρπέμενος, εἰς ὧν τὰ ὅφα βλαστάνει θεάματα τῆς  
τῶν ὄντων φύσεως.

Ptolemaeus A-  
stronomorum  
princeps.  
\* al. ἀληθείας

Ὁ αἰετός ἡγεμὼν Πτολεμαῖος τῆς ἀστροθεάμονος ἐπιστήμης,  
τὰ δρέσκοντα τοῖς ἐξηγηταῖς ἀπεγράφετο εἰς τὸ τῆς \* λήθης γῆρας, ὡς  
ἔφη Πλάτων, ἀπομνήματα καταλιπὼν ἑαυτῷ καὶ ἀποθησαυρίζομενος.  
καὶ τὴν τῆ σώματι ἀπορροὴν βλέπων ὁ Πρύκλος, ἐδεδίει πρὸς τῷ  
νεανίσκῳ. ὁ τοίνυν τεθνηκώς, ὁ ἀτυχὴς ὅστις νῦν, ἡ ψυχὴ φημί, καὶ τὸ  
τῆς ψυχῆς εἶδωλον, παρέστη μοι ἀναφανδὸν ἐπὶ τῷδε τῷ σίμῳ ποδῷ.  
ἀνακειμένῳ ἀπιστεῖν δὲ εἰ δίκαιον τῷ λόγῳ βεβαιωμένῳ θεὰ τὴ ἐναρ-  
γεί τοῦ κορυφαίου ὅφθ, καὶ ἀκοῇ πρὸς φάτω τοῦ διδυτέρου πρὸς  
ἀλήθειαν μετ' ἐκείνου, καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ βήματι, καὶ εἰς ταύτην κατα-  
βεβηκότι τὴν συγγραφὴν ὑπὸ τῇ φιλαλήθει πομπῇ τῆς ἐμῆς ἀγγελί-  
ας. καὶ ὁ Πρύκλος ἐπεδίδε ταῖς εἰς αὐτὸν ὁρώσας ἐλπίσι μηδὲ τὸ  
τῆ Πλάτωνος ἀπμάζειν ἀξίωμα· μηδὲ τὴν ἱαμβλίχην κείσιν· μη-  
δὲ τὴν Πλατάρχη κατανάλιζεσθαι. μηδ' αὖ μείζον φρονεῖν τῆς κοινωφε-  
λῆς προαίρεσεως: ἀλλ' ὅσῳ ἤυξετο τῆς διαγωγῆς μέγεθος ἐν τῷ λόγῳ,  
τοσού-

\* διεδόχης τὸ



τοσάτω μάλλον ὁ Ἰσίδωρος πρὸς τὴν πειθῶ συνετέλλετο, μεῖζον γέ  
 ὄν ἢ καθ' ἑαυτὸν ἀρετῆς φορτίον. δεδιώς δὲ ὁ Πρόκλος πρὸς τὴν Πλάτω-  
 νος χρυσῇ τῷ ὄντισειρᾷ, μὴ ἡμῖν ἀπολίπηται πόλιν τῆς ἀθλιωῆς· δεδιώς  
 δὲ ἔτι τῷ Μαρίνῳ, διὰ τὴν τῆς σώματος ἀσθένειαν, ἀληθινὸς ἔρως  
 ἐμφυτεύει φιλοφίαν· καὶ πάντα γηγρῇ δεσμὸν ἀπορρήξας, ἐλπί-  
 δας τὲ πάσας ὁμῶς πμῶν τὲ καὶ χρημάτων καταπατήσας, ἀφικνεῖ-  
 ται ἀθίναζε. ἀλλὰ γε τοῖς τοῖς καὶ ὁ φιλόσοφος \* ἰσορείῳ Ζηνόδο-  
 τῷ, παιδικὰ τῆς Πρώτης καλεῖσθαι μόνον ἀξιώσεις, ἐφ' ᾧ δὴ καὶ  
 τὰς μάλιστα ἐπέχεν ἐλπίδας. καὶ ἐκ τῆς τῆς ἀρετῆς πρὸς αὐτὸν ἀλάζων,  
 10 ἐδὲ σκαῖος, ἐδὲ σοβαρὸς τὴν ἐνδοξίαν, τῇ τὲ δὲ δόξης εὐχρησία, καὶ  
 τῇ μεγαλειότητι τῶν τρόπων, καὶ τῇ περὶ λόγους διαφανείᾳ περὶ τὴν καὶ  
 ἑπιμελείαν. πρὸς γὰρ τοὺς ἄλλους, οὗτοι εἰς βουλήν τινι μεγάλῃ  
 λῶ συγκαταμετρήσας, ἐμὸν τὰ ἄλλα διαφέρων ἀνθρώπων ἦν ὁ Θεα-  
 γήνης, ἀλλ' ἤδη τις καὶ φιλόσοφος. ἡ τῶν διαδοχῶν ἐστὶς, ἐχ' ὡς  
 πολλοὶ νομίζουσι, Πλάτωνος ἦν τὸ ἀνέκαθεν· πένης γὰρ ἦν ὁ Πλάτων,  
 καὶ μόνον τὸν ἐν ἀκαδημίᾳ ἐκείνῳ κῆπον, ἐν ᾧ πρὸς τοὺς νομισμάτων  
 τιμῶν ἢ δὲ τῆς ἐστὶς ὅλης χιλίων ἢ καὶ πλείονων ὑπεῖχετο ἑπὶ Πρῶ-  
 κλος, πολλῶν τῶν ἀποθησκομένων \* κτήματα τῇ σχολῇ καταλιμπανόν-  
 των. ἤδη τοίνυν κρεόμεθα πύμναν ἑπὶ τὸν λόγον ὃν ἀπελίπομεν. ὁ  
 20 μὲν Ἀσκληπιοδότος ἐκοσμεῖτο πᾶσι τοῖς τῆς βίης λαμπερίσι· ὁ δὲ  
 ἐδὲ ἐν τῇ τῇ πρὸς βελήμονι τινι γαμικῇ πρὸς οὐλῇ· ἀλλὰ μό-  
 νον ἦσαν τῷ ὄντι φιλόσοφοι ἐπ' ἀκρὸν ἐκάτερος ἡκων. ὁ μὲν ἰδυόλης  
 φύσεως ὁ δὲ θυγατρὶ γαμβρὸς τῆς μεγάλης Ἀσκληπιοδότης Ἀσκλη-  
 πιοδότος. ὃν δὲ ἤδη ἐμνήσθην ἑπιμελῆς ἀκρεβείας ὁ Ἰσίδωρος, πηγὴν ἀνα-  
 δίδωσιν ὕδωρ ἱερὸν τε καὶ ὀψόν, ὥς ποιητικὸς ἀνὴρ ἔφη εἶναι τὸ σῶμα  
 αὐτοῦ, καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὸν, οἰκητήριον εἶναι αὐτῶν τῶν χαρίτων.  
 εἶποτε γὰρ καὶ αὐτοὶ τινος ἡπορήθησαν, ἦσαν αὐτῶν παρ' αὐτὸν φίλοι  
 πρὸς φίλον. ὁ Ἰσίδωρος πολὺ διαφέρων ἦν τῆς ὑπατίας, ἐμὸν οἶα  
 30 γυναικὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ καὶ οἶα γεωμετρικὴ τῷ ὄντι φιλόσοφος. σερρὸς  
 δὲ τὸ ἦθος ὁ Σεβηριανὸς ὢν, καὶ ἄπερ ἂν διανοηθεῖν, ταῦτα πρὸς τὴν  
 ἐσπουδακῶς, ἐφθανε τῷ πρακτικῷ \* βελονικόν, καὶ διατέτο ὁ  
 βίῳ αὐτῷ πολλαχὴ διεσφάλῃ. ἐγὼ δὲ διδόναι ῥαδίως, ἐδὲ ἦν αὐ-  
 ξεῖται καὶ πῆχυς, ὥς περ Θεόδωρος ὁ ἀσιναιῖς ἠνέχθη ὑπὸ τῷ Πορφυ-  
 ρείῳ, ὥς οὐδὲς ἔξ ἀρχῆς τὰ ἀναγκαῖα μόνον πρὸς φέρειν τῷ σώματι,  
 ἀφροδισίων δὲ ἄχραντον εἶναι διὰ βίης παντός. ὁ Παμπρέπιος ἐν  
 ὀλίγῳ χρόνῳ λογιμώτατος εἶναι ἔδοξε καὶ περὶ μαθήσασθαι, ἔτω  
 διεπονείτο περὶ τὴν ἄλλαν περὶ αἰδέσθαι, ὅσῳ ποιητικῇ τε καὶ γραμμα-

\* ἰσ. ἰσορείῳ  
Zenodotus.

Theagenes.

\* κτήματα M.  
M.

Asclepiodotus.

Severianus.

\* βουλευματικόν

Theodorus A-  
sinus.

Pamphrepius



\* ἢν Μ.Μ.

\* Σλακειόντες.

\* αὐτολύποι-  
μενον\* αὐ. ἔβαλεν ὁ  
ἐνέβαλεν\* αὐ. ἐπὶ ταφῆς  
ὅντι

λική σοφίῃ παιδύεσσα. αἰγύπτιον δὲ ἦν, καὶ τὴν ποιητικὴν ἐν τῇ πα-  
 τριδι ἀσκήσας· εἶτα ἀθίναζε παρεγύρετο. ④ δὲ ἀθιναῖοι γραμματικὸν  
 αὐτὸν ἐποίησαν, καὶ ἐπὶ νέοις διδάσκαλον ἔστησαν. θειλὸς δὲ \* ὦν ὁ Ζήνων  
 φύσει καὶ τὸν Ἰλλεὺν ὁρῶν ἐν δικῇ ἀγαπώμενον, καὶ μέγα ἤδη δυνάμενον·  
 δούλαβειτο παρὰ αὐτῶν, καὶ διὰ πείσαν ἐχθοίωσε καὶ ἡρεμεῖν, ἀλλὰ πάσας ὁδὸς  
 διεξήλθε, καὶ πάσας ἐπλεκε μηχανὰς, ὅπως ἀνὲς ἐκποδῶν ποιήσοιτο τὸν Ἰλ-  
 λεὺν ὁ Ζήνων. ὁ δὲ τῶν κρατούντων τῆς πολιτείας ἡγεμὼν τὴν δόξαν  
 ἐπισκοπεῖν εἰληχῶς, ὄνομα Πέτρος, ἀνὴρ ἰταμὸς ὦν καὶ παρὶπόνθητο·  
 ἀλλ' ἴσως καὶ ἐνταῦθα ἐκράτεν ④ Παμπρεπὶς χρεσμοὶ \* βασιλεύ-  
 οντες αἰὲ καὶ ἀναβάλλοντες εἰς χρόνους τὸν πόλεμον. ὁ δὲ Παμπρεπὶς 10  
 κατὰ τὴν αἰγύπτιον παρὰ γενομένης, Ἰσιδώρῳ παρέχεν ἐκ τῶν λόγων  
 αἰδήσιν, ὡς ἐχθροὶ παρὰ Ἰλλεὺν· ἀλλ' ἤδη παρὰ ὁρῶντι ἔοικε,  
 καὶ μὲν τοι καὶ παρὰ ὁρῶντι τὴν ῥωμαίων βασιλείαν. ἡ πέτρα αὐ-  
 τῇ τὰ μὲν ἀνῶθεν ἐκπεπετασμένη εἰς δὴρ, τῇ δὲ κατὰθεν ἀποσε-  
 νημένη τοσούτον, ὅσον ὑπερέδειν τὴν ἐπικρεμαμένην δὲ ῥύτιον, μετ-  
 έωρην πολλαχῇ, ὑπερέχουσαν τῆς ὑποκειμένης καὶ ἀνεχούσης κρη-  
 πίδος ὁρείας· εἰκάσαις ἀνὰ αὐτὴν αὐχένι μεγάλῳ, φέρουσι κεφα-  
 λὴν ὑπερμεγέθη πινὰ καὶ ἀξιοθέατον. πάλιν δὲ ἐπὶ τὸν Ἰσιδώ-  
 ρον ἀνακαλεσόμεθα τὴν συγγραφὴν. ἔτε τετυφωμένη ἦν ὁ Ἰσι-  
 δωρ, ἔτε δὲ ὁρῶντι, ἔδ' ἡγνοεῖ τὴν σωτικὴν συμφορὰν λεγο- 20  
 μένην καὶ ἦν τότε αὐτὸν θεάσασθαι φαιδρὸν τε καὶ γεγηθότα, τό τε  
 σῶμα αὐθέντα, καὶ τὴν ψυχὴν ὑψὲς διεγνηγεμένην ἐπὶ καὶ ταῦ-  
 τα τῶν παρὰ θανάτου φροντίδων \* ὑπολειπομένων. πονηρὸν δὲ ἀν-  
 ἄθρωπον καὶ τὸν βίον ἐπὶ ῥήτον, παρὰ τὸν ἐπισκοπεῖν τὸ τὴν καὶ αὐτὰ  
 τὴν κρατῆσαν δόξαν Ἀθανάσιον, ἐνέβαλλον αὐτὰ τοῖς Ἰελλιανῶν σκδυ-  
 εῖοις. ὁ δὲ Ἰσιδώρς τό [τε] κιδώπον, καὶ τὰ ἄλλα σκδυαῖα δέβηκεν  
 ἔτοιμα εἶναι καὶ παρὰ χεῖρα, ὡς ἀποπέμψων εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς ἃ ἀν-  
 ἄρῶν συγκεκροτημένην εἰς ἔφοδον. ὁ δὲ καὶ ξύσεας ἤδη ἄπτεσθαι διε-  
 κελύετο ὅτ' ὑπερέτας, καὶ ὅτ' φιλοσόφους εἰς τὸ δεισμωνιῶν 30  
 πάλιν \* ἐβαλλεν ἐπὶ ψήφῳ δυνάτεων ἐλέγχων. ὁ δὲ Ἰελλιανὸς σιω-  
 πῇ ἐδέξατο, καρτερῶν τὰς πολλὰς ἐπὶ τῷ νῶτι δὲ τῶν τυμπάνων  
 πληγὰς· καὶ γὰρ πολλὰς ἐπαίετο βακτηρίαις, μηδὲν ὅλως φθεγγά-  
 μενος, ἰδὼν τὰ σκδυαῖα σιωδόμενα παρὰ τὸν ἀπόπλεον. πὶ τοῦ-  
 το, ἔφη, ποιεῖς ἄνθρωπε; ἀλώση δὲ ὑπὸ τῶν λιμνιτῶν φυλακτῆρων.  
 ἀφίκετο τοίνυν ὁ πολλῶν ὑσερῶν, καὶ ἐν ἐμῇ τῇ οἰκῇ διητῆτο. ἀφίκετο  
 μὲν ἀθίναζε τότε τῷ Περύκῳ \* ἐπὶ ταφῆσιν, θυμιατρίδα φέρων.  
 Ἡμεῖς ἔχοντες κακίαν καὶ ἀδοκίμητον, ἀξία τῆς παρὰ τὴν καλῶσεως, ἡ δὲ  
 ἐπ' ὀλί-



ἐπ' ὀλίγον ᾠδατετραμυρῇ, ἀξία καὶ αὐτὴ τῆς ταχύτης \* Ἰππερφῆς. \* *al. ἱππερφῆς*  
 πλείστοις δὲ τὴν μέσσην ἀναβάλλει) ἡ δίκη τὰ τῶν παθῶν ἰατρειάματα,  
 ἥτοι ὡς βοήθειαν ἔχουσιν ἀπὸ τῆς δρετῆς, εἴ πως ἐκφύγοιεν μᾶλλον  
 τὰς τομὰς καὶ τὰς καύσεις, ἢ ὡς ἀναξίοις τῶ ᾠδαυτικά φαρμάκου  
 διὰ κακίας μέγεθος, ἢ ὁφείλεται ἐνίοις περὶ τῆς τῶν κακῶν ἢ ἀμοι-  
 βῇ τῶν ἀγαθῶν. ἡ τῶν φιλοσόφων ὑπερρῥία τῆς ᾠδακλήσεως ἱκα-  
 νὴ ἐκτραχυῶεν ἀνδρα βάρβαρον· ἀλλ' ὅμως <sup>④</sup> φιλόσοφοι καρ-  
 τερεῖν ὦντο δεῖν, καὶ τὰ συμβαίνοντα φέρειν διλόφως. καὶ γυναικὶ *περὶ γυναικὸς*  
 ἐνέτυχεν ἱερᾶ θεόμοιρον ἔχουσα φύσιν ᾠδαλογωτάτῃ. ὕδωρ γὰρ *μαντευομένης.*  
 ἀκραφνὲς ἐγγέαζα ποτηρίῳ τινὶ τῶν ὑαλίνων, ἐώρα κατὰ τῶ ὕδα-  
 τος εἶσω τῶ ποτηρίῳ τὰ φάσματα τῶν ἐσομῶν πραγμάτων, καὶ  
 ᾠδούλεθον ἀπὸ τῆς ὀψέως αὐτῇ, ἅπερ ἐμελλεν ἔσεσθαι πάντως. ἡ δὲ  
 πῆρα τῶ πρᾶγματ' ἐδὲήμας παρελήλυθεν. τὸν δὲ Ἰωάννῃν ὁ Ἀνα-  
 τόλιος *Anatolius.* αἰκισμῶνός τε, καὶ τῶν ὑπαρχόντων γυμνώζας, αἰτίκα  
 μὲν τοι καὶ ὅτ' ἀπέρρηξε τὸν βίον. ἐνέτυχον δ' ἀνάγκης τῷ ἐμεσίω-  
 νι· ὁ γὰρ ἀνποτε ἐκὼν ἀνεχώμην τῆς αὐτῆς ὑπνείας, ἀλλ' ἡ πρесоβεία  
 με ἠνάγκασε.

Τῆς δρεβίας [καὶ] τὸ συγαῖον ὕδωρ κατεβόμῃον ἀπεδήμησεν  
 εἰς τὰ βόσρα τῆς δρεβίας, πόλιν μὲν ἐκ δρεχαίαν (ὑπὸ γὰρ Σεβήρη  
 τῶ βασιλέως πολίτεια) φερούμενον δὲ παλαιὸν, ἀποτέλειχομῃον τοῖς  
 πέλας διονυσιδῶσιν ὑπὸ τῶν δρεβικῶν βασιλέων, ἀκῆσας τὴν Ἰω θρυλ-  
 λεμῇ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως εἰς τὸν οἶσρον τῆς βοὸς ἀναλυόμε-  
 νον, ἠγάπησε τὴν συνεχῆσαν τῆς περὶ τὴν Ἰω πλάτης μυθουμῆς. ἔγνω  
 δὲ ἐνταῦθα τὸν θεανδρίτην, δρερῆνωπὸν ὄντα θεόν, καὶ τὸν ἄθυλιν βί-  
 ον ἐμπνέοντα ταῖς ψυχαῖς. λέγεται δὲ καὶ τῶτο τὸ ὕδωρ εἶναι σύγιον  
 τὸ δὲ χωρίον, ἐν ᾧ ἐστὶ πεδίον τῆς δρεβίας, ἀνηπλωμῃον ἀπὸ τῆς ἑω,  
 μέχει Δίας τῆς ἐρήμης πόλεως. εἴτα δ' ἀφ' ἧς ἀναρρήγνυται χάσμα εἰς  
 ἄβυστον πέτραις πανταχόθεν συνηρεφές· καὶ πῖσιν ἀγρίοις φυτῖς ἀν-  
 ημέροις καὶ ἀτάκτοις διασύνεται τῶν πετρῶν ἀποφυομῃοις· κάθο-  
 δι' δ' ἐξ δρεβερῆς καπὸντι σενὴ καὶ τραχεῖα, μακρὰ δὲ ὅσον Ἰππὶ  
 \* σαδίοις πεντεκαίδεκα· πλὴν καταβαίνουσιν αὐτῇ ὁ μόνον ἀνδρὲς, \* *al. σαδίων*  
 ἀλλὰ καὶ γυναῖκες αἰεζωνότεραι· κατελθόντι δὲ, κῆποι καὶ γεωργίαι  
 πολλαὶ ἐν τῷ διαδεχομῃῳ αὐλῶνι εἰσί. τὸ δὲ ἐν ἄκρῳ αὐτῆ καὶ σε-  
 νότατον ὑποδοχὴν ἔχει τῶν καταλειβομῃων ἐν κύκλῳ συγίων ὑδάτων,  
 καὶ διατλήν ἀπὸ πολλῆς ὕψους φορεῖν εἰς ἀέρα σκεδαννυμῃων, εἴτα αὖ  
 πάλιν εἰς τὸ κάτω συμπηγνυμῃων. θέαμα τῶτο καὶ φύσεως ἔργον  
 σεμνὸν καὶ φεικῶδες· ἐκῆστι δ' εἰς ἀνὴρ ὃς ἰδὼν ἐκ ἀν πληρωθεὶς σεβασ-



\* αλ. καὶ ἐλα-  
φεῖ ἦν

\* αλ. ἴσα

Damasius  
vrb.

\* θεράπυνοντι

\* αλ. ἐμίση.

\* ὑπήκου

μὲν φόβῳ. πῶν δὲ ῥιπίεμύων τῶ ὕδατι ἀναθημάτων, τὰ μὲν κατὰ  
 δύε) εἰς ἄβυσθον, \* καὶ ἐλαφραῖ ἦ, οἷς δὲ μὲν ἔχει τὸ θεῖον· οἷς δὲ μὴ,  
 ταῦτα δὲ ἄρα καὶ βαρύτερα ἦ ἔπιπολάζῃ, καὶ εἰς τὸ ἐκτὸς δόποπύε-  
 ται, θαυμασὸν πῶν τρέπον. τὸ δὲ ὄρκιον τῶ τὲ χεῖρ καὶ τῶν ὑδάτων  
 πεφείκασιν διὰ πείρας ④ ἔπι χεῖροι, διὸ καὶ ἦκιστα ὁμνύουσιν. εἰ δὲ ποτὲ  
 τις ἔπιπορήσει, \* εἴσω ἐνιαυτῷ δόποπυταί φασιν φύσθηθαι ὑδέρῳ τῷ σῶ-  
 μα, καὶ ἐδὲιστὶν δίκλῳ διέφυγῃ.

Ὅτι Διόνυσος φασιν Λυκῆργον καὶ ἑὸν ἐπομύρην αὐτῷ ἄραβας  
 κατηγωνίσασθαι οἶνον, ἀπ' ἀσκέως κατὰ κράνα τὴν πολεμίαν στρατιάν, ἔξ ἧ  
 καὶ τὴν πόλιν ἐκάλεσε διαμασκόν. ④ δὲ τὴν ἐπωνυμίαν διελόασιν τῇ<sup>10</sup>  
 πόλει δὴ γίγαντο, [πνός] ὃ ὄνομα ἀσκού, ὃν ὁ ζῶς ἐδάμασεν ἐνταῦ-  
 θα. ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλας λέγουσι τῆς ἐπωνυμίας αἰτίας. ὁ δὲ συγγρα-  
 φὴς ἐκ ταύτης ὥρμητο τῆς πόλεως. ὡς ἡ ἀρχολία τῷ ῥητορδύῳ δεινῇ,  
 σφέφρα μὲν πρὸς ὁμάδα καὶ γλῶτταν τὴν ὁλίαν [με]σπιδίαν, δόποσφρα-  
 ζα δὲ τῆς ψυχῆς, καὶ τῶν δόποκαθαιρόντων αὐτὴν μακαρίων τῶ καὶ θεο-  
 φιλῶν ἀκρομάτων. ταῦτα δὲ ἐννοῶν, φησὶν ὁ συγγραφεύς, ἐνίοτε διε-  
 κοπιόμην τῶν ῥητορικῶν ἐξηγήσεων, ἐννατον ἔτ' ἔγω μοι διεληλύθει,  
 σιωδῆγομην ἀλλήλοις, ὅσαι τῶ ἡμέραι καὶ ὅσαι νύκτες, ἔπι μῆνας ἢ εἰ-  
 δὸν φησὶ τὸν βαίτυλον διὰ τῶ ἀέρ' ἐκινέμενον, ποτὲ δ' ἐν τοῖς ἱμα-  
 τίοις κρυπτόμενον, ἡδὴ δὲ ποτε καὶ ἐν χερσὶ βασιζόμενον τῷ θεράπυνον-<sup>10</sup>  
 τ' ὄνομα δ' ἦν τῷ \* θεράπυνοντι τὸν βαίτυλον Εὐσέβι' ὅς καὶ ἐλεγε  
 ἐπελθεῖν αὐτῷ ποτὲ ἀδόκητον ἐξαίφνης πρὸς θυμὴν δόποπληθῆναι τῷ  
 ἄσπε' \* ἐμίσης ἐν νυκτὶ μεσέσῃ χερσὶν ὡς πορρωτάτω πρὸς τὸ ὄρ' αὐ-  
 τὸ, ἐν ᾧ τῆς ἀθλῶας ἰδρύ' νεὼς δόχαιοπρεπής. ἀφικέας δὲ τὴν ταχί-  
 σιν εἰς τὴν ὑπὸ φαν τῶ ὄρεος, καὶ αὐτῇ καθιζήσαντα, ἀναπαύεας ὡς-  
 περ ἔξ ὁδῶ· σφαίραν δὲ πυρὸς ὑψόθεν καταβορῆσαν ἐξαίφνης ἰδεῖν,  
 καὶ λέοντα μέγαν τῇ σφαίρᾳ παρειαμένον. τὸν μὲν δὴ πρὸς ἀρῆμα ἀ-  
 φανῇ γινέσθαι· αὐτὸν δὲ ἔπι τὴν σφαίραν δραμεῖν ἡδὴ τῶ πυρὸς δόπο-  
 σβεννυμύς, καὶ καταλαβεῖν αὐτὴν ἔσαν τὸν βαίτυλον, καὶ ἀναλαβεῖν<sup>10</sup>  
 αὐτὸν, καὶ διερωτῆσαι, ὅτε θεῶν ἂν εἴη; φάναι δ' ἐκείνον εἶναι τῶ γεν-  
 ναίς· τὸν δὲ χυναῖον Ἡλικπολίται τιμῶσιν, ἐν δὲ οἷς ἰδρυσάμενοι μορ-  
 φὴν πῶν λέοντο· ἀπαγαγεῖν τῶ οἰκαδὲ τῆς αὐτῆς νυκτὸς ὅκ ἐλάττω  
 σαδίων δέκα καὶ διακοσίων, ὡς ἔφη, διηνεκῶς. ὅκ ἦν δὲ κύρι' ὁ Εὐσέ-  
 βι' τῆς βαίτυλ' ἐκινήσεως, ὡς περ ἄλλοι ἄλλων· ἀλλ' ὁ μὲν ἔδῃτο, καὶ  
 ἤνυχετο· ὁ δὲ \* ὑπήκουσε πρὸς τὰς χρησμοδίας. ταῦτα ληρήσας, καὶ  
 πολλὰ τοιαῦτα, ὁ [τῶν] Βαιτυλίων ὡς ἀληθῶς ἄξι' τῶν λίθων, δια-  
 γράφει καὶ τὸ εἶδ' αὐτῶ. σφαίρα μὲν γὰρ φησιν ἀκρεβὴς ἐτύγχανεν  
 ὧν, ὑ-



ὧν, ὑπὸ λυκῷ δὲ τὸ χεῶμα, σπιθαμιαία δὲ τὴν διάμετρον καὶ μέ-  
γεθῷ. ἀλλ' ἐνίοτε μείζων ἐγένετο καὶ ἐλάττω, καὶ πορφυρεοῦς ἄλλοτε,  
καὶ γράμματα ἀνέδειξεν ἡμῖν ἐν τῷ λίθῳ γεγραμμένα, χεῶμα πάλιν <sup>\* ἀλλεγομένη</sup>  
καλεσθῆναι <sup>\* τηγασκείνῳ</sup> πηγαβαρίνῳ κατακεχρωσμένα, καὶ ἐν <sup>\* τοίχῳ</sup> τύχῳ δὲ ἐγκε-  
ρας· δι' ὧν ἀπέδιδε τὸν ζητέμενον τῷ πωθανομένῳ χρησμὸν, καὶ φω-  
νῶ ἀφίει λεπτῷ <sup>\* συνείσματῳ</sup> συνείσματῳ, ἣν ἐρμήνευσεν ὁ Εὐσέβιος. τετραβόλογη-  
ρας ἐν ταῖς εἰρημύσιν ὁ κενόφρων ὅσῳ, καὶ μυρία ἄλλα πᾶσι λογώτεραι  
πρὸς τὴν βασιτυλίαν ἐπάγει· ἐγὼ μὲν ὅμως θειότερον εἶναι τὸ χεῖσμα <sup>\* συνείσματῳ</sup>  
20 Βασιτυλίας, ὃ δὲ Ἰσίδωρος <sup>\* ἀνηγεγμένων</sup> δαιμόνιον μάλλον ἐλεγεῖναι γὰρ πινυδαί-  
μονα, τὸν κινεῖν αὐτὸν ὅτε τῶν ἁγίων πρὸς αὐτὸν, καὶ μὴ τοῖς πάντων <sup>\* ἀνηγεγμένων</sup>  
γμένων εἰς τὸ αὐτὸν εἶδῃ· ὅδε τῶν καθαρῶν παντάπασιν· τῶν δὲ Βα-  
σιτυλίων ἄλλων ἄλλῳ ἀνακείσθαι, ὡς ἐκεῖν <sup>\* ἀνηγεγμένων</sup> δισσημῶν λέγει, θεῶν,  
Κρόνου, Διὸς, ἡλίου, καὶ τοῖς ἄλλοις.

Ὁπὶ Μαξιμίνῳ, φησὶν, ἐλλύω δ' ὅσῳ ἦν τὸ σέβας, ταῖς βολαῖς *Maximinus*  
τῶν ὁμμάτων [ἀφίει] ὅτε φοβερόν καὶ βλαβερόν ἀνέβλεπεν, ὥστε τῶν  
ἐνορώντων ἀποσφύρειν ταῖς ὁψέσιν· καὶ τῷτο (φασὶν) ἐκεῖν <sup>\* ἀνηγεγμένων</sup> σιωπῶν ἐαυ-  
τῷ, ταῖς πολλὰ κατὰ καὶ ἐπὶ πρὸς ὅδῳ ἐντυγχάνοντις ἐβλεπεν. ἀλλὰ καὶ πολ-  
λῶν ὅσῳ φασμάτων ἐγένετο θεατῆς, ἄλλοις ἐχ' ὁρμηδίων. ἱκανὸς δ'  
20 ἦν καὶ δαίμονας ἐπιπέμπειν φθοροεργὰς, καὶ <sup>\* ἀλλοθεν ἐπιπεμπομέ-</sup>  
νας <sup>\* ἀνατέλλει</sup> πάλιν δισσεβῶν ἀλλὰ κατὰ τὸ βυζάντιον, τὴν διὰ ξίφους <sup>\* ἀνατέλλει</sup>  
ὅδε ἐξέφυγε δίκην, ὅτε φιλόσοφον βίον ἐννοήσας εἰ τις [ἦν] τῶν πολ-  
λῶν [ὑβρίζει] ὑβρεῖς ταῖς ἐξ ἀνθρώπων, ἀπειρῶν ὧν τῶν πολιτικῶν τέ-  
των καὶ ἀνιάτων πταγμάτων. ἡ ἀναβολὴ μακροτέρα αὐτῷ γέγονε τῶν  
30 <sup>\* τότε εἰς καρίαν</sup> τότε εἰς καρίαν, καὶ τῶν ἀθήναζε σπουδαστῶν ἐλπίδων. καὶ πρὸς θεῶν <sup>\* ἀλ. τὴν εἰς</sup>  
λιπαρήσεις ἐρχομαι, τῷ Κυλλωνίᾳ βλακδόντῳ, καὶ ταῖς πράγματι ἀνα-  
βάλλοντῳ, ὅδε ἦν ἡνυπνιστὴς ὁ Ἰσίδωρος, φειδόμενός τῃ πολυελεστάτῃ  
ὅν πρὸς ἀπανήματῳ τῷ χρόνῳ, καὶ τὸν εἰπόντῳ ὅφον. ὁρῶν δὲ ἐμαυτὸν τῷ  
θεῷ φῶς πρὸς ἑρρέομενον, πῶς οἷον σφόδρα τὴν ψυχὴν ἐταχυομένην  
ἐκμανθῆς χροῖον, ἀνελὼν τὸν πέλεκυν, ἀποτέμνει τὴν αὐτὸς  
ἐαυτῷ παιδοσπόρον φύσιν. καὶ ἐγὼ ταῦτα ἀπήγγειλα τῷ Ἰσίδωρῳ ὅ-  
φην τε καὶ ἐνθεοναίαν πρὸς αὐτὸν μύθους ὅδε ἱερὰς ἀκοῶν, οἰσθέν-  
τα πρὸς τὸ σῶμα κινδυνεύειν. ἀλλὰ τῷτο μὲν τῆς ἰδιώπιδος πρὸς ἀδείγμα  
πρὸς αἰρέσεως, ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι χάρις· ἐναυτολόμεθα  
πρὸς τὴν ἱάμεν. τὸ σῶμα δ' ἐφύλαττο, κατὰθεν δὲ ξάμενον ἀπὸ τῶν πο-  
δῶν, ὥς ἡδὴ τῶν βιβλίων καὶ τῆς αἰδέας. καλεκοιμήθην ἐπὶ τῆς νεῶς,  
καὶ πῶς ἀφροδισιάζομαι τοῖς ὀνείρασι, κρήδεμνον, φωσάνιον, ὀρεῖον,  
ὡς πρὸς ὧς ἐκμαγεῖον <sup>\* ἡμιτύβιον</sup> εἰς τοσούτον γὰρ ἀκηκόαμεν φιλο-  
φίαν,



\* Αρχιδας

φίαν καταφρονηθεῖσαν εἰδὲ πώποτε ἀθήνησιν, ὅσον ἐωράκαμιν ἀπμα-  
ζομένω ἐπὶ Ἡγίᾳ. ὁ δὲ \* Αρχιδας τὸ μὲν ὅλον τὲ πατρὸς οὐκ ὀλίγω  
ἦν διαφέρον, καὶ πολλῶν ἄλλων, εἰς δρετὴν τὰ ἵς φιλοφίαν ἀγόντα πα-  
ρεμμένω, ἄτε πρὸς ταῦτα ἀνάγωγῃ ὧν διὰ τὴν οὐκ ἀκολάκευτον  
πατρῶαν εἰσίαν, ἱερὰν δὲ ζῶνιν περιβεβλημένω, εἶπερ πῖς ἕτερος. ὁ  
μὲν ἐν Εὐπείθῃ διφύεσερ μὲν ἐγένετο. τὰ δὲ ἦθη ἐπισσευμένω  
εἰς ἰδιωτισμὸν ἦδη δὲ καὶ ἀτοπώτερον ἔχων, ἢ κατ' ἰδιώτην, ἀδενῶν αὐ-  
τὸς τὸ σῶμα καὶ ἐπόρρω τείνων θανάτῳ. ὁ δὲ πρὸς μὲν τὸ παρὰ τὰ δυσ-  
χερῶς ἤκαστε τῆς ἀπολογίας, ἄτε [δὲ] μὴ κατ' ἐλπίδας ἀπὸ πρᾶτῆ-  
σης τῆς ἀγαθοειδῆς περιαιρέσεως. τοιαῦτα πολλὰ λέγων τε καὶ ἐπά-  
10 δων, ἐπεισετὸν Ἰσίδωρον ὁ Μαεῖνω δέξασθαι τὸ ψήφισμα τῆς δια-  
δοχῆς καὶ ἐψηφίσθη διαδόχῃ, ἐπ' ἀξιώματι μᾶλλον ἢ πρᾶγμα πτῆς  
πλατωνικῆς ἐξηγήσεως. εἰ δὲ θεότερον χεῖμα, ὡς σύφης, ὦ Ἡγία, ἐ-  
λεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰσίδωρος, ἢ ἱερατικὴ πρᾶγματεία: φημὶ μὲν τῷτο  
καὶ γὰρ ἀλλὰ πρῶτον ἀνθρώπος χρῆσθαι οὐδ' ἐσομένους θεὸς δεῖ: διὰ  
τῷτο καὶ ὁ Πλάτων ἐφη μὴ ἐλθεῖν εἰς ἀνθρώπος μᾶζον ἀγαθὸν φιλοφ-  
φίας. ἀλλὰ τῷτο συμβέβηκε νῦν ἐπὶ ξυρῆ ἐσᾶναι καὶ τῆς ἀκμῆς, τῷ δὲ  
ἐχάτε γήρεως ὡς ἀληθῶς. ἐλάνθανε δὲ ἐαντὸν \* ἀνιάτα πρᾶγματα  
καὶ πόρρω μοχθηρίας περιβεβηκότα διορθῶσθαι ἐπιχειρῶν ἦννε δὲ  
εἰδέν πλεόν. ἦε δὲ δέχομένους, τῷ Μαεῖν τὸ σῶμα ἀπολιπόντῃ, ἐβ-  
10 λθέτο τὰς ἀθήνας ἀπολιπεῖν ὁ Ἰσίδωρος παρήναι ὃ Συναϊανὸν καὶ Ἡγίαν ὁ  
Ἰσίδωρος, ὡς χρεῶν εἴη, φιλοφίαν ὑπορρέσαν ἀνασώσασθαι.

ὅσα παρῆται χρεῶν ταῖς ἐκλογαῖς συντετάχθαι καλλιέπειαν ἔχοντα.

Διαμνηχανῆς τινὸς λόγος καὶ ἀνθρωπίνης ἐλπίδῃ ἐξω καθεστηκῆας  
ἐν ἀπορρήτοις τὰ ἀπορρήτα διαμνηχανομένους ὑπὲρ ἰσφῶν ἀπάν τῆς ἐρα-  
νίας ἐλπίδῃ, καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων αἰγυπίων τῆς ὅλης διθημοσύνης. ἀλλ'  
ἐπὶ εὐθεν πόθεν ἀπὸ τῆς τρίτης καὶ περικοσμίας χρέσεως ἀναδήσασθαι τὰ  
πίσματα τῆς ἀναγωγῆς σωτηρίας. καὶ δὲ Σεβῆρος, ἀνὴρ τῆς ῥώμης  
πατερίκι, ἀλλὰ τὲ διηγῆτο ἐν ἀλεξανδρείᾳ συνδιατρίβον, καὶ  
ὅτι λίθον ἐθεάσατο, ἐν ᾧ Σελήνης ἐγένετο χήματα μεταμορφωμένης παν-  
10 τοῖα μὲν, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλα πρὸς ἥλιον αὐξομένης καὶ μεικρμένης ἐνόντα  
τῷ λίθῳ [καὶ] αὐτὸν τὸν ἥλιον. ὅθεν ἡ φήμη οὐδ' οὐδέ τις λίθος καλεῖ συ-  
νοδίτας. καὶ ἡλίτῳ δὲ λίθον ἔλεγον ἐωρακέναι, καὶ οἷον ὅτι πολλοὶ ἐωρά-  
καμιν, ἀκλίνας διαφαίνοντα ἀπὸ τῆς βάθους χερσίπιδας, ἀλλὰ δίσκον ἡ-  
λιοειδῆ κείμινον μέσον τῆς λίθου, σφαῖραν αὐτὴν πρὸς ὡς ἰδεῖν. ἀπ'  
αὐτῆς δὲ τὰς ἀκλίνας ἐκθρόσκον, ἕως ἐπὶ τὴν ἴτιν: εἶναι γὰρ σφαι-  
ροειδῆ καὶ ὅλον τὸν λίθον. ἰδεῖν δὲ καὶ σελιωίτῳ, ἐκ τὸν ὕδατι τεγγό-  
μινον

\* αὐτὰ



μυρον, εἶτα ἐκφαίνοντα τὸν μύωσκον, καὶ διὰ τῆτο ὑδροσελινίτῳ κα-  
λάρμυρον: ἀλλὰ κατὰ φύσιν τὴν ἑαυτῶ τεπέομυρον, ὅτε καὶ ὅπως ἡ σε-  
λήνη τεπέοιτο θαυμάσιον [χεῖμα] τῆτό γε φύσεως, τυφλῆς δὲ καὶ ἀ-  
φῆς τῆς φήμης πεπλανωμένης. ὁ μὲν ἔν πλείς τοῦ λόγου ἀπολωλέναι  
τὴν αἴγυπτον. διεφέρετο δὲ ὁμῶς καὶ σωτηρίας τῆς ἀγγελῆς φήμη, καὶ  
τάχα ἀνῆδε ἡ πάθη ἀποθαίρετο ἀν εἶη, καὶ διὰ τῆς συμβαίνοι ἀν ἰσως  
καὶ ταῖς ἀκηράτις. τα βέλπιστα πῶδων, καὶ παροξύνων τῷ λόγῳ οὗ  
ἐν τῷ ἔργῳ βλακδύοντας.

10 Ὅτι τριῶν ὄντων εἰδῶν τῆς ψυχῆς, τριτὴ καὶ ἡ πολιτεία. καὶ ἔχει μὲν  
ἐκάστη τρεῖς, ἀλλ' ἐνὶ διαμορφῶται καὶ ὀνομάζῃ τῷ ἑπικρατέοντι. καὶ  
λόγῳ μὲν ἰσύνε), ὡς ὁ ἑπὶ Κρόνῳ βίβη, ἡ λεγομένη χευστὴ χρεα, ἡ τὸ  
θεῶν ἀγχιόπορον γῆ, ὅια ἐν χήματι μύθε σεμνύνεσιν ἐν τῷ τρι-  
ποδὶ τῆς μέσης καθήμυροι ποιηταί. θυμῷ δὲ διανισαμύρῳ πολιτείαν  
τὴν ἑπὶ πολέμους καὶ μάχας, καὶ ὡς ἑπὶ πάντων φάναι, τὴν περὶ πτωτεί-  
ων καὶ δόξης ἀγωνιζομένην, ὅταν γῆρας τὴν ἐπὶ τῆς ἰσορείας ἐκάστοτε θευλ- \* al. ὅταν  
λουμύρῳ ἀκρόμυρ. ἑπθυμία δὲ, τὴν παλαιὰν διαρρέεσαν, καὶ ὑπὸ  
τρυφῆς ἀκολάστως διεφθαρμένην, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φερόμεσαν,  
δελιὰ σύνοικον καὶ ἐν πάσῃ \* κυβεία καλινδεμύρῳ, φιλοχρήμονα, μι- \* ὕμνους  
20 κροπτεπῇ, δελιδύον ἀσφαλῶς θέλεσαν, ὅια τῶν ἐν τῇ νῦν γῆρας πο-  
λιτομορῶν ἡ ζωή. περθυμότης εἰς ἀποδημίαν ἐ τὴν μάται-  
ον καὶ τρυφῶσαν, εἰς ἀνθρώπινα οἰκοδομήματα, καὶ μεγέθη καὶ κάλλη  
πόλεων διαχαίνεσαν ἀλλ' εἶπε ἡ θαυμαστὸν ἀκήκοεν, ἡ ἱεροπτεπῆς, ἀ-  
φανὲς ἡ φανερόν, αὐτόπτης ἡ ἐξέλετο γῆρας τῶν θαύματων. αὐτὴν δὲ τὴν  
ψυχὴν ἐν ταῖς ἱεραῖς δόξαις πρὸς ὅλον τὸ θεῖον πέλαγόν ἔλεγε: τα  
μὲν πρῶτα, συναγειρομένην ἀπὸ τῆς σώματος \* εἰς ἐάντην: αὐτὴς ὅτι \* al. πρὸς  
30 σαμύρῳ τῶν ἰδίων ἡθῶν, καὶ ἀναχωρεῖσαν ἀπὸ τῶν λογικῶν ἐννοιῶν, ἑπὶ  
ταῖς τῷ νόθῳ συγγενεῖς. ἐκ δὲ αὐτῆς τριτῶν ἐνθεσιῶσαν καὶ πῶδαλλάτῃσαν εἰς  
ἀήθη ἵνα γαλήνῳ θεοπτεπῇ καὶ οὐκ ἀνθρώπινῳ. τῆτον ἐπαινῶν Ἰσί-  
δωρον ὁ φιλόφρονος καὶ εἶχε. μετριοφρονα γὰρ πειθῶ καὶ πῶδαινε-  
σις τῆς ἀπὸ τῶν ἄλλων λόγων τοῖς πολλοῖς, ἡ ἀπὸ τῆς ἰσορείας, καὶ μάλ-  
λον τῆς παλαιότερας ἢ ἀπὸ τῆς νεωτέρας, καὶ τοῖς ἀκρωμένοις φέρεσά  
πγνωεμώτερον. ἐ δὲ καὶ ἐν τοῖς αἰγυπτίοις φιλοφρήμασι [τὸν Ἰσί-  
δωρον] συνεργὸν καὶ συγκυνηγέτῳ παρελάμβανον τῆς ἐν βυθῷ κε-  
κρυμμένης ὡς ἀληθῶς ἱεραῖς ἀληθείας: καὶ πολλαχῶς φῶς ἀνῆπεν αὐτοῖς  
ἐν ταῖς ζητήσεσι τῆς ἀρχαιοτέρας θείας. τὸ δὲ σύμπαν αὐτῶν τῆς διπο-  
ρείας, οὐκ ἀπὸ βιβλίων καὶ δοξασμάτων ἐπορίζετο ἀλλοτρίων διὰ μνή-  
μης, ἀλλ' ἐξ ἵνα βεβαίαν καὶ πάμφορον ἀληθείας τῆς γε τοιαύτης ἀπ-  
αρχῆς



αρχῆς ἐκτὴ(αὐτὸ καὶ διύσε') τοῖς ἀνθρώποις, ἅτε ἐ διωαμύροις αὐτῶν  
 φέρειν τὴν θείαν ἀνάτολιν. \* ἵνα γὰρ ζῇ ἡμελεῖσθαι τῆς τῶν παίδων  
 διαγωγίας. καὶ μὴν καὶ ἐν ταῖς διηγήσεσιν ἐνδεέσθαι τῷ λόγῳ, [ἢ] ὥ-  
 στε ἐρμηνεύειν τὰ δοκῶντα ἀποχρώντως. ἐ μὲν οὖν ἐν ταῦτα ἀποδείκνυται  
 ἦν ὑπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀλλης μελέτης. ἀλλὰ κατεβάλλετο μὲν παρ-  
 ὅθεν πρὸς τὴν (αὐθιγίαν) τὴν δὲ τῶν ὀνομάτων διυρθμίαν ἀφίεις ἐτέρους  
 πρὸς ἡμῶν, εἶχετο τῶν πρᾶγματων ἐλόγοις τὸ πλεον, ἢ νοήσεις  
 φθεγγόμενον. ἐδ' ἐνοήσεις μᾶλλον, ἢ τὰς ἐσίας αὐτῶν τῶν πρᾶγματων  
 ἀγωνεῖς φῶς, τὴν περὶ τὸ θεῖον ἀγιστεύσαν θέμιν. διφραίνεται δὲ  
 ὁρῶν τὸν Πέγκλον ὁ Ἰσίδωρος, αἰδοῖόν τε ἅμα καὶ δεινὸν ἰδεῖν αὐτὸ δοκῶν  
 ἐκεῖ ὁρᾶν τὸ φιλοσοφίας τῷ ὄντι πρὸς ὁπῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ Πέγκλος ἐθαύμα-  
 ζετ' Ἰσίδωρος τὸ εἶδ' αὐτοῦ, ὡς ἐνθεον, καὶ \* πλήρης εἶσω φιλοσόφου ζωῆς.  
 ὁ δὲ Σαλῶσις ἐκέπτε διικανικῶς, ἀλλ' ἤδη τῷ ὁφισικῶ βίῳ πρὸς εἶχε  
 τὸν νῦν. ἐξέμαθε δὲ καὶ οὗτοι δημοσίως ἅπαντας τῶν δημοσίων λόγους.  
 καὶ δὴ λέγειν ἦν ἱκανὸς, ἐ οὗτοι νέες μιμνήσκοντο ὁφισίας, ἀλλὰ πρὸς  
 τὸν δόξατον \* πόνον τῆς λογογραφίας ἀμιλλώμενον. ἀμέλει καὶ ἔγρα-  
 ψε λόγους ἐ πολὺ τι ἐκείνων λειπομέρους. ἀνυπόδετο πρὸς αὐτῶν τὴν οἰκ-  
 ομῶν, ὡς φάναι λόγον, ἅπαντα. Ὅτι τὰ εἶδη καὶ ἡμῶν λαμβάνει  
 τῶν τελεῶν. τάττει ἡμῶν τῶν ἀγαλμάτων. λέγει ἡμῶν τὸ εἶδ' αὐτοῦ, καὶ τὸ εἶδ' αὐτοῦ  
 φῶς ἐνεώ. Ὅναρ μὲν μυριάκις παρὶν ὡς φάναι τὸ ἔπος ἀπαξ ἡμῶν  
 ὑπερφάνη τὸ φάσμα πρὸς ὁρῶν τὸν ἀνθρώπον. ἀντὶ τῶν ἐμὲ βλέπον ἀκρί-  
 βως διεσκόπουν, ἐναντίως τῆς τῶν πολλῶν χεῖσεως, ἀκώλυτοι διέμενον ὑπὸ  
 τῶν εἰωθότων καὶ τὸ ἀνθρώπινον κωλυμάτων. ἐδ' εἰς ἐστὶν ἔτι τὸ θεῖον ἐκκεκω-  
 φημένον, ὅς οὐκ αἰσθάνει αὐτὸ τῆς ἐνεργείας πάσης μὲν, ἐχ' ἡκιστα ἡμῶν  
 κολαζέσης οὗτοι ἀμαρτάνοντας. οὐκ ἂν ἀμάρτοι μέσης ἀληθῆς, ἢ οὐκ  
 ἀν' ἀμάρετοι ἀληθείας \* ἱεράς. ὅτι τῆς ἀλλοφύλου δόξης ἐταῖροι καὶ συστα-  
 σιῶται καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ἑρρῶντο, καίτοι δόχῳ ἀτυχῆντες διαγω-  
 γίας φιλοσόφου, καὶ τῇ δόχῳ \* χεῖρα μὲν εἰς τὴν συνήθη καὶ ἀνθρώπι-  
 νῳ αἰσθῆσιν ἀπὸ τῶν ἀλλοκότων ὁψων ἐπανήλθε, καὶ δὴ ἐξέδωκεν ἱκα-  
 νομένῳ τῷ τῶν γάμων καιρῷ. ἀλλὰ καὶ τείβωνα φιλοσοφίας πρὸς ἀλάν,  
 ὡς φιλόσοφον τὴν νύμφην, τῆς περὶ τὰ θεῖα διατελέσης θρησκείας,  
 ὅση τέρετη καὶ ὅση ἀπόρητο. ὁ δὲ εἰς ἀφροδισιάδα μετεχώρησε πρὸς  
 κλητὸν ἀπαμδα βίον τῇ γυναικὶ συμβεβίωκεν. ὁ δὲ Ἰλάριος φιλοσο-  
 φῶν μὲν, ἐκ δεδητημένῳ δὲ τὰς ὑπογαστρίδας ἡδονὰς, οὐκ ἔτυχεν Πέ-  
 κλου διδασκάλου. πεπεῖσται ἔλεγε πολυχρονιώτερον ὅτι γνέσθαι τὸν  
 μὲν τῶν σώματων βίον, διὰ τὴν δεξιότητά τῆς γυναικός. καὶ ταῦτα ἐ-  
 λεγν, ἐ χάριν ὁμολογῶν ὡς ἀντὶ τῶν δόξεων: ἀλλὰ διυχεραίνων πρὸς  
 τὴν ἐν

\* αὐτὸν εἶναι  
570

\* αὐτῶν.

\* αὐτῶν.

\* ὑπερφάνη

\* αὐτὸν βλέπον

\* ἱεράς

\* αὐτὸν χεῖρα μὲν

Hilarium phi-  
losophi.



τὴν ἐν σώματι διαλειδὴν, καὶ εἰς ἐκείνην ἀναφέρειν, ὅσα γε εἰς ἄνθρωπον,  
τὴν τῆς θανάτου ἀναβολήν. καὶ τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὴν διαγωγίαν, καὶ  
σιωπῆς. κατελείψας τοῦ γάμου τὰς πρῶτας ἐλπίδας ὁ θεὸς, ἐδίδε  
σύμβολον τῆς ἐς ὁμήρης γονῆς καὶ τῷ γαμετῇ λοιπὸν ἑώρα \* ἔπιτε- \* *al. ἐπίτοκα*  
καὶ ἔδωκεν ὁ δῆμος. καὶ ἐδὲν ἐμποδὼν πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἀσκληπιο-  
δότῳ ὁ σκότος ἐγένετο. διηγεῖτο δὲ ἄλλα τεῶν ἀκήκοε, καὶ δὴ καὶ τῆς  
αὐτῆς ὁψέως οὐκ ὀλίγα θαύματα ἄξια. ἡ δὲ ἄγνωστος φωνὴ ὅτε  
εἴη τῷ ναῦν δυνάμει χάριν ἐκέλευε. τοῦ \* ὁμακοῖς τῆς αὐτοψίας καὶ \* *al. ὁμμακοῖς*  
ἀκοῆς ἅμα. καὶ διετέλεσεν ἄρτι θανάτου ἀμύνης πτωτὸς σώματι.  
10 ἐδὲ ἐσιν ὅσῃς ἐσυκοφάντησεν αὐτὸν ἔπι τοιαύταις διαβολαῖς, ἐδὲ  
τῶν ἐχθίστων. ὁ δὲ Μαρίνῳ τῷ ἀτόνῳ τῆς φύσεως, ἐδὲ τῆς Παρμενί-  
δου τῷ ὑπεραίρου ἔδωκεν τοῦ διδασκάλου ἠνεγκεν. ἔπι τῷ εἶδη  
δὲ τὴν θεωρίαν κατήγαγεν, ἀπὸ τῶν ὑπερουσίων ἐνάδων ταῖς Φιρ-  
μοῦ καὶ Γαλιῶ τὸ πλέον ἐννοίαις ἔπιπαύμεν, ἡ ταῖς ἀκηράτοις ἔπι-  
βολαῖς τῶν μακαρίων ἀνδρῶν. ἐθεράπευε τὰ δίκαια, καὶ φιλοθεφία πρέ-  
ποντα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ παρὸς ποικίλῃ βάναντον. διὰ τὴν εἰσὶν ὁ Μαρίνῳ ἔξ  
ἀθλῶν εἰς ἔπιδωρον ἀνεχώρησε. ταῖς ἄρτι ἔστωματι ἐκβαίνεσας ἔπι-  
βλας ὑφορώμεν. ὁ δὲ Μαρίνῳ, καὶ αὐτὸς ὁ Πέγκλῳ, ἐπὶ τῇ ἐτέρᾳ μόνον \* *ταῖς M.M.*  
ἀλλὰ ἀμφοῖν \* τῶν χερσὶν ἔπι δῶρα φειδέχοντο. ὁ δὲ Πέγκλῳ ὁρῶν αὐτῶν  
20 τὴν περὶ θυμὸν ἀρετὴν ἔδωκεν, καὶ τὴν φιλομαθίαν ἀκόρετον πηγὰς λόγων  
εἰς τὴν ἐνείη ψυχὴν ἀφίει, ἱερῶν τε καὶ φιλοσόφων, γαννύμεν αὐτῶν δι-  
είλει, πλεῖστα ὑπέχοντι καὶ δεινὸν τὴν τῆς διανοίας ὑποδοχὴν εἶξε δεδιῶς  
τὴν ἐκατέρω ἔπιλήμνησιν, καὶ ἀμαλύπῳ ἀγανακτεῖσαν. ἐσφισον ὑπερφυῆ  
ἰνα σπασμὸν, καὶ ἐφύσεως ἐκγονον. ἦν ἄρτι πρὸς ἀπὸ τῆς γυνῆ, πολλὰς εἰδῶα  
μηχανὰς εἰς πᾶσι, ὡς διεδίδασκεν. ἐμὴ χεὶρ δωρῶμεν, ἀλλ' ἀμ-  
φοῖν, κατὰ τὴν παρρησίαν τοῖς τῷ σώματι καὶ τὴν ψυχῇ, ὥστε κατὰ  
πληγῇ τῇ σιωπῇ. οὐδὲν ἐντυγχάνοντες, ἡνίκα καιρὸς ἦν, σεμνότη-  
τῳ καὶ ἐμμελεσέων. ἡθῶν τε καὶ λόγων χαρίεις δὲ ἦν πρὸς οὐδὲ χαρίεντας.  
ἀντὶ τὴν φιλοθεφίας καὶ ἀπαραγμοσύνης εὐδαίμονος, εἰς πολιτείαν ἐαυτὸν  
30 καὶ εἰς δόξαν ἔξέωσε φέρων. φύσιν δὲ φιλόνηκον, καὶ ἀήτητον, ἐφ' ὅ, πρὸ  
ὁρμήσεως καὶ φιλόδοξον, ὡς οὐκ οἶδ' ἕτερον, ἔπι μίσις ἔργοις τε καὶ λόγοις, καὶ  
τὴν δεινὴν εἰς τὸ ἔξω προάγει τῆς ψυχῆς. πρὸς κεραικὸς αἰεὶ καὶ ἀμύνη-  
κὸς πρὸς οὐδὲν ὑπερέχοντες ἦν. ἡ δὲ ἐλεῖ δὲ μόνον ἀξιοθῆναι ὁ δεινὸς τῆς  
τὸν ἄρχοντα περὶ σπουδῆς ἐν δόξῳ: ④ ὁ πλεῖστοι ὠρεθέντες πρὸς τὰ δέ-  
χα ἡ ταῖς ἐλπίσιν.

Ὁργανον ὁ Παμπεπέπῳ ἔπι δῶκεν τῆς πρὸς τὸ κάλλιον ἀντιπνεύ-  
σης ἀνάγκης ἦν. κατὰ τὸν ἰκνέμενον χρόνον, ἀντὶ τῆς τὸν ἐπιόντα.



- Οἱ πρὸς τὴν κατὰ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν καὶ ἀκαταλύτης πίστεως ἐπιλυτήσαντας  
 ὁ Δαμάσκιος δρεθμενός, καὶ ἄκων (ὡς ἔοικε) καὶ ὑπὸ τῆς καὶ τῶν \* ἐνέρ-  
 γειαν ἀληθείας βιαζόμενος, τὰς ἀναγράφει. ἐπεχείρησε μὲν γὰρ καὶ Ἰου-  
 λιδὸς ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἐτέων ἐκ ἐπέβη πσύρων. ἐπεχείρησε δὲ χρόνοις ὕ-  
 σερτον καὶ Λακίος, δυνῆς ἐν βυζαντίῳ τῶν στρατηγίδων ἀρχεῖν ὑπὸ βασιλεῖ  
 Θεοδοσίῳ κοσμῶν, ὃς πειραθεὶς τὸν βασιλέα ἀνελεῖν, εἶπε τῷ βασιλεῖ  
 παρήλθε, καὶ τοῖς θελήσας ἐξελέγκει καὶ ἐκλεῖ τὸ ξίφος, ἀπετρέπετο  
 κατὰ πεπληγμένον. ἐώρα γὰρ ἐξαίφνης γυναικαὶ μεγάλῃ καὶ βλοσυ-  
 ρὰν ὡς ἡμιτομομένην καὶ νώτου τὸν Θεοδόσιον. μετὰ ταῦτα ὁ μέγας τῆς  
 ἐν στρατηλατίᾳ ἐπεχείρησεν: ἀλλ' ἐπεχέθη, βίαιον ἐνέαμειν θάνατον.  
 Διὰ γὰρ τῶν ἰσχυρῶν πεσόντων, καὶ τὸ σκέλος κακῶς διαλεθεὶς, ἐτελεύτησε  
 τὸν βίον. εἶτα Σεβηριανὸς, φησὶν, ὁ πολίτης ἡμῶν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρό-  
 νοις, μετὰ καὶ ἄλλων [πνῶν] συχινῶν ἀλλ' ὀλίγου δὲ θανάτῳ ἐζημιώ-  
 θη, διὰ ἀπιστίαν τῷ σωφρότῳ, ἄλλων τε ἱσχυρῶν καὶ \* Ἀρμενίῳ καὶ Ἀσσε-  
 ροῦ παιδὸς, ἐξ ἐπὶ πόντος τῶν σωωμοσίαν τῶν Ζιζώνων. πρὸς οὖς Μάρκος καὶ  
 Ἰλλῆς. ὧν ὁ μὲν Μάρκος ἐν αὐτῇ τῇ ἐπαναστάσει νότῳ τέθηκεν: ὁ δὲ Ἰλ-  
 λῆς συλληφθεὶς, ξίφει τὸν βίον κατέσρεψεν. ἀκονίζετο τῶν κεφαλῶν  
 εἰς τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον, ἀνῶθεν δὲ τῆς πέτρας ἀποδισκάδας.  
 ὁ δὲ Ἀμμώνιος ἀνὰ χερσὶν ὧν, καὶ πάντα ὁρῶν εἰς χρηματισμὸν ὄντινα  
 ἐν, ὁμολογίας \* πῆθε) πρὸς τὸν ἐπισκοπεῖν τὸ τῶν καὶ ταῦτα τῶν κρα-  
 τῶσαν δόξαν. γρυμῆα ἔκειτο πάντοδα πῶν βιβλίων, ὅταν ἀφροδισιά-  
 ζῃ ἐπὶ παιδοποιίᾳ πολιτικῇ. λόγοις, φησὶν ὁ συγγραφεὺς, ἐπεδεικνύ-  
 μιν πρὸς τὸν ἐπὶ ῥητορικῇ τείδων ἀειθέμενον: ὥς ἐκ τῆς καὶ τείδων  
 ῥητορικῆς, ὡς καὶ φιλόσοφος. πεφύκασιν δὲ ἄνθρωποι τῇ μισοπράγμο-  
 νι ζῶντι τῶν δρετῶν ἐπιφηνίξιν, \* ἔχοντες ἔχον κατὰ γὰρ τῶν ἐμὴν κεί-  
 σιν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀνα-  
 στροφὴ δρετῇ γυμνάζει τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμένεσθαι, καὶ  
 βεβαιῶται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας, ὅσον αὐτῆς ὑγιὲς τε καὶ ὁλόκληρον  
 ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπιπλάσσει ἐμφωλδίᾳ ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς,  
 τὸ πᾶν διελέγχεται, καὶ ἐτοιμότερον καθίσταται πρὸς διορθώσιν  
 τὸ δὲ ἀγαθοεργόν τε καὶ ὠφελητικόν, ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς πολιτῶμα-  
 σιν. τὸ δὲ θάρραλέον καὶ βέβαιον ἡλικόν. τοιγαροῦν ἐν γωνίᾳ κα-  
 θήμενοι λόγοι, καὶ πολλὰ φιλοσοφῶντες οὐ μάλα σεμνῶς πρὸς δικαίαν  
 καὶ σωφροσύνην, ἐκβαίνειν ἐπὶ ταῖς πράξεσι ἀναγκαζόμενοι, διὰ  
 ἀσχημονέσιν. εἰς ἀθήνας καὶ Πέργηλον \* ἀπάγει ἐπὶ διακρατέμενον ἐν  
 τῷ σώματι.

σεμνὸς ὧν ἅμα καὶ δούμιλος ὁ Ἀγάπιος, τὴν τε δευκαίαν γλῶσσαν ὑπὲρ  
 τὸν ἰδιώ-



τὸν ἰδιώτῳ μελετήσας, ἐπέσρεψεν εἰς ἐαυτὸν οὖν ἐν βυζαντίῳ ἀνδρώ-  
πας. θαῦμα δὲ ἐαυτὸν παρέχετο καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοῖς λογιωτέ-  
ροις ὥρμητο γὰρ ἀπὸ πάσης τῆς παιδείας. ζητητικὸς τε καὶ κερλικὸς ἠθέλητο  
εἶναι γραμματικῶν τε καὶ ῥητορικῶν καὶ συλλήβδῳ εἰπεῖν, ἐδόκει τετραγώ-  
νῳ εἶναι καὶ ἦν τῷ ὁφίαν.

καὶ εἰς κλέῳ ὁ Γέσιος μέγα ἀνέβη, ἔμῳνον ἰατρικῆς ἔνεκα *ᾧδρα. Gefini.*  
σκυθῆς, τῆς τε διδασκαλικῆς καὶ τῆς ἐργασίας. ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης πά-  
σης παιδείας: διαλεκτικαῖς συνεσίσαις δὲ δόμῳ τῷ ψυχῇ.

20 Ὅτι ἀγαγομένη Ἰσιδῶρω Δόμῳ γυναικῇ, τίκεται αὐτῇ παῖς  
Ἰξάωτης, Πρύκλον τὸ παιδίον \* ἐπωνόμασε καὶ ἡ Δόμνα Ἰπὶ γε τόκῳ \* ἐπωνομαδὲν  
πέμπη ὕστερον ἡμέρᾳ ἀποθνήσκει, κακῶς θνήσκει, καὶ πικρῶς σιωοικεσίᾳ ἐλδυ-  
θερώσασα τὸν φιλόσοφον ἐαυτῆς.

Ὅτι ὁ ἐν βηρυτῷ, Φησὶν, Ἀσκληπιὸς οὐκ ἔστιν ἐλλῶν, ἐδὲ αἰγύπτιος, *Asculapius.*  
ἀλλὰ πρὶν Ἰπὶ χῶρις Φοίνιξ. Σαδύκῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες, εἰς Διός-  
κόρες ἐρμῆς καὶ Καβείρας. ὁ γδοῖς δὲ ἐχέμετο Ἰπὶ τέτραις ὁ Ἑσμ-  
νῳ, ὃν Ἀσκληπιὸν ἐρμῆς οὐκ ἔστιν. οὐδὲ καλλίς ὦν θέαν, καὶ νεανίας ἰδεῖν  
ἀξιάγας, ἐρώμενος γέγονεν, ὥς φησὶν ὁ μῦθος, Ἀσκληπιὸς θεὸς Φοι- *Astronē.*  
νίστης, μητρὸς θεῶν εἰσθῶς τε κυνηγετῆν ἐν ταῖς δε ταῖς νάπαις, ἐπειδὴ  
20 ἐθεάσατο τὴν θεὸν αὐτὸν ἐκκυνηγετῆσαν, καὶ φύγοντα Ἰπὶ δώκεσαν,  
καὶ ἤδη κατὰ ληψομένην ἀποδέμνει πελέκει τὴν αὐτὸς αὐτῆς παιδοσφόρον  
φύσιν: ἡ δὲ τῷ πάθει ὀδυνώσασα, καὶ παιᾶνα καλέσασα τὸν νεανί- *Panth.*  
σκον, τῇ τε ζωογόνῳ θέρμῃ ἀναζωπυρῆσασα θεὸν ἐποίησεν, Ἑσμνον ὑπὸ  
Φοινίκων ὀνομασμένην Ἰπὶ τῇ θέρμῃ τῆς ζωῆς. ④ δὲ τὸν Ἑσμνον ὁ γδοῖς  
ἀξίῃσιν ἐρμῆς οὐκ ἔστιν.

Ὅτι ὁ γδοῖς ἰὼ τῷ \* Σαδύκῳ παῖς, ἐν σκότῳ διωλυγίῳ πολὺ φῶς \* *al. Σαδύκῳ.*  
ἀνάψας. τέτον ἀπεδέξαντο τὴν νεανίσκον τὸν λόγον, καὶ ἠγάθησαν ④ ἀμ-  
φὶ τὸν Μαρίνον, πῶς οἱ σφόδρα; ἔπω Ἰξέρῳ γὰρ ταῖς δυσκολαίαις ὑπο-  
θέσεως: ἐμὲ δὲ ἐπεσπάρσατο ἡ ῥύμη τῆς λόγου πρὸς ταῖς μετὰ ταῦτα ἐμ-  
30 βεβηκότα ποιήσασθαι τὴν ἐκβολήν, ἐπακολοθήσαντα παρὸν τῷ βίῳ  
τῶν διαδόχων, εἰς εἴλετο Πρύκλῳ. ὁ δὲ καὶ ᾧδῶ δόξον ἀκῶσαι, με-  
τὰ σεμνότητι ἐν γῆρας καὶ βεβαίᾳς ἐφαίνετο τοῖς παρῶσι χαίρειν. τὰ μὲν  
πολλὰ σπερδάζων εἰς τὸ κοινὸν τοῖς ἀκῶουσιν ὅφελος, ἀνιῖς δὲ ἐνίοτε τῷ παί-  
ζοντι τῷ σπερδῶν, καὶ σκώπτων ἐνφυῶς οὖν ἀμαρτάνοντας, ὥς ἐπὶ καλύπτειν  
τῷ γελοίῳ τὸν ἔλεγχον, εἰς ὕψος καὶ μήκος, οἷον θαυμάσιον. ὥς τὰ  
δὲ χαῖα, καὶ πρὸς τὸ μυθῶδες ἐκνευκηνότα, μηκέτι ἄπιστα εἶναι καὶ ἥτοι  
παρ' ἐμοὶ ὑποδοχῇ λανθάνεσαν.



ὁ δὲ Θεοσέβει· τὸν τῆς σωφροσύνης διακτύλιον, ὃν ὁ χυδαῖος εἰ-  
 ῶν παρὰ δίδωσι, τέτον ἔδωκε κατασκευασάμενος, πρὸς ἐλθὼν, τῇ γυναικὶ  
 ἔφη· πάλα μὲν σοι ἐπιδίδωκα διακτύλιον ἀρμοσὴν παιδεργῶν συμβιώ-  
 σεως· τὰν δὲ τέτον ἐπιδίδωμί σοι σωφροσύνην, ἐπὶ κερὸν σοι παρε-  
 σόμην τῆς σωφροσύνης οἰκείας. ἡ δὲ ἀσμελῶς ἐδέξατο, καὶ συνέζη-  
 σε τῷ ἀνδρὶ τὸν λοιπὸν χρόνον ἀνδρὶ σωματικῆς κοινωνίας. τῷ δὲ φυ-  
 λακτεῖω τέτῳ τὸ δραστήριον οὐκ ἐπὶ γαμετῇ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ἑαυ-  
 τῷ πάλα εἰώθει μαρτυρεῖν. καὶ γὰρ ὅτε νεώτερος ἦν, ὡμολόγει καὶ αὐ-  
 τὸς ἀγωνιῶσαι τὸν παιδείας ἀγῶνα πρὸς τοὺς ἡγεσιεργῶν πολεμίς,<sup>10</sup>  
 τὰς τε ἐξώθεν ἐπιθεμελίους, καὶ τοὺς \* ἐνδον πρὸς δίδοντας. καταβοῶν  
 δὲ τῷ αἰδήσεων πασῶν, μᾶλλον τῷ ἄλλων τῆς ἀπικῆς κατεβόα· εἶ-  
 ναι γὰρ αὐτῷ τῷ ὄντι χθονίαν, καὶ ἀνίτυπον, καὶ κατασπῶσαν τὴν ψυ-  
 χὴν εἰς τὸν τῆς ἡρέσεως ἀένναον ὀχετόν.

\* ἐνδοθεν.

σικγ.  
 Himerij so-  
 phistae De-  
 clamatio-  
 nes.

\* διάφοροι με-  
 λέου· τὸς ὡρεῖο-  
 τέρας δὲ τῶν  
 αὐτῶν λόγων ἢ  
 ἐκλογὴν διεπο-  
 μένη, τὴν τῶν  
 ἐκδοσιν ἀποθη-  
 ταιεῖται.

ἌΝΕΓΩΣΘΗ ἐκ τῷ Ἰμερίῳ Ἐφίσις \* μελετῶ.

ἐκ τοῦ ὑπὲρ Δημοσθένους, Ἰπερίδου. ἐκ τῆς θεωρίας.

Ἵποπτεῖται μὲν καὶ σφαλερὰ παντὶ δήμῳ τοιαύτη συμβεβηλὴ, καὶ  
 ἔμικρὰ λυπεῖσα πρὸς πειθῶ τὸν ἀκρόντα. ἀμφοτέρω γὰρ δημοσικῶν  
 καὶ πρὸς τὸ βέβηλον ὑπερημελῶν τυγχάνουσιν· ἐδὲ τοῖς γυμνοῖς χρῆ-  
 σται τῷ ὀνομάτων, ἀλλὰ τοῖς δι' ἐμφάσεως τὸ βέβηλον σημαίνουσιν.<sup>10</sup>

ἐκ τῆς μελέτης αὐτὸ τὸ προοίμιον.

Ὡς ἔτι μὲν, ὡς Ἀθηναῖοι, Φίλιππος δὲ ἐνὸς τέτῳ κηρύγματι ἔ-  
 Δημοσθένει μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντας ὑμῶν ἀφαιρήσεως τοῦ δημαγω-  
 γῶν, ὅσοι μετ' ἐκείνου ὄντες ἑαυτοὺς τῇ πολιτείᾳ, Φιλίπῳ μὲν ἄβα-  
 τον τῷ ἀπικῶν, τῇ πόλει δὲ τῷ ἐλευθερίᾳ ἀκέραιον μέχρι νῦν διετη-  
 ρήσαντες. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ βαρβάρου ἐτράπετο πρὸς τὴν καὶ ὑπο-  
 βεβηλῶσαι Φιλίπῳ. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ βαρβάρου ἐτράπετο πρὸς τὴν καὶ  
 τὴν ἐκείνῳ κενώσας ἡπειρὸν, ἐπὶ τὰ καίρια μέρη λοιπὸν τῆς πόλεως  
 καὶ τῷ ἑλλήνων ἐφέρετο, πάντα χόθεν ἡμᾶς πεισοχιζόμενος, κατὰ  
 τοῦ θείους τῷ θεράτων, οἱ τοσῶτον φείδονται τῷ θείων χρόνον, ὅ-<sup>30</sup>  
 σον ἐπὶ παρὰ σκιδάρονται. ἐκίνησε δὲ ἡμᾶς ἐδὲν, ἐδὲ \* ἀντιλαβέσθαι  
 τῷ πρᾶγμα τῶν ἡνάγκασεν, ἐδὲ διορυγμένη πελοπόννησος, ἐδὲ τὸ πῶ-  
 μα τὸ φωκικόν, οὐκ ἔβουλα μετὰ τῷ τρηπαίων τῷ μηδικῶν τυραν-  
 νικῶν, οὐκ ἀρεκαδία δευλίουσα, ἐδὲ τὰ \* εἰλη \* ἀτυχήματα· ἀλ-  
 λὰ καὶ χερρόνησον περαζόμενῳ ἐπείδομεν, καὶ τὸν ἑλλήσποντον ἀλ-  
 λοπεύμενον ὁρῶντες, ἐμέλλομεν. τίς γὰρ λοιμὸς ἢ σεισμὸς τοσαύ-  
 τας πόλεις ἐκένωσεν, ἢ τοσαῦτα γένη ἀνθρώπων ἠφάνισε καὶ κατέδυσεν,  
 ὅσα Φιλίπῳ καὶ ὁ Φιλίππος χρόνον; οἶδε γὰρ ἀκρίβως, ὧν τὸ μηδέ-  
 πω τυγ-

\* ἀντιλαβέ-  
 σθαι

\* ἡλεῖα

\* δυστυχήματα  
 M.M.



πωτυγχάνει διὰ τῶν ληψερμένων, καὶ ὧν ἔχει μηδὲν \* ἀν λαβὼν· εἰ \* αὐ. τοῦτων  
 συμβεβηκόντι Δημοσθένει πρὸς ἐπείθετο. ἐδὲ καὶ τῶν πόλεων μόνον διωρο- \* αὐ. ἀναλαβὼν  
 δοκεῖ, ταῖς τῶν περὶδοτῶν ἐπιτηδύοι γνώμας ὁ Φίλιππος· ἐδὲ ἄλλα  
 τῶν πατερίδων περιλήθουσιν· ἐδὲ καὶ τῶν δῆμων ὀπλίζεσθαι ἀλάστορας·  
 ἀλλ' ἐπὶ οὗτο ῥήτορας \* ἐπὶ οὗτο δημαγωγὸς μέλεινόχε τ' μηχανήματα, \* καὶ τὸς M. M.  
 ἀλλὰ καὶ τεναλίων ἐορτῶν εἶναι καὶ πανηγυρεῖν ἐκείνῳ τῷ πρᾶξιν ἁ-  
 παντες ἐνομοθέτησαν· τότε ἐκείνῳ ᾤσανομαῖν ὅτι ἀπὸ ῥημάτων, ἀλλ'  
 ἀπὸ τῆς φύσεως ἤρχετο. \* ἐπελίθει γὰρ θαλάττῃ μὲν ἡπειρον, δι' ὧν \* αὐ. ἐπετίθετο  
 10 δι' ἐκείνων ἐναυλίλλετο· θαλάττῃ μὲν, ὅσα γῆ, γῆ δὲ ὅσα θαλάττῃ  
 χωρῶντο· καὶ ταῖς τμηθεῖς ἀντὶ τῆς ἀθικτῆς μετοικίσασα, καὶ πάντα ὅσα  
 ἐν ἀνακτόροις, ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἡ πόλις ἐπρατήεν. ἐ μακεδόνες ἐπιπό-  
 λάζουσι τοῖς πρᾶγμασιν, (4) περὶθεν ἀγαπητῶς καὶ τῶν φόρων σωζό-  
 μνοι· παρωράμνοι δὲ τῆς \* δρχῆς τῷ ἡμέτερον πόλιν, αὐτοὶ παρέ- \* αὐ. τυχῆς  
 20 δυναν εἰς τῷ πρᾶξιν ἐκείνῳ, ἐφ' ᾧ ἡμᾶς (4) περὶγονοὶ κατέλιπον· τίς  
 \* νόμων κατήγαγον ἐπὶ θαλάττῃ Φίλιππον· καὶ σοιχεῖς μηδὲν αὐτῷ \* αὐ. νόμον  
 διαφέροντος περὶ ἀψαδαικατῶν ἀγκασεν· ὅταν μὲν γὰρ αὐτὰ κελεύ-  
 ωσιν ὅ, τε νόμῳ καὶ ὅ τῶν πρᾶγμάτων καὶ ῥῆς, ἀμφοτέρους διὰ το συμφέ-  
 ρον πείθομαι· ὅταν ἑτέρῳ μὲν ἡ χρεία, ἑτέρῳ δὲ (4) νόμοι φεράζουσι παρὲς  
 30 ἀκείνῳ τῶν συλλαβῶν, ἀκολουθῶ τῷ συμφέροντι. καὶ τίς ὅτι οἶδεν, ὡς ἐ-  
 κείνοι πάλαι τοῖς παρ' ἡμῶν νομοθέταις ἐρρωδῶς φεράσαντες, καὶ πολλὰ  
 μὲν χαίρειν Σόλωνι καὶ Δράκοντι καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπόντες ἅπασιν, τὸ μα-  
 κεδονικὸν καὶ τῷ φιλίπῳ Φιλίαν, νόμους καὶ πατερίδα, καὶ πάντα τὰ \* αὐ. περὶ  
 τιμιώτατα νομίζουσι· σιλήτιν \* ᾤσατο δὲ θεῷ γινώσκον ἀντὶ τῶ ἐν σή-  
 λῃ θριαμβεύοντι ὧν ἐτόλμησεν. ὑφορῶμαι Αἰσχίνῳ· τὰ ῥῆς γὰρ  
 μετ' ὁδράματ' ὁφικόν, ὅπερ ὅτι ἐπὶ σκλήρῃ ἡμῖν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀλη-  
 θείας αὐτῆς ὁ θαυμαστὸς οὗτος τριταγωνιστὴς ἐπεδείξατο. ἀλλ' ὅμως  
 καὶ τῶν ἑτῶς ἐχόντων, εἰρωνεύονται τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸν Πεισίστρα-  
 τον πολλάκις ᾤσατο φέρειν καὶ ὅτι αἰχμῶν) νῦν μὲν εἰς δειλίαν καὶ μα-  
 30 λακίαν σκώπτοντες, νῦν δὲ μὴ τυραννίσῃ τῆς πόλεως διεδίοτες· ἅ πλεί-  
 σον ἀλλήλων κεχώρισται· ὁ σόλοις ὅλοις ἐκ τῶ περὶ αὐτῶς ἐπὶ οὗτο τυραν-  
 νος ἀναγόμενον· φθείρεται μὲν τὰ περὶ αὐτῷ τῷ πόλιν, Φιλίπῳ δὲ  
 ὁδοποιεῖται πρᾶγματα.

Ἐκ τῆς μελέτης, ἧς Δημοσθένης εἰσάγει συμβουλευόντα κατάγην Αἰσχίνῃ.

Φήμης ῥύσεως, ὅτι Ἀλέξανδρος τοὺς Φυγάδας κατὰξεν.

Ὅντ' γὰρ ἑκατέρωθεν καὶ τῶ λυεῖν ψῆφον ἐκόντας, καὶ τὰ ταῦτα  
 ὑπομῖναι ᾤσατο γνώμῳ ἐξ ἐπιτάγματος ἡπὶ ἐκόντας κακὸν τῶ λυ-  
 εῖν ἄκοντας ὑπείληφα. τὸ μὲν γὰρ ἐνδὲς ποτὲ καὶ φιλανθρωπίας δό-



ξαν λαβεῖν· ④ δὲ ἐτέροις ὑπακούοντες, τὴν μὲν αἰχὺνὴν ἐαυτῶν ποιῶσι,  
 τῶν δὲ περὶ αἰχλῶν τὴν δὲ κλῆσαν κοινολογεῖται καὶ μὲν βῆμα βασιλεύουσιν  
 Αἰχίνης, καὶ μὲν Κτησιφῶντα, καὶ τὴν φυγὴν, τυράννης ἐπὶ αἰεργάζε-  
 ται. ἀνθρώπων τὴν αἰσάν ὅλῳ ὑπερπηδήσας τοῖς ὅπλοις, καὶ τῇ φύσει  
 φιλονεικῶν λοιπὸν ὅτι πολέμους μὴ κέκτημαι· δι' ἧς ἦρθη τοῖς Φί-  
 λιπῶ, δι' ἧς ἐπέσε τὰ τῶν ἐλλήνων φρονήματα· παρ' ὧν σύμμαχοι, ῥ-  
 ποι, καιροῖ, πᾶσα τῶν μεγάλων καθρωμάτων ἢ περὶ φασίς. ἀλλὰ τὸ  
 μὲν θηδῶν πάθῃ ὑπερεφώνει σὺ ἐλλήνας· Αλέξανδρος δὲ τὴν πό-  
 λιν καὶ μὲν θηδῶν ἡχέμετο. καὶ τοι γε εἰχέλι τότε τῇ πόλει καὶ μέμψατο. ἡ-  
 μῖς γὰρ θηδῶν πεσόντων τὴν τελετὴν ἀπεκλείσαμεν· ἵνα μὴ τοῖς θη-  
 δῶν θηδῶν ἀντιδοῶμεν τὸν ἰακχον. ὥστε γὰρ ἀγαθὸς φανέντος  
 τῷ κομιζομένῳ τὴν χάριν, μεθέξῃν ἡ πόλις τὸ μέρος τῆς δόξης ἡμελ-  
 λεν· ἔτω τῆς αἰχμῆς οἱ \* πονηρὸς ἐξηλέγχεται· ἔτ' ἂν ἐτέρους γράφοντος  
 καὶ ὁδανομοῦντος ἐσίγησα· ἀλλὰ περὶ δραμῶν ἂν τῷ βήματι, τὸν Σόλῳ-  
 να κεκρυγῶς, τὴν πολιτείαν ἐπιδοῶμεν, ἐλὺσω σὺ νόμους, ἂν ἐφύω,  
 ἐδὲ δέχομαι φυγάδας ἐξ ἐπιτάγματος, ἐδὲ τῷ φωκέων αὐθέντη κε-  
 λδύοντος· ἀλλ' ἐπένδομαι· ἀλλ' ἔως αὐτὸν ἔχω λιμνῶν, ἔως ἡλικίαν ἀκ-  
 μάσσαν, ἔως δὲ θηδῶν τὰ τρέπαια, ἔως γοῦν μία ἐκ περὶ αἰῶς ἐ-  
 πι τρεῖς ἀνάγειται· ἐπερὶ δὲ νόμους, ἐδὲ τῆς πολιτείας ἀφίσταμαι, 20  
 ἐδὲ ποιῶ τὴν φήμην αὐτῆς τῆς πόλεως πόρθησιν· ἐδὲ ὑποπιδῶν τὰ ὁδῶν τῆς  
 τύχης ἀμφίβολα, φθάνω τὴν δαλείαν αὐτὸς ἐκουσίως αἰρέμεν· κα-  
 πίτω τὸν Αἰχίνης Δημοσθένους, ἀλλὰ μὴ Αλέξανδρος κελδύοντος·  
 ὁδανομοῦντες ῥήτορος, ἀλλὰ μὴ βασιλέως περὶ αὐτῶν· ὡς φυγάς  
 ἐλεέμεν, μὴ φοβερὸς ἡμῖν ὡς ἐκ περὶ αἰῶντος· ἀθληαίων ④  
 λόγοι καὶ γνωρίζω τὴν πόλιν διὰ τῶν ῥήματων· \* ὑμεῖς γὰρ ἐσὶ ④ πᾶ-  
 σαν μὲν γῆν, πᾶσαν δὲ θάλασσαν τρεπῶν ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς  
 ἐλευθερίας πληρώσαντες. ἐπολέμηξεν γῆν μεταποιῶν καὶ θάλατ-  
 ταν, ὅτι σὺ τὴν βῶλον καὶ τὴν κύαν αὐτήσαντας, τὸ βάραθρον ἀντὶ  
 τῆς ἐκκλησίας ἐδέχετο· ἀλλ' ἡ πόλις ἔμεινε τῶν σοιχείων πλέον αἰκί-  
 νη- 30  
 τῶ· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὡς ἐπὶ εἶπεν, τῶν περὶ αὐτῶν ἑνασον,  
 καὶ ταῦτον εἶναι τῇ φύσει δοκῇ, ἀλλὰ τῇ περὶ αὐτῶν μερίζεται· οἷον  
 τύπῃ πῶς τὸν πλησίον, ἂν μὲν ἐν ἀθλοῖς ἔχει νικήσας τὸν σέφανον· ἂν δὲ  
 τῆς ἀγωνίας ἐκτός, ὑπέχει τὸ τίμημα· ἐθελῶμεν ποτε πορθεμένης  
 ὑπὸ τῶν τυράννων τῆς πόλεως· ἀλλ' ἐκόντες αὐτὴν ὑπὲρ ἀνδραγαθίας τῶν  
 περὶ τῶν μῆδων ἐδώκαμεν· ὁ μὲν Φιλίππῳ σπειράμεν, μηδὲ μετὰ  
 τὴν μεσὴν τῆς \* πωνηρῆς τύχης χαιρώνειαν· ἦν ἡμῖν ποτὲ πάτερον, ἡγε-  
 σται τῆς ἐλλάδος, καὶ τοῖς τυράννοις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι.  
 οὗτος δὲ

\* αὐτὸν ποτὲ

\* αὐτὸν

\* αὐτὸν ποτὲ  
χαιρώνειαν



ὅδ' ὁ νόμος ἤρξατο μὴ ληθῆ Μιλτιάδου πορύτερον, ἡκμασε δὲ ἐπὶ Θε-  
 ρυσοκλέους, κατέβη δὲ εἰς Κίμωνά, ἐφυλάχθη δ' ὑπὸ Περικλέους, ἐθαυμά-  
 ζη δ' ὑπὸ Ἀλκιβιάδου· ἐπ' ἐμὲ δὲ τῇ γνώμῃ μὴ ἐπὶ τῇ, τῇ ψυχῇ δ' καὶ τῇ  
 κολακείᾳ τῶν πορδιδόντων διέφθαρ'. ἀπέστη μὲν ἑτέρους τῆς ἡγεμονίας,  
 οὐκ \* ἀντίπεσε· [ὅτι] παρεχωρήσατο πατεὶς χήματος, ἐκ ἡγεμονίας \* ἀντίπαρ  
 σας. ἐκ εἵξε μετὰ σικελίαν λακεδαιμονίοις ἢ πόλιν· ἀλλ' ἡ μὲν νῆσος τὴν ἡ-  
 λικίαν ὁλνέχωρσεν, ἡ πόλις δ' ἔμεινε ἰὼ φρονήματι καὶ μὲν τὴν ἐσπέραν  
 ἀνάλωτος. ἀλλὰ πορνεύς \* Αἰχίνης πορτέες, εἰ βέλει, καὶ φωκέων ὀλεθρον, \* αἱ αἰσχύναι  
 καὶ πορδοσίαν θράκης, καὶ ἀνάρεσιν κερκοκλέπης, καὶ παύθ' ὅσα πολλάκις Αἰ-  
 χίνης ἀδικῶν τὸν δῆμον ἐγκέκλη'. νόσημα γὰρ, ὡς ἀθλῶται, καὶ τῶν ἐλλνῶν  
 τῇ πορδῇ τῶν ἀθηναίων σιμῆμα. πορνεύς μὲν γὰρ ἡ πόλις, πρὶν ἢ πολλὰ \* αἱ ἡδὲ πορ-  
 κίς ἐσώσεν, οὐκ ἐπαινεῖσα τὴν γνώμην, ἀλλὰ τὴν τύχην οἰκτεῖρε. αὐτὴ  
 κέσσε δὲ ἐδενέκα τῶν νόμων, ἡνίκα ἐτήρητο φρονήμα. τί οὖν οὐκ ἡδὲ πορ-  
 αγγέλλω, τί δὲ ἐξέμειτο τοῦ βίου, πρὶν ἰδεῖν τὴν πόλιν δολύβαν; ἐγὼ  
 γοῶ καὶ αὐτὸς ἡγεμῶν τὴν φήμην ἔχων, ἐχέτω [δ'] ἔχειν, ὡς τερατὶ δό-  
 ονταί πινες· σκοπῶν πρῶτον μὲν, ὡς ἀθλῶται, τὸν Ἀλεξάνδρου τρόπον,  
 πρὶν δὲ ἔτος ἐσιν; ὅμως τε ἐγχαίρει, καὶ πέπτακα. μᾶλλον δὲ φθάνει οὐδ'  
 μὲν λογισμὸς ταῖς πρῶξεσιν, οἷς δὲ ἐγχαίρει, οὐδ' διαγγέλλοντας· ἐπεὶ  
 20 καὶ τα πολλὰ δὴ ταῦτα καὶ μεγάλα τῶν ἐργων, \* αἱ λογοποιεῖσιν ὁ κό- \* αἱ ἀλογον  
 λακες, τάχα μᾶλλον ἢ τῇ ῥώμῃ κρατῶν, ταῖς οἷς ἐπὶ κατάρθωσε· πρὶν ποιεῖν.  
 ἀγγελθῆναι παρῶν, πρὶν ἀκκαθῆναι φαινόμενον· κατὰ οὐδ' σκηπτις, ἢ  
 τὰς βρογτάς, αἱ πολλάκις φθάνουσι \* τῆς πορδοκίας ἡγήσας. ἔτω Ἰάρ- \* τὴν πορδοκί-  
 δεις εἴλεν, ἔτω καρίαν ἐπόρθησεν, ἔτω λυκίαν παρῆσεν, ἔτω παμφυ-  
 λίαν ἐπέδραμον, ἔτω ὥφθη κίλιξιν, ἔτω ἐπέση πέρσαις, ἔτω Δαρείον  
 ἐξέπληξεν· οἱ μοι τῶν ἐγγύς κακῶν! ἔτω καὶ θήβας ἀνὴρ πασεν· ἐπέσε πόλις  
 ἐπὶ τῆς ἐλλάδος μέσης, φθάσαντο τὴν φήμην τῆς πώματ'. καὶ γὰρ  
 μὲν ἡ γνῶν τὴν συμφορὰν, τὴν δὲ πόλιν εἶχε τὸ πολυάνδριον. τὸ μὲν  
 δὴ πρῶτον οὐκ ἔα με πορτέχειν. δολύτερον δὲ ὅτι οἶδεν' Ἀλεξάνδρου καὶ  
 30 εἰ σφόδρα πρὶς αὐτὸν μεθύει ὑπὸ τῆς εὐτυχίας ὑπείληφε, καὶ ἐξῆς· τί ἐν ἐ  
 καθαίρω τὰ τρέπαια; τί δὲ ἐκ ἀνατρέπων τὰς σήλας; τί δὲ οὐκ ἐξαλεί-  
 φω τὰ ἐπὶ γράμματα; πάντα γὰρ \* οἶμαι τὰ τῆς ἀρετῆς ὑπομνήματα, \* τὰ μετὰ  
 ὥστε τοῖς ἀγαθοῖς κόσμος ἐσιν· ἔτω ἐλεγχῶ τοῖς καταχρύνεσι.  
 καλῶς ἐθαύμαζον τὴν ποικίλιν ὁ Ἰαλαμίνιοι κινδυνεύσαντες· ἐδα-  
 πάνων γὰρ ἐπὶ τῆς θαλάττης τὸ τῆς ἡπείρου λείψανον. Παρνασσὸς δὲ εἰς τὴν  
 θάλασσαν ἐσφενδόνα [τάς] κορυφάς, καὶ τοῖς ἐαυτῶν μέρεσιν ἀντὶ βε-  
 λῶν ὑπὲρ ἑ γένεσ ὀπλίζεται. μερίζονται δ' τὰς μάχας Ἕλληνες, καὶ  
 νέμονται πορτὸς ἀλλήλους μετὰ σοικείων τὰ κατορθώματα, λακε-  
 δαιμό-



δαιμόνιοι τὴν ἡπειρὸν, ἡμεῖς τὴν θάλατταν ἐκείνοι τριακοσίοις τὰς πύ-  
 λας σώμασιν, ἡμεῖς τοῖς αὐτοῖς τριήρεσι τὰς τῆς ἐλλάδος παρόδας κλείο-  
 μιν. νεανίσκους δὲ μακεδόνους καθ' ὅλης τῆς ὑφ' ἡλίω κομᾶζόντες, καὶ λυ-  
 πόντες μικροὺς καὶ αὐτὴν τὴν τύχην οἷς ἐνυβρίζει τοῖς εὐτυχήμασιν, οὐκ ἐ-  
 σιν ὅς διανίσταται. ὅτε βασιλεῖ τὰς ὑποχέσεις \* διακονέμεθα, καὶ πείρας  
 ἀπῆλθεν· ἀλλὰ κερδάνας, ὅτι μὴ πείρας ἐσώζετο. ὑμᾶς δὲ χειρῶν αἰεὶ  
 τοῖς \* τυχεύουσιν ὡς ἀσκηθῶμεν, ἵνα αὐτοῖς μὴ ὑπάρχη πλῆξιν, τῇ πό-  
 λει δὲ τὸ πᾶν οἰκείων ἐξέσῃ. ἀναγκαῖον μὲν ὁ φόβος, ὃς ἐπὶ δὲ καὶ λίαν  
 βραδύς· ἀντὶ τὸν τρόπον τὸν Αἰσχύνου φυλάττεται, τὰς τελεῖρας ἐμπρη-  
 σαι τῆς πόλεως· ἐκέπτε δὲ Ἀντιφῶντες, καὶ οἱ δὲ ἀπορρήτων, ὡς περὶ ἄλλοι.  
 ἀλλ' αὐτὸς ὡς πᾶσι τὴν ἀδικίαν ὑποκρινόμεθα· ὁ δὲ ἡμῶν ὁ πᾶν ἀθηναί-  
 ων Αἰσχύνῃ γράφει [τὴν] καθόδον, ὃ τὰς ἀπ' ἰνδῶν φήμας ὡς ὅπλα καὶ μά-  
 χας φοβεῖται. ὥκνουν Ἀριστοδῶν καλᾶν, καὶ ταῦτα ἐκασίαν, ἀλλ'  
 δρεῖν τῆς φυγῆς ἔχοντα πείρασιν. ἵνα γὰρ \* πειθῶσι τὴν Σόλωνι, καὶ  
 αὐτὸν ἐφ' οὗτον ἀδικεῖν δόξαι τὸ δίκαιον. καίτοι βαρυλὼν, Δαρειῶν  
 οἰχέται, ἰνδὸς ἀνέστηκε, πέρας δὲ δούλει, μόνον λείπεται αἰὲν ἀθῆναι τοῖς  
 καθ' ὁρμήμασιν ὧν πέρας τοῖς ἀνδράσι καὶ τῇ δρετῇ, ὅσα κίς ἐδεμά-  
 χεσται.

ἐκ τῆς μελέτης, [ἢ] ἡ ὁμιλία, Ἐπίκρου, ὡς ὁνομαζομένη ἔστι λέγων,  
 ἀσέβειας φεύγει γραφήν. ἐκ τῆς θεωρίας.

20

\* αἰ. φιλοσοφίας

Οἶδε ῥητορικὴ καὶ \* φιλοσοφίαν ἑαυτῆς ὑλὴν ποιήσας, τύραν-  
 νος γὰρ τὴν λέγειν ἀνῶθεν δύναμις.

ἐξ αὐτῆς μελέτης τὸ προοίμιον.

Νυνὶ μὲν εἰ καὶ μὴ περὶ ἄλλου εἴσεσι) σαφῶς Ἐπίκρου, ὅτι ὡς ὁνομα-  
 ζομένη τὴν πᾶν ὅλων φύσιν, καὶ διοργανίζων, ἀλλὰ κρινόμεθα. τὸ γὰρ  
 οὐδὲ πονηρὸς κρινέσθαι καὶ κολάζεσθαι, καὶ διδόναι δίκην οὐκ εἰκὴ φερε-  
 μένης καὶ μάτην φύσεως, ἀλλὰ θεσμοῦ, καὶ νόμου, καὶ πολιτείας, καὶ (τὸ μέ-  
 γιστον) αὐτῆς τῆς θεωρίας λαμπρὸν ὑπάρχει τεκμήριον. ἥδη μὲν ἐν περὶ  
 ἑστῇ τῆς γραφῆς, ἀνδρες ἀθληταῖοι, γεγνήσθαι, συγνάζων ἥκεν ἐπὶ τὴν κρι-  
 σιν Ἐπίκρου, καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς δόγμα τῇ κατηφείᾳ διέφθαρκε. δι' αὐτὸς  
 εἰς δὲ μισεῖσθαι δίκαιον, καὶ ὧν ἰδίᾳ παιδύει, καὶ ὧν δημοσίᾳ πλάττεται.  
 ἐκεῖ μὲν γὰρ τὴν ἡδονὴν θρυλλεῖ, ἵνα τὴν ὥραν τὴν τῶν χρωμάτων καρπώ-  
 σθαι· ἐνταῦθα δὲ τὴν σεμνότητα καθυποκρίνεται, ἵνα ὑφαρπάσῃ τὸ δι-  
 καστήριον. ἡ μὲν \* φύσις ὡς ἀδύνατον ἀνὴρ πρὸς τὴν φύσιν πᾶν \* ὄντων κρι-  
 νεται, καὶ πονηρὸς σοφιστὴς πρὸς τὴν θεωρίαν δικάζεται. οἰχεται μὲν  
 δρετὴ πᾶσα τοῖς Ἐπικρέους λόγοις καὶ δόγμασιν· οἰχεται δὲ δικαστήρια  
 καὶ κρι-

\* αἰ. κρίσις

\* αἰ. ὄλον.



ἢ κρείσσεις ἢ τῷ μὲν ἀγαθῶν αἰ πρὸς τῷ ὅτι ἐναντίων τὸ πῆμα. ἀναβαίνει  
 ὅτι καὶ ἐξ ἑαυτοῦ ἀνὼ τοῖς ἀδικήμασι, καὶ ἔπος ἐδίδεκεν τῆς δρασύνης. Ἐπικέρει ἢ  
 τῷ τολμημάτων ἰσχύει. τὸ δὲ αἶπον, ἡ χύνη τοῖς δευχάτοις ἐμμεῖναι  
 φιλοσοφίας ὅροις Ἐπικέρει, καὶ τῷ αὐτῷ ὁδὸν ἐλθεῖν τοῖς περὶ τὴν φι-  
 λοσοφίαν ὥκησε. μᾶλλον δὲ μικροψυχίδι καὶ ἀγνῶν τῷ ὅτι παρ  
 ἡμῖν ἐπὶ πονηροῖς λόγμοις πλημμελῶντες ἐκολάσθησαν, ἔγνω παύ-  
 τας ἀδρόως ὑπερβαλέσθαι τοῖς ἀδικήμασιν. ἢ πῶς οὐκ ἄξιόν μὲν-  
 ψεως, τοσαύτης καὶ τιλικαύτης ἐπωνυμίας ἐπιχειρῶν καὶ ψεύδεται;  
 10 πᾶ γὰρ \* ὁμολογεῖται ταῦτα; ποῦ δὲ συμβαίνει καὶ μίγνυται ἡδονὴ \* ὁμολογεῖται  
 πόνοις; καρτερίᾳ τρυφῇ; ἀκαδημίᾳ καὶ πόρῃ; φιλοσοφίᾳ καὶ πότῃ;  
 σωφρονέντων βίῃ, καὶ ἀκόλαστα μετῴκη; ὁ δὲ τί \* περιήρηκε, καὶ \* περιήρηκε  
 τί τετέλεικε; πόλεμον ἀπειλεῖ καὶ μάχην τοῖς νόμοις ὅλης τῆς φύσεως.  
 ἐμάνημανίδι καθ' ἡλικίας ἀπάσης Ἐπικέρει, καὶ δευσεβεῖς ἐρωτας \* ἡλικίας  
 ἡράδῃ πρῶτων ὅσοι τὴν ὥραν ὑπὲρ οὗ ἄλλης θαυμάζον. περὶ τὴν  
 δὲ αὐτὴν τὴν διπολογίαν σκεψώμεθα. λόγματος ἐν ἀπαιτείς δικας; οὐκ,  
 ἀλλ' ἀσεβείας. διλογμαλίζῃ μὲν γὰρ ἔξον, ἀσεβεῖν δὲ οὐκ ἐπιτέτραπται.  
 εἰ μὲν ἐν \* ἔχεις εἰπεῖν, ὡς οὐκ ἀσεβεῖς οἱς εἴρηκας. ἐκείνῳ οὖν λόγος: \* αἰ. ἔχον  
 εἰ δὲ ἀσεβεῖς τοῖς λόγοις περὶ τὴν ἐξ ἑαυτοῦ λόγος κερδανεῖς τὴν  
 20 δίκην, ἀλλὰ κολαδήσῃ πλέον οἱς ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν τοῖς λόγοις κέχρηται.  
 ἐγὰρ εἰ τις, ἔξον χεῖρται πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν δὲ θέλη, δίκην  
 ἐκ δώσει κεινόν. τεναντίον ὑφέξει λόγον, ὅτι καλὸν πρᾶγμα πο-  
 νηρᾶ γνώμη διέφθειρε. καλὸν δὲ τὸ βῆμα οὖν ῥήτορας. καὶ ὁκνή-  
 πης, πολλάκις ἡ κοινὴ φωνὴ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ λέγειν ἐγείρει καὶ τὸν ἐλέ-  
 γαν βελόμην. παρέρχεται τις εἰς τὸ σεμνὸν Ἐπικέρει φροντιστήριον  
 νέει, ἢ νέει; εἰς γὰρ ταύτῃ τὴν ἡλικίαν τὸ λαμπερὸν τῆτο σινέδρι-  
 ον. ὑπὲρ τὴν ἰξίονα τὸ δράσθαι ἀνδρῶν, ὑπὲρ τὸν Σαλμωνέα τὴν ὕβριν,  
 τὴν τόλμην ὑπὲρ τὸν Τάνταλον. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν μῦθοι καὶ τῇ σκηνῇ  
 μόλις τὰ γεταῦτα πεισθόμην. Ἐπικέρει δὲ οὐκ ἐν μύθοις, ἀλλ' ἐν λό-  
 30 γμοῖς καὶ πράξεσι νικῶν ἐκείνης ἐνείσκειται. καὶ κείνοι μὲν ἐτέρωθι πε-  
 ταῦτα τολμῇ λέγονται. ④ μὲν ἐν ὅρεσιν, ④ δὲ ἐν ἀνάπαι, ④ δὲ  
 ἐν βαρβάρῃσι πᾶσι καὶ ἀπερρίμμυροις χωρίοις (δίδωσι δὲ \* ποτε συγ- \* αἰ. πω  
 γνώμην καὶ τόπῳ φύσις ἐγκλήμασιν.) Ἐπικέρει δὲ ἀθήνησι ταῦτα  
 φιλοσοφεῖ. ἀθήνησι δὲ ὅταν εἴπω, τὸ μέγιστον εἶπον τῆς εὐσεβείας κε- Athena.  
 Φάλαιον. ἐδὲν ὁ Σωκράτης σοὶ δοκεῖ πρὸς μίμησιν; καὶ τί, φησὶ, τῷ Socrates.  
 ὑποδύων ἡσέβηκα; αὐτό μοι λέγεις, Ἐπικέρει, τὸ μᾶλλον ἐγκλη-  
 μα, ὅτι μὴ δευσεβεῖς μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ καινά. ὅθεν διχόθεν ὑπ-  
 αἴθην. βωμοὺς οὐκ ἀνέτρεψας; ἀλλὰ μάλιστα ἐσώτας ἐδιδίξας,  
 πρὸς







χάνειν ὑπέληφε. τί ἐν ἐκείνῳ τέλει; καὶ πρὸς τί \* βλέπων, καὶ πό- \* *al. κλέπων*  
 νος ἵκονε, καὶ νύκτωρ ἀγρυπνεῖ, καὶ μεθ' ἡμέρας ἐσπέρδακεν; δρετῆς κτῆ-  
 σις ὡς τῶν ταύτων δὲ πῶς \* αἰρεῖ; καὶ τίς τὸν τρόπον τῆς θείας ἐκείνης θή- \* *ἐρεῖ M.M.*  
 ρας ἐγκρατὴς γίνε; πλὴτῳ ἢ χημάσιν οὐκ ἔστιν αἰρετή. ῥώμη \* τὲ σώ- \* *al. ὁ σώματος*  
 ματῶν [αἰρετή] ὑπὲρ ἅπαντα κόπνον ὁ ταύτης σέφανθ'· διωάμει τῇ \* *al. αἰρετή*  
 κατὰ τὸν πόλεμον; καὶ τίνα τρέπαια τῷ \* διὰ κακίας μείζονα; μήτ' ἐν  
 πενομήνῳ τῷ θφῶ πενίαν παρέφερε; ἔ γάρ ἦν σκοπὸς τὰ χήματα.  
 μήτε νοσῶντι τῷ ἀρρώστῳ ὀνειδίξει, εἰ περ ὑγιαίνει τὰ κρείττονα. μή-  
 τε τῷ ἡρώδη τῷ διωασυόντων ἐν πόλεσιν, εἴπερ κρατεῖ τοῖς ἀμεί-  
 νοσι. τοσῶτο γὰρ ἂν δέοι σπασδαῖος ἀνὴρ μεταδιώκειν τῷ τῷ τοιῶτων  
 κτῆσιν, ἢ διψυχεῖν ὑπολαμβάνειν τὸ ἐρεῖσθαι ὥς ἡδὴ ἴνες καὶ μά-  
 λα τῷ ὀνομασῶν ἐπὶ θφία καὶ δρετῇ, οἱ τῶν ἐκόντες ἀπέστησαν, ἵνα  
 πάσης ἑαυτὰς τῆς ἐξωθεν ἀρχολίας ἐλευθερώσαντες, τὸν ἀθάνατον τῆς  
 δρετῆς πλῆτον ἀλλάξω. Ἀναξαγόρας γῆν ἀνῆκε τῷ ἑαυτῷ πᾶσαν *Anaxagoras.*  
 μηλόδοτον, ἔργῳ νομοθετῶν τίς γεωργία τοῖς σοφωτέροις ἀρμότισσα.  
 ἐκὼν δὲ ἐνόσει σῶμα Δημόκριτ', ἵνα ὑγιαίνει τὰ κρείττονα. τί ἐν *Democritus.*  
 ἐγκαλεῖς περνοῖα, ὥς μὴ μερίζῃ κατ' ἀξίαν τὸ δίκαιον; εἰ γὰρ καὶ  
 παρόντων ὑπερορῶσι τῷ ἐκτὸς ἀπώτων: πῶς ἢ ἀχθόν; μὴ παρόντων,  
 ἢ ὅπως ὑπάρχει σπασδαῖος; τίς γὰρ πλῆτων οὐκ ἀρχολίδῳ ἄγει με-  
 γίστῳ αὐτὰ τὰ χήματα; θείων δὲ γνώσις καὶ ἀνθρώπων πρᾶγμα-  
 των, καὶ τοσαύτης καὶ πηλικαυῆς θφίας μέγεθ', ἅρα σοι διοκῆ  
 πάρεργον μὲν εἶναι τοῦ χηματιστοῦ, τοῦ δὲ πάρεργοντ' ἐφόλ-  
 κιον, τῷ δὲ τὰς ἐν πόλει τιμὰς \* διώκοντ' ἐπακολυθήμα; μὴ \* *al. διώκοντ'*  
 τοίνυν κακοδαίμονας κάλει σὺ τῷ μεγίστῳ εὐδαιμονίδῳ εὐδαι-  
 μονήσαντας· μηδὲ διψυχεῖς, σὺ ὁμοειδήεις τοῖς κρείττεσι· μη-  
 δὲ πένητας, ὧν θη(αυρὸς) \* ὁ θάνατ'· μηδὲ ἀπῆρας, ὧς ἵσα θεοῖς θαν- \* *al. ἀθάνατ'*  
 μάζομεν. πολλοὶ γὰρ πολλάκις κακοὶ μὲν γνώμῳ τυγχάνουσιν, ἐπα-  
 νένται δὲ πολλάκις παρ' ἐνίων, τῆς χρείας ποιήσης ἀντὶ τῆς ἀληθείας  
 τὸν ἔπαινον. καίτοι γε ἡδέως αὐτὸν ἐργίμην σὺ ὀνειδίξαι τοῖς θεοῖς τῷ  
 διψυχίαν ἐθέλοντας, πότερον ἢ ἴαν τοιοῦτοι πρὶν γενέσθαι σοφοὶ; ἢ με-  
 τὰ ταῦτα τῷ λεγομένῳ εὐτυχημάτων ἀφῆρηνται; εἰ μὲν πρὸς τῶν,  
 ἔ τῆς δρετῆς τὸ ἐγκλημα: εἰ δὲ οὐκ ἔ τῶν εἰλήφασιν; ἔχ ὧν ἐπό-  
 θεν, ἀλλ' ὧν οὐκ ἐπόθεν ἐσέρλωται. ὁ δὲ [καὶ] κατεργωνδύεται \* τὰς \* *τῆς σηφορεῖ*  
 συμφορὰς, καὶ ὡς ἀγράφεται τὸν τρόπον ἡδὴ τῆς κείσεως. οἷς γὰρ εἰδ'  
 ὅ, τι ἐν (οἶμαι) τῶν εἰωθότων ἡδίκηκε, τῶν οἷς ὅτι μὴδὲ τῷ δέχῃ ἡδίκηκε,  
 δέξιν ὑπέληφεν, ὥστε ἔ διὰ τῶν μείζοντ' ὀργῆς καὶ κατηγορίας  
 ὑπάρχων ἀξί', ὅτι τοιαῦτα ἢ τηλικαῦτα πεποίηκεν, ὧν οὐκ ἔστιν  
 εὐφρεῖν



ευρεῖν ὡς ἀδείγματα. εἰ δὲ <sup>α</sup> τὰ μείζω τολμήσαντες, ὅπ τὰ μείζω δε-  
 δράκασι, τὴν πτωρίαν ἐ δώσῃσι: τίς ἐπὶ λόγῳ κολάζειν ἐθέλει ὅδ'  
 αὐτὰ μικρότερος; τί δὲ, εἰ\* τὸς μὴ τὰ συνήθη ὡς ἀνομιῶντας ἀφίστομεν, πῶς  
 οὐκ ἐξέστια πᾶσα χρῆσεται τοῖς ἐθέλῃσι πλημμελεῖν ἀμὴ συνηθίσαι, ὅ-  
 ταν <sup>α</sup> πρῶτοι ταῦτα τολμήσαντες ὡς οὐκ ἀδικεῖντες ἐκφύγοιεν; καὶ  
 δὲ οὐκ ἀφίστοις τῷ κείσῃ τὰς ὑπερβολὰς τῷ ἀδικημάτων μάλλον,  
 ἢ τὸναντίον αἰτίας γίνεσθαι, ὅσω μετὰ τῷ ἔργῳ καὶ τὸ τῆς γνώμης μεμίσ-  
 ται. τὸ γὰρ οἷς ἀδικεῖ τις καὶ φύσιν ἀδικημάτων καὶ τὸ πρὸς ἀγῆν βέ-  
 λεσθαι, διχόθεν αὐτὸ εἴη τὴν μοχθηρίαν ἐλέγχοντ'. καὶ τὸ πλημμελεῖν ἀ<sup>10</sup>  
 μὴ δεῖ, καὶ τὸ ποιεῖν ἐθέλῃν ἀμὴ τις πρὸς ἄλλῳ δράσειεν. ἐδέν σοι, φῆς, τῷ  
 εἰσθότῳ τετόλμη'. αὐτὴν μοι λέγεις \* τὴν ὑπερβολὴν ὣν ἡ τύχη κα-  
 μῆρ. <sup>α</sup> μὴ γὰρ ἡ δίκη καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἑτέρων ἡ δίκη καὶ τῶν ἄλλων  
 ταῖς, φέρεισιν ὅσον τὰς συμφορὰς: ὡς ἀμυθίαν ὣν πεπόνθασι τὴν\* ἔπειλας  
 \* δυστυχίαν νομίζουσιν: οἱ ἰσχυρότεροι ἀδικημάτων ἐκ ἔχουσιν ὡς ἀδείγμα-  
 τα, ἀφ' ὧν τὸν ἡγῆσθαι τὴν συμφορὰν, τὸ μὴ τῷ ὁμοίῳ δι' ὅμοιον ἔχῃν ἐφ' οἷς  
 ἡ τύχησαν. ἡ δίκη ταῖς εἰς παῖδας: ἐχὶ καὶ γυνὴ πρὸς δίκηται: δι' ἀμ-  
 φοῖν ἢ βλάβη κεχώρηκεν; ἐ\* πρὸς καὶ φόνῳ τοῖς ἀδικήμασι; σφα-  
 γῆς τις αἰτίῳ γέγονε; τὸ λαθεῖν θρασυδίῃ τὴν συμφορὰν. μοιχείαν  
 ὁλμᾶ, καὶ λαθεῖσιν μηχαλῶμασιν οἶκον διαλύει σάφην. \* ἐμὴν <sup>20</sup>  
 τοσῶτον κακὸν κακῶ μείζονι κατασκαδάζει δεινότερον, παῖδα ὁρῶ-  
 λὼν μητεῖ, καὶ τοῖς τῷ μοιχαλῶντων σώμασι κῆφον ποιῶν καὶ αὐτὸ τὸ  
 τῆς μοιχείας δοκεῖν ἀδικημάτων εἶναι. ἀδιάφθορον τὴν\* ψυχὴν ἔχῃ;  
 ἀλλ' ἐχὶ καὶ τὴν ἐστὶν ἔξει δι' ἡμᾶς ἀδιάφθορον. οὐκ ἐψάσω τοῖς ἔρ-  
 γοις τὰς ἀπειλὰς, ὡς πλεῖστε: ἐαλώκαμεν, νενικήμεθα, σιωπῶμεν, τῆς  
 πολυετίας ἐπελαθόμεθα. ἀπέτεμεν ἡμῶν τὴν φωνὴν τοῖς φόνοις, καὶ τὸ  
 σῶμα τὸ λάλον ἀπέφραξας τοῖς τραγικοῖς τέτοις γνωρίσμασι. μόλις  
 τὰ ἀναγκαῖα λέγω καὶ φθέγγομαι: ῥήτωρ εἰμὶ λοιπὸν ἐκείνῃ τῆς πόλεως,  
 ἀλλ' ἡδὴ μόνος τῆς συμφορᾶς. τίς τῶν πηλικαῦτα μιάσματα; ἐπὶ  
 πάντα; ἐπὶ τῇ μὲν δεξιᾷ τῇ ἐμῇ, τῇ σῇ δὲ γνώμῃ πάντες ἀνάλονται; ἐπὶ <sup>30</sup>  
 τὸ κεφάλαιον τῷ ἀδικημάτων εἶπον, τῆς λαμπρᾶς σοῦ σκηνῆς τὰ κατὰ  
 καιρὸν ἀναφανέντα γνωρίσματα. ὡς κομικὸν πέρας τραγικαῖς τύχαις  
 \* ἐπαναγαγὼν, καὶ τέτοις αὐξήσας τὴν συμφορὰν, οἷς ἐν κωμῳδαῖς  
 πάθη λύεται. ἔγωγε τοίνυν πάντα τὰ κατὰ τὴν διαπεπραγμένην ὡς  
 ἰὼν λέγεις: ἢ δὲ αὐτὸς εἶποις ὡς τὸ πένητ'; ὅσα μὴδεῖς \* κωλύει νόμῳ  
 κατηγορεῖν ἐθέλει καὶ γράφει; εἰτά [με] ἐρωτᾷ, οὐκ\* ἐξέστιν ἐν ἀνελείδει  
 παιδίον, οὐκ\* ἐξέστιν ἐν μηδὲν ἀδικεῖν ἀναλαμβάνοντα; εἰ δὲ ἐκάτερον  
 τὸ νόμος δίδόντ', καὶ τὸ ἔξον εἴλω, καὶ τὸ μὴ ἔξον πρὸς ἐθέλῃς, ἐπὶ  
 δ' αὖτε

\* αὐτὰ

\* ὑπερβολὴν  
M.M.\* τῶν ἐσυχῶν  
ἰσ. τύχην

\* αὐτὸς σκῆται

\* αὐτὸς ἦν

\* αὐτὸς τύχην

\* ἐπαναγαγὼν

\* αὐτὸς κωλύει  
αὐτὸς εἶναι.



θάτερον ἀφειθήσῃ μάλλον, ἢ δίκῃ ὑφέξεις οἷς τέτῳ περὶ ἀγῆαις καὶ ἀ μὴ  
ἐξεῖν. ἐξεῖ μοι, Φησί. πλῆσις λόγῳ, τυραννικῆς ὑπερηφανίας ἀπο-  
κρίσις. ἐγὼ δέ σοι πράως ἔτω καὶ δημοτικῶς ἀποκρίνομαι· δῶσαις γὰρ  
δίκας τέως αὐτοὶ δικάζουσιν. ἐγνωκας τί ποιεῖ δυνεύων; \* ἐχθρὸν τῷ \* αὐτῷ  
ἐξέσιαν. εἰ δέ τῳ ἐξέσιαν εἰς ἀδικομίαν μετῴεγκας· κολάζω ταύ-  
τῳ, ὅπῃ περὶ φάσει τῷ φύσιν τοῦ μηκέτι ἐξεῖναι μετέληφε. τὸ  
\* κοινωνεῖν καλόν, ἀλλ' ὅταν ἡ χάρις ἀνυποπίθῃ. αὐτὸς δὲ διορύττῃ καὶ \* κοινὸν M.M.  
οἰκίας τις, ἡβουλεύῃ δὲ γάμοις, λυμαίνεταί δὲ γῆν, διαφθεῖρῃ δὲ  
ἐξίας, ὑποκρίνεταί δὲ φιλανθρωπίαν ἀπανθρωπίας ἀπάσης γέμου-  
σαν, ἀ τῷ περὶ δῆκῃ οὐκ ἔχοντα τέως τῷ \* ἀδίκον, μετ' ἐξέσιαν ἐ- \* ἀδικίαν  
περὶ τῆς ταῦτα ὅπτα τῷ περὶ εἰληφῇ καὶ διοκῖν ἀνέυθινα φαίνε-  
ται, περὶ δῆκῃ τῷ ἀδικημάτων γίνεται. ἀλλ' εἰς θέσιν ἴσως ἐζητεῖς παι-  
δίον. τί δὲ ἐπὶ τοῦ τόκου τῷ γνώμῃ σε καλεῖται; ἢ τὸ παιδίον  
μετὰ τὰς ὁρίσας οὐκ ἦτηρας; ἢ τυχὸν ἐδέτερον τέτων ἠθέλες. ἀλλ'  
ἐν ἐκ τῆς ἐρημίας ἀνελὼν ἐνθὺς οὐκ ἐκοινολογήσω περὶ τοῦ πράγμα-  
ματῶ; ἐ κατὰ νόμους τὴν θέσιν ἐπείσθης; ταῦτα ἀφαιρήσεται πῆς ἡ-  
μᾶς, ὡς περὶ οὐ νόμους ἐπέπρασεν ἐναγῆς μοιχείας, διὰ σοφισμάτων  
τετέληται, καὶ πᾶς δυσυχῆς κατὰ μητρὸς \* ἀθλίας ξιναγῆς κρατῇ- \* ἀθρόως ξιναγῆς  
ρος ἐμεθύθη κακῶς, καὶ δέξια πατρὸς ἐπὶ φόνους τῷ φιλοτάτων ὑπὸ κα-  
κοήθους \* τέχνης ἐξώπλισται. θρηνῶ νῦν ἔς ὡς πολέμους ἐφόνουσα, καὶ \* αὐτῇ  
σφαγαῖς ἀδικοῦμαι διακρύων, ἃς ὅμῳ μετὰ τῷ νόμων ἐργάζε-  
ται· καὶ ὅν περὶ τῷ φόνων μοιχὸν ἐνόμιζον, τέτον παιῖδα μετὰ τὴν σφα-  
γὴν ἐγνώριτα. νῦν ὄντως πτερόση, νῦν τὴν κακίαν λαμβάνεις παιδίον.  
καλέσω γὰρ σε λοιπὸν ἐπὶ τῷ ἀδικημάτων, ἀλλὰ τοῖς τοῦ γῆρας ἐνόμα-  
σιν· ἐ γὰρ σύ μοι τῷ ἀτυχημάτων, ἀλλ' ἕτερον αἰτίῳ. ἡδέως δὲ αὐτὸ  
ἐργίμην ἐκείνο δὴ πρὸς πρῶτον τὸν πλῆσιον, χερσὸς αὐτῷ τὸν τρόπον ὁ νεα-  
νίσκῳ ἐφαίνετο, ἢ τέταννιον ἀδικοῦμαι; εἰ μὴ γὰρ χερσὸς, \* τίνῳ αἰ \* αὐτῷ  
πράξεις, οὐκ ἀδελφόν· εἰ δὲ πονηρὸς, ἐχθρὸν ἀποδιδύναμι τῷ φύσαντι. περὶ  
δὲ τέτις \* πότερον ἐλελήθει σε ταῦτα ποιῶν, ἢ περὶ δὲ οὐκ ἐκώ- \* αὐτῷ  
λυνες; εἰ μὴ γὰρ ἡγνός, πατρὸς γε ὄντως φυλακὴν λέγεις· \* εἰ δὲ οὐκ \* αὐτῷ  
ἡγνός, ὡς περὶ εἰκὸς, μέλλοντα κωλύειν ἐπεποιηκότα \* ἐχθρὸν. τὸ μὴ \* ἐχθρὸν  
γὰρ περὶ νοίας, τὸ δὲ ἀδικίας τεκμήριον· καὶ τὸ μὴ τὸν ἔνθεν, τὸ δὲ  
τὸν περὶ ποιήματα δέκνυσιν ὁ νεανίσκῳ, ὁ \* πρῶτον αἰτίῳ. εἰ γὰρ \* αὐτῷ  
οἷός τε ἦν ἀφαιρῆαι φωνὴν· εἰ γὰρ πῆς αὐτὸν θεῶν (οἷα πολλὰ πολλὰ τις  
\* περὶ τῷ ποιητῶν ἀκρόμῳ) ὡς μικρὸν ἀνῆκεν, ὅσον περὶ γῆρας τῇ \* αὐτῷ  
κρίσει· οὐκ αὐτὸς ἐκ μέσων τῷ πληγῶν καὶ πῶν τραυμάτων ἀνέκραγεν, \* αὐτῷ  
ἐγὼ γε μοιχὸς, ἐγὼ ἀδικοῦμαι, ἐχθρὸς καὶ πλῆσις· ὅψε γὰρ με







γίνεσθαι δῆμιον· μάλλον δὲ (τί γάρ σοι δὲ ῥημάτων ἐπὶ καὶ συλλαβῶν;) ἐναργέστερός σοι διὰ τῆς ἐμῆς συμφορᾶς ὀνόματι γέγραπται· ἀποτείχι-  
σαι σοι λαμπρῶς τὸ εἶμα, καὶ πᾶσα πένητι ἐκκέκοπται γλῶσσα τῷ  
πῶς αἰδέεσθαι· λέγε μόνον, \* πολιδύε μόνον· αὐτερεὶ δὲ εἰδείς. τυχὸν \* πολιτεύομαι  
δὲ ἴσως εἰδὲ μικρολογήσεις λοιπὸν, εἰδὲ ὁρεῖς τὴν διωκασίαν ἄλλοι τοῦ  
βήματι· σκηνῆς ὑψηλοτέρας τῷ ἐνταῦθα \* δεήσει σοι ταῖς χερσίν, καὶ δρα- \* αὐτὴν  
μάτων ὁκλήσωντων τὴν τραγωδίαν ἀπορρήτον. ἵνα δὲ πλεονφοβήσης ἁ-  
παντας, μίμησάμην γράφει τὸ πάθος, καὶ δὲ ἐν εἰκόνι τὴν συμφορὰν· χα-  
λεπὸν δὲ εἶναι τέχνῳ οἷόν τε εἶδον ὑποκρίνασθαι πρᾶγματι φύσιν εἰ-  
\* τως ἀλλόκοτον. πλὴν ἀλλὰ τῷ πησιόντων πάντων εἰδὲν ἀτόλμητον. \* ἔσω \* αὐτὸν  
μὲν ἐκ τῆς ποιῆς \* λειμώνων καὶ ἐρινύων ταῖς φάρμακα· ὑποκρίσθαι δὲ \* αὐτὸν  
ὁ πίναξ τῇ γραφῇ, εἰς ἐπιδείκναι ποθεν καὶ ἐναγοῦς ὕλης ἡρόμεται·  
πῶς δὲ ὑπερετίσθαι τῇ γραφῇ, οἷον δυνάμειν πεφύκασιν τιμωροὶ τοι-  
ούτων θανάτων δαίμονες. ζήτησον δὲ καὶ ζωγράφον τραγικὸν μὲν  
τὴν \* χεῖρ, τὴν δὲ ψυχὴν τραγικώτερον. κέλθου δὲ αὐτῷ, τὴν τὰ \* χεῖρ H.S.  
ξιν τῷ ἐμῶν ἀτυχημάτων, τάξιν ποιῆσαι καὶ τῆς γραφῆς. μηδὲν  
δὲ γράφειν πρὸς τῆς ἐκθέσεως, μὴ λέγοντα, μὴ δημηγορεῖντα, μὴ σε-  
φανομένον, μὴ πὶ τῷ ἀτυχεσέων ἑτέρων. ὅλη ἡμέρα μετὰ τῆς  
σκυθρωποτέρας τύχης ἢ γραφῇ. ὁ δυστυχὴς πρῶτον. \* ἔσω πατὴρ \* αὐτὸν  
\* φέρον εἰς τὴν ἐρημίδι ταῖς ἐαυτῷ χερσὶ τὸ βρέφει, ὁδυρόμενος τὴν  
τύχην, θρηνῶν τὴν συμφορὰν, εἰδὼν, ἀναστέφον· πᾶσι, ἀναμύρον·  
εἰκὼν τῇ φύσει, τῆς δυνάμεις πάλιν ἡρώμεται. μιμησάμενος καὶ λό-  
γους (εἰ διωκατὸν) ἢ γραφῇ διὰ πρῶτον συγνάζοντες, καὶ πᾶσι  
τῷ ῥημάτων ἀκράτω διὰ τοῦ γήματι. γράφει μετὰ τὸ τοῦ κα-  
λὸς ἐρωτάς· μάλλον δὲ μὴ κατὰ ψεύσει μου καὶ τῇ γραφῇ τοῦ παιδὸς  
ποίησον ὁκνέοντα, μέλλοντα, χωρεῖντα πρὸς τὴν πρᾶξιν, ἀναμύρον· ἰλιγι-  
ῶντα μὲν τῇ ψυχῇ, τῷ φόβῳ δὲ βιαζόμενον· δεδιότα μὲν τὴν μοιχείαν, οὐ  
πῶς δὲ συγιέντα, ὅπῃ κατὰ μητρὸς δυνάμειν ἀναγκάζεται. ἔσω που καὶ δυσ-  
τυχὴς πρῶτον, εἰ θέλεις, γράψον αὐτὴν ἐρωτᾶν, ἀλλὰ μετὰ τῆς ῥυτί-  
\* δος, ἀλλὰ μετὰ τῆς κόμης τῆς πολιᾶς· ἵνα μάλλον ἐκπλήξης τὸ πῶς αἰ-  
λόγῳ τοῦ δράματι. ἐλθέ λοιπὸν εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς γραφῆς· ὁ-  
πλῆτον τὸν δυστυχὴ πένητα κατὰ τῶν φιλτάτων καὶ τοσαῦτα μίμησαι  
πράγματα, ὅποσα ἐμπλήσει τὴν σὴν ἀπανθρωπίαν πλατύνοντα. πρῶτον  
ἡδὲ λοιπὸν τὸν κολοφῶνα εἰς δράματος, αὐτὸν τοῖς φόνοις μὲν τῷ γνωρι-  
μάτων εἰς φαινόμενον, μειδῶντα, φαιδρὸν τοῖς καὶ ὁρθομέτροις γαννύμε-  
νον· τήρητον πρὸς θεῶν καὶ μοίην μέρει εἰς πίνακα, ἵνα μή τις εἰς ζητήσῃ, πῶς  
δὲ ὁ δυστυχὴς πένης; πῶς ἔζη; πῶς εἶδον μετὰ τοσαύτας συμφορὰς;



ἀλλ' ἐπ' ἅντα χαρήσῃ πλάσι· δ' αἶψ' ἤνυσεν καὶ σε μέγας δ' ὄφρα μὴ πίπῃσι τύραννοι.

\* Ἐκ τῆς ὁμηροφωμένης μελέτης. Μετὰ τὰ Μηδικὰ ἐψηφίσαντο πρὸς τὸν βαρβάρους ἀθηναῖοι πό-  
 \* λευμασμένα λεμον. πυθόμενοι ὁ βασιλεὺς, ὑπέσχετο τὰ \* λευσομένα ἐπανορθώσας, εἰ τὸν πόλεμον κα-  
 H.St. τέλυσαν. βαλομένων αὐτῶν, Θεμιστοκλῆς ἀνέλεγχ'. αὐτὸ τὸ προοίμιον.

Οὕτω τῆς πείρας, ὡς ἔοικεν, ὃ ἀθλιωαῖοι, τῆς καθ' ἡμῶν βασιλεὺς παύε-  
 ται, καὶ ἀεὶ κρείττω τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τὸν τρέπον ἐνείσκη τῆς πόλεως. ἐγὼ  
 \* τοῖς αὐτοῖς ὅθεν βασιλέα \* τῷ ἑαυτοῦ αὐθις ὅππῃ χρῆσθαι, θαυμαστὸν οἶομαι. ὅθεν  
 M.M. τοῖς ἑαυτοῦ γὰρ ἐν δυνάμει καθεστηκότας καὶ φόβοις, ὅθεν θαυμαστὸν, μηδὲ ἀφ' ὧν  
 \* al. ὡς διορθῶνται τὰς συμφορὰς, δύνεισκον διψᾶσαι. \* ὥς τε τὸ μὴ ἐ-  
 δαμῶς ἄτοπον. ὅθεν δὲ ῥήτορας δὴ τις δικαίως μᾶλλον ὅθεν παρ' ἡμῶν  
 θαυμάσθην, εἰ καιρὸν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς παρ' ἡμῶν προδοσίας νομίζουσιν, ὅτε  
 μηδὲ βασιλίδος δυνεῖσθαι τὸ κρείττω εἶναι τῆς ἑαυτοῦ διψασείας διέ-  
 γνωκε. προσήκει δὲ καὶ ἡμᾶς μὴ χεῖρας ἐν κοινῇ τῆς ἐνός δυνάμει γνώ-  
 μης ἐλέγχεσθαι. ὡς ἔστιν ἄτοπον, φίλοισιν εἶναι μὴ ὅππῃ τῷ ὅθεν βαρβάρ-  
 \* al. βούλεσθαι ρος τοῖς ὅπλοις νικᾶν· ἀλίσκεσθαι δὲ ἐλάττω ἐν τῷ \* βελούεσθαι. ἤδη δὲ καὶ  
 \* al. διόξεν τὰς αὐτὰς ἡφίαι φωνὰς ὑπὲρ τῶν ὅλων τοῖς θεοῖς, καὶ τὰ αὐτὰ τῷ πυθίῳ πε-  
 ρὶ τῶν τελεῶν \* ἐδόξαζεν. τί πορθμοῖς ἐνοχλεῖς διέμε; τί δὲ ὅρη τέμνεις  
 εἰς θάλασσαν; τί καλύπτεις ἡπείρω τὸ ῥόθιον; ἔαθ' ἐς ἄνακτ' ἄθω καὶ  
 \* al. πύμπε μοι \* μὴ πέμπε μοι διὰ τῶν ὁρῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς ῥοθίας, τὸν σόλον. ἀλλ' εἰ καὶ  
 δὲ τούτων ὀλίγον τινα ἐποιήσω λόγον· τῶν ἐρατειῶν ἀπέχεσθαι μοι, καὶ φεί-  
 σαι τῆς ἀνωλήξεως. μὴ μοι νύκτα ποιεῖται ἡμέραν τοῖς βέλεσι, μηδ' ὑπο-  
 τεχέτω τὸν ἥλιον νέφ' ἐκ τῶν βελῶν τῆς σῆς στρατῶς συγκείμενον.  
 ἀλλ' ὅθεν ἔα ἀκίνητον, ἵνα ἐν γῆνται τῶν μηδικῶν διηγημάτων ἡ πό-  
 λιν [ἡ] ἀθλιωαῖον. φοβερώτερον δὲ τῆς φήμης ὅππῃ τῆς πείρας φαινό-  
 μενον, νῦν μὲν ὅππῃ τῆς ἡπείρου τὰ θαύματα, νῦν δὲ μετὰ φέρων τῶν με-  
 γαλεργίαν ὅππῃ τῶν θαλάσσιων καὶ νῦν μὲν ἐπαφίαις τοῖς ποταμοῖς τὸ  
 στρατόμαχον, νῦν δὲ ἡλίῳ τὰ βέλη, νῦν δὲ τῶν ῥοθίων τὰς μάστιγας. ὅρως  
 ἐπλεῖτο χειμαζόμενον, καὶ πορθμὸς ὅλος γεφυρωθεὶς ἐπέζδύετο. Ἄθως διὰ  
 μέσσω τελεῖται ἐπέμπε, καὶ τῶν ἵππων ὑπὲρ τῆς ῥοθίου θέσαν τῶν μη-  
 δικῶν ἐλήσποντο. εἰς τελακοσίους ἡ ὀπλίτας τὸ πᾶν λακεδαίμονι οἰς  
 ὀφείλο, ὅθεν δὲ λοιποὶ τύχη τὸ γῆρ' ἐμέριζον. ἐλέληθας ἡμᾶς, ἄλ-  
 λον δεινότερον ἐπάγων τοῦ προτέρου πόλεμον· ὅθεν ἐπὶ χιλίας καὶ τελακο-  
 σίας τελεῖται πληροῖς κατὰ τῆς πόλεως, ὅθεν δὲ ἀποκρύπτεις ἡπείρω τὸ ῥόθιον,  
 ὅθεν σενοχωρεῖς στρατιώταις τῶν ἡπειρῶν, ὅθεν τὰ σοιχεῖα πρὸς τῶν αὐ-  
 τοῦ χρεῖαν κατὰ ἀναγκάζεις μετασκευάζεσθαι. οἶδας γὰρ ὡς πάντων ἐκεί-  
 νων



νων κρείττων ἐγενόμην μαχόμεν· ἀπὸ βαβυλῶν· πρὸς βάλλεις τῇ πό-  
 λει, καὶ διὰ τῶν κηρύκων ἡμῖν ἐφιστᾷ μηχανήματα, καὶ ταῖς πρὸς βείαις διο-  
 ρύτης τὴν ἐπὶ τῶν καλλίστων φιλομύϊαν\* τῇ πόλει, καὶ ταῦτα διωρεὰς ὄνο-  
 μάζεις καὶ χάρεις. μὴ πρὸς τροπαίων διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ἐνηγερέμε-  
 νων. \* ἐπεὶ μὲν ἐν οἷσδε δεῖν γράφει μὲν ἂν χρῆσαι, ἂν δὲ ἂν γράφῃ) \* αἰ. εἰ μὲν ἐσ-  
 μὴ ποιῇν· καὶ λαμπερὶ μὲν ἐπὶ τῶν ψηφισμάτων \* φαίνεσθε, διὰ δὲ \* αἰ. φαίνεσθε  
 τῶν ἔργων ἐχ' ὁμοιοί· καλῶς ἔχει. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ βελούδαί π λαμ-  
 περὸς, τὸ μὴ πω δὴ λ· ὅπ καὶ \* πρᾶξιεν, ἔπω καθαρῶς τὴν εὐφημίδην \* αἰ. πρᾶξι  
 κομίζε), ἀλλ' ἐπὶ πρὸς δεῦ ἐπαίνους ἀμφίβολ· (ὡς μὲν γὰρ τὸ τέ-  
 10 λ· ἀπὸ τες, ἵνα τὴν γνώμην θαυμάσωσιν) ὁ δὲ οἷς ἐγνω καλῶς, καὶ  
 τὴν ἀπὸ τῶν ἔργων πᾶσαν ἐλόμην, ἐπ' ἀμφοτέρους θαυμάζει· τὴν  
 μὲν γνώμην, οἷς ἔκρινε· τὴν δὲ \* τᾶξιν, οἷς οὐκ ἤλεγξε τὰ ψηφισθέντα τοῖς \* αἰ. τᾶξιν  
 πρᾶγμασιν. ἡ δὲ ὡς δὲ δὴ ἐργίμην δεῦ ἀντιλέγοντας, πότερον δὴ τεῖπον,  
 ἡνίκα ἐκυρῆμην τὸν πόλεμον· ἢ, τὴν ἡσυχίαν ἀγόντες, \* εἰκὲν ἡξίαν τοῖς συμ- \* αἰ. ἡκίαν  
 βελούδασι; εἰ μὲν γὰρ οὐκ δὴ τεῖπον· ἐχ' ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σφίσι  
 αὐτοῖς τὰν δυνάμειαν διαπράττοντες φαίνον· τέττις ἐγκαλεῖν σπασάζοντες,  
 οἷς ὡς κάλλιστα ἔχουσι σωπὴν \* ἐπεφῆμιζον. ἔ γάρ πρ \* δυσνοίας γε φή- \* αἰ. ἐπεφῆμι-  
 σαι τὸ συμφέρον ἐκόντες ἀποκρύψασθαι. ἀλλὰ μὴν εἴγε ἀντιπόντες ἡτήθη-  
 σαν, πῶς οὐκ δὴ δειλίας ὑποδύμενοι, τὰ αὐτὰ λέγειν ἐπιχειροῦντες διδύτε-  
 20 ρον, ἂν πρὸς δὲ εἰπὴν τολμήσαντες, ἡτῆρας εἶναι τῶν ἀντιλεγόντων ἡλέγχθη-  
 σαν; καὶ μὴν εἴγε λύθμην, ἂν κεκυρώκαμην, οὐκ ἀδελφὸν δὴ πρὸς ὡς δὴ χε-  
 ρείας τὸ ὅμῃ καὶ ἀδελφίας ὀνειδ· ἐξομην· ἀδελφίας μὲν, ὡς ἐν δὴ χῆ δὴ εὐ-  
 ερεῖν τὸ συμφέρον, ἀδελφότητος· εὐχερείας δὲ, ὡς ἀφ' ὧν ἐκείνα-  
 μην, ταχέως αὐτοῖς μεταβαλλόμενοι. καὶ ἔπω λέγω τὸ μᾶλλον ἐγκλημα,  
 ὅπ καὶ χείρας ἡτῆμην οἷς δὴ οὐκ ἐθέλῃ ἡμῖν αὐτὸν κατὰ ψηφίζεσθαι·  
 ὅπερ (ὀϊμα) καὶ ἀπὸ αἰτίας ποιῇ τὸ ἐγκλημα. ἀ γὰρ καὶ χωρὶς τοιαύτης  
 αἰτίας οὐκ ἀνέκτ' ἡμαρτηκότας ἐλέγχεσθαι, πῶς ἐχ' ἀπαξ ἀσύγνωστον,  
 ὅττω καὶ λήμματ· ἀλλά τῃσδε τὴν ἀδοξίαν φαινόμεθα; εἰ δὲ πρ  
 τῶν συμμάχων τῆς πόλεως διωρεὰν πρὸς βασιλέως δεξάμενος, λυφὴν ἐπε-  
 30 χείρει τὸ δόγμα τῆς πόλεως, ἢ κατὰ λυφὴν τὴν συμμαχίαν ἐτόλμησεν· ἂρ  
 οὐκ δὴ ὡς γίγνηται, καὶ δίκην ἀπὸ τῆς πρὸς τῶν δὴ αἰρεῖν ἐπιχειροῦντων ἂν  
 κεκυρώκατε; ἐγὼ μὲν ἀκριβῶς ὀϊμα. εἴθ' ἐτέρους ἀντὶ λυφῆς τῶν ὑμείρων  
 ἐ συγχωρήσαντες, αὐτοὶ τῶν ποιῶντες ὀφθήσεσθε; καὶ ἐφ' οἷς ἄλλου πρᾶ-  
 ξαντ· οὐκ \* ἀνείχεσθε τὸ μὴ καὶ δίκας εἰς πρᾶξαι ταῦτα ἐκόντες αὐ- \* αἰ. ἀνείχεσθε  
 τοὶ πλημμελεῖν δόξαι; καὶ μὴν ἅπαντα μὲν εὐλαβήσον ἐργάζεσθαι τὰ  
 καὶ ὄντα πονηρὰ καὶ νομιζόμενα· ἐκείνα δὲ πλεῖον, ὧν αὐτὸς πρ φθά-  
 ρας κατέγνωκεν. ἐφ' οἷς γὰρ πρ ἀγανακτῶν ὡς φαύλοις ἐπιδείκνυται,



εἶτα αὐτὰ πρᾶττων ἀλίσκοιτο, φιλαπεχθήμων ὁμῶς καὶ πονηρῶς. πονηρῶς  
 μὲν, οἷς ἂν μὴ χεὶρ πρᾶττων ἐλέγχεται· φιλαπεχθήμων δὲ, ὅτι τέτων οὗ  
 πλησίον \* ἐργὴν ζητεῖ, ἢ τῷ λόγῳ μισεῖν πορροῖ μὲν, ἐργοῖς μετὰ  
 δώκων ἀλίσκεται. λέγε μοι τὰ τῶν νομοθετῶν, εἰ βέλει, ῥήματα· δριθμει  
 μοι μετὰ τέτων, εἰ θέλεις, καὶ τὰ τῆς πόλεως τρέπαια. νόμος γὰρ ἐγὼ πο-  
 λεμικὸς ὀνομάζω τὰ τῆς πόλεως καθάρματα. τί νυν ἐν ἅπασι τέτοις  
 διεσπᾶσθαι; μὴ σπένδεις βαρβάρους, μισεῖν τὸ γῆρ' ὡς ἀλιθίει-  
 ον, ἀδιάλλακτον ἡγεῖσθαι [τὴν] πρὸς ἀλλήλους πόλεμον. καὶ μάλ' εἰ-  
 κώτως. ἔς γὰρ τῇ φύσει πολέμους ἐνόμιζον, πρὸς τέτων αἰεὶ τι κακὸν  
 πορροδοκίχοντες, νόμῳ τὸ μὴ παθεῖν ἐφυλάξαντο· μέγιστον εἶναι τῆς πό-  
 λεως φυλακτήριον τὴν ἀπιστίαν τῶν πρὸς αὐτοὺς ἡγετῶν· αἰώθασι γὰρ  
 πονηρὸν τῶν ἀνθρώπων, καὶ πρὸς πλεονεξίᾳ τὰ πάντα βλέποντες, πλείο-  
 να κερδαίνειν ἐπὶ φιλίας πορροχήματι τῶν ὅτε φανερώς ὁμολόγησεν τὸν πό-  
 λεμον. ψηφίσματα γὰρ ἀθλιωτῶν ἐγὼ καλῶ τὰς εἰς Πυθίαν μνησθῆναι.  
 πολέμῳ ὁ Πέρσης ἕκαθ' ἓνα καιρὸν, ἔδδ' ἐχρόνον, ἔδδ' ἐπ' αὐτῷ μόνῳ  
 τῷ τῷ πολέμῳ καταβολὴν· ἀλλ' εἰς πάντα τὸν βίον τῆς πόλεως. \* εἰ  
 γὰρ παλαιὰς μόνας κατέσκαψε, καὶ δῆμον εἰς οὗτον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πο-  
 λέμους αὐτόκλητον ἐποίησεν ἀπολιν. ἔδδ' ἀπέποινθε βασιλῆς, ταῦτα \* δι-  
 αλογοζομῆς, ἐκείνον ἀπαλλάττειν τῆς μέμψεως· χεὶρ ἄλλ' ἅπας αὐτὴν κρατή-  
 σας ἐδρασεν, ἐν νῷ λαβόντας, πᾶσαν ἰσως νομίζον δίκῃ τὴν ἀξίας κομίζεσθαι.  
 ἔδδ' ἐδικαίον· τὰ αὐτὰ μὴ δράσαι κρατήσαντας, ἅπας ἡττηθέντες ὑπὸ τῶν κεκρα-  
 τηκόντων αὐτῶν ἐπάθομιν. ὁ γὰρ, πρὶν ἀνενεγκεῖν αὐτοῖς \* οὗτον ἐναντίας ἀφ' ὧν  
 ἐσφάλησαν, ἐπέξιών καὶ τιμωρὸν μὲν, ἔδδ' ἐκείνοις καιρὸν ἐπὶ τῆς ἀμύ-  
 νης ἐνδιδῶσι, καὶ πᾶσιν αὐτῶν πορροξενεῖ εἰς μή τι παθεῖν ἀσφάλειαν, οἷς καὶ  
 καιρὸν ἐπέξισι, τέτοις πορρογράφων ἅπασαν τῶν ἐν ὑσέρῳ πρὸς τῶν πεπον-  
 θότων ἐπιδόσιν· καὶ φασί, δωρεὰς τῶν δῆμων [βασιλῆς] πέπομφε. \* Κυρσί-  
 λαι μοι λέγεις ῥήματα, καὶ πονηρῶς εἰς δημηγορίας διάδοχον. καὶ ταῦτα  
 λέγεις ἐν ἀθλιωταῖς ἐπὶ κεχείρηκας, ἐφ' οἷς τῶν πορροπόντων τῶν ἐποίησαν μὲν  
 τὸν τόπον, ἐφ' ἔπεις εἰσῆκει φθελγόν μὲν. ἀδήλα δὲ ὄντων πᾶνα τρέπον  
 ἡ ναυμαχία κερθήσεται, ἔδδ' ἡ καλὸν, ἀφ' ὧν διδοκιμοῦντες φαινόμε-  
 θα, καὶ μεθ' ὧν ἐπὶ τοῖς δυνάμεσιν διαγεγόναν μὲν, ἀκυρεῖ ποιεῖν ἐπὶ τῷ πα-  
 ρόντος βελούεσθαι. οἷς μὲν γὰρ ἐξ αρχῆς ὀλίγον τῆς δρετῆς ὁ λόγος,  
 ἔμέγας τέτοις ἔδδ' ἐσφαλῆσιν ὁ κίνδυνος· οἷς δὲ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦ-  
 τα πρὸς αἰετῶν τῆς δρετῆς ἔσηκε, τίς συγνώμη πρὸς τοῖς ἔξωθεν, εἰ τοῖς  
 τελευταίοις ἀφανίζοντες, τῶν ἐμπορῶν δόξαν ἐλέγχοντο; πᾶς γὰρ  
 ἐμοὶ Ξέρξης πρὸς δωρεὰν καὶ χάριν ἐγγύτερος. ἐπὶ τῷ, εἰ μὲν πορρο-  
 κα παρείχετο τῶν ἐμπορῶν δωρεὰν, ὡς αὐτὸς λόγος ἴσως τοῖς βασιλεῖ  
 \* συνα-

\* ἐξείργειν H.  
S.

\* H.S.

\* διαλογοζομε-

\* αλ. διὰ

\* ταῦτα

\* τοῖς ἐναντίοις

\* Κυρσίλλαι M.  
M.



\* συναγορεύουσι, καίτοι γε ἐδὲ τὸ τῆς ἀθλιωμάτων. ἄξιον εἰ δὲ ἀνταγίῃ \* <sup>παραγορεύουσι</sup>  
 χάριν τῆς πόλεως, ἐυδηλον δὴ πεθεν ὡς οἷς παρ' ἡμῶν ἀντ' ἐκείνων  
 τυχεῖν ἐσπένδασε, τῶν τοῖς ἐπιδείκνυσιν μὴ δὲ αὐτὸς χαρίζομαι. εἰ δὲ ἀ-  
 πλῶς δίδοντος λαβεῖν οὐκ ἐυλογον. πῶς ἐπλέον, ὅτε μὴ δὲ περὶ κατὰ τὴν δω-  
 ρεάν, ἀλλ' ἐπ' ἀντιδόσιν ὅσῳ τῇ, ἢ καὶ αὐτὸς δὴ λόγος ἐστὶν ἃ δίδωσιν ὁμολο-  
 γῶν ἀνταλλάξασθαι; φέρε θηρὶ καὶ αὐτὰς τὰς ὑποχέσθαι σκεψώμεθα. ἀντικα-  
 ταστήσω (φησὶν) οἷς ἐλυμηνάμην καὶ τὸν πόλεμον. αὐτὴν μοι λέγεις ὅτι πο-  
 λέμῳ τὴν περὶ φασιν, καὶ μάχης μᾶλλον ἢ διαλλαγῆς \* ἀναγνώσκεις σιω- \* <sup>μοι λεγόμε-  
συνθ.</sup>  
 10 τήματα καὶ ληλυθάνεις οἷς διαλλάξαι βασιλεῖ τὴν πόλιν ἐσπένδακας, τῶ-  
 20 τος ἡμᾶς ἐγείρων πλέον ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὦ τῶν ἀνομοίων ῥημάτων! λυ-  
 μεῶν ἀμοιρὴν αὐτὴν περὶ σαφορέως καὶ φίλον, αὐτὴν χεῖρα καὶ πάλιν ἐναποδόν.  
 τὴν αὐτὴν \* ἀναγνώσκεις ἐπὶ πολλὴν μεσὴν ἀδικημάτων καὶ δωρεῶν, μιγνύς \* <sup>αὐτὴν ἀναγνώ-  
σκουσιν.</sup>  
 καὶ τὰ ἀμικτὰ πάθη, δωρεάς, χάριτας, συμφοράς, βαρβάρους, ἑλλήνας καὶ  
 τῶν μὲν δοκεῖν, ἀπεδράζεις ὑπὲρ τῆς πόλεως. τὸ δὲ ἀληθές, βασιλεῖ ποιῆς  
 φιλοπρίας ὑποθέσιν τὸ πῶμα τῆς πόλεως. τί οὖν οὐκ ἐπὶ τὰς τελεῖρας  
 \* εἶμην, ἀλλ' ἀνεχόμεθα περὶ φέροντος ἡμῖν βασιλέως τὴν πόρθησιν; ἐπο- \* <sup>ἡμεν</sup>  
 λυψαγμόνησέ με. Ἐξέρξης τὰ διηγήματα, ὥσπερ καὶ τοῖς ἐγκωμίοις \* <sup>πολε-</sup> \* <sup>πολεμῆσαι</sup>  
 μῆσαι θέλων τῆς πόλεως. εἰ μὲν οὖν παρ' ἐτέρῃ μὲν τὸ ἀδίκημα, παρ' ἐτέρῃ  
 30 ἢ ἡ χάρις; τῶν μὲν ἔχουσιν ὡς πολεμῶν χεῖρται, τὸν δὲ ὡς ἐυεργέτην ἀμείβεσθαι.  
 εἰ δὲ οὐκ αὐτὸς ἀμφοτέρω; τί μᾶλλον εἰδέναι χάριν ἀνθ' ὧν ὑποχρεῖται περ-  
 σῇ κεν, ἢ πτωχεύειν ἀπαλεῖν ἐφ' οἷς ἀδικῶν ἐλέγχεται; τίνα δὲ καὶ \* <sup>λελυμένον</sup>  
 μὲν ἀκαλεῖ; ἀφοσιῶται γὰρ καὶ διὰ τῶν γραμμάτων τὴν χάριν. τὰς ἀθήνας  
 πρῶτως ἀνοικίειν ἐπαγγέλλεται. ὅτι γὰρ ὑπαινίττει δὴ περ, καὶ μὴ πολὺ φαν-  
 νερώς ὀνομάζει τὸ ῥήμα π. ἀθήνας ἀνοικίει, φησὶ. σὺ τὴν τ' ἀθηναίων πόλιν; σὺ  
 τὴν Θησέως καὶ Κέκροπος; εἴτα σιωπηθήσονται. Εὐχθόνιοι καὶ Κέκροπος, ἐπὶ δὲ  
 Θησεῖς καὶ Κόδροι; πρῶτα [δὲ] \* <sup>ἔσαι</sup> Ἐξέρξης τῇ πόλει; οἰκιστής, δὲ χρηγέτης; τῆς \* <sup>αὐτῆς</sup>  
 ἐπαίωνων, τῶν ἐγκωμίων ὑποθέσεις; οἱ μοι τῶν κακῶν! ἡττημένος με Ἐξέρξης,  
 λαμβάνει τὴν πόλιν. τί δὲ αὐτὴν καὶ ἡμᾶς αὐτὸς καὶ τῶν ἐλλήνων συσφάλλεσθαι κε-  
 40 λεύη; ἐγὰρ εἶναμ δίκαιον τῶν ὅσῳ αὐτὴν ἐνδείκνυμι τῶν περὶ τὴν πόλιν μεγα-  
 λοψυχίαν, [καὶ] μὴ πάντα τρόπον (συμπαυονίζεσθαι) \* <sup>καλῶς γε.</sup> ἐγὰρ τότε \* <sup>αὐτὴν καλῶς γε</sup>  
 καὶ τῶν προπαίων ἀξίας τῶν ἐγνηγεσμένων τὰς ἀνταλλάξας ἀνταλλάξομεθα.  
 ὑπὸ Ἐξέρξης στρατηγῶν οὐ καὶ τῶν ὁμοφύλων πολέμους ἐκφέροντες, δι-  
 οὺς ὥφθη πέρσαις ἀντὶ νικηφόρου χῆμα δραπετέα καὶ φυγάδες. περὶ  
 καί μιν, τῶν πόλιν οἰκίζουσιν, τῶν ἐυεργετῶν ἀνέξεται; εἰ μὲν γὰρ ἐυ-  
 50 θύς \* <sup>ἀναμάχεσθαι</sup> ἀναμάχεσθαι τοῖς ὅπλοις τὴν ἡττῶν ἐπὶ τῶν, ἐσφάττουσιν αὐτὸν, \* <sup>ἀναμάχεσθαι</sup>  
 οὐκ ἐπρεσβεύεται. ἐπεὶ δὲ ἀπογινώσκει τῶν δεινῶν, τὴν ἀπάτην τέως



ἀντὶ τῶν ὀπλῶν περιέβληται. ἐπὶ τῶν καὶ διαβάλλειν οὖν ἔλλωας  
 πρὸς τὴν πόλιν ἐπορεύσεν, ἵνα ἐρήμους τὸ παρ' ἐκείνων συμμαχί-  
 ας ἐργασάμεν, πρὸς μόνους ἡμᾶς ὕστερον ἐξενέγνη τὸν πόλεμον. καὶ  
 μὴν ἐξ αὐτῶν ῥημάτων δηλὸς ἐστὶ πρὸς τὴν δωρεάν ἀφοσιούμεν.  
 τὸ μὲν γὰρ διοικίσαι τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν θέλοντες, ἔργον ἦν  
 αὐτὸ τῶν σαφῶς ἐγγράψαι τοῖς γράμμασι. ὁ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ εἰπὼν,  
 ἀπλῶς δὲ ἀνπαύσασθαι φήσας οἷς ἐλυμήνατο καὶ τὸν πόλεμον, τῇ  
 τοῦ περιήματός ἀμφιβολίᾳ \* κακῶς ὁ κακουργεῖ διὰ τῶν γραμ-  
 μάτων διεδήλωκε. τί δὲ ἦν τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας τὸ ἐπίσημον; σε- 10  
 μνότης οἰκοδομημάτων, πῶς καὶ τῆς ἀρχαίας ἀρετῆς ὑπομνήμα-  
 τα, ὁ πρὸς τὸ φύσεως κόσμος, μεῖζον τοῦ πρὸς τῆς τέχνης πρεσβυτεῖς  
 τῇ πόλει τὸ κάλλος. οἷα μὲν ἰδεῖν ἀκρόπολις, οἷον ἄλλο [θεῶν] μετ' ἐ-  
 ραιὸν ἐνδιαίτημα οἶον δὲ οἷα πολιάδων νεῶς, καὶ τὸ πλησίον \* ἘΠοσει-  
 δῶνος τέμενος. Συνήψαμεν γὰρ διὰ τῶν ἀνακτόρων οὖν θεῶν ἀλλήλοισι μετ'  
 τὴν ἀμίλλαν. ἐλαμβάνω πρὸς ἀνδρὸς τὴν τελετῆς \* τύπον, ὃν εἶργει  
 τῆς τελετῆς τῆς ἡμετέρας τὸ κήρυγμα. τίς ἀναστήσει τοὺς ἀνδρας, οὓς ἀπο-  
 λώλεκε; τίς τὰ σώματα τῶν πεσόντων, οἷς \* οὐδὲ καὶ τοὺς πολέμους λε-  
 λυμμένους; ἀνδρες γὰρ (φησὶν) αἱ πόλεις, οὐκ οἰκοδομήματα. εἰ δὲ τὰ  
 \* λελυμασμένα ἡμῖν ἀποδώσιν ἐπαγγέλλετο, τῶν δὲ τὰ μὲν ἐστὶ 20  
 λως ἐφ' ἧς λαβεῖν, τὰ δὲ τοῖς διεφθαρμένοις ἐχ' ὅμοια: πῶς οὐκ ἀδύ-  
 νατον ἐλέγχεται τοῖς πᾶσιν ἢ πρὸς τῶν ὑποχρεῖς; οὐκ ἦνεγκον οὐδὲ  
 τετρακοσίους ἐκείνοι \* λακεδαιμονίους ἐν Πύλαις, ἀλλ' ἐν ὀφθαλμοῖς  
 βασιλέως ἐπιπὼν αἱ τοσαῦται μυριάδες, πρὸς ἓνα λόχον ὑπὸ ματί-  
 γων \* πρὸς ἀπὸ μύρου. αὐτὸς ἡμᾶς ἐπὶ τὴν αἰσίδα καλεῖ βασιλεὺς, οἷς  
 παραιτεῖται τὰς μάχας, τῶν τοῖς ἀκίνδυνον εἶναι τὴν πρὸς αὐτὴν λει-  
 κνύων πόλεμον. λόχος ἓς πρὸς ὅλῳ τῶν αἰσίδων πρὸς ἀπὸ μύρου, καὶ  
 τετρακοῖοι σαρπάται κλείοντες πρὸς τῶν ὀπλοῖς, ὕστερον δὲ  
 πρὸς θανάτω τὰς Πύλας, σεμνότερον ἢ γένοιτο τρεπὰς τὸ πολυάνδριον.  
 ἐγὼ καὶ ὑπὲρ θεσπάζω \* ἀπαιτῆσαι δικὰς ἐπὶ ἐδάκα. δῆμος ἔλλω διὰ 30  
 πέρας τῶν κοινῶν γούρους πρὸς οὐσίᾳ κατέγνωσαι, καὶ πόλις ἐμὴ περὶ κόν  
 ἐδέξατο καὶ τῶν ἐλλήνων στρατόπεδον. κέρδιον οὐκ ἀθλῶν μόνον, ἀλ-  
 λά καὶ κοινὸν τῶν ἐλλήνων ἀπαίτων, πέρας νικῶμενοι. εἴθε καὶ εἰς Πύλας  
 ἀπηντήσαμεν τρεπαικον δὴ ἐδείκνυσθαι νῦν δὴ τὸ τὰ φε λακεδαιμό-  
 νιοι. ἐπὶ Ἐξέλιω καλῶ, ἐπὶ Ἐξέξην, Ἀπολλων, τὸν μέχρι τῶν αὐτῶν στρα-  
 τῶν καὶ τὸν τοῖς ἱερεῖς σετρίποσι τὸ πῦρ πρὸς ἀγὼν φιλονεικήσαντες, δι' ὃν  
 ἐκίνησας φάσματα. διοῦμαι θέλω καὶ τοῖς χερσὶν ἀπὸ τῶν ἐμῶν κατὰ τῶν  
 μάτων ὀνόματα, καὶ τὰ πελάγη καὶ τοὺς ποταμούς ἀπὸ τῶν ἐμῶν τρεπαικῶν  
 μαλ-



μᾶλλον, ἢ τῶν ἀρχαίων ὀνομάτων πρὸς ἀγορεύεσθαι. πότε ἔνῃ πόθεν ἀν-  
οικισμῷ τὴν πόλιν; ὑπέκρυσέ τις. ποῖον γὰρ Ἰππίζηϊς ἔπ' πόλιν, τὰς  
τειρήρας ἔχων τῆς νέας πόλεως; οἰκιστὴν ἔχων τὸν Πύθιον; πρὸς ἀλλεταίῃ δὲ  
αὐτῆς ἀντὶ μὲν τειχῶν τὴν θάλασσαν, ἀντὶ δὲ πύργων τὰς νήσους, ἀντὶ  
δὲ κόσμου τὰ τρέπαια. εἰ δὲ καὶ τοὺς ὄρους αὐτῆς Ἰππίζηϊς μαθεῖν, πρὸς  
ελθε κύκλῳ τῷ λογισμῷ τὴν οἰκισμῷ ἄπασαν, καὶ γῆν ὅσην ἔσται, καὶ  
θάλασσαν ὅποση πλώϊα. ἔτοι τῶν ἀθηναίων τῶν Ἰππὶ Θεμισοκλέους  
ὄργι. ἀπατήσω Ἐρξίλῳ ἀντὶ Ἰθαλλῆς τῆς ἀθιωᾶς τὴν πλάτανον ἵνα δύο  
βλέπηται τῆς θεῆς, τὴν ἀκρόπολιν τρέπαια. καὶ μὲν Ποσειδῶν, ὁ  
10 Ἰθαλλός, καὶ δὲ τῶν βαρβάρων, ἡ πλάτη.

Ἐκ τῆς πολεμαρχικῆς.

Τὸ ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ.

Οὐ τοῖς \* ψέγουσι τὸν νόμον τῶν Ἰππὶ τῆς μνήματ' εἰς θότων λέ- \* λέγουσι H St.  
γην, ἀλλὰ τοῖς ἐπαινεσι σιωπήσομαι. καὶ γὰρ ἄτοπον, τὴν τῆς λέγειν  
Ἰξουσίῃ παρ' αὐτῶν λαβόντας, κατ' \* αὐτῶν τῆς λέγειν Ἰξουσία κατ' αὐτῶν  
δαμ. τὸν γὰρ ἐκ τῆς θανάτου φόβον ὁ νομοθέτης τῆς αὐτῶν τῆς λόγου τιμῇ  
πρὸς ἀμυνθῆναι, ἀοκνον πασι τὴν τόλμην τὴν ὑπὲρ τῆς κινδυνῶν \* καθ- \* παρῆναι  
ίσησιν. ἡ δὲ τῆς ἐγκωμίων ἀρχή, τῷ μὲν δοκεῖν, κοινὴ πρὸς ἀπὸντας. τὸ  
δὲ ἀληθές, τῶν ἀνδρῶν τέτων Ἰθαλλῆς. ἡ μὲν γὰρ οὐκ ἄλλως ἐπαινεῖν  
20 πρὸς ἀζόντες, ἵνα τὸ γὰρ ὑμνήσωσιν, εἰς πρὸς ὄντων πινὰς ἀφῆμίας τὴν  
τῆς λέγειν φύσιν ἀναβιβάζουσιν, ἡ τὴν γλῶσσαν ὅθεν ἡ πρὸς ὄντων τῆς ἐπαι-  
νεμῶν ἐκτρέφει. πάντες γὰρ Ἰππικῶς ἡ πρὸς ὄντων τῆς πρὸς ὄντων θαν-  
μαζομῶν, ἐπήλυδες. ἡ μὲν καὶ καὶ τῶν ὀνόματ' ὅσα νενίκηκεν. ἀλλ'  
ὁμοῦ τε ἀθιωαίους εἴρηκας, καὶ μετὰ τῆς ἐπωνυμίας δηλοῖς τοὺς ἀντὶ χρο-  
νας. ἀοπλῶ ἢ ὁ βίβλ' ὅπλα τῆς κινδυνεύοντων \* πρὸς ἀλλεταίῃ. ἵππων κατ' \* πρὸς ἀλλεταίῃ  
σιν οὐκ ἡπίστατ' \* μερίζει πρὸς ἀλλεταίῃ καὶ πολέμῳ κατ' ἵπ- \* μερίζει  
πων γένεσιν. κερθείσης δὲ τῆς ἀμίλλης θάλλῳ τε [ἐλαίας] καὶ κύματι,  
τῷ θάλλῳ \* τὴν ψῆφον πῆναι. τῷ θάλλῳ δὲ ὅτῳ εἶπω, \* τὴν θεὸν λέ- \* πῆναι  
30 γω. ἀθιωᾶς γὰρ (οἶμαι) τὸ γινώσκω. ἀλλὰ γὰρ ἔχ' ὅ, π' π' \* τοῖς  
τὸν εἶπη χαλεπὸν δοῦναι. ἀλλ' [οἶμαι] ὅπως μὴ τέτις ἐπὶ μὲν, πόρρω τῆς  
πρὸς ἀξέων γένεσιν, ἡς τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἡ τῶν τῆς κερθείσης  
πρὸς ὄντων, τῶν δὲ ὑπὲρ τῆς [ὅλης] ἐλάττω ἡ ἡρανε παῖδες \* πατέρας \* πατέρας  
μιμῶν, καὶ διὰ πάσης ἡλικίας τε ὁμοῦ καὶ διαδοχῆς τῆς γένεσιν τὴν  
ἀψυχίαν κατὰ βιβάζουσιν. ἡρακλείδης δὲ ὑποδεξάμενοι, τὸν μὲν ὑβρί-  
ζοντα τῆς πρὸς ἀνομίας ἐπαυσαν. αὐτῶν δὲ τὴν τύχην ἀμείψαντες, βασι-  
λέας πελοποννήσου πάσης ἀντὶ φυγάδων εἰργάσαντο. ἐκίνησε φθόνῳ  
ποτὲ



ποτέ κτ' τῆς πόλεως θωρηκὸν ὁμοῦ καὶ βοιωπὸν καὶ ὡς ἐπὶ χαλκιδέων  
 τῷ ἀπ' αὐτοῦ ἐκ \* τρίτῳ πόλεμον. πῶς οὖν ἀπασι τῆς πόλεως \* ἀν-  
 τίστη; ἐπιπὼν βοιωτοὶ, θωρεῖς ἡγάπων σωζόμενοι, χαλκιδεῖς ἅπαντες  
 ἦγοντο. τεία δὲ εἰσῆκει τρέπαια. τῷ δὲ τρεπαίων τὸ τάχ' ἐπὶ λαμ-  
 πρύτερην. τὸ γὰρ κατ' \* αὐτοῦ καὶ βοιωτῶν, μίας ἡμέρας τὸ σωμα-  
 φότερην. ἀλλὰ γὰρ ἔοικα, πᾶσι τὸ μέρος ἀποδιδόναι τῆς ἀφ' ἑαυ-  
 τῶν μάχης πρῶτον, ἔτε τῆς πόλεως τὴν ἀξίαν τηρεῖν, τὰ τὸ μέγεθος  
 τῷ πρᾶξιν ἐν τῷ τῷ λόγων τάχ' συγκρύπτεσθαι, καὶ μὴ πῶς τῶν  
 πρᾶξιν ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων πρᾶξιν ἀποδοῦναι τῆς πόλεως τὸν ἐπαι-  
 νον, ἀλλὰ τὴν εἰσῆκει, ὅτι μὴ πῶς τῆς ἀφ' ἑαυτῶν ἐμπύπτεται. ὅθεν οὖν ἐπὶ  
 ταῦτα ἡδηϊτέον τὰ λόγων. τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης ἀπολείπεσθαι μέλλεν τῶν  
 πρᾶξιν, ὅτι κοινὸν ἀπὸ τῶν, ἔδενος δὲ εἶναι δίκαιον ἐγκλημα. πέρσαι  
 κληρὸν ἐνατὶ ὑφ' ἡλίου πᾶσιν δειξάτω τοῖς ὅπλοις βελόνηροι, μικρῶ  
 μέρεσι τὰ πρᾶξιν πληρῶσαι τὴν ἀφ' ἑαυτῶν ἀπείργοντο. ὡς δὲ ἀφ-  
 εἰς ἐπ' ἰωνίας ὁ σὸλ' καὶ πάλιν ἀποκρύψας πλήθει νεῶν τὸ φαινό-  
 μενον πρὸς τὰς νήσους τὰς κατ' αἰγαῖον ἐρχίετο. τὴν μὲν ναξίων πόλιν  
 πρὸς τὴν θάλασσαν διθύς μερίζεται, τῇ μὲν ἀφ' ἑαυτῶν τῆς ἐπωνυμίας  
 τῶν ἀφ' ἑαυτῶν, αὐτὸς δὲ τὸ γένος εἰς τὰς τεύχεα ἐνθέμενος. τὸν δὲ ἐρετει-  
 ῶν δῆμον ὅπλων μὲν ὅκ \* ἡξίωσαν, ἐλάττωνα πρᾶξιν πόλεμος τὴν τύ-  
 χην αὐτῶν νομίσαντες, χεῖρ δὲ χεῖρα παῖτες ἀλλήλων συνέχοντες,  
 σαγηνείας εἰκόνα τὴν ἐρετειῶν ἐδίδξαν πόρθησιν. ἐπεὶ δὲ καὶ μαρμα-  
 ρῶν ἡψατο, τὰ μὲν τῷ ἐλπίδων ἡφάνιστο, ἐγνώρισαν δὲ καλῶς διὰ τῆς  
 πείρας μαθόντες, ὅσον τὸ μέσον ἐρετειῶν καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως. τότε  
 τίς καὶ κτ' τεύχεος ὅλης ναυτικὸς στρατιώτης ἐτόλμησεν. ἀπὸ δ' αὐτῶν γὰρ  
 τοῖς φάλογουσι εἰς τὴν θάλασσαν, φοινίσσης νεὸς λαμβάνει, κρείττωνα  
 δεξιὰν ἔχον τεύχεος ὅλης οἰόμενος. δέισαντες ὅτι ὑπὲρ τῆς τεύχεος βάρβα-  
 ροι, μὴ δὲ δεξιὰς ἀπὸ τῆς γῆς λάφυρον, πελέκει τὴν χεῖρα μερίζουσιν. ὅτι  
 πληγεῖς, ἔκειτο τῆς μὲν χεῖρος ἀφαιρεθείς, τῆς δὲ τεύχεος ἐχόμενος. ὡ  
 πρῶτοι τὴν περσῶν τύχην ἐλέγξαντες! ὡς κρείττερος τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως  
 νίκας νικήσαντες! ὡς μετὰ δειγμάτων πεσόντες, \* ἀλλὰ μὴτε πρὸς ὑμῶν  
 μὴτε μετ' ὑμᾶς ὁ χρόνος ἡνέγκεν! ὡς σεμνότερην τρεπαίαν τάφον κτι-  
 σάμενοι! ὡς τὸ μαρμαρῶν ὄνομα τοῖς ἡλίοις δρόμοις συναποτέινοντες! μα-  
 ρμαρῶν μὲν ἔχον τὰ σώματα, τὰς δὲ ψυχὰς ἐν στρατιᾷ θεοῖ, γῆ δὲ τῇ  
 κλέει καὶ θάλασσῃ. θυμὸς δὲ τῶν ἑρξέων κατὰ τῆς πόλεως, ἔδεν τῷ  
 πρᾶξιν ἡσύχαζεν, ἀλλὰ πρὸς αὐτὰ συνεκινεῖτο καὶ συνεκίετο, καθάπερ  
 Ποσειδῶν αὐτὰ πνέουσιν [τὴν] γῆν ὁμοῦ πᾶσαν καὶ θάλασσαν. γῆ  
 δὲ καὶ

\* τεύχεος

\* ἀντίστει

\* ἐνδοῖα

\* ἡξίωσαν

\* αὐτῶν



δὲ καὶ θάλαττα τὴν ἀλλήλων φύσιν ἠλλάττοντο. τοῖς μὲν πορθμοῖς ἐπε-  
 τίθη τὴν ἡπειρὸν, τοῖς δὲ φοινίσας [διὰ] τῷ ἰσθμῶν ἐπεμπεν. ὥφθη τότε  
 πάσης ἐλπίδ' κρείττονα θαύματα ἵπασθαι καθ' ἑλλησποντὸν μηδικήν, καὶ \* ἐλλεπίντη  
 δὲ αὖθις μέσθαι σόλ' ἡπειρὸν πεμπόμην. ἀπείχετο δ' ὁ Ξέρξης ἐδρεῖ  
 ἐρανεῖ τοῖς \* τολμήμασιν, ἀλλὰ μετὰ καὶ μελεπήδα τοῖς θαύμασιν, \* τολμήμασι  
 δὲ θάλασσης ἐπ' ἡπειρὸν, δὲ γῆς ἐπ' ἐρανὸν ἐκείθεν καὶ ἥλιον. τὰ  
 μὲν γὰρ τοξόων τὸ φῶς ἀπέκρυπτεν, τῆς δὲ πλέων τὴν φύσιν ἡμείβεν,  
 τῆς δὲ πεζόων τὴν χρείδω ἡλεγχεν. καὶ σιωπῶν πελάγη μὲν ὑπὸ τριη-  
 ρῶν κρυπτόμενα, στρατόπεδα τῆς ἀειροῦ φύσεως κείτονα, ἔθνη δὲ δει-  
 10 πνων διαπύκνυντο. βασιλέα δὲ πρὸς τοῦ μὲν ὄντα τῷ φόβῳ, ἔδρε  
 γῆς \* ἡ, διὰ τὸ πλῆθος λησθάνοντα. τοσούτοις δὲ τὸν θορύβου γῆς ἀπά- \* ἀπ  
 σης ἡχώσωντο, καὶ κεινομένων ἐπὶ τῆς ἐλλάδος τῷ ὅλῳ, ὁ μὲν  
 ἄλλοι σύμπαντες τοσούτον ἐν τοῖς δεινοῖς κερδαίνοντες ὄντες, ὅσον ἀπείναι πέ- \* ἐπὶ τὰ δεινὰ  
 σας τῷ πόλεων ἐμὴ καὶ ἡ πόλις εἶξε βασιλεῖ ταῖς πάντα σείοντι, ἐδρε  
 φόβῳ τῆς φήμης αἰχρὸν τι καὶ παρὰ τῆς πείρας ἐβέβηκεν, ἀλλ' ὅσοι τῆς  
 πρὸς βασιλείας \* πρῶτης κρείττων βασιλέως ἐγίνετο. ὁ μὲν ταύτης δεξιᾶς ἀ- \* αὐτῇ  
 πῆται σύμβολα, ὁ δὲ ταύτης ἐλευθερίας ἀντέπεμπον. ὡς γὰρ θάνα- \* αὐτὰς  
 τ' ἡ τῆς πρὸς βασιλείας ἀντίδοσις. ἐφόβη δὲ \* αὐτὰς ἐδρε τῷ ἀπάντων,  
 \* ἐδρε ἐποῖς τῆς δρετῆς ἐπὶ λησθάνεσθαι. ἐλακε δαιμόνιοι πίπτοντες, καὶ \* ἐδ  
 20 τοσούτον σιωπελοῦντες τοῖς ἔλλησιν, ὅσον ἀνδρείως ὑπὲρ θανάτου βα-  
 λύσασθαι. ἐμασιζόμενα κύματα, καὶ κολαζόμενα πνύματα, καὶ  
 τευφῶν βάεβαρος καὶ τῆς φύσεως. ὡς μέζονα Ξέρξης τολμήσαντες  
 [καὶ τῆς φύσεως] ὡς ψυχὰς σοιχείων βεβαυότερας ἐπὶ δειξάμενοι! ὡς τοῖς  
 περσῶν τξόμασιν ἐκαμφθέντες τὸ φρόνημα! ὡς δύο τρεπαίοις δε-  
 καετῇ σόλον ἐλέγξοντες! ὑμεῖς τὸν ἐπὶ πᾶσαν ἰδόντα γλῶ καὶ θά-  
 λατταν, ἀγαπητῶς κλέψαι τὴν σωτηρίαν κατὰ ἀγκάσσετε. ὡς μόνοι  
 δειξάντες [δουρῶποις] ἀπασιν ὅτι πᾶσα χεὶρ ὑπὸ δρετῆς ἐλέγχετο.  
 ἀλλὰ καὶ ταῦτα σιγῇ παρέλθωμεν, καὶ τῆς εἰρήνης πρὸς βασιλέα γε-  
 γνημένης μνημονόσωμεν, ἢ παντὸς τρεπαῖς σεμνότεραν ἐπὶ τὴν πόλιν  
 30 ἐργάζετο. καὶ μάλα εἰκότως. αἱ μὲν γὰρ, καὶ τύχης ἔργον πολλάκις. τὸ  
 δὲ ἐκόντα \* συγχωρῆσαι βασιλέα τῇ πόλει, ἵπασθαι μὲν δρόμον ἡμέρας, \* ἐκχωρῆσαι  
 θαλάττης ἀφ' ἑξῆς ἀνῶ, εἴσω δὲ χελιδονέων καὶ κυανέων μὴ πέμψαν ὀλκά-  
 δα, πῶς ἐκαθαρὰν πανταχόθεν τῇ πόλει πρὸς ἐνὶ τὴν ἑκλῆσαν; ἀλλὰ  
 γὰρ ἀθλῶν ὡς μύρια τρέπαμα καὶ ναυμαχίας καὶ πεζομαχίας, ὥς  
 πρὸς ἀπασαν μὲν πρηνίδα, πρὸς ἀπασαν δὲ διωασείαν ἀντέ-  
 σταν, ἄλλοτε κατ' ἄλλας χρόνας ὑπὲρ τὰ γῆρας μύριας ἀγῶνας ἀνα-  
 δεξάμενοι. ἔτε ἐμοὶ διεξελθεῖν ῥάδιον. ἔτε εἰ πρὸς πρῶτον ἐπὶ κεχεί-  
 ρηκε.



\* αλ. Διωνῶς

ρηκεν. διόπερ οἶμαι \* δεινῶς ὅτι ἐν τῇς σαδοῖς νηκηφόρους ἀνακηρύττοντες, ἐν καὶ ταύτῳ συνθεῖναι γνώρισμα, εἴθ' ἔτω ταύτῃ καὶ πρὸς τὸν νόμον ἀφοσιώσασθαι. ὃ πᾶσαν γλῶσσην καὶ θάλασσαν, ὅση μὲν βατὴ [νίκης καὶ] τροπαίων· ὅση δὲ ἄβυσσος, δόξης καὶ κλέους πληρώσδυτες! ὃ μόνοι ταῖς μεγάλας πρᾶξεις χρόνον καὶ φθόνον νικήσαντες! ὃ τὴν οἰκὸν μὲν ἄπαζαν ἐσήλας ἀλλὰ τροπαίοις μετρήσαντες. εἰρήνη καὶ μοῖ τῆς μὲν ὑποθέσεως ἴσως ἐλάττω· τῇ δὲ πολλῶν ὅσον ἐλάττω. λείπεται δὲ διφρήμω βοῇ \* πρὸς τὴν ἀντιπαράθεσιν πανδημεὶ πᾶσι τῶν μνημάτων, ἔτω τῇ πρὸς ἀπαλλάττειν.

\* πρὸς τὴν ἀντιπαράθεσιν

Ἐκ τῆς ἀρεοπαγιτικῆς ἢ ἐλευθερωτικῆς τῆς οὐκ αὐτῆς τῆς Ρεφίνης.

19

## ΤΟ ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ.

\* θεός

\* ἀθηναῖος

Ἄνδρες \* ὅτι καὶ θεοῖς ὑπὲρ νίκης πάλας, καὶ νῦν \* ἀθληταῖς ὑπὲρ ἐλευθερίας, δικάζοντες. ἔκουσθε τὸν νόμον παιδομάχῃ, τὰ τῆς χρείας μόνης φθέγγομαι ῥήματα. ἐγὼ καὶ θεοῖς ἐγρόμενος παρ' ὑμῖν καὶ πατὴρ. εἰ σοφιστὴς διεξιὼς, ὑμεῖς ἐπίστασθε· (λέγω γὰρ αἰεὶ, καὶ τὴν ἐμὴν πολιτείαν ἐχέτε θεάσασθαι) εἰ πατὴρ ἀθλητὴς, ἢ παρὰ τὴν δεινύσιν ἀντιπαράθεσιν. ἐγὰρ ἀνέχομαι τὸν ἀθλητῶν παῖδα μὴ πρὸς ἀντιπαράθεσιν ἐλθεῖν. πισθύνω καὶ πρὸς ἡμῶν τὴν ἐλευθερίαν τὸν παῖδα. ἐμὸς ἐστίν, ἀθλητῶν ἐστίν, πόλεως [καὶ] πλείονος τῆς κοινῆς γῆρας ἢ \* τὸ τῶν πατέρων ἐλευθερίαν. ἔτος ἐστίν ἐν Πλατάρχει, δι' ἧς πᾶσι ὑμεῖς παιδίσκετε. ὅτι ἐν Μινεκιανῷ, τοῦ διὰ τῆς ἐαυτῆς φωνῆς πολλὰς πολλάκις ἐλευθερώσδυται. τὸν ἐν Νικαγόρῃ πρὸς τὴν ἀντιπαράθεσιν, τὸν δὲ \* ἐμαυτοῦ. θεοῖς ὑμῖν καὶ φιλοσόφων λέγω κατὰ λόγον, ἀθλητῶν ὄντως δι' ἡμῶν. ἀφῆκα πολλάκις τὰς τῆς σοφιστῆς φωνὰς, νῦν τὰς τῆς πατρὸς ἀφῆκα. ἐδώκατέ μοι παῖδα δι' ἀθλητῶν γῆρας, \* λάβετε τοῦτον καὶ διὰ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίαν. ὅσον αἰετὸς μοι τῇ ψήφῳ τὸν παῖδα, καὶ φωνῇ ἐλευθερίαν συνειπνέετε, ἵνα ὡς ἀθλητῶν (ἴσον γὰρ εἶπεν ἐλευθερίαν) καὶ λέγει ἐν γράφῃ παρ' ὑμῖν καὶ θεοῖς βέλων, καὶ πολέων).

\* αλ. τὰ

\* εἰς

\* αλ. λάβετε

Ἐκ τῆς μνηστικῆς τῆς εἰς τὸν αὐτὸν ἵκον Ρεφίνης.

\* αλ. ἐν

## ΤΟ ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ.

Ἀδικῶ μὲν ὅλως φθεγγόμενος Ρεφίνης κεμελῶς· πλὴν \* εἰ τὸν δαίμονι τετήρηται πρὸς μόνον τὴν μονωδίαν τοῦ δράματός. φθέγγομαι γὰρ ὁμῶς· ἐγὰρ μοι θέμις μὴ καὶ λόγῳ ἐπὶ τῶν αὐτῶν τῶν λόγων ἐκγονον. ἡ γνώσις δὲ ἄρα ὁ δειλὸς ἀνὴρ μὲν λεπτῶν αἰσῶν. οἱ αἰσῶν ἀντὶ τῶν οἰκῶν, τύμβος καὶ χώματα. ἀντὶ δὲ πλείονος καὶ χλιδῆς, τραγικώτατα δῶρα [τῶν] ἐν ἀνθρώποις ἐν αἰσῶν. ἐδημαγωγίαις ἀπὸ τῶν πρῶ-

\* ἀντιπαράθεσιν







\* αμύστων

\* μοι

\* Μινυκινῷ

\* κρείττονα

\* ὀπιθαλίαν ἀ-  
γῶσι.

λόγοι! κῆται Ῥεφῖνθ, ὑμᾶς δὲ ἐπνεανιδέσθε; ὦ δριτυχῆς γλῶττα, ὦ  
 πρεσύτερην μὲν ὄργανον μισῶν, νυνὶ δὲ \* αμύσσε δαίμονθ. ὦ λάμψας  
 ἑωσφόρος ταχύτερην! ὦ πασῶν μὲν δαίξας ἐμοὶ φαιδρύτεραν ἡμέραν·  
 ὅτε σε εἶδε πρῶτον [ὁ] ἥλιθ, πασῶν δὲ ἀφεγγεσάτῳ αὐτῷ πάλιν, ἀφ'  
 ἧς τῷ δριτυχῇ καὶ τραγκίῳ φήμι κεκόμισμαι. οἶδον τύχῳ ἀνθ' οἶων  
 ἐλπίδων ὁ δαίμων \* με κατεψήφισαι. θρῖνῳ νυνὶ ὃν δρινότερην ἤλπισα  
 \* Μινυκιδουὸ φθέγγασθαι, σεμνότερην δὲ Νικαγόρε, Πλεῖστάρχῃ δὲ  
 εὐγλωπότερην, Μισωνίῃ δὲ φιλοθφώτερην, Σέξτε δὲ καρτερικώτε-  
 ρην, πόλτων δὲ ὁμοὶ τῷ πρεσγόνων λαμπερότερόν τε καὶ \* κρείττον. αὐτὸς <sup>10</sup>  
 μὲν γὰρ παρεχώρεν ἐπὶ κρείζοντί σοι τὰ νικητήρια, καὶ σὺ σὰς λόγους  
 τῷ ἑμαυτοῦ λόγων ἡγάμην κρείττονας· πρεσύνεινον τῷ ππουδισμά-  
 των τὰ σὰ ψελλίσματα. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ὁμοὶ συλήσας ὁ δαίμων,  
 οἴχεται· ἐμοὶ δὲ ἀφῆκεν ἀντίσθ θρῖνῳ καὶ δάκρυα. κοσμήσω σε καὶ  
 \* ὀπιθαλίῳ ἀγῶσι, καὶ πρεσύνω τὸ χερόν τ' σὸν ὄνομα, καὶ χρῆσο-  
 μαι τοῦ δαίμονθ, κατὰ τοῦ τ' γουῷ τ' μέρθ, φιλοεικότερος· ἵνα ἔχη  
 μὲν ἐκείνθ τ' σῶμα, τῷ δὲ ψυχῇ ὁ εὐρανός, τὴν δὲ δρόξαν ἅπαντες  
 ἀνθρώποι.

Εκ τῆς Σεβήρον ὀπιθαλαμίας.

10

\* θεωρίας

ΕΚ ΤΗΣ \* ΠΡΟΘΕΩΡΙΑΣ

\* αἰ. αἰ.

\* Ἴσως μὲν αὐτῷ πρεσύνεινον εἶναι δρόξαν τ' πρεσύνεινον τῶν ὀπιθαλαμίων τε-  
 χνολογεῖν. ὅπως γὰρ Ἰμῖνθ καὶ χορὸν, καὶ ποιητικῆς αὐτονομίας ἀδεια,  
 τις ἐν ταῦθα τέχνης καίρες; ἐπεὶ δὲ χερόν τὸν ὀπισθήμονα, καὶ ἐν τοῖς τοις αἰ-  
 μηδὲν αὐτῷ τέχνης ποιεῖν βραχέα καὶ πρεσύνεινον τῶν εἰπεῖν ἄξιον. \* ἔσω τοῖ-  
 νυν ὁ αἰετθ ὀπιθαλαμίων κερῶν, τ' τῷ μὲν λέξιν πρεσύνεινον σὺν ποιητῶν  
 ὁρᾶν, τὰ πρεσύνεινον [τῷ] πρεσύνεινον τῷ χερόν, τὸ δὲ μέτρον πρεσύνεινον τὴν ὑπό-  
 θεσιν. ὧν εἰ πόλτων ὁ λόγθ ἐσόχασθαι, σαφέστερην δαίξθ τὸ σύγγραμμα.

20

Τὸ προοίμιον τοῦ ὀπιθαλαμίου.

\* σπένδι

\* διακινῶντας

Απόλλωνα φασι, μὲν τὰς μεγάλας νίκας, αἷς πλήθων τὴν λύραν ἤρα-  
 το, καὶ κατὰ πασάδων ἡχῆσαι μέλθ γαμήλιον. ἀγῆ καὶ Ἀφροδίτῳ,  
 ἐφ' ἄρμα χαλκῶν, καὶ χορὸν ἐρώτων συμπαίσορα. καὶ τῆς μὲν ὑακίνθῳ  
 τὰς κόμας σφίγγασθαι, πλὴν ὅσαι μετώπῳ μερίζονται, τὰς λοιπὰς  
 ταῖς αὐραῖς ἀφῆκεν ὑποκυμαίνεσθαι, εἰ πλήθιοιεν· τῷ δὲ τὰ πτερά καὶ  
 σὺν βοσρύχοις χρυσῷ κοσμήσασθαι πρεσύνεινον τοῦ δίφρου \* πρεσύνεινον πολιτῶν-  
 τας, καὶ δαδάκινου τὰς μετὰρσιον. ἐπεὶ ὁ Πέλοπαοι τ' Ἰπποδαμείας πόθοι  
 ἔρωπι



Ἐρωπὴ καὶ Ἀφροδίτη λατρεύοντες ἔπεισαν, τότε καὶ ὁ Ἀπόλλων τὸν τῷ Νη-  
ρηίδων χορὸν ἀθροίσας, ἵστησι μὲν αὐτὰς κατ' ἄκρας ἡϊόντες τὸν θάλα-  
μον κύμα δὲ ἰὼ (οἶμαι) ὁ θάλαμος \* πορφυρεῖ τε καὶ μέλαρσιον ὑπὲρ \* πέρφενται  
τοῦ λέχους κυρτέμενον, ἵνα πασάδα μιμήσεται. ἦν θεὸς καὶ φύσις καὶ ὁ  
μὲν ἐδεῖτο γονῆς, ἡ δὲ τοῦ κυίσκειν μέλλοντος. ἵνα δὴ ταῦτα ἄρξῃ, θά-  
λαμος τὰ παντὶ τὸ παῦ ἐγένετο. ἐκ δὲ δὴ τῷ γάμων τέτων ἐρατὸς γη-  
ναῖται καὶ ἡλιος, ἐπὶ δὲ ἄσρων χορὸς, σελήνης φέγγος, καὶ διπλοὶ πόλοι,  
ὡς ἔστι πρῶτη γῆσις τῷ πρῶτων τοῦ θεοῦ γάμων ἐλίπεται. διδυτέ-  
ρος δὴ μὲν τέττες, γάμος Ωκεανοῦ καὶ Τιθύος ἡ φύσις [ἐδέξεν.] ἀφ' ὧν  
ἀνίχθαι μὲν ποταμοὶ καὶ λίμναι, ἐπὶ δὲ [καὶ] κρήναι καὶ πηγαί, καὶ φρέα-  
τα, καὶ ἡ πόδων μήτης ναμάτων θάλασσα. τίκτεται δὲ καὶ φυτὰ καὶ  
ζῶα καὶ γῆ οἰκεῖται, καὶ τὸ νηχόμενον λαμβάνει θάλασσα καὶ αἶρ ἐφαίη  
\* πέρφενται. τὸν δὲ θεωρὸν μὲν τῷ θεῶν, ἐργάτῳ δὲ τῷ ἔπῃ γῆς \* πέρφενται ποτα-  
μοῖσι  
παραγμάτων ἀνθρώπων ὕστατον ὁ γάμος ἐγέννησε. τὸ γὰρ γῆς παῖδα  
γῆρας ἀνθρώπων, καὶ τὴν ἀπικὴν ῥαγεῖαν ὀλίνα τοσούτον βλαστήσαι βλα-  
σημα, μῦθος ἐστὶν ἀπικῆς χάριτος παίγνιον. οὗτος καὶ τὴν Ἀφροδί-  
τῳ αὐτὴν κατὰ θάλασσαν λαθάνουσιν, ῥήξας τὰ τόκω τὰ κύμα-  
τα, ἐδείξεν ἡλίῳ μαρμαίρουσαν. οὗτος δὲ ποταμῶν ἔρωτας εἰ λέγειν  
ἐθέλοισι [μυεῖς,] μυεῖται αὐτὸν ποταμῶν \* ἔπῃ ῥέοι ὅχλος τὰ λό-  
20 γω. πάντες γὰρ μοι δοκοῦσι θάλασσης ἐρεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπ' αὐ-  
τὴν ἐκ πηγῶν πολλὰ τὰ τάχιστα κομίζεσθαι, [ὡς πρὸς ἄλλος πρὸς ἄλλον  
τὴν ἐρωμένην θέλων ἀσπάζεσθαι.] ὁ δὲ κυμαίνει καὶ τέρπεται πορφυ-  
ρων τε καὶ εἰς πασάδα κυρτέμενος ὥσπερ (οἶμαι) φρονῶν κατὰ ποταμῶν  
τῷ ἄλλων, ὅτι δὴ μόνος τῷ Ποσειδῶντος πόθου πεπίσθαι. ἔτω καὶ ἔτοι  
φυῶτες ἴσως καὶ ἐκτραφέντες ὁμοίως ἀπ' ἴσων ἀπάντων, τῆς κοινωνίας  
ἡράσθησαν. λέγεται ποτε καὶ Ολυμπιάδα τὴν ἔπῃ τοῖς Ἀλεξάνδρῳ τό-  
κοις εὐδαίμονα, ὀργιάζεσθαι τὰ καθεύρων ἐν σαμοθράκη μυθήσια,  
ιδεῖν κατὰ τὴν τελετὴν τὸν Φίλιππον. (ἦν \* ὑπνότης ἐπὶ) ἰδοῦσαν τε \* ὑπνότης  
ἐραθῆναι τοῦ νεανίσκου, καὶ ὁμολογῆσαι τὸν γάμον. ὡς τέλειά τε ποι-  
30 η(α)μένην τῷ γαμηλίῳ πρὸς τὰ μυθήσια. γῆς δὲ τῇ νύμφῃ θρακῶν  
τὰ πρῶτα. αὐτόχθονες (οἶμαι) πνέες εἰς βασιλείας τύχας τὰς ἀνωρίζας  
ἀναβιβάζοντες. ἀκμάζουσι μὲν γὰρ ἔπῃσι ὡς πρὸς εἶσιν καὶ ἀλυσες, ἀφ'  
ἐνὸς λαιμῶντος βότρυες, αἱ καθ' ἓνα καιρὸν καὶ βλαστάνουσιν ἅμα καὶ  
χρίζονται, σώφρονες αἰμῶν, δεξιοὶ τὸν τρόπον, μόνοις τοῖς ἔργοις τοῖς  
καὶ φύσιν χρίζονται. ἡ μὲν γὰρ ταλασίαν τὴν Ἀθηνᾶς τέχνῳ, ὃ ὅτις πό-  
νοισι τὴν Ἑρμῆ χάριν κεκάρπεται καὶ τῇ μὲν κερκίς, τὰ δὲ λόγος μέλει. ὁ  
μὲν, ὑπνότης ἐπὶ, πρῶτερον τῆς ἡλικίας βλαστήσας ἴσθον ἡ δὲ ἀκμάζει



πρὸς γάμον. Ἐρωτες δὲ ῥόδων σεφθύνες πλεξάμενοι, οὓς δ' ἔξ' Ἀφροδίτης  
 \* δρέπονται κήπων, ὅτῳ θέλῃσι, \* δρέπονται, τὸν πασάδα πᾶσαν ἀνάπῃσι. Πει-  
 θῶ δὲ καὶ Πόθοι καὶ Ἰμερ<sup>Θ</sup> τὸ σοὶ κάλλ<sup>Θ</sup> ἅπαν ἐνείμαντ' ὁ μὲν, ἐφίζά-  
 νων τοῖς ὄμμασι, καὶ κἄθεν ἐκπυρσδύν ἀμήχανον. <sup>Θ</sup> δὲ, τὰς παρειαῖς  
 αἰδοῖ φοινίσκοντες πλέον ἢ τὰς τῶν ῥόδων ἢ φύσις κάλυκας, ὅτῳ ἡρηνᾷς  
 \* ἔρωτι ὥρῃσι ὑπὸ τῆς ἀκμῆς χιζόμεναι, πετάλοις \* ἀκρῆς ἐρεύθονται. Πειθῶ  
 γὰρ κατὰ τῶν χιτῶν σκηνώσασα, τὴν ἐαυτῆς χάριν σὺναποσάζει τοῖς  
 ῥήμασιν. ἐπανθῆ δὲ τῇ κεφαλῇ πολὺς ὁ βόσρυχ<sup>Θ</sup>, πορφύρων τὲ καὶ  
 καὶ μέτωπον χιζόμεν<sup>Θ</sup>. ἀλλ' εἰ γὰρ ἐγὼ ποιητικὸς τὴν φύσιν, ὥστε ἀφεί-  
 ναι κατὰ τῆς νύμφης γλῶττιν αὐτόνομον, ἐγὼ [δὲ] τὰς παρ' αὐτὸν τὸν  
 θάλαμον, τύχη καὶ ἔρωσι γυνεθλοῖς πρὸς δόξομαι, τοῖς μὲν, τῆς δὲ εἰς τέ-  
 λ<sup>Θ</sup> τῇ δὲ, διδόναι βίον. τοῖς δὲ, παίδων γνησίων γένεσιν, ἵνα τῷ γαμη-  
 λῷ κρατῇ καὶ τὴν γυνεθλίον παρὸν συνάψωμεν.

\* λόγ<sup>ο</sup>

Εκ τῶν πεπραγμένων \* διαλόγου Διογένης ἡ περὶ πεμπλικῶς.

ΕΚ ΤΗΣ \* ΠΡΟΘΕΡΓΙΑΣ.

\* θεωρίας

\* ἔξῃσι

Τὰς κοινότητας τῶν ὑποθέσεων ἰδίας αἱ μεταχειρίσεις ἐργάζονται.  
 διὸ καὶ οὗτοι περὶ πεμπλικῶς λόγους, καὶ νέοι τῷ νόμῳ τυγχάνουσιν, ἀλλ'  
 οὐκ \* ἔξῃσι τῇ τέχνῃ καὶ πρεσβυτέρους ἐργάσασθαι. ὅπερ ἡμεῖς πε-  
 ποιήκαμεν. τὴν γὰρ παρούσαν ὑπόθεσιν εἰς χῆμα διαλόγου μετα-  
 σκευάσαστες, ἔτε τὴν χεῖρ διεφθείραμεν, ἔθ' ὅσον σεμνὸν τοῖς δια-  
 λόγοις ὀφέλει. καὶ Πλάτωνα γὰρ καὶ ἡμεῖς, ἠθικῶς τοῦ λόγου τυχαῖον-  
 τ<sup>Θ</sup>, ὅμως φυσικῆς τε καὶ θεολογικῆς θεωρίας, ἐγκαταμιγνύμετες ταύ-  
 τας τοῖς ἠθικοῖς, ἐφαπόμεθα. καὶ μύθῳ δὲ οὗτοι θειοτέρους τῶν λόγων  
 τοῦ Πλάτων<sup>Θ</sup> ἐναποκερύνοντ<sup>Θ</sup>, χρησκοπεῖν εἰς τὸν τοιοῦτον ζῆλον μετ-  
 εδιδόξαμεν. τὰς δὲ ἄλλας δόξας τῶν διαλόγων, ἀναπαύλας λέγω  
 καὶ θέσεις, καὶ ἐπισόδια, ἐπὶ δὲ χάριτας, καὶ τὸ δι' ὅλα δραματικὸν  
 ἄμφινον εἰς καταγεθώθη δίδει τὸ σύγγραμμα. τῶν δὲ διαλόγων δόχο-  
 μῶν δὲ τῆς ἰσχυρότερης ἰδέας, ἵνα τὴν ἀφελῆσθαι οὐκ ἔστιν \* πρὸς βάλλῃ  
 τῆς λέξεως, ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς σωεξαμεν ὁμοῦ τοῖς πράγμασιν, εἰ καὶ  
 ἔστι ἡμεῖς τετελεσμένοι, παρέστι κείνῳ οἷς τέχνη πρὸς ἀκρόασιν τὴν ἀκοῇ  
 \* παρεσκεύαζεν.

\* πρὸς βάλλῃ

\* παρεσκευά-  
σασθαι.

ἌΤΤΟΥ ΤΟΥΤ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΤΟ ΠΡΟΟΪΜΙΟΝ.

Σιωπῆς μὲν καὶ ἄλλης, ἐξ λόγων, ὅτῳ <sup>Θ</sup> λόγοι συγνάζωσι, οὗτοι ἐαυ-  
 τῶν τρεφίμεν δὲ τῆς ἐαυτῶν ἀγέλης ἐκπέμποντες. ὅμως δὲ (χεῖρ  
 γὰρ λέγειν ἐν πάσῃ τύχῃ οὗτοι λόγοις) φέρεται αὐτὸς, ὃν ἡ φρενὴς ἡ περὶ  
 σωεσθῆσα



πρεσβυά λόγον ἐγγύνησεν, εἰ φίλον ὑμῖν, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀφηγήσομαι. ἐκά-  
 τερος τοῖς ἑστέοις διαστήμασι τῆς δρχῆς ἀφεσηκότες ἀλλήλων, ὅσον ἐνρώ-  
 πης ἰάμεσα πρὸς οὗτον αὐτὸν μυχρὲς ἀσίας χίζεται, εἰς τὸν τέττε πόθον συν-  
 ἔδραμον, ἐκάτερος πωραπάσαι τὰς πρῶτας ὠδῖνας τῆς τέττε γλώτ-  
 τος βαλόμην. ἔμμησάμην τὸν μυσηκὸν νόμον, ὃς ἐπὶ πῇ τε καὶ μύ-  
 ση μερίξῃ τὸν χρόνον, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἐν ταυτῇ μύσῃ τε ὁμοῦ καὶ  
 πωρήτῃ τῆς ἱερᾶς τελετῆς τῇ ἐν σοὶ λόγων δεξάμην, ἔδωκας ἀ-  
 πλήτως τῇ ἐκείθεν ναμάτων ἐμπλήσασθαι. ἡ δὲ ἀκήκοας ὡς ὄντες ἀν-  
 ἄθρωποι τὸ παλαιὸν ἔτοι <sup>α</sup> τέτιγες, εἴτα ἔρωπιμασῶν, ἐκ τοῦ ἀδφν αἰεὶ,  
 10 λυθέντες εἰς μέλ, ἐκ μὲν ἀνθρώπων εἰς ὄρνιθας, ἐκ δὲ ὠδῆς εἰς ὠδὴν  
 ἄλλω μετέβαλλον, ἀκκε δὴ τὸν μῦθον. ὅτε οὗτον ἀνθρώπος ὁ ζῶν ἐγγύνη-  
 σε, τὰ μὲν ἄλλα πᾶντα εἶχον ὡς νῦν\* κεκόσμιωται, ἔρω δὲ ἔπω ταῖς\* κεκόσμη  
 ψυχᾶς τῇ ἀνθρώπων ἐγκατωκίζετο, ἀλλ' ἔχων ἐπὶ τὸ πῆρθον ὁ θεὸς οὐδὲ  
 μετᾶρσιον, ἔρωπῳ τε ἐνωμίλ, καὶ εἰς θεὸς μόνος ἐτόξθι. δεῖξας δὲ μὴ  
 αὐτῷ ἀφανισθῇ τῇ ποιημάτων τὸ κάλλισον, ἔρωτῳ πέμπει τοῦ τῇ ἀνθρώ-  
 πων χῆρας ἐσόμενον φύλακα. ὃ ἵταυτῳ ἐκ Διὸς τῷ Ἰητροπῷ λαβὼν,  
 τὸ μὲν ἀπάσαις ψυχᾶς ἐγκατοικίζεσθαι, ἡ πᾶν Ἰπίσης ἦθ <sup>α</sup> νεοτελές  
 τε καὶ βέβηλον ἔχειν τέμην, ὃς ἐδοκίμαζεν. ἀλλὰ τῷ μὲν πολλὰς καὶ  
 ἀγελαῖας ψυχὰς τοῖς πᾶσι δῆμοις ἔρωσι τοῖς πᾶν νυμφῶν παισὶ ποιμαίνεν  
 20 ἀπένδμην, αὐτὸς δὲ τῷ θεῷ καὶ ἔρωπῳ ψυχᾶς\* ἐνωκίσατο. καὶ ταύτας\* αἰ. ἐνωκίσατο  
 ἀναβακχῶν Ἰπὶ μῦθῳ ἐρωτῷ, μυρία ἀγαθὰ τὸ τῇ ἀνθρώπων γέ-  
 ν <sup>α</sup> εἰργάσατο. ὅταν μὲν οὖν ἴδῃς πᾶν βραδυῷ τε τῷ φύσιν καὶ πρὸς  
 φιλήδονον κίνησιν, νόθον ὅπ <sup>α</sup> ἔρωτῳ ἐκείνους ξενίων ἐδαμῶς οὐδὲ ἡξίω-  
 ται. ὅτῳ δὲ ὀξὺ καὶ θερμὸν τῷ γνώμῳ, καὶ φλογὸς δίκῳ ἐπὶ ἔρωπι-  
 κῷ φιλήδον\* ἄθοντα, νόθον τῷτον εἶναι ἐκείνους ξενίων τῷ ἔρωτῳ. ἐν γὰρ\* ἄθοντα  
 μοι λέγεις, ὦ φίλε Σώκρατες, ἔρωπῳ ἀείρε, δρχῆς Κληνίς μόριον, δν-  
 δρεῖαν ἐν φόβοις, καὶ μελέτη πολλάκις δίδωσιν, ἔξηγητῷ\* λόγον δν <sup>α</sup> λόγων  
 μέναισα. δίδωσι δὲ αὐτῷ τῷ παρρησίῳ, ὅπ <sup>α</sup> καὶ Περικλεῖ πρῶτερον, ὅτ'  
 ἐρωτῇ τῆς πόλεως. τῷτο δὲ ἐπὶ τῷτο ἀδολ <sup>α</sup>. εἰ δὲ τοῦτον ἴδοις  
 30 δικασικῶν θρόνων εἰργόμενον, ἔναξον τὸν νόμον, ὅπ <sup>α</sup> χευσίς νενίκηται. σῶνα-  
 κμάσας γὰρ τῇ βασιλέως πόλ, πρὶν τῷ μεγάλα πελάγη χίζεται,  
 καὶ τῷ αὐτὴν ἐκείνη κρηπίδα τῆς ἑαυτῷ δόξης\* βαλόμην. ἔως μὲν ἐν\* βαλλόμεν <sup>α</sup>  
 σπαργάνοις ἐπὶ τὸ σῶμα τῆς πόλεως ἐπλάητο, ἑτέρας δρχᾶς ἐκ βασι-  
 λέως\* κατηύθυνεν. ἐπεὶ δὲ ἐδφ τῆς ἀκρεβοῦς χερὸς, κατὰ πῇ ἐν τύποις\* κατήνηνεν <sup>α</sup>  
 ἀγάλμας, [ἐπὶ αὐτὴν] ἐπιδύσαν, ἵνα αὐτὸς τε\* ἀρχὴ καὶ τέλος γένοιτο τῷ\* ἀρχήν <sup>α</sup>  
 πᾶσι κόσμῳ τῆς πόλεως. πόλ <sup>α</sup> ἐγερσόμενος, δήμους ἀκμάζοντας, Ταρ-  
 τησοῦ βίον, Ἀμαλθείας κέρας, πᾶν ὅσον οὐδαιμονίας κεφάλαιον. ἀλ-







Τὰς βασιλέως αὐλὰς καὶ χρυσὴν τύχην ὑπόπτερον. ἔ γὰρ ἀφ' ἡρέ-  
 θης τὴν δρχήν, ἀλλ' ἐκὼν ἐρρίψας, ὥσπερ τις ὑπερέπτης κατὰ τῷ παι-  
 δικῶν πευφῆσαι βεβλόμην. τὴν χρυσὴν κόμην \* ῥόδων σεφδύω πορ-  
 φύρον. ἀλλὰ τίς τέτων ἡ χάρις; φυγὴ καὶ δρασμὸς, καὶ τ' αὐτῆς φι-  
 λίας ἀρνήσις. ἐνίκησα μὲν ὑπὸ σοι κερτῇ κ' τὴν θερμὴν ὥραν τὸν  
 τέπλιγα, ἠπείληξα δὲ καὶ ταῖς ἀνδρόσι ταῖς ἀπικαῖς, εἴ ποτέ μοι καὶ ἀπι-  
 κὸν πῆξαο. θεάτρον, μῦθον ὄντως ταῖς ἐκείνων γλώτῃς ταῖς ἐπὶ σοι φω-  
 ναῖς ἀπεργάσασθαι. Ὡ καὶ τὸ σαυτοῦ γῆρας ὄμμα φανώτατον, καὶ  
 ταυτὸν τὰ γενεὴ γηρόμην, ὅπως καὶ σοι πολλάκις ὁ παρπάτωρ ἤλιθ.  
 10 τῆς γὰρ σὺνωρίδ' αὐτῆς δῆτ' ἡ καλῆς, ὁ μὲν καταυγάζοντι σὺ με-  
 γάλως θρόνος, \* ὥς τις ἐσφόργς σιτανέχεν ὄξ' ἔριθ, ταῖς \* αὐτοῦ βο-  
 λαῖς τὰς σὰς ἀκτῖνας μιμέμην. ὁ δὲ, τῆς τῶν νέων ἀγέλης ἐκ λάμπων,  
 καθάπερ τις ταῦρος ἀγελάρχης ἀγέρωχ' ἐσκήτισε μὲν κ' σὺ με-  
 σῶν λήμωνας, ὥσπερ τις πῶλ' ὑψαύχην καὶ ἐνθεθ', ἐμιμήσατο ὃ καὶ  
 τὸν ὀμηρικὸν νεανίσκον τὸν Θέπιδ' καὶ μύθων, ῥητὴρ ἀγαθὸς καὶ \* περ-  
 κτῆς ἐργῶν γηρόμην. εἰ δέ μοι καὶ τῆς ποιητῶν ἐξουσίας μετῆν, ἐδίδξα  
 αὖ σοι καὶ Ἰλίου πύργον διακρύοντα, ἐχρῶσα δ' αὖ καὶ κατὰ φεῖχρώματι  
 καλὰ καλλιρρόης νάματα. πέμπει μὲν σε Πανὶ ἐνόδιθ' πομπῶν, \* καὶ  
 γλυκὺ παροσηχῶν μέλθ' τῇ σύειχ' Ἀφροδίτῃ δὲ καὶ ὁ ταύτης παῖ-  
 20 δες ἔρωτες, πόθεν κρατῆρα κερταίναντες, σοὶ τῆς ὁδοῦ παρομποδοῖεν.

Προπεμπηρὶς λόγος

ΤΟ ΠΡΟΟΜΙΟΝ.

Ο τοῦ Διὸς παῖς Ἀλέξανδρ' (συνάπτε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα ὁ Διὶ  
 ἔπολὺ κλέθ' ἐλλίνας) ὅτε πληρώσας τῆς ἑαυτοῦ δόξης τὴν εὐρώ-  
 πῳ ἀπασαν ἐπὶ τὴν ἀσίαν ἐσέλκετ', συνάψαι ταῖς ἡπείροις τὰ κατ' ἑαυ-  
 τὸν ἐθέλων θαύματα, τὸν Τιμοθέα παρκαλέσας αὐλὸν, (ἔτω γ' ἡχὲ μέ-  
 γα καὶ τρεῖς βασιλέως ἀξίον) ὑπὸ τοῖς ἐκείνου μέλεσιν \* ἔλκετ' ἐσὺ τὰ  
 πείσματα. φέρε δὲ γράψω \* τὰ λόγῳ τὸν πίνακα. ἔχθ' γ' (οἶμαι) παρὸς  
 30 μίμησιν οἰκεία καὶ λόγ' φάρμακα. ναῦς ἦν κ' τῆς γραφῆς καὶ θαλάττα  
 ἡ δὲ θαλάττα (οἶμαι) αἰγαῖθ' ἦν. αἰ γὰρ πολλαὶ νῆσοι, αἱ κατ' ἄλλο καὶ  
 ἄλλο μέρος τ' θαλάσσης χιζόμεναι, αἰγαῖθ' ὑπὲρ αὐτῶν ἐδείκνυτο εἶναι  
 ἡ θαλάττα. γέγραπται δὲ ὁκ' ἀπλωῆς \* τε καὶ ἀγέθ', ἐδ' εἰς αὐτὰς ἐγεί-  
 ρων νεφέλας κύματα, οἷα τὰ πολλὰ αἰγαῖθ' κ' τῶν ἐκείνων πλωτῶν δρα-  
 σιῶν. ἀλλ' ἐσώρετο μὲν εἰς γαλήνῃ κύματα, τὸ δὲ ὕδωρ ὅλον ἐπὸς  
 φυρε παρὸς αὐταῖς \* ἡϊόσιν, εἰς γλαυκὸν αἶθ' ἡρέμα μεθισαμύρ' τοῦ  
 κύματ'. πρῶτον γὰρ φρύγες αἰτίαν ἔχουσιν αὐλῶ τε ἐμπνεῦσαι, καὶ  
 ταῖς